

๕.๕.๕๕ ‘เสียงใจ’จากชาวไทยแดนชายขอบ

หทัย ด้ายขวัญจากตะกร้ามาเชิญขวัญ
แต่พ่อหลวงลูกลูกห้วงอยู่มีวาย
รวมพลังตั้งดวงจิตอธิษฐาน
เป็นร่มโพธิ์ร่มดอกหญ้าหลากหลายกอ
ลูกลูกมาจากแดนไกลตรงชายขอบ
เมล็ดข้าวเกลือปนพริกพร้อมเพลงพิน
ละอองฝนปรอยปรอยโปรยโรยจากฟ้า
ท่านคงรู้คงรับทราบความจริงใจ
ทุรทางไกลสุดไกลก็มาโปรด
ลดพระองค์ลงใกล้ชิดชนสามัญ
ขอน้อมเกล้าฯปฏิญาณ ณ ลานนี้
ขอพระองค์อย่าได้ทรงห่วงกังวล
จะรักษาป่าขุนเขาและต้นน้ำ
ไม่ฟุ้งเฟ้อดำรงชีพแต่พอดี
ฟ้าเจ็ดชั้นเขาทั้งเจ็ดดินเจ็ดผืน
จะถือสัตย์ไม่ตระบัดในวาจา
ประคองเทียนเล่มน้อยน้อยในมือกร้าน
ขอเป็นข้ารองพระบาทอย่างมั่นคง

เทียนผืนควันยามฝันน้อยคอยถวาย
จึงพร้อมกายจึงพร้อมใจไม่รีรอ
ทรงพระชนม์ยั่งยืนนานลูกลูกขอ
เป็นตะวันสดใสแสงทอสุริยาดิน
ประณตนอบยอบวันทาแทนทรัพย์สิน
ภาษาถิ่นขับประสานกังวาลไกล
ตั้งพรแห่งเทพเทวามาพรมาให้
จากผองไทยหลากหลากหลายชาติพันธุ์
แย้มพระสรวลเอ๋ยพระโอษฐ์ทักพวกฉัน
น้ำพระทัยปานมหรณพ์ชลเชล
จะเป็นราษฏร์ที่ภักดีไม่จ้อฉล
จะรักชาติตราบเท่าจันสิ้นชีวี
จะเดินตามรอยพระบาทราชวิถิ
ราชพลีพร้อมทุกเมื่อเพื่อราชา
โปรดยืนยืนเป็นพยานขานรับข้าฯ
จะยืนหยัดดั่งหินผาแห่งไพรพง
จิตประสานหลอมรวมกันมั่นประสงค์
ขอพระองค์ ฐ จงทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะฯ

ข้าพระพุทธเจ้า
หน่อทิพย์ (ดอกไม้น้ำ)

สารบัญ

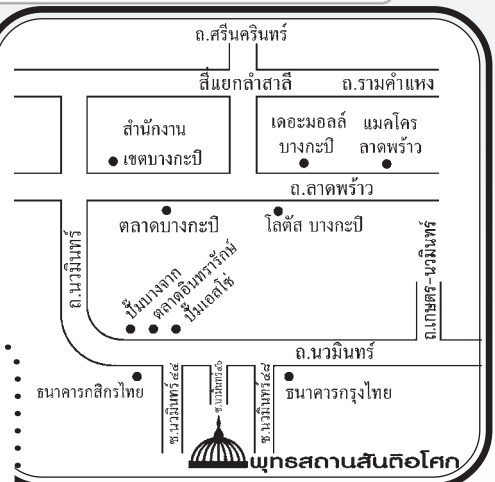
ปีที่ ๓๒(๓๕) ฉบับที่ ๓ เดือนก.พ.-มี.ค.'๕๕ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

๕.๕.๕๕ 'เสียงใจ'จากชาวไทยแดนชายขอบ	๑
แถลง	๓
รวมพลังชาติพันธุ์ถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	๔
ปลูกเสก“พระ”แท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๒	๑๒
ตลาดอารียะปีใหม่สงกรานต์ ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๓๓	๒๘
ธรรมะประทับใจ (ไม่เคยเห็นอย่างนี้มาก่อน).....	๓๘
สืบห่านาทีกับพ่อท่าน	๓๙
จดหมายจากญาติธรรม	๕๐
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (สัจจะของพลังความดี).....	๕๘
เรียงวลีกวีธรรม	๘๘
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นายชายชาญ เต็มวรรตธรรม).....	๙๐
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระปารายปริยเถระ).....	๙๑
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ก.พ.-มี.ค. ๒๕๕๕).....	๙๗
สรุปรายงานการประชุมองค์การต่างๆของชาวอโศก	๑๒๐
ขยะเอ๋ย	๑๒๔
ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือน ก.พ.-มี.ค. ๒๕๕๕).....	๑๒๕
น้ำจิตจริงหรือ ?	๑๓๒
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๓๕
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง	๑๓๙
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย	๑๔๐
กรรมตามสนอง (กงกรรมกงเกี่ยว).....	๑๔๑
หอมดอกพุทธรักษา	๑๔๔

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๕-๙๕๗๐
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

จาก “สูญ”.. เพื่อ “สูญ” อันยิ่งใหญ่

“โพธิรักษ์มีอะไร....? อาตมานี้เป็นพระเจ้าคุณ!” เป็นคำกล่าวอย่างกระหยิ่มยิ้มย่องใจของท่านเจ้าคุณรูปหนึ่ง เมื่อเทียบอำนาจวาสนาและยศฐันกันแล้ว **สมณะโพธิรักษ์**ไม่มีอะไร ที่จะมาเทียบชั้นกับท่านได้

คำกล่าวของท่านเท่ากับช่วยยืนยันและรับรองว่า **พ่อท่านมาทำงานศาสนา โดยไม่ได้อะไร..ไม่มีอะไร..และไม่เป็นอะไร** .. จะกี่วันที่เดือนกี่ปีหรือกี่ชั่วนาตาปีกก็ไม่มีโอกาสได้เป็นเจ้าคุณแน่นอน และพ่อท่านยังได้อธิบายความสุขที่ได้รับในชีวิตนี้ก็เพราะ **“ไม่กังวลกับความร่ำรวย – ไม่หิวโหยกับความบันเทิง – ไม่อยากเป็นใหญ่เป็นโต – ไม่มีปัญหากับความเครียด – ชีวิตจึงไม่ขาดแคลนความเบิกบาน!”**

จากงานปลุกเสก“พระ”แท้อของพุทธครั้งที่ ๓๖ และงานปีใหม่ส่งกรานต์“ตลาดอารียะ” ครั้งที่ ๓๓ สะท้อนให้เห็นถึงความมหัศจรรย์ในการทำบุญของชาวอีสาน แทบจะมีงานบุญเกือบจะทุกเดือน แต่ทั้งคนอยากจน - และอยากจนเหล่านี้ กลับมีข้าวของเงินทองหนุนเนื่องมาทำบุญกันอย่างไม่ขาดสาย โดยไม่ต้องเอ่ยปากเรียกรูปบุญแต่อย่างใด

ทั้งนี้ก็เพราะชาวอีสานต่างเข้าใจในเป้าหมายดีว่า การให้ทานก็ดี การรักษาศีลก็ดี **ต่างมีเป้าหมายไปสู่ความ “สูญ”(สูญจากโลก - โกรธ - หลง)ทั้งสิ้น** เพียงแค่ญาติธรรมสูญจากอบายมุขกันได้ สูญจากความอยากมั่งอยากมีอยากใหญ่อยากโตจากโลกธรรมหยาบๆ และยังสูญจากปุ ปลูกุ้ง หอย เป็ด ไก่ วัว ควาย ช้าง ม้า ฯลฯ ที่ยังความเอร็ดอร่อยให้เกิดขึ้น ในทุกๆขณะที่เคี้ยวกลืนความเอร็ดอร่อยเหล่านี้ก็สูญสิ้นปลาสนาการไปแล้ว

เมื่อพัฒนาการของแต่ละคน ต่างเดินทางไปสู่ความเล็ก - ความน้อย - และความไม่มี(สูญ) ส่วนกลางในระบบ **“สาธารณโภคี”** จึงมีแต่ความอุดมสมบูรณ์ ที่จะแจกจ่ายแจกจ่ายสะพัดออกไปๆ ให้เป็นประโยชน์กับมนุษยชาติได้ นับเป็นความสอดคล้องอย่างยิ่งกับ**พระราชดำรัสของในหลวง**ที่ให้ **“ทำชาวเขาให้เป็นชาวเรา และทำชาวเราให้เป็นชาวโลก”**

เมื่อโลกทั้งผองพี่น้องกัน ชาวอีสานจึงได้มีโอกาสออกไปรับใช้พี่น้องชาติพันธุ์ที่ได้มารวมตัวกันแสดงความจงรักภักดีในวันฉัตรมงคลนี้ด้วย แต่ในขณะเดียวกัน ปฏิบัติการตามล้าตามขจัด **“วิญญูณสัตว์”**ในตน ให้สูญสิ้นไป ก็เป็นภารกิจหลักของนักปฏิบัติธรรมทุกคนที่จะต้องทำให้สูญสิ้นไปจากตน เพื่อเข้าถึงความสูญอันยิ่งใหญ่ อันเป็นสูญสนิทที่มีประโยชน์อย่างยิ่งกว่าความสูญทั้งปวง นั่นก็คือการปรินิพพานด้วยอนุภาติเสสนิพพานธาตุ (พระไตรปิฎกเล่ม ๓๑ ข้อ ๖๕๘)

 คณะผู้จัดทำ

ด้วย ความจงรักภักดี และรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่ทรงดูแลชาวดอยตามตะเข็บชายแดน มาเป็นเวลานาน ให้ดำเนินชีวิตตามครรลองครองธรรมอย่างสันติสุขมาหลายชั่วอายุคน ทรงเสด็จเยี่ยมเยียนทั้งในเขตป่าเขา และชนบทอันทุรกันดารอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย พระราชทานความอนุเคราะห์แก่ครอบครัวที่ยากไร้ ทรงชี้แนะการพัฒนาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นผลให้กลุ่มชนหลายชาติพันธุ์และชนพื้นเมืองเผ่าต่างๆตามตะเข็บชายแดน ต้องการแสดงความกตัญญูทวียุติต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในวันฉัตรมงคลปีนี้

ในช่วงที่ผ่านมา พระองค์ทรงพระประจักษ์ ทำให้พวกเขา รู้สึกเป็นห่วงอย่างยิ่ง อยากให้พระองค์ทรงหายจากโรคภัยไข้เจ็บในเร็ววัน เชื่อว่าคุณความดีของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำมาโดยตลอดจะปกป้องคุ้มครองพระองค์ได้ พวกเขาอยากแสดงออกถึงความกตัญญูทวียุติต่อพระองค์ที่เมืองหลวงสักครั้งหนึ่งในชีวิต ในวันฉัตรมงคลปีนี้ เป็นโอกาสอันดี เป็นฤกษ์ดี เป็นวันมงคล ซึ่งตรงกับวันเสาร์ที่ ๕ เดือน ๕ ปี'๕๕ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ตามจันทรคติ ซึ่งเป็นวันวิสาขบูชา(แต่ปีนี้เลื่อนไปเดือน ๗) “เครือข่ายกะเหรี่ยงเพื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม” ได้ปรึกษาหารือกันถึงความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมถวายพระพร มีการประสานงานกับเครือข่ายชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง ตลอดจนภาคอื่นๆที่ให้การสนับสนุน เช่น เครือข่ายพลังแผ่นดิน ชาวอโศก สภาเครือข่ายองค์กรเกษตรกรแห่งประเทศไทย(สค.ปท.) ร่วมกันจัดงาน “รวมพลังชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง น้อมใจถวายพระพรพ่อหลวงของแผ่นดิน” โดยรวมตัวกันเดินทางมาจากที่ต่างๆประมาณ ๔,๐๐๐ คน ซึ่งงานรวมพลัง

ชาติพันธุ์ฯครั้งนี้จัดขึ้น ณ **สวนหลวง ร.๙** แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ผู้ดูแลสถานที่ได้อำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี

กลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมืองต่างๆที่มาร่วมกิจกรรมรวม ๑๐ ชาติพันธุ์ ได้แก่ **ชาวกระเหรี่ยง**(หรือปกาเกอญอ) **อาข่า**(อีเก้อ) **ลาหู่**(มูเซอ) **คะฉิ่น** **ลีซอ**(หรือลีซู) **ม้ง** **ลัวะ**(ละว้า) **ดาระอั้ง**(ปะหล่อง) **เมี่ยน** **ไทยใหญ่** พวกเขาต้องเดินทางกันมาไกล มากันหลายกลุ่ม หลายขบวน เช่น ทางภาคเหนือแต่ละหมู่บ้านเดินทางมารวมกันที่สถานีรถไฟเชียงใหม่ โดยการรถไฟแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ขึ้นรถไฟฟรี ๑ ขบวน ในคืนวันที่ ๔ พ.ค. ประมาณ ๑,๓๐๐ คน เมื่อถึงหัวลำโพง รถเมล์ขสมก.มารับตั้งแต่ตี ๔ แต่รถไฟมาล่าช้า ถึงในเวลา ๗ โมงกว่า ความยากลำบากในการเดินทางทำให้ล่าช้า แต่กระนั้นก็ไม่ใช่อุปสรรค เพราะด้วยจิตใจอันมุ่งมั่น ที่จะมาแสดงความกตัญญูต่อพ่อหลวงของแผ่นดิน ทำให้ผ่านพ้นอุปสรรคไปด้วยดี

ทางจังหวัดตากเดินทางโดยรถบัส

ภาคตะวันตก เพชรบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี บางหมู่บ้านรถเข้าไม่ถึง ต้องเดินเท้ามาจนถึงทางที่รถเข้าได้ จึงขึ้นรถเดินทางต่อมา

สำหรับผู้ที่ไม่ได้มา เขาก็จุดเทียน ๙ เล่ม ถวายพระพรกันที่หมู่บ้าน ในวันนั้นด้วย

กลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมืองบางส่วนที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพฯเมื่อทราบข่าวก็มาร่วมงานด้วย โดยมาเปลี่ยนใส่ชุดตามเผ่าตามชาติพันธุ์ของตนเอง

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์
ยกย่องพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
มาตลอดว่า พระองค์ท่านเป็น
พระโพธิสัตว์ เพราะทรงมีพระ
เมตตาธิคุณ พระกรุณาธิคุณ
กว้างใหญ่ไพศาล ทรงเป็นศูนย์
รวมจิตวิญญาณของปวงชนชาวไทย
ในครั้งนี้นะ ชาวโอศกได้รับโอกาสอัน
ดีที่จะได้เข้าร่วมแสดงความจงรัก-

ภักดีถวายแด่พ่อของแผ่นดิน จึงมาร่วมอำนวยความสะดวกให้แก่พี่น้องชาติพันธุ์และเผ่าพันธุ์ต่างๆ
ให้บริการทั้งอาหาร น้ำดื่ม หน่วยพยาบาล คู่มือแผนที่ ระบบเสียง และสถานที่ การถ่ายทำและถ่าย
ทอดสดทาง FMTV ฯลฯ มีชาวเมืองหลวงเอาอาหารและน้ำมาร่วมบริการ นอกจากหน่วยพยาบาล
ของชาวโอศกแล้ว ยังมีทีมแพทย์และพยาบาลจากโรงพยาบาลเปาโลมาให้บริการด้วย

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ประกาศทาง FMTV ตั้งแต่ปลายเดือนเมษายน ให้พวกเราชาวโอศก
มารวมตัวกันให้มากๆ เพื่อร่วมพิธีอันเป็นมงคลนี้ โดยมาเป็นผู้ให้ ผู้เสียสละ ช่วยกันต้อนรับคอยรับ
ใช้พี่น้องกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมืองต่างๆ ที่เดินทางกันมาไกล ช่วยกันดูแลเขาเป็นอย่างดี

คณะทำงานชาวโอศกเริ่มสำรวจสถานที่ส่วนหลวง ร.๙ **ตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕**
ญาติธรรมจากจังหวัดต่างๆทยอยเดินทางมารวมกันที่สันติอโศก มีการประชุมทำความเข้าใจและแบ่ง
หน้าที่การงานกัน โดย**วันที่ ๓ พฤษภาคม** กางเต็นท์ ๒๐ เต็นท์ และจัดสถานที่ **วันที่ ๔ พฤษภาคม**
จัดข้าวของเตรียมอาหาร อาหารบางอย่างเตรียมทำจากสันติอโศก และส่วนใหญ่ก็ทำที่ส่วนหลวงเลย

พี่น้องกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมืองต่างๆทยอยเข้าพื้นที่ส่วนหลวง ร.๙ ตั้งแต่วันที่ ๔ พ.ค.
ซึ่งเราก็เริ่มบริการอาหาร น้ำดื่ม และต่างทยอยกันมาทั้งคืน ญาติธรรมจึงเข้าเวรกันทำอาหารเลี้ยงกันทั้งคืน

พ่อท่าน และสมณะ พี่น้องญาติธรรมชาวโอศกบางส่วนก็นอนพักค้างในคืนวันที่ ๔ พ.ค.ด้วย
พระพิรุณได้โปรยปรายหยาดฝนเป็นระยะๆตั้งแต่ตี ๑ จนถึงยามเช้า ให้พลังอันสงบเย็นแก่
ทุกสรรพชีวิตบนโลกหล้า ทั้งที่ก่อนหน้านี้วันนี้อากาศอบอ้าวร้อนจัดมาก พี่น้องกลุ่มชาติพันธุ์ ชนเผ่า
พื้นเมืองต่างๆ และชาวโอศก ที่นอนกันอย่างเรียบง่ายที่สนามหญ้า ต่างต้องหาที่หลบฝนกันตาม

เต็นท์ที่ทางเตรียมไว้บริการอาหาร ซึ่งก็ไม่เพียง
พอต้องนั่งหลบฝนกันเอา พ่อท่านและสมณะ
พักค้างใต้ร่มไม้ท่ามกลางสายฝน โดยมีผ้า
พลาสติกคลุมกันฝน ซึ่งป้องกันได้ระดับหนึ่ง
ก็ต้องเปียกฝนกัน บางท่านต้องนั่งหลบเอา
เป็นการได้บำเพ็ญกันอย่างทั่วถึง

ตี ๔ วันที่ ๕ พ.ค. ชาวโคกที่ปักค้างที่สันตือโคก ออกเดินทางไปสวนหลวง ร.๙ โดยรถปรับอากาศ ซึ่งมีผู้นำมาบริการให้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ๕ คัน และมีรถอื่นๆอีกหลายคัน

หมู่สมณะ ลิกขมาตุตั้งแถวหน้าหอรัชมงคล เพื่อเตรียมตัวออกบิณฑบาต อันเป็นกิจ

ของอนาคาริก เพื่อโปรดสัตว์โลกให้พ้นจากสังสารวัฏ กำหนดจำนวนสมณะ ลิกขมาตุตามที่ได้ประมาณกันไว้คือ สมณะ(รวมพ่อครูด้วย) ๕๕ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป มารวมตัวกันครบตามจำนวน และในเวลา ตี ๕ กับ ๕๕ นาที เริ่มออกบิณฑบาต ระหว่างบิณฑบาตสายฝนยังคงโปรยปรายมาเล็กน้อย พอให้ชุ่มเย็นกันถ้วนหน้า ประชาชนที่มารอใส่บาตรนั้นก็ไม่ย่อท้อต่อสายฝน ททยอยกันมา หลากหลายชาติพันธุ์ ด้วยสำนึกแห่งการให้ ตามรอยบาทสมเด็จพระศาสนาและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ส่วนผู้ที่มาออกกำลังกายในสวนหลวง ร.๙ บ้างมีท่าทางแปลกใจ เพราะไม่รู้ว่าวันนี้จะมีกิจกรรมสำคัญ บ้างทักทาย ยิ้มให้ อย่างเป็นกันเอง

เป็นระยะทางการใส่บาตรที่ยาวมาก ใช้เวลาบิณฑบาตถึง สองชั่วโมงครึ่ง งานนี้ ตักบาตรด้วยอาหารมังสวิรัตินี้ไม่มีไข่ ไม่มีข้าวสาร อาหารแห้ง ไม่มีการรับเงิน และใช้ ๑๐ นิ้ววันทาแทนดอกไม้ธูปเทียน ด้วยใจอันเปี่ยมศรัทธาซึ่งทรงคุณค่ามากกว่า

เวลา ๐๗.๓๐ น. ณ บริเวณสนามราชฎีร์ ใกล้เต็นท์อาหาร **พ่อครูสมณะ**

โพธิรักษ์แสดงธรรมเทศนา โปรดทุกชาติพันธุ์ที่มาร่วมงาน จริงๆแล้วงานนี้พ่อครูปฏิเสธการแสดงธรรม เพราะท่านเห็นว่าไม่จำเป็น อยากยกให้เป็นพิธีกรรมของกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าต่างๆ แต่คณะจัดงานก็นิมนต์ขอร้องให้พ่อครูแสดงธรรม เพราะเขาถือว่านี่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรม

การแสดงธรรมยกเนื้อหาบางส่วนมาสาธยายดังนี้

“...วันที่ ๕ เดือน ๕ ปี’๕๕ จริงๆแล้วเป็นวันวิสาขบูชา ขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๖ ซึ่งเป็นวันที่สำคัญที่สุดของศาสนาพุทธ เป็นวันสำคัญระดับโลกแล้ว เป็นวันที่ตรงกับวันฉัตรมงคลของในหลวงของเรา ซึ่งพวกเราที่เคยมีสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณกัน จึงมารวมตัวกัน แสดงออกซึ่งความจงรัก

ภักดีถวายพระพรแด่พ่อของแผ่นดิน ที่เป็นที่รักที่บูชาของชาวไทยทุกเผ่า เมื่อมีผู้ดำรงขึ้นมา แล้วบอก
กันไป ทุกคนพอรับรู้ ก็เห็นด้วยทันที ติดต่อกันทางสวนหลวง ร.๙ ทางสวนหลวง ร.๙ ก็ยินดีมาก
พวกเราก็มารวมตัวกัน มันไม่เป็นทางการ แต่มันเป็นทางน้ำใจ เกิดจากทางน้ำใจ....”

“....มีสิ่งที่ยอมรับรวมจิตวิญญาณกันอย่างสูงสุดก็คือพระเจ้าอยู่หัวของไทยของเรามีพระเมตตาคุณ

พระกรุณาธิคุณกว้างใหญ่ไพศาล พระองค์แสดงออก
มา ๖๕ ปีมาแล้ว ๖๕ พรรษามาแล้ว ซึ่งอาตมาเห็นว่า
ยิ่งใหญ่จริงๆ ยิ่งใหญ่ที่ไม่ได้ขายประเทศใดๆในโลก
เป็นพระประมุขอย่างภาคภูมิที่สุด คนไทยเราน่าจะ
รวมตัวกันได้เป็นลูกๆของพระองค์อย่างสามัคคีดีที่สุด....”

“....ชาวเขาหรือเผ่าชาติพันธุ์ เขามีวิญญาณ

ผูกพันกับพ่อหลวงนำพาซึ่งในพวกเขา ยิ่ง เขาเห็ดทูน
ในหลวงเขาอยากหาโอกาสมาแสดงออก จึงเกิด
เหตุการณ์นี้ขึ้นมา ก็เลยเป็นการรวมพลังรวมตัวกัน
ของชนชาติเผ่าพันธุ์ต่างๆ ชาวพื้นเมืองต่างๆเขาก็ถือว่า
เขาเป็นคนไทย....”

“....เราชาวโคกก็จะไปร่วมด้วย เราก็เห็น

เป็นวันมงคลที่ยอดเยี่ยม เป็นวันมหาดิถีอุดมฤกษ์จริงๆ
เป็นวันถวายพระพรพระเจ้าอยู่หัว ทุกอย่างไม่มี ความ
บังเอิญ ทุกอย่างเป็นความพร้อมของเหตุปัจจัย เราก็
จะไปกันอย่างเต็มที่ เราก็จะไปกันอย่างเต็ม จัดหนัก
จัด สมัยนี้เรียก จัดเต็ม จัดหนัก”

“....อโคกก็เป็นเผ่าหนึ่งมาในนี้ มาร่วมกัน

เพื่อมาสามัคคีทำสิ่งที่ประเสริฐสูงสุดมาถวายพระพร
ร่วมกันมาช่วยกัน พี่น้องมาเราก็ยินดีต้อนรับ ยินดีรับ
ใช้ทุกอย่างที่เราจะสามารถรับใช้ได้ นี่เป็นเรื่องจริงจาก
น้ำใจชาวโคก....”

“....ทำเท่าที่เรามีสื่อ ไปได้เท่านี้ก็เลยได้เท่านี้ แต่เท่านี้เอาตมาว่าเป็นการแสดงออก ความบริสุทธิ์ใจ ความจริงใจ เรื่องนี้เป็นการแสดงออกถึงน้ำใจจิตวิญญาณคนไทย ที่แสดงออกถึงความ พร้อมเพรียงที่มารวมตัวกัน เพื่อจะแสดงออกถวายพระพรกันจริงๆ แสดงความเคารพ เทิดทูนกันตามที่มนุษย์แสดงกันได้ จะฟังทำกันได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่จริงใจ เป็นการรวมตัว แสดงสามัคคีอันเป็นความบริสุทธิ์ใจกัน ซึ่งเป็นสิ่งสุดยอดประเสริฐ การเกิดขึ้นครั้งนี้ เหตุการณ์คราวนี้ ปรากฏการณ์คราวนี้ เอาตามถือว่า เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น อยากจะเรียกว่าครั้งแรก....”

จากนั้นรวมตัวกันตั้งแถว ไปที่หอรัชมงคล ประกอบพิธีกรรมเพื่อถวายพระพรในหลวง ตาม ประเพณีของแต่ละชนเผ่า ที่บริเวณหน้าหอรัชมงคล แต่ละชาติพันธุ์จะแต่งตัวชุดของเขาเต็มยศ **พ่อเผ่า**

คอดี ผู้อายุยาวถึง ๑๐๔ ปี ยังแข็งแรงและมีพลัง เป็นประธานกลุ่มชาติพันธุ์ทำพิธีเปิดกรวยถวาย พระพร ผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ทั้ง ๑๐ กลุ่ม วาง เครื่องราชสักการะ ผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์กล่าว ถวายพระพรและกล่าวนำปฎิญาณ กลุ่มชาติพันธุ์ ร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีและเพลงสดุดี มหาราชา และความฝันอันสูงสุด ซึ่งคุณหญิง ร็อคเคสตรา เป็นผู้พาทุกคนช่วยกันร้อง

หลังพิธีถวายพระพรของกลุ่มชนหลายชาติพันธุ์ เสร็จสิ้นแล้ว ย้ายมาที่บริเวณสนามราชบุรี สวนหลวง ร.๙ ใกล้เต็นท์อาหาร มีรายการแสดงวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เช่น เป้าเขาควาย รำตง โล้ชิงช้า เต็นท์จะคี่ ทองคำ รำถวายพระพร เป้าแคน เพลงและดนตรีพื้นบ้านจากหลากหลายชนเผ่า สลับกับรายการเสวนาพระมหากษัตริย์คุณของล้านเกล้าฯ ต่อกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง

ระหว่างการแสดงและการเสวนาที่สนามราชบุรีของชนเผ่าต่างๆ โรงบุญมังสวิรัตของชนเผ่าอโครก็ยังคงเปิดให้บริการอาหารมังสวิรัตฟรี แก่ทุกคน โรงบุญมังสวิรัตนี้ ได้เปิดให้บริการแก่พี่น้องชนเผ่าตั้งแต่เดินทางมาถึง สวนหลวงร.๙ ในคืนก่อนวันงาน ตั้งแต่เย็นวันที่ ๔ กลางดึกเที่ยงคืน ติ ๑-ติ ๒ แม่ครัวต้องผลัดกันนอนเพื่อจะได้มีเรี่ยวแรงทำอาหาร จนเช้าก็เริ่มให้บริการตลอดทั้งวันจนถึงตอนค่ำ อาหารมีบริการหลากหลายสืบทอดกันมา โดยมิพื่อให้แม่ให้ได้เสียสละทั้งเวลา ทุนรอน แรงงาน วัตถุติบจากเครือแหกสิกรรมไร้สารพิษ มาร่วมให้บริการ ซึ่งน่าประทับใจที่ชนเผ่าต่างๆ เป็นผู้ ที่กินง่ายอยู่ง่าย ใส่ชื่อ โดยธรรมชาติ พวกเขาบอกว่า เขารู้สึกอบอุ่น ไม่คิดว่าคนกรุงเทพฯ

จะใจดีขนาดนี้ แม่ตอนเดินทางกลับ ก็มีอาหารห่อให้ไปรับประทานตอนเดินทางด้วย

เต็นท์พยาบาลมีแพทย์ พยาบาล และอาสาสมัคร สิบกว่าคนให้บริการตั้งแต่เช้าจนถึงเย็น มีผู้มาใช้บริการตลอดทั้งวัน ไม่ขาดช่วง ผู้ใช้บริการประมาณ ๑,๐๐๐ คน

ตลอดทั้งวันมีฝนตกพริ้วๆแต่ละช่วงของพิธี เป็นระยะๆ แดดก็ไม่ร้อนแรง เหมือนธรรมชาติ เป็นใจให้พวกเราประกอบพิธีอันเป็นมงคลนี้

เวลา ๕ โมงเย็น ๕ นาที ฝนอัศจรรย์ได้เทหลังลงมาอย่างหนัก เป็นเวลาประมาณ ๕ นาที ทำให้การแสดงต่างๆต้องยุติโดยพลัน ยัญพิธีสุดท้ายคือการรวมใจจุดเทียนชัยถวายพระพรจึงได้เลื่อนขึ้นมาโดยอัตโนมัติ จึงนับเป็นฝนจากฟ้าที่เข้ามาช่วยให้พากันกลับไปขึ้นรถไฟได้ทัน ถึงกระนั้นก็ยังต้องเร่งรีบจนหลายๆคนไม่มีเวลากินข้าว

หลังจากได้ร่วมกันร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีได้สักครู่ สายฝนก็ได้ตกลงมาอย่างหนักอีกครั้ง เป็นดังสัญญาณตอบรับล้นสุดงานพิธี เหมือนฟ้ารับรู้การทำพิธีอันเป็นมงคลนี้ งานยุติลงเมื่อเวลา ๖ โมงเย็นเศษ

ภายในงานถวายพระพรของหลายชาติพันธุ์ ต่างร่วมและรวมใจกันเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีเขา ไม่มีเรา สมดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่มีต่อกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าว่า **“เปลี่ยนชาวเขาให้เป็นชาวเรา และเปลี่ยนชาวเราให้เป็นชาวโลก”** ดังจะอธิบายได้ว่า การที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงให้ภูมิปัญญา และการพึ่งพาตนเองตามครรลองครองธรรม มีวิถีชีวิตในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นตามธรรม ขยายผลสู่สังคมโลก

✿ ทิวทัศน์

ปลูกเสก“W5”แท้งของพุทธ

ครั้งที่ ๓๖

วันที่ ๑ - ๗ เมษายน ๒๕๕๕

งานปลูกเสกปีนี้จัดที่พุทธสถานราชธานีโสภ โดยชาวราชธานีโสภและชาวศิระโสภ ร่วมกันเป็นแม่งาน **งานปีนี้มีสิ่งแตกต่างจากปีก่อนๆ** เช่น มีอากาศครบ ๓ ฤดูในช่วงของงาน คือ ร้อน-หนาว-ฝน ทั้งๆที่อยู่ในช่วงฤดูร้อน แต่ก็มีฝนตก ซึ่งมีผลทำให้อากาศตอนกลางคืนและช่วง ทำวัตรเช้าหนาวเย็นเหมือนหน้าหนาว รายการธรรมะกระดานดำในช่วงเวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๔๕ น. ได้ยกเลิกไปเปลี่ยนเป็นการเรียนอิสระ(ตามลำนึก)ของกลุ่มต่างๆพร้อมกับการบำเพ็ญคุณและบำเพ็ญธรรม อีกทั้งมีการบันทึกการบำเพ็ญ ส่งให้สมณะสิกขมาตุประจำกลุ่ม

สำหรับการขายอาหารใส่บาตร ขายในราคาต่ำกว่าทุน คือกำไรอริยะ เพียงห่อละ ๑ บาท ร่วมมรณรังค์ชยะเป็นศูนย์ งดอาหารใส่ถุงพลาสติกสำหรับใส่บาตร ซึ่งได้รับความร่วมมือจากญาติธรรม ผู้มาร่วมงาน ได้เสียสละแรงงานในการลงสินค้า และช่วยเตรียมงานตลาดอริยะคู่ขนานไปกับงาน ปลูกเสกในช่วงเช้าและช่วงที่ว่างจากรายการบนศาลา โดยเฉพาะฐานโรงปุ๋ยพลังชีวิตต้องการแรงงาน มาก ต้องช่วยกันกรอก เย็บ ขนปุ๋ยเป็นจำนวนมาก ทั้งปุ๋ยที่เขาสั่งมาจำนวนมาก และปุ๋ยที่จะเตรียม ไว้ขายงานตลาดอริยะถึง ๕๐,๐๐๐ กระสอบ กระสอบละ ๕๐ กก. จึงมีประกาศขอแรงให้ไปช่วย งานที่โรงปุ๋ยแทบทุกวัน แม้แต่พ่อท่านก็ไปช่วยพาหนะในการทำ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ก่อนวันงาน อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) สมณะแก่นเกล้า สารภี และสมณะนวกะ ๖ รูป เดินทางจากศิระโสภ เพื่อมาร่วมเตรียมงาน ปลูกเสกที่บ้านราชฯ และ**วันอาทิตย์ที่ ๒๕ มี.ค. ๕๕** นักเรียนสัมมาสิกขา ม.๒ ทุกที่จากเครือข่าย สัมมาสิกขา มาร่วมเข้าค่ายบูรณาการเตรียมงานปลูกเสกฯ

วันเสาร์ที่ ๓๑ มี.ค.'๕๕ มีการประชุมสมณะ ลิกขมาตุ และคณะครูเกี่ยวกับการศึกษา... การศึกษาจะได้ดีอยู่ที่ผู้ใหญ่ สมณะ ลิกขมาตุ พุดคุ้ย ทำกระบวนการกลุ่ม

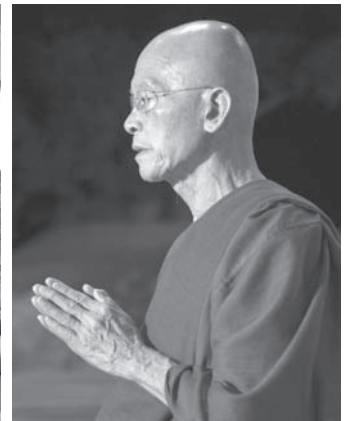
ขบวนการกลุ่มเกิดขึ้นไม่ได้ เพราะนักบวชมีโปรเจก มีแพลนนิ่ง คิดจะสร้างดวงดาวกัน คนละดวง **การศึกษาคือการแก้ไขปัญหาลังคม** พ่อท่านให้แง่คิดว่า จริงๆแล้ว การศึกษาไม่จำเป็นต้องรู้อะไรทั่วโลกมากมาย รู้ในองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ให้รู้กาย คือองค์ประชุมที่เราเกี่ยวข้องด้วย สัมพันธ์ได้ รู้ความสามารถ ร่วมประโยชน์หรือร่วมทำด้วยกัน หากเกินเลยกรอบจะได้บ้าง ไม่ได้บ้าง จริงๆเราเสียมากกว่าได้ ก็ให้ตัดรอบ อุตตัญญูตา ประมาณกลุ่มเรามีประสิทธิภาพเท่าใด เสียมากกว่าได้ก็ตัดกำหนดกาย ที่กายกับสัญญา เรียนรู้ในกายของเรา เมื่อพัฒนา ปริมาณการสร้างสรร จิตใจเห็นแก่ตัวน้อยลง ก็ขยายกายออก คำว่าเสียมากกว่าได้คือ เราเกี่ยวข้องกับใคร เขาเสียประโยชน์ **มนุษย์เจริญคือ ช่วยคนอื่นได้**

วันอาทิตย์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕

๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมสาธารณสุขบุญนิยม** มีสมณะ ๘ รูป นำโดย พ่อครู เอือนบุญญา ชั้นล่าง ผู้เข้าร่วมประชุมที่เป็นมวลงมากที่สุด คือ สมาชิกกลุ่มหมอเขียว ส่วนกลุ่มอื่นๆก็มีบ้างที่มาร่วม รับฟังการนำเสนอหลักสูตรมหา'ลัย ที่หมอเขียวจะเปิดสอนในปีนี้เป็นปีแรก พ่อครูเกริ่นกล่าวถึง **บุญญาวุร**ตั้งแต่หมายเลข ๑ จนถึงหมายเลข ๔ ซึ่งเป็น**สาธารณสุขบุญนิยม** หมายเลข ๕ **น่าจะเป็นการศึกษาบุญนิยม** หมายเลข ๖ คือ**สื่อสารบุญนิยม** และ**บุญญาวุร**หมายเลข ๗ คือ **การเมืองบุญนิยม**(พ่อครูกำหนดเพิ่มเติมจากการเทศน์ เมื่อ ๑๔ มี.ค.'๕๕)

สำหรับ**สาธารณสุขบุญนิยม** ปีนี้มีนิมิตหมายดี สืบเนื่องมาตั้งแต่งานพุทธานิเทศฯ ที่ศาลาโอศก จ.นครสวรรค์ มีผู้ฟังธรรมพ่อครูในรายการทำวัตรเช้าวันมาฆบูชา(๗ มี.ค.'๕๕) ที่พ่อครูกล่าวถึงคนเก่งๆทั้งหลาย ที่มาเป็นชาวโอศก พ่อครูใช้กุศโลบายให้มาอยู่ร่วมกันทำงานร่วมกัน อุตตามานะก็เช่นกันไป เช่นกันมา **พ่อครูจะเป็นผู้ใหญ่ให้ปัญญาเพื่อขุดขี้ดกิเลสออกให้บรรเทาเบาบางลงๆ** ผู้ฟังธรรมนั้น จึงชวนหมอชาวบุญนิยมทั้งหลาย มาร่วมมารวมกันให้เป็นแก่นเป็นแกน สร้างหลักสร้างฐานตามเหตุปัจจัยที่สังคมกำลังเจาะช่องให้ในแง่มุมของการศึกษา เพื่อปรับปรุงศาสตร์ของแต่ละสาย โดยเฉพาะเราได้นำมาใช้ในวิถีชีวิตชาวบุญนิยม อันถือได้ว่าเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็น**สูตรสุขภาพพลั้งล้น สูตรล้างพิษดับ และสูตรเย็นพอสบายของหมอเขียว เป็นต้น** หากแต่ละสูตรได้ช่วยกันคัดกรองศาสตร์ของตนแล้วมาลำดับการสื่อตั้งแต่เบื้องต้น ดำเนินไปจนถึงที่สุดอย่างไร โดยอาจอาศัยความช่วยเหลือให้คำแนะนำจากผู้รู้ทางการศึกษาที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาช่วยให้สามารถเป็นที่ยอมรับได้และเข้าใจตรงกัน สามารถนำมาใช้เชื่อมโยงกันได้เป็นสากลยิ่งขึ้นกว่าเดิมก็จะเป็นการดี

ผู้นำแต่ละสูตรก็ได้มาราบพ่อครู รับทราบวัตถุประสงค์นี้แล้ว หลังรายการธรรมะภาคค่ำวันมาฆบูชาขึ้น เพียงแต่การประชุมในครั้งนี้หลายท่านยังต้องไปสอบบ้องกันวิทยานิพนธ์จึงมาร่วมประชุมด้วยไม่ได้ แต่ก็ยินดีให้ความร่วมมือ และพร้อมจะช่วยกันหากผ่านพ้นภารกิจการสอบนี้ไปแล้ว ดังนั้นจึงมีการคัดเลือกคณะทำงานร่วมกันในการประชุมครั้งนี้ด้วย และมีผู้เสนอให้มีการประชุมปรึกษาหารือในรายละเอียดกันก่อนกรอบ เพื่อให้สามารถดำเนินการต่อไปเป็นรูปธรรมได้

๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. พิธีเปิดงานและพ่อครูนำปฏิญาณศีล ๘

วันนี้เป็นวันแรกของงานปลุกเสกฯ เป็นวันขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๕ ปีมะโรง งานปลุกเสกฯ หรือ พุทธาภิเษกฯ เป็นการอภิเษกให้คนเป็นพระ มีไช้ไปปลุกเสกอัฐิ หิน ดิน ปูน อัฐิหินดินปูน จะปลุกเสก อภิเษก อย่างไร ก็เป็นพุทธไม่ได้ เป็นการไปทำนอกริตของพระพุทธรเจ้า แต่การปลุกเสกอัฐิ หิน ดิน ปูน เขาทำจนสังคมยอมรับไปเป็นการหลงผิด และเป็นการหาเงินด้วย มันก็ไปกันใหญ่ ไม่ว่าสื่อสารด้านไหน

ปลุกเสกคราวนี้จะผ่าตัดโอปปาติกัสตร์ มีผู้มาสัมภาษณ์ว่าไอ้โฮ ถึงขนาดผ่าตัดกันเลย ทีเดียหรือ ถ้าความรู้โอปปาติกัสตร์ หากเข้าใจไม่ได้ เราก็คือโอปปาติกะ ใจ หมายถึง จิต วิญญาณ มโน รวมเรียกเป็นคำว่า ใจ รวมเรียกว่า โอปปาติกะ โอปปาติกะ แบ่งเป็นสัตร์ เป็นเทวดา ใจ บริสุทธิ์สูงสุด หมดความเป็นสัตร์ในใจต้องเรียนรู้ สัตตาวาส ๙

๑๔.๐๐-๑๕.๑๕ น. รายการปฐมนิเทศ “อะไรควร อะไรไม่ควร เราควรสำนึกรู้” โดย สมณะ เติณดิน ติกขวิโร และสิกขมาตุกล้าข้ามฝืน อโศกตระกูล

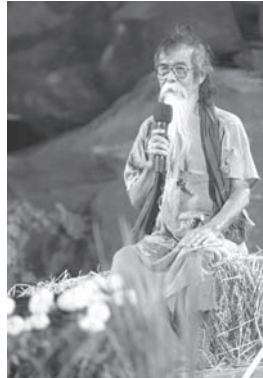
- สิกขมาตุกล้าข้ามฝืน ; คนเราที่ใจยอมกิเลส ทำให้มืออ่อนเท้าอ่อน ไม่ยอมสู้ ก็เปรียบเสมือน คาวายที่ยอมให้สิงโต รุมกัดกินจนตาย ถ้าคนเราใจไม่ยอมกิเลส ก็ทำให้มือแข็งเท้าแข็ง ลุกขึ้นมาสู้ เปรียบเสมือนฝูงคาวาย ที่กลับมาสู้กับฝูงสิงโต ทำให้ฝูงสิงโตยอมแพ้ได้เหมือนกัน

- สมณะเตณดิน ; เรามางานปลูกเสกฯ ถ้ามว่า เราจะมาเอาอะไร? แต่เรามาเพื่อพัฒนาจิตใจที่จะเสียสละ ทั้งความสะดวกสบาย ทั้งบ้านช่องเรือนชาน มาใช้ชีวิตอย่างอนาคาริกดูบ้าง มาตัดความห่วงหาอาลัยบ้าง แล้วเราจะเห็นความโล่งโปร่งสบาย

๑๕.๑๕-๑๖.๐๐ น. รายการแบ่งกลุ่ม นิสิต ว.บบบ. พบสมณะ สิกขมาตุประจำกลุ่ม มีทั้งหมด ๒๐ กลุ่ม เป็นการบำเพ็ญธรรมภาคบ่าย

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.

รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์ ปฏิบัติกรชุด “รากเหง้าของอารยธรรม” ดำเนินรายการโดย สมณะเตณดิน ติกขวิโร สัมภาษณ์ คุณแก่่งธรรม สยะรักษ์ คุณดาวเย็น ขาวหินฟ้า คุณไม้ร่ม ธรรมชาตอโศก

วันอังคารที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้าและธรรมะรับอรุณเรื่อง “ผ่าตัดโอปปาติกสัตว์” โดย พ่อครูสมณะโพธิรักษ์....ได้นำสวดมนต์ จากนั้นได้เกริ่นกล่าวถึงหนังสือที่จะออกใหม่ ที่คาดว่าจะใช้ชื่อ “ฉีกหน้าสัตว์ของมนุษย์” ท่านได้อธิบายความหมายของคำว่า “มนุษย์” และ “สัตว์โอปปาติกะ” ซึ่งล้วนอยู่ที่ใจ นอกจากนี้ได้อธิบายว่า... คนไทยโหดร้ายอย่างเลือดเย็น เพราะอำพรางความ “โหดเหี้ยม” โดยโกหกหลอกลวงซับซ้อนเป็นชั้นๆ อีกหลายๆ ชั้น พ่อครูได้แยกแยะคำว่า “ปัญญา” กับ “เจโก” ซึ่งต่างก็มีความหมายว่า “ฉลาด” ว่ามีแง่มุมต่างกันอย่างไร ปัญญาที่เกิดจากสัมมาสมาธิต่างจากที่เกิดจากภวังค์(คิดเมื่อจิตสงบ)อย่างไร

จากนั้นได้อธิบายถึง “สมาธิ” ๒ ประเภทว่าต่างกันอย่างไร ระหว่างแบบ meditation กับแบบ concentration โดยมีเอกสารชื่อ “ผ่าตัดความเป็นโอปปาติกัสตร์” (ซึ่งใช้ประกอบการบรรยายช่วงทำวัตรเช้าและแจกให้ทุกคนที่มาร่วมงาน) ประกอบการบรรยาย และได้อธิบายต่อไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาธิกับฌาน จนเกิดญาณเกิดวิมุตติ

๐๖.๐๐-๐๘.๓๐ น. **ประชุมพาดิษย์บุญนิยม** ที่ชั้น ๑ ศาลาเหือนศูนย์บุญ มีญาติธรรมที่ประจำอยู่ในบริษัทเครือข่ายพาดิษย์บุญนิยมเข้าร่วม จากหลายชุมชน มีสมณะเข้าร่วมประชุม ๑๐ รูป มีพ่อครูเป็นประธานในที่ประชุม ที่ประชุมมีข้อตกลงร่วมกันว่า ภายใต้หลักการพาดิษย์บุญนิยม คือ สิ้นค้าดี ราคาถูก เชื่อสัจย์ มีน้ำใจ ขยายสด งดเชื่อ และความเชื่อมั่นอย่างสูงของผู้บริโภคต่อสินค้าชาวโอศกในฐานะผู้มีศีลและผู้ปฏิบัติธรรม เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ดังนี้

๑. บริษัทขอขอบคุณจำกัด บริษัทदैชีวิตจำกัด ร้านอาหารและร้านค้าในเครือข่ายชุมชนสันติโอศก **งดจำหน่ายวัตถุดิบ สิ้นค้าแปรรูป และอาหาร ที่มีส่วนประกอบของวัตถุดิบจากต่างประเทศทุกชนิด** อันได้แก่ ข้าว ถั่ว งา ธัญพืช เช่น ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ จมูกข้าวสาลี พืชผักผลไม้แห้ง เช่น เห็ดหอม สมุนไพรจีน อาหารแปรรูป เช่น เต้าหู้ยี้ น้ำมันมะกอก เป็นต้น ยกเว้นโปรตีนเกษตรที่ผลิตแบ่งถั่วเหลืองนำเข้าจากต่างประเทศที่ปลอดจีเอ็มโอ และสารเคมี เช่น เอ็น ๗๐

๒. บริษัทขอขอบคุณจำกัด บริษัทदैชีวิตจำกัด ร้านอาหารและร้านค้าในเครือข่ายชุมชนชาวโอศก **งดจำหน่ายถั่ว งา พันธุ์พืชที่ไม่สามารถระบุแหล่งที่มาหรือพิสูจน์ได้ว่า กระบวนการปลูกหรือเก็บวัตถุดิบนั้น ไร้สารพิษ** ทั้งนี้ขอให้คงนโยบายที่ว่า ไม่มีปลากะพง ก็ไม่เปิดขายข้าวต้มปลา

โดยอนุโลมให้ผู้ส่งสินค้าและผู้ผลิตอาหารแปรรูป ที่ไม่สามารถหาวัตถุดิบไร้สารพิษหรือแปรรูปอาหารมาส่งนั้น อนุโลมให้ขายได้ในบริษัทหรือร้านค้าดังกล่าว จนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ร้านค้าพาดิษย์บุญนิยม ญาติธรรม ผู้ให้บริการจัดหาสินค้าและญาติธรรม นักวิชาการ พันธมิตรที่สนใจ ขอให้ระดมสรรพกำลังมีส่วนร่วมในการสนับสนุนนโยบายนี้ คือ

๑. **ระดมกันปลูก ระดมกันผลิต** เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางอาหารที่ยั่งยืนในอาหารพื้นฐาน

๒. **ระดมกันค้นหา หรือคิดค้น** พัฒนาต่อ

ยอดภูมิปัญญา การแปรรูปอาหารจากถั่ว ธัญพืช สร้างนวัตกรรมในวัตถุดิบท้องถิ่นในประเทศ ทดแทนวัตถุดิบจากต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อความละเอียดประณีตในวิถีการปฏิบัติธรรมของชาวโอศกซึ่งเป็นที่คาดหวังของสังคม

๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน เรื่อง **“ธรรมประทับใจ”** โดย สมณะโพธิสัทธี
โพธิสัทธี และเรื่อง **“ธรรมเด็ดขาด”** โดย สมณะหม่อน มุทุกันโต

- สมณะโพธิสัทธี ; ได้แสดงธรรมแบบเทววิโช เรื่องราวธรรมะ
ประทับใจในการเดินทาง จากดอยแพ่งคำ ภูผาฟ้า น้ำ จนถึงราชธานีโอศก ได้แวะ
ไปโปรดญาติโยมที่บ้านใน จ.ลำปาง และ จ.ลพบุรี ได้แวะพักที่ชุมชนเพชรผาภูมิ
และชุมชนสิมาโอศก ซึ่งแต่ละสถานที่ล้วนมีธรรมะที่ประทับใจแฝงอยู่ทุกๆที่
สมณะโพธิสัทธีได้นำเสนอมุมมองให้เกิดความประทับใจในทุกสถานที่

- สมณะหม่อน มุทุกันโต ; ทุกวันนี้มาศึกษาความวิปัสสนา ถ้าใคร
ยังเห็นว่าสุขเป็นของเที่ยงแท้ผู้นั้นก็คือนักมีความวิปัสสนาอยู่นั่นเอง และได้ยก
ตัวอย่างความวิปัสสนาในเรื่องมิจจอาชีวะ ๕ โดยยกมิจจอาชีวะข้อ ๑ ปณ
สาธยายเป็นนิทานว่ามีการใช้วาหะในการโกงของนักเลงที่ไปซื้อกวางจากนายพราน
ที่ตั้งราคาแม่กวางไว้ที่ ๒๐๐ และตั้งราคาลูกกวางไว้ที่ ๑๐๐ แต่นักเลงมาขอซื้อ
ลูกกวางในราคา ๑๐๐ เสร็จแล้วนำลูกกวางไปจากนายพราน แล้วจึงกลับมาเอา
ลูกกวางมาขายคืนให้นายพรานเป็นราคา ๑๐๐ แล้วบอกกับนายพรานว่า เมื่อครู
ได้ให้เงินไปแล้ว ๑๐๐ แล้วลูกกวางราคา ๑๐๐ รวมเป็น ๒๐๐ แล้วนำแม่กวาง
จากไป ซึ่งเป็นการโกงด้วยวาจาพาลึกเพลงทำให้นายพรานไม่มีปัญญาโต้แย้งได้ แต่แท้จริงเป็นการโกง

๑๒.๓๐-๑๔.๐๐ น. รายการ**บำเพ็ญธรรม บำเพ็ญคุณ ตามกลุ่มของนิสิต ว.บ.บ.บ.** ซึ่งจะกระจาย
กันไปตามฐานงานต่างๆสำหรับการบำเพ็ญคุณ ส่วนการบำเพ็ญธรรมจะไปพบสมณะหรือสิกขมาตุ
ประจำกลุ่มตามที่ต่างๆ บรรยากาศศีกคักไม่แพ้งานโพชฌังการียลัจฉายุเลยทีเดียว

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการธรรมะภาคบ่าย เรื่อง **“นิพธรรคการตามรอยพระโพธิสัตว์”** โดย
กองงานปัจฉาสมณะ ดำเนินรายการโดย สมณะเดินดิน ติกขวิโร ผู้ร่วมรายการคือ สมณะบินบน ถิรจิตโต
กำกับภาพ โดย สมณะดินไท ธาณิโย...เป็นรายการที่นำเสนอชีวิตของพ่อครูที่ท่านเกิดมาเพื่อนำพาให้
คนมาฝึกฝนลดละตัวตน จนพบกับชีวิตใหม่ พบกับความจริงในโลกใหม่ได้อย่างไม่น่าเชื่อ รายการได้
พาบททวนย้อนดูอดีตของพ่อท่านหรือพ่อครู ที่ท่านเติบโตมาอย่างปากกัดตีนถีบ เป็นชีวิตที่แข็งแรง
พึ่งตนเองของพ่อท่านได้ จนมีฐานะชีวิตรุ่งเรือง แต่ท่านก็ทิ้งความรุ่งเรืองหันหลังให้กับโลกโลเกีย อย่าง

ไม่แยแส เดินหน้าเข้าหาสัจจะของชีวิตโดยใช้รูปแบบของศาสนาพุทธ แล้วมาแนะนำบอกกล่าวให้ พุทธศาสนิกชนทั่วไปได้รู้แล้วปฏิบัติตาม จนเกิดผลกับจิตใจอย่างชัดเจน

ต่อมาเกิดเหตุการณ์ทางมหาเถรสมาคมมาบีบไม่ให้ออกเผยแพร่วรรณมะ ซึ่งทางอโศกกับมหาเถรสมาคมมีแนวทางการปฏิบัติแตกต่างกัน จนกระทั่งพ่อท่านและหมู่สงฆ์ประชุมกันและลงมติขอแยกตัวออกจากการปกครองของมหาเถรสมาคม ประกาศนาลังวาส เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติตามแนวทางของพระพุทธเจ้า

กองทัพธรรมยังคงออกเผยแผ่ธรรมะในที่ต่างๆ ต่อมาก็มีการอบรมธรรมแบบเข้มข้นในงานพุทธาภิเษกและงานปลุกเสกฯ จากครั้งแรกจนมาถึงปี ๒๕๕๕ นับเป็นครั้งที่ ๓๖ แล้ว พ่อครูบอกว่างานปลุกเสกฯและงานพุทธาภิเษกฯ เป็นสถาบันไปแล้วและชาวโอศกมีความแน่นลึก และกว้าง เพราะญาติธรรมมีความเข้าใจในการปฏิบัติจนเกิดผลที่ชัดเจน มาลดมาละความยึดติดต่างๆ ได้ เกิดเป็นหม่กลุ่มที่เป็นพลังรวม

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “เงินเงิน” ดำเนินรายการโดย
สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า สัมภาษณ์

- **น.ส.นภารัต อติภัทรากุล** อายุ ๕๐ ปี เป็นชาวทมิฬ. เรียนจบปริญญาโท การบริหารภาครัฐและเอกชน
- **นายอุดร นรุธ** อายุ ๓๗ ปี เรียนจบปริญญาตรี นิเทศศาสตร์
- **ดร.พรเพ็ญ ศาสตรียาภรณ์** อายุ ๔๖ ปีเรียนจบปริญญาเอก การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (พัฒนศึกษาศาสตร์) จาก มศว.
- **ดร.สมหมาย วันสอน** อายุ ๖๖ ปี จบปริญญาเอก จากยูนิเวอร์ซิตีออฟฟิลาโด อเมิกา

ปฏิบัติกรทั้งหมดมีดีกรีทางโลกสูงมีความสามารถหารายได้ได้มาก มีตำแหน่งการงานระดับสูง บางท่านเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยชื่อดัง แต่ก็ลาออกมาใช้ชีวิตอย่างสมถะเรียบง่ายพอเพียงและมีแนวความคิดว่า “เงิน” ไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับชีวิต การใช้ชีวิตอย่างมักน้อยใจพอด่างหาก คือความมั่นคงของชีวิต อีกทั้งยังลงมือปฏิบัติจริง จนเกิดผล มีชีวิตที่พอเพียง และเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้

วันอังคาร ที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้าและธรรมะรับอรุณเรื่อง “ผ่าตัดโอปปาติกสัตว์” โดย **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์...เวทนา สัญญา สังขาร** เป็นอาการที่ใจทำให้เกิดวิญญาน โดยมีรูปทั้งภายนอกและภายในเป็นส่วนประกอบ ทั้ง รูป เวทนา สัญญา สังขาร ต่างก็เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดวิญญาน หากขาดสิ่งเหล่านี้วินญานไม่เกิด พ่อครูได้เทียบเคียงเป็นอะตอมของจิตวิญญานซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างกันในแต่ละคน ความซับซ้อนของสิ่งเหล่านี้สำหรับพระอรหันต์แล้วจะไม่ใช่สิ่งลึกลับอะไร ทั้งผัสสะและอายตนะล้วนเป็นเหตุปัจจัยที่พาให้เกิดวิญญาน ผู้ที่หมดอาสวะก็คือผู้ที่ดับการเกิดได้

ภาพจากอินเทอร์เน็ต

๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. งดประชุมสถาบันบุญนิยม แต่**ประชุม** **กสิกรรมไร้สารพิษ**แทน เพราะกรรมการติดธุระไม่ครบองค์ประชุม ที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์ฯ โดย **สมณะ** **เดินดิน** เป็นประธานการประชุม

๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน เรื่อง “**ฝึกตนและฝึกตน**” ภาค ๑ โดย **สมณะกล้าจริง ตถาโว** และภาค ๒ โดย **สมณะแก่นกล้า สารโก**เป็นการบอกเล่าประสบการณ์ เรื่องการได้มาฝึกฝนตนที่ศรัทธาโคก ชี้ให้เห็นถึงการฝึกอยู่ที่บ้านไม่เหมือนอยู่กับหมู่กลุ่ม ไม่ว่าจะการฝึกตะบะ ไม่ว่าจะระเบียบวินัย และการกินอยู่หลับนอน ตื่นเป็นเวลา แม้แต่การเดินจาริกก็ได้ฝึกบิณฑบาต จะกินอย่างไร จะนอนอย่างไร จะถึงเป้าหมายอย่างไร ประทับใจท่านอาจารย์และภันเต ที่เป็นผู้นำมีการดูแลกันและกัน เห็นความเป็นพี่เป็นน้อง เห็นใจกัน ได้ฝึกเพียรฟังตนจนคนอื่นฟังได้

๑๒.๓๐-๑๔.๐๐ น. รายการบำเพ็ญธรรม บำเพ็ญคุณ ตามกลุ่มของนิสิต ว.บบบ.

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการพบกลุ่มสมณะ สิกขมาตุประจำกลุ่ม

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคคำสัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด “ดินอุ้มดาว” ดำเนินรายการโดย

คุณเพียรพิมพ์ไพโร ศรีเกิด และ อ.รัศมี กฤษณมณี สัมภาษณ์ปฏิบัติกร สมณะ ขยันยอม วิริยโร/ คุณสุการณ์ ชันคุ่ม คุณรินวลี อร่ามแสงทองรุ่ง/ คุณไผ่ธรรม นาวาบุญนิยม/ คุณรักเย็น หน่อแก้ว คุณวนิดา ลักษณ์เชื้อวงศ์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ สจ. และร้านดินอุ้มดาว จากชุมชนต่างๆ ทั้งที่สันตติโคก และปฐมอโคก ซึ่งเป็น แหล่งสร้างรายได้มาสนับสนุนการออกอากาศของ FMTV ในโครงการที่ชื่อว่า ดินอุ้มดาว คือระยะที่เหมือนเป็นของต่ำ เหมือนดิน แต่สามารถอุ้มชูดาวอย่าง FMTV ให้ออกอากาศอย่างต่อเนื่องมาหลายปี ก็ ด้วยอาศัยความเสียสละของเหล่าอาสาสมัคร สจ.และดินอุ้มดาวเหล่านี้ และรายการยัง ได้บอกเล่าวิธีการที่จะทำให้ชยะเป็น ๐ โดยเริ่มจากตัวเราเองต้องพยายามลดการ

สร้างชยะให้มากที่สุด และยังได้เผยแผ่ความรู้ให้กับผู้ที่สนใจอีก

วันพุธ ที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้าและธรรมะรับอรุณเรื่อง “ผ่าตัดโอปปาติกสัตว์” โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์...เข้านี้พ่อครูฯได้เกริ่นกล่าวถึงการปฏิบัติที่ถูกต้อง ถูกธรรม ถูกถ้วน ว่าต้องมีผัสสะเป็นปัจจัย ซึ่งจะไปประชุมรวมลงที่ใจ เกิดเวทนาที่นั่น เกิดการปรุงแต่ง(สังขาร) ที่นั่น และเกิดจิตวิญญาณผี หรือเทวดา อันเป็นโอปปาติกสัตว์ลงที่นั่นเช่นกัน

ทุกครั้งที่มีการกระทบสัมผัส(ผัสสะ) แล้วรู้ มีสติ นั่นคือมี วิญญาณรับรู้อยู่ ถ้าไม่รับรู้แสดงว่าวิญญาณไม่ทำงาน ถ้าเป็นอาการดับสนิท มีดดำก็เป็นอสังขญีสัตว์ พ่อครูได้แจกแจงเหตุแห่งการเกิด วิญญาณสืบต่อจากเมื่อวาน โดยเน้นให้เห็นว่า ผู้ที่หมดสิ้นอาสวะในกาม ก็จะไม่เกิดกามคุณ ๕ ขึ้นในจิตอีก จึงต้องเรียนรู้และดับกิเลสตั้งแต่ขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นปลายตามลำดับ พระอนาคามีมีภูมิที่พ้นอาสวะในกามคุณ ๕ แล้ว แม้มีทวารทั้ง ๕

ทำหน้าที่อยู่ เหลือเพียงมโนกับธรรมที่เป็นอายตนะอยู่ พระพุทธองค์จึงเรียกภูมิขั้นนี้ว่า “โอปปาติกะ” หรือ “อุปปาติกะ”

๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. ประชุมสถาบันขยายวิทยาดด้วยหัวใจ ที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์ฯ

๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน เรื่อง “ฆ่าสัตว์ในตน ให้พ้นโลกีย์” โดย สิกขมาตุ สร้างฝั้น อโศกตระกูล และสิกขมาตุรินฟ้า นิยมพุทธได้บอกเล่าประสบการณ์การปฏิบัติธรรม ได้พบเจออุปสรรค มีผัสสะทำให้เห็นสัตว์ภายในตัวเรา...ในเรื่องความปรารถนาในกาม ในเรื่องความอยากสวย อยากงาม ต้องการยั่วให้เขามาชื่นชม ตามอารมณ์ปรารถนา แต่ถ้าแต่งตัวเรียบร้อย ก็จะลดการยั่วให้เกิดกาม เราไปหลงให้ค่ากับความเป็นสัตว์ในตัวเรา จนเสียเวลาชีวิต ทั้งทุ่มเททุนรอนแรงงาน แรงสมองไปกับการสนองความอยากของสัตว์ในตัวเรา เพื่อความสุขหลอกลวง ที่ไม่จริง แต่ถ้ามาปฏิบัติธรรมแล้ว รู้ทิศทางค่อยๆลดความต้องการในกามหายๆก่อน เราต้องฆ่าสัตว์ในตัวเรา เราพยายามจับมันให้ได้บ่อยๆ จะเห็นความอนิจจัง ความเป็นของไม่เที่ยง เห็นทุกข์ เห็นการเบียดเบียน ตนและผู้อื่น พยายามเห็นโทษเห็นภัย แต่หากเราไม่หยุด แล้วเราไปเสริมสร้างอุปาทานให้กับตัวเราบ่อยๆ เราจะเป็นปฤชณ คือกิเลสหนาขึ้นเรื่อยๆ ฉะนั้นเราอย่าแพ้สัตว์ในตัวเรา ต้องฆ่าสัตว์ในตัวเราให้เป็นเนกขัมมมลิตอุเบกขาให้มากที่สุด ให้ความเป็นสัตว์ในตัวเราหมดไป

๑๒.๓๐-๑๔.๐๐ น. รายการบำเพ็ญธรรม บำเพ็ญคุณ ตามกลุ่มของนิสิต ว.บ.บ.

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการพบกลุ่มสมณะ สิกขมาตุประจำกลุ่ม

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการสัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด “กสิกรรมเชิงขลัง” ดำเนินรายการโดย สมณะแก่นหล้า วัดตมโน สัมภาษณ์ คุณไพโรจน์ เหมวงษ์ คุณอรชัน พันวิสัย คุณทวี บัวจันทร์ คุณคำนึ่ง นวลมนีย์ เป็นการสัมภาษณ์ปฏิบัติกรที่ประสบผลสำเร็จการทำกิจกรรมจนได้รับการยอมรับและเป็นแบบอย่างให้กับกสิกร ได้บอกเล่าประสบการณ์ที่ได้ปฏิบัติล้มลุกคลุกคลานกว่าจะได้ประสบผลสำเร็จ เป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน เป็นรายการที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับกสิกรเป็นอย่างยิ่งให้เห็นแสงสว่าง และเกิดความมั่นใจในการทำกิจกรรม ซึ่งเป็นอาชีพที่เป็นกระดูกสันหลังของชาติ

วันพฤหัสบดี ที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้าและธรรมะรับอรุณเรื่อง “ผ่าตัดโอบปาตีกัสตร์” โดย **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์**...เข้านี้พ่อครูฯได้อธิบายถึงปฏิจจสมุปบาท โดยเริ่มที่ อวิชชา ที่คนไม่รู้ก็จะหลงไปแสวงหาเสพลุแบบบำเรอกามและอัตตา เพราะไม่รู้หรืออวิชชา และถ้าไม่มีอวิชชาหรือไม่ลดอวิชชา ก็จะมีชีวิต อย่างบำเรอสังขาร เพราะมีอวิชชาเป็นเหตุอยู่ในจิต เพราะงั้นที่ไม่รู้ว่า เราปรุงแต่งอะไรในจิต และมันจะมีผลกระทบอย่างไรต่อสังคม จึง ปรุงแต่งเป็นเรื่องเป็นนิทานอยู่ตลอดเวลา และถ้ามีจิตอกุศลปรุงอยู่ เป็นหลักแล้วก็จะเกิดผลบาป หรือแม้จะพักยกก็พักเพื่อเสพ เป็น องค์รวมของชีวิต เป็นอาชีวะ ก่อคุณหรือโทษ ประโยชน์หรือเลวร้าย

๐๖.๓๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมโซเชียลเน็ตเวิร์ค** ที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์ ...เป็นการประชุมครั้งแรก ของกลุ่มคนผู้ทำงานด้านการสื่อสารบนโลกอินเทอร์เน็ต หรือเรียกกันว่า **สังคมบนโลกอินเทอร์เน็ต** โดยมีเป้าหมายเพื่อหาวิธีการจะรวบรวมและเก็บข้อมูลทั้งภาพและเสียง รวมทั้งตัวอักษร ไปเก็บบนโลก อินเทอร์เน็ตให้มากที่สุด เพราะเป็นแหล่งเก็บข้อมูลที่สะดวกในการใช้งาน รวดเร็ว และใช้ได้ทุกที่ที่มี สัญญาณคลื่นอินเทอร์เน็ต การประชุมครั้งนี้จึงเป็นการรวบรวมบุคลากร มาร่วมกันบริหารจัดการ ข้อมูลของสื่อที่จะทำการนำขึ้นเผยแพร่บนโลกอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อน

ผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าเดิม ที่มีคนทำอยู่แต่ยังขาดความเป็นเอกภาพ และยังทำงานซ้ำซ้อนกันอยู่ ทำให้การใช้ข้อมูลขาดประสิทธิภาพ

การประชุมครั้งนี้จึงได้กำหนดให้มีการรับสมัครผู้ทำงานด้านเผยแพร่ข้อมูลในอินเทอร์เน็ต โดยมีการร่วมกันทำงานที่ข้างรถเคลื่อนที่ของ FMTV เพื่อรวบรวมข้อมูลของงานปลูกเสกฯ ในครั้งนี้ ออกเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตทั้งภาพ เสียง และการสรุปเป็นตัวอักษร โดยเผยแพร่ผ่าน Facebook โดยใช้ชื่อว่า <https://www.facebook.com/AsokeBoonniyom> สำหรับผู้ที่ เป็นสมาชิกของ Facebook จะสามารถ รับข่าวสารของงานปลูกเสกฯ ครั้งนี้ได้อย่างรวดเร็ว และยังโครงการทำต่อในงานต่อไปด้วย รวมทั้ง จะมีการรวม เว็บไซต์ หรือ ลิงค์(เครือข่าย ทางอินเทอร์เน็ต) ให้ไปเก็บเป็นหมวดหมู่เพื่อง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล

๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนนั้น เรื่อง “ชีวิตต้องสู้” โดย สมณะดินทอง นครโว และ เรื่อง “ชีวิตต้องทบทวน” โดย สมณะชยะชยัน สรณียโ

- สมณะดินทอง : เกิดเป็นคน มีชีวิตก็ต้องสู้กับความเป็นสัตว์ในตัวเอง ความขยันอดทน ประหยัด ทำให้สามารถอยู่รอดได้ ความลำบากสร้างคน และสร้างตน แต่สังคมไม่ส่งเสริมผู้คนมาบวช และเห็นคนมาบวชเป็นคนขี้เกียจทำงาน หลีกลอย คอยงาน แต่แท้จริงการมาบวชก็เพื่อลดละ ความโลภ มีการกินอยู่หลับนอนที่พึงตนเอง เป็นชีวิตที่ไม่เบียดเบียนโลก และทำตนให้มีคุณค่าด้วยการเสียสละต่างหาก

- สมณะชยะชยัน : ชีวิตต้องสู้ ต้องทบทวน ทบทวนสิ่งที่ใกล้ตัว โดยเฉพาะทบทวน ถิ่นมิตะที่จะเข้ามาบวชขณะอยู่กับปัจจุบัน การศึกษา ถ้าไม่ทบทวนเราก็ไม่เห็นชีวิตของความเป็น สัตว์ในตนเองถ้าเราไม่รู้จักความเป็นสัตว์ก็ไม่ต่างอะไรกับสัตว์เดรัจฉานเสียเวลาที่เกิดมาเป็นคนเพราะอวิชชา

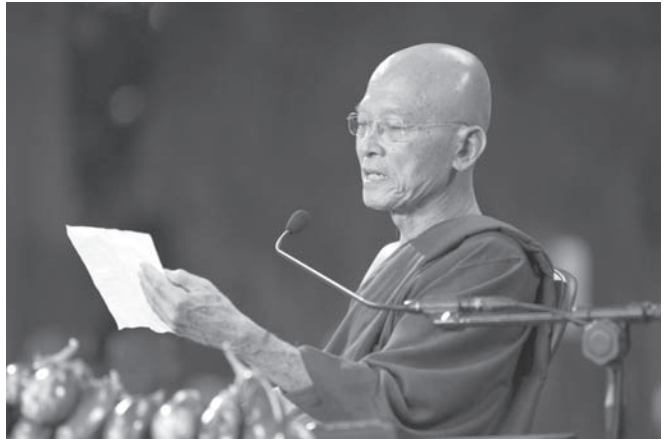
๑๒.๓๐-๑๓.๔๕ น. รายการบำเพ็ญคุณ บำเพ็ญธรรม ตามลำนีก แยกเป็นกลุ่ม ของ นิลิต ว.บพ.

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการ
“ตอบปัญหาฝ่าความเป็นโอปปาติกส์
ภาค ๑” โดย พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการ
ภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติการ ชุด “เปิด
อโศกสู่โลกโซเชียลเน็ตเวิร์ค” สัมภาษณ์
ปฏิบัติการที่ทำงานเกี่ยวกับการเผยแพร่
ข้อมูลของอโศกผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ดำเนินรายการโดย สมณะ
ฟ้าไท สมชาติโก ผู้ร่วมรายการประกอบด้วย คุณนันทน วาบุญนิยม, คุณถึงดิน มุ่งมาจน,
คุณหินชนวน อโศกตระกูล, คุณสุคันธธรรม วาบุญนิยม, คุณทุ่งไท แสงภักดี

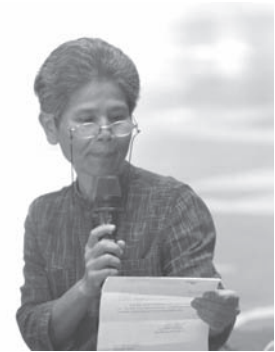

วันพุธ ที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้าและธรรมะรับอรุณเรื่อง “ผ่าตัดโอปปาติกส์”
โดย พ่อครูสมณะโพธิรักษ์...เช้านี้เป็นวันที่ ๖ ของงานปลุกเสกฯ พ่อครูฯ
ได้เริ่มสาธยายธรรมโดยกล่าวถึงความประเสริฐของมนุษย์ที่ดูจาก
กรรม ๓ กรรมเป็นมรดกของตนข้ามภพชาติเลยทีเดียว เป็นตัวพาเกิด
โดยเฉพาะเกิดทางโอปปาติกะ พ่อครูฯบอกว่าท่านกำลังปกกลอกพวกเรา
ให้จนลงๆ เพื่อให้ฟังกรรมไม่ใช่ฟังเงิน เป็นกรรมกรรับใช้ผู้อื่น เพื่อผู้
อื่น ไม่ใช่เพื่อตนเอง ต้องรู้จักตรวจสอบมรดกผลของตน อย่าหลงให้
ค่าตนเองเกินจริง

๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่ได้เขียนศูนย์ฯ มีการตกลงกันเรื่องการจัด

งานการตรวจภาพซบซึ่งใจ ที่สังฆสถานทะเลธรรมในวันที่ ๑๔-๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนนั้น เรื่อง “ธรรมะ ๕๕๕” โดย สมณะคมคิด ทันทภาโว และเรื่อง “สุข สงบ เพราะได้พบสัจจะ” โดย สมณะผืนฟ้า อนุตตรโร

- สมณะคมคิด : การทำงานต้องเคารพการนำเสนอของคนอื่น ผัสสะเป็นขุมทรัพย์ทำให้เราเข้มแข็งในการทำงาน การที่มีของมากก็ทำให้เราทุกข์ การสะสมสิ่งของหรือเผลอสะสมมาก ต้องฝึกพลัดพราก นักบวชเป็นชีวิตที่ไม่สะสม

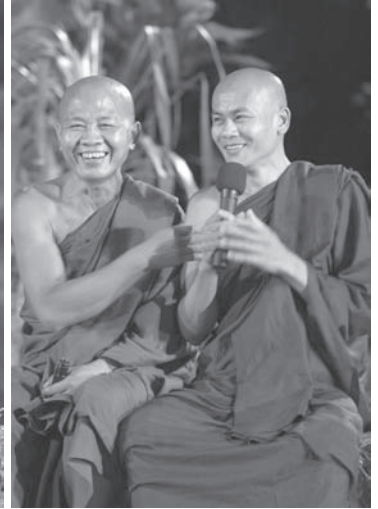
- สมณะผืนฟ้า อนุตตรโร : ต้องทำใจในการเปลี่ยนแปลง การไปในแต่ละสถานที่ ต้องทำใจต้องประมาณตน แม้แต่การเดินจาริก จะมีผัสสะเรื่อง จะได้กินอะไร จะได้นอนที่ไหน ต้องไม่ตั้งภาพทำใจปล่อยวาง ถ้าเราไม่ปล่อยวาง ไปยึด จะทำให้เราเห็นสัตว์ในตัว เราทำคนอื่นไม่ได้ ต้องทำที่ตัวเรา หาสัตว์หลายๆตัวในตัวเรา และทำสัตว์ในตัวเราให้ตายลงไป เราก็จะพบเจอความสุข การแบกของมากไม่ปล่อยวาง ทำให้เราหนัก ต้องประคองน้ำใจกันจึงจะอยู่ร่วมกันได้ งานหนักสร้างคน ทำงานเพื่อคนอื่น เพื่อสังคม อยู่ที่ไหนต้องไปเอาประโยชน์ อยู่ที่ไหนๆ เมื่อเจอผัสสะต้องทำใจไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็เป็นการฝึก บัณฑิตต้องฝึกตน

๑๒.๓๐-๑๓.๔๕ น. รายการบำเพ็ญคุณ บำเพ็ญธรรม ตามลำนึก แยกเป็นกลุ่มของนิสิต ว.บ.บ.บ.

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการ “ตอบปัญหาฝ่าความ
เป็นโอบปาตีกสัตว์ ภาค ๒” โดย พ่อครูสมณะโพธิรักษ์
๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ “๓ นาฬิกา
ของเกจิฯ” ดำเนินรายการโดย สมณะเดินดิน ติกขวิโร

วันพฤหัสบดี ที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้าและธรรมะรับอรุณเรื่อง “ผ่าตัดโอบปาตีกสัตว์” โดย
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์...วันนี้เป็นวันสุดท้ายของงาน พ่อครูได้เกริ่นกล่าว
ถึงชีวิตที่ยังมีวิชาอยู่ จะต้องวนเวียนเกิดมาไม่รู้จักจบสิ้น การจะพ้น
จากวังวนนี้จะต้องฝึกฝนจนเกิดญาณ ก้าวข้ามจากโลกียะสู่โลกุตตระ
ความสงบที่แท้จริงต้องทำองค์ประชุมของกายภายนอกและใน ให้สัมผัสแล้ว
ไม่เป็นภัยเป็นโทษเป็นบาป ต้องเรียนรู้ในเวทนา ๑๐๘ ฝึกอ่านอาการ
ของนาม-รูป จนแยกได้ชัดถึงวิมุตติญาณสัตว์ รู้ถึงเหตุที่ทำให้เกิดวิมุตติ
สัตว์ แล้วกำจัดเหตุเหล่านั้น จากนั้นพ่อครูได้อธิบายถึงเหตุปัจจัยเป็นลูกโซ่
ตามปฏิจจสมุปบาท เมื่อล้างเหตุที่ทำให้เกิดวิมุตติญาณสัตว์ได้จนตกผลึกเป็นสมาธิ จึงจะพ้นจาก
จิตวิมุตติญาณสัตว์ จากนั้นพ่อครูได้ขยายความถึงสภาวะ และอนาสวะจาก มหาจิตตารัสกสูตร
การเดินองค์แห่งมรรคและสภาพหมุนรอบเชิงซ้อน

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. การสรุปการจัดงานปลูกเสกฯ ดำเนินรายการโดย สมณะเดินดิน ติกขวิโร
ผักและผลไม้ที่ใช้ในงานนี้ รวมทั้งหมดน้ำหนักประมาณ ๑๐ ตัน

- บ้านราชฯ รวม ๕ ตัน (ผักทองริมมูล ๒,๖๐๐ กก. ผักบุ้ง ๒๐๐ กก. มันเทศ ๑๐๐
กก. ยอดผักทอง ๕๐ กก. ถั่วฝักยาว ๒๐๐ กก. ขนุนแกง ๒๕๘ กก. หัวไชเท้า ๑๐๐ กก. มะเขือเปราะ
มะเขือเทศ ฯลฯ)

- ศีรษะอโศก รวม ๒ ต้น (แต่ง ๔๗๕ กก. ข้าวโพด ๒,๒๐๐ กก. มะละกอ ๓๓๐ กก. กระหน้า หอม กระเทียม ฯลฯ)

- ศรีโคตรบูรน้อยโศก ๑ ต้น (ข้าวโพด ๘๘๑ กก. มันเทศ ๘๐๐ กก. แต่ง ๓๐๐ กก. พักทอง ๒๐ กก.)

- ร้อยเอ็ดอโศก ๔๓๒ กก. (แพง ๓๐๐ กก. แต่งไทย ๑๐๐ กก. ข้าวเหนียว ๓๒ กก.)

- วังน้ำเขียว ๑๒๐ กก. (ต้นหอม ๖๐ กก. กวางตุ้ง ๒๐ กก. ผักกาดหอม ๒๐ ผักชีไทย)

- อื่นๆ จาก ศาลา สี่มาฯ ปทุมฯ ลันติฯ สวนบุญผักพืช ทะเลธรรม ม.อุบลฯ ขอนแก่น สวนสำพัน

- จำนวนผู้ร่วมพิธีกรรม

วันเดือนปี	ทำวัตรเช้า	ก่อนฉัน	ภาคบ่าย
อา. ๑ เม.ย.'๕๕	-	๗๔๕	๕๘๒
จ. ๒ เม.ย.'๕๕	๗๖๘	๖๕๑	๕๖๘
อ. ๓ เม.ย.'๕๕	๘๐๔	๖๘๙	แบ่งกลุ่มบำเพ็ญธรรม
พ. ๓ เม.ย.'๕๕	๗๔๓	๖๓๘	แบ่งกลุ่มบำเพ็ญธรรม
พ. ๔ เม.ย.'๕๕	๗๓๔	๖๑๐	๗๐๗
ศ. ๕ เม.ย.'๕๕	๗๑๘	๖๑๑	๖๑๑
ส. ๗ เม.ย.'๕๕	๖๗๒	๓๘๕	-

การเข้าถึงความเป็นโอบาติกะ นั้นต้องมีผัสสะเป็นปัจจัย พ่อครูได้เน้นย้ำอยู่ตลอดเวลา การแสดงธรรมในงานนี้ งานปลุกเสกฯปีนี้ เป็นเหมือนห้องเรียนต่อเนื่อง ของนิสิต ว.บ.บ. ต่อจาก งานพุทธาฯ นิสิตได้บำเพ็ญคุณ บำเพ็ญธรรมทั้งตอนหลังฉัน และภาคบ่ายในบางวัน เป็นการออกจากภพมาพบกันเพื่อให้มีผัสสะ และจะได้นำสิ่งที่พ่อครูฯได้อบรมไปปฏิบัติสมาธิแบบลืมนตา คือ การฆ่าสัตว์โอบาติกะที่จะผุดเกิดขึ้นขณะมีผัสสะ จะได้ไม่เป็นการผูกสัตว์ไว้ และทำความเป็นสัตว์ให้ตายจากวิญญาน ได้อย่างเด็ดขาด ไม่กลับกำเริบ

✍️ ทีมงานสภมณฑล

ตลาดอาริยะปีใหม่สงกรานต์ ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๓๓

ตลาดอาริยะปีใหม่สงกรานต์ ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๓๓ ณ ชุมชนหมู่บ้านราชธานีอโศก
ต.บุงไหม อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๒-๑๔ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งตรงกับ
เทศกาลสงกรานต์ปีใหม่ไทย จึงนับเป็นปีแรกที่ชาวอโศก เลื่อนการจัดงานตลาดอาริยะมาอยู่ในช่วง
เทศกาลสงกรานต์ เนื่องจากในช่วงปลายปี ๒๕๕๔ ชาวอโศกติดภารกิจในการไปจับขวัญผู้ประสบภัย
น้ำท่วมใหญ่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จึงไม่สามารถจะจัดงานในช่วงปีใหม่ได้

วันแรกของงานตลาดอาริยะปีใหม่สงกรานต์ ๒๕๕๕ คือวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๕
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ได้นำหมู่ลูกบวชออกบิณฑบาตในชุมชนตั้งแต่เช้าตรู่ เป็นการเริ่มต้นวันแห่งการ
ให้การเสียสละอีกหนึ่งวัน ญาติธรรมต่างพากันเตรียมอาหารสำหรับใส่บาตร ซึ่งในปีนั้นเน้นให้งดใช้ถุง
พลาสติกในการบรรจุอาหาร เราจึงเห็นอาหารห่อใบตอง ย้อนยุคเป็นธรรมชาติ ญาติธรรมเข้าแถวรอ
ใส่บาตรกันยาวเหยียด ได้ทักทายพูดคุยกันระหว่างรอ ประสาฬหีนา้องๆ สมณะสิกขมาตุท่านก็ได้
ทักทายญาติโยมอย่างอบอุ่น

เวลา ๐๗.๓๐ น. พ่อครูได้แสดงธรรมเทศนา ที่เวทีชาวบ้านหน้าห้องน้ำรูปทรงทางเกยยีนส์ เป็นการให้ ธรรมโอสธผู้มาร่วมงาน จากนั้นเวลา ๐๘.๐๐ น. **นายอำเภอ อำเภวารินชำราบ คุณเศรษฐกร ทิพย์สุวรรณ** มาทำพิธี เปิดงาน พิธีกรได้เชิญผู้ใหญ่บ้านบ้านราชธานีโศก **คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน** กล่าวประวัติของงานตลาดอาริยะ และเชิญนายอำเภอกล่าวเปิดงาน และตัดริบบิ้นเปิดงาน ตลาดอาริยะปีใหม่สงกรานต์ ๒๕๕๕ ตลาดสินค้าจึงได้ ถูกเปิดบริการแก่ชาวบ้านที่มารอกันตั้งแต่เช้า ผู้ใหญ่บ้าน คุณแซมดิน และญาติธรรมเรียนเชิญนายอำเภอเดินชมตลาด ที่ผู้คนกำลังจับจ่ายซื้อของกันอย่างขุละมุน

ประชาชนมารอซื้อสินค้ากันตั้งแต่เช้า บางคนก็ มาตั้งแต่ตี ๔ ตี ๕ ใครชอบอะไรสนใจอะไร ก็จะไปยืนรอนั่งรอกันอยู่ตรงร้านนั้น เมื่อ ตลาดสินค้าเปิด ต่างก็รูกันเข้าไปเลือกซื้อ สินค้า ปีนี้ประชาชนไม่มากเท่ากับปีก่อนๆ เนื่องจากเราจัดงานตลาดอาริยะที่บ้าน ราชไป ๒ ปี แต่ไปจัดตลาดอาริยะสัญจร กระจายหลายสถานที่แทน และประกอบ กับเราเปลี่ยนวันเวลาการจัดงาน ประชาชน จึงอาจยังไม่ทราบข่าวการจัดงาน แต่ ปริมาณคนที่มางานก็นับว่าเหมาะสมกับ สถานที่จัดงาน ซึ่งปีนี้ได้ย้ายตลาดอาหารมา อยู่ที่บ้านเฮือนสวยเหม็ด (สายหมัด) และ เฮือนหญังกิน (มีอะไรกิน) ซึ่งเป็นโรงครัว กลางของบ้านราชธานีเอง เปิดบริการตั้งแต่ เช้า ๖.๐๐ น. จนถึง ๑๔.๐๐ น.

ระหว่างที่รอให้ตลาดสินค้าเปิด ชาวบ้านก็ได้มารับประทานอาหาร ในราคา เพียงจานละ ๑ บาท ไม่ว่าจะเป็นข้าวราด แกง ข้าวเหนียวส้มตำ ก๋วยเตี๋ยวน้ำ ก๋วยเตี๋ยวหลอด ขนมจีนน้ำยา ผัดหมี่ ผัดซีอิ๊ว ขนมต่างๆ น้ำหวาน ฯลฯ เรียกว่าอิ่มท้องอิ่มบุญกับอาหารมังสวิรัตได้ในราคาถูกแสนถูก พ่อให้แม่ให้ก็ต่างตั้งใจเตรียม อาหารกันอย่างสุดฝีมือ มาจากหลายภาคหลายจังหวัด ในตลาดสินค้ายังมีขนมปังอบจากเตาร้อนๆ ราคาลูกละ ๑ บาท (ปกติ ๑๐ บาท) ไอศกรีมแท่งละ ๑ บาท และน้ำหวานถุงละ ๑ บาท

ส่วนตลาดสินค้านั้นได้ย้ายมาอยู่ในบริเวณอาคารบ้านเรือนของชาวชุมชนราชธานีโคก
เขื่อนผึ่งกัน เขื่อนผื่นเลี้ยว ฯลฯ เพื่อความสะดวกในการจัดและเก็บสินค้า ป้องกันการเปียกฝนได้ดี
ยิ่งขึ้น บรรยากาศร่มรื่นกว่าที่เดิม มีร่มไม้ให้พักหลบแดดด้วย
บริเวณบ้านแต่ละบ้านมีแปลงปลูกผัก ดอกไม้ กระจายทั่วหมู่บ้าน
มีแพผักแพดดอกทานตะวันอยู่ในบึง ที่บริเวณรอบๆพระพุทธรูปธรรม
นิมิต มีการปลูกดอกทานตะวันเป็นทุ่งกว้าง ซึ่งบานในช่วงงานพอดิ
ทำให้บริเวณพระพุทธรูปดูสวยงามสดชื่นไปด้วยดอกทานตะวันที่กำลัง
บานสะพรั่งเต็มที่ ที่ริมแม่น้ำมูลนักศึกษา.บ.บ.บ.ได้ปลูกมัน ฟักทอง
ผักต่างๆ ในช่วงงานโพธิ์ผิงคาริยส์จายู ครั้งที่ ๑ (๗-๑๓ ม.ค.'๕๕)
เอาไว้ ผลผลิตต่างๆจึงออกดอกออกผลให้มารับประทานกันทั้งงาน
ปลูกเสกฯและงานตลาดอารียะฯ จำนวนมากมายจนได้นำมาขายใน
ตลาดอารียะด้วย

แม้จำนวนคนซื้อจะไม่มากเท่า
ปีก่อนๆที่เคยจัดมา แต่จำนวนคนก็ยัง
มากมาย บริเวณตลาดเราก็กว้างขึ้นด้วย
เพราะกระจายไปทั่วหมู่บ้านเลย สินค้าที่
ประชาชนสนใจกันมากจะเป็นของใช้ใน
ครัวเรือน เช่น เครื่องครัว เครื่องจักสาน
อุปกรณ์ทำการเกษตร ฯลฯ คนจะไปเข้า
คิวรอกันตั้งแต่เช้า คนรอกันแถวยาวเหยียด
เราต้องจัดคิวให้เข้าทีละจำนวนหนึ่ง พอ
จำนวนนี้ซื้อเสร็จ จึงให้จำนวนต่อไปเข้าไป
เลือกไปซื้อต่อ คนเข้าแถวเบียดเสียดกันมาก
จนบางร้านรั้วไม้ไผ่ที่กั้นไว้ให้เข้าแถวพังลงมา
เกิดการชุลมุนกันพอสมควร

**สินค้าบางอย่างหมดลงอย่าง
รวดเร็ว ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง** เช่น เตาอั้ง
โล่(ตลาดทั่วไปขาย ๑๒๐ บาท ตลาด
อารียะขาย ๒๐ บาท)ขายหมดภายใน ๑
ชั่วโมง ไม่กวาดหมดภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง

เป็นต้น เพราะเมื่อเทียบกับปีก่อนๆเราได้ลดจำนวนสินค้าลง แต่เน้นการลดราคาของสินค้าลงให้ถูก
มากๆ **สินค้าที่นำมาจำหน่ายล้วนคัดสรร สิ่งจำเป็นต่อชีวิต** ทั้งอุปโภคและบริโภค เน้นสินค้าสำหรับ
ชาวบ้านกลุ่มกสิกร ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ที่เป็นกระดูกสันหลังของชาติ สินค้าทั้งหมดจำหน่ายใน
ราคาต่ำกว่าทุน เป็นบุญนิยมระดับ ๓ ของชาวอโศก(บุญนิยมระดับ ๑ ขายต่ำกว่าท้องตลาด ระดับ ๒

ขายเท่าทุน ระดับ ๓ ขายต่ำกว่าทุน ระดับ ๔ แจกฟรี) และพิเศษในปีนี้เป็นสินค้าชุมชนชาวโศก มีนโยบายว่าจะพยายามจะลดราคาให้ต่ำกว่าทุนประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เช่น น้ำยาล้างจานขวดละ ลิตรครึ่งขายขวดละ ๑๐ บาท สินค้ามือสองจากร้านดินอุ้มดาวขึ้นละ ๑ บาท ฯลฯ

ปฏิตรางogramซึ่งผลิตจากโรงปุ๋ยพลังชีวิต ของบ้านราชฯ เป็นสินค้าจำเป็นสำหรับกิจกรรมที่เราเน้นผลิตให้มากและให้ราคาถูก เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ต้องอาศัยแรงบุญจากทุกๆฐานที่มาร่วมกันช่วยกันผลิต บรรจูลำไย เย็บปากถุง ขึ้นขึ้นรถ ขายในราคาเพียงถุงละ ๑๗๐ บาท(๕๐ กก.) ซึ่งราคาทุนที่ขายส่งอยู่ที่ ๒๔๐ บาท เราตั้งเป้าไว้ที่จะขายในช่วงงาน ๕๐,๐๐๐ กระสอบ แต่กำลังคนที่ไปช่วยไม่เพียงพอ จึงผลิตและขายได้ ๒๔,๘๙๕ กระสอบ ซึ่งยอดขายขนาดนี้ ก็ทำให้รถที่วิ่งมาซื้อปุ๋ยในช่วงเช้าต้องเข้าคิวรอซื้อปุ๋ยกันยาว จากในโรงปุ๋ยไปถึงป้ายหินราชธานีโศก ช่วงบ่ายก็ยังมีการวิ่งเข้าไปซื้อปุ๋ยตลอดไม่ขาดสาย พวกเราที่ไปช่วยกันที่โรงปุ๋ยก็ต้องช่วยกันขนขึ้นรถอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีทั้งสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม ที่มาร่วมใจกันเสียสละงานนี้มี工資ค่าขาย แต่เป็นน้ำใจที่มอบให้แก่กัน

ภาพคุณยายที่อุ้มเต้าอั้งโล่สองเต้าไว้สองข้าง คุณตาเห็นหม้อที่มีข้าวของอยู่เต็มหม้อไว้บนหัว คุณลุงแบกถังพลาสติกใบใหญ่ที่ในถังก็มีของอยู่ในนั้นไว้บนบ่า คุณป้าคุณน้าช่วยกันหิ้ว แบก หาม เด็กๆก็ช่วยผู้ใหญ่หิ้วของกันพะรุงพะรังมืออีกข้างก็ถือไอศกรีมคอยบริการให้ตัวเองเป็นภาพที่น่าประทับใจ เป็นตลาดที่ไม่ต้องต่อรองราคา เป็นตลาดที่ติดป้ายบอกราคาทุนราคาขายไว้ให้เห็นๆ บางคนก็เคยมาประจำ บางคนก็มาครั้งแรก ส่วนใหญ่ผู้ที่มาซื้อของต่างเป็นชาวบ้านที่มีรายได้น้อย มาจากหมู่บ้านใกล้เคียง อำเภอต่างๆ หลากๆกลุ่มมาจากจังหวัดข้างเคียง เอารถมาเองบ้าง เหมารถมาบ้าง

ที่เวทีชาวบ้าน พิธีกรและศิลปินชาวโอศกได้สร้างบรรยากาศครื้นเครงแบบมีสาระ ได้เสียสละ ร้องเพลงที่มีสาระ มีธรรมชาติสอดแทรกให้ประชาชนได้รับฟัง ในงานนี้มีเพลงใหม่ เป็นเพลงประจำงาน ไปเลย บนเวทีนอกจากจะมีการร้องเพลง ก็จะมีการให้ประชาชนที่มาซื้อของมีส่วนร่วม ได้ขึ้นมา

ร่วมแสดงบนเวทีด้วย เช่น ร้องเพลง เดินรำ คนที่มา ร่วมแสดงแล้วจะมีสิทธิซื้อ สินค้าในราคาพิเศษ เพียง อย่างละบาทเดียว กระดิกน้ำ แข็งไปใหญ่ก็บาทเดียว ถังน้ำ ก็บาทเดียว ไม่กวาดก็บาทเดียว ทุกอย่างขึ้นละ ๑ บาทเท่านั้น จึงมีชาวบ้านมาร่วมสนุกกับ รายการนี้เต็มเวที

วันแรกของงานจบลงด้วยการแสดงจากชุมชนต่างๆของชาวโอศก ที่เวทีชาวบ้าน เป็นสุนทรีศิลป์ที่ปรุงแต่งให้เกิดความผ่อนคลาย ได้สาระของชีวิต แต่ไม่จืดจางแบบโลกีย์ให้เพิ่มกิเลสแต่อย่างใด รวมทั้งมีศิลปินชาวพันธมิตรฯมาร่วมสร้างสีสันอีกด้วย

วันที่สองของงาน ๑๓

เมษายน ปี ๓ ครั้ง เริ่มต้นวันปีใหม่ไทยวันสงกรานต์ด้วยการรับฟัง**ธรรมะ** **รับอรุณ** โดย **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** ได้บรรยายอธิบายแนวคิดบุญนิยมที่มีรูปธรรมคือตลาดอารียะ ให้เกิดความเข้าใจในรูปธรรมนามธรรมอย่างชัดเจน จากนั้นพ่อครูได้นำหมู่เด็กบวชออกบิณฑบาตโปรดสัตว์ตามพุทธประเพณี

ในส่วนของการตลาดอาหาร

นั้นได้เปิดให้บริการ อาหารมังสวิรัตแก่ผู้มาร่วมงานตั้งแต่ ๐๖.๐๐ น. ประชาชนที่มารับบริการในช่วงเช้าจะบางตากว่าเมื่อวันแรกของงาน ทำเอาพ่อให้แม่ให้ต้องทำใจที่อยากให้เพราะกลัวของจะเหลือ แต่ในช่วงสายบรรยากาศก็เปลี่ยนเป็นคึกคักเมื่อพ่อแม่พี่น้องเริ่มทยอยกันมาจับจ่ายใช้สอยกันหนาตาขึ้น

ไฮไลท์ของสินค้าในวันนี้คือ **รถจักรยานญี่ปุ่นมือสอง** สั่งตรงลงเรือมาจากต่างประเทศ ซึ่ง

เดินทางมาถึงล่าช้าเพิ่งมาถึงเมื่อคืนวานนี้ จำนวน ๑,๑๐๐ คัน เจ้าหน้าที่ของตลาดต้องใช้เวลาในการประกอบรถจักรยานกันทั้งคืน เพื่อให้บริการแก่ผู้มาร่วมงานได้ทันเวลาตั้งแต่เช้าวันนี้ ปกติราคาจะอยู่ที่ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท แต่เราขายเพียงเกรดC ๘๐๐ บาท, เกรดB ๑,๐๐๐ บาท, เกรดA ๑,๒๐๐ บาท

ในส่วนของเวทีชาวบ้านยังคงมีศิลปินชาวโศกพลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาให้สละบันเทิงกันอย่างต่อเนื่อง **ในปีนี้มีการประกวดนางงามตลาดอารียะอีกด้วย** การประกวดจะเน้นในเรื่องคุณธรรมและความสามารถพิเศษ ไม่เน้นความสวยงามแบบโลกๆ แต่เน้นที่ความเป็นอารียะ โดยรับสมัครผู้เข้าประกวดจากชาวบ้านที่มาซื้อสินค้า รางวัลที่ ๑ และ ๒ เป็นจักรยานญี่ปุ่นมือสองที่ขายในตลาดอารียะ จนเรามีอีกนามหนึ่งที่เราเรียกนางงามของเราว่า **นางงามจักรยาน** ซึ่งประกาศผลการประกวดในตอนบ่าย

ตลาดสินค้าในหลายๆจุดนั้นสินค้าได้หมดลงอย่างรวดเร็ว เพราะลูกค้ามาซื้อไปจนพร่องไปหลายส่วนตั้งแต่วานนี้ แม้อากาศจะค่อนข้างร้อนแต่ผู้คนก็ยังคงหลั่งไหลกันมาเลือกซื้อสินค้าอย่างไม่ย่อท้อ เป็นกำลังใจให้กับพ่อให้แม่ให้ได้ทำดีเสียสละต่อไปอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย

เวทีภาคค่ำก็ยังดำเนินไปตามกำหนด สร้างสีสัน สาระบันเทิง แบบนักปฏิบัติธรรม ไม่เน้นความสนุกสนานที่เกินเลย แต่คงความเป็นเอกลักษณ์ไทยที่มีความหลากหลายในวัฒนธรรมประเพณี และมีความเป็นหนึ่งเรื่องความรักในชาติพันธุ์

ในวันที่สามซึ่งเป็นวันสุดท้ายของตลาดอารียะปีใหม่สงกรานต์'๕๕ แม้สินค้าหลายอย่างจะหมดลง แต่สินค้าบางอย่างที่เป็นจุดสนใจยังมีขายอยู่ เช่น จักรยาน วันนี้อัตราค่าเป็นพิเศษ ลูกค้าบอกว่าราคาถูกมาก นอกจากนั้นพืชผักไร้สารพิษ ที่ปลูกริมแม่น้ำมูล กิลดราคาเหมือนให้ฟรี เช่น ผักบุ้งหอบละ ๑ บาท หอบเอาเองได้เลย พักทองลูกละ ๑ บาท เป็นต้น

ตลอดงานมีการถ่ายทอดสดทาง FMTV ทีมงานต้องช่วยกันถ่ายทำกันอย่างแข็งขัน จึงทำให้ผู้ชมทางบ้านติดตามชมงานตลาดอารียะได้ตลอดเกือบทุกรายการ ตั้งแต่ ๓.๓๐-๒๐.๐๐ น.

งานปีใหม่ตลาดอารียะของชาวโศก เป็นงานสอปลั๊ของนักปฏิบัติธรรม ว่าจะสามารถเสียสละลดละกิเลสได้มากน้อยเท่าใด ญาคิธรรมที่มาจากพุทธสถาน สังฆสถาน ชุมชน กลุ่ม หรือจากบ้านของตัวเอง รวมทั้งเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาจากแต่ละที่ ต่างมีใจที่มุ่งมั่นที่จะมาเสียสละ ทุกคน

แบ่งงานกันทำ ร่วมจัดสรรแบ่งแผนก ลุยงานกันมาตั้งแต่การเตรียมงาน นับจากการเตรียมสถานที่ จัดหาสินค้าที่จะนำมาขาย เตรียมวัตถุดิบในการทำอาหาร แม้กระทั่งเตรียมปลุกผักเพื่อนำมาให้นางานนี้ด้วย เมื่อถึงวันงานก็ต้องช่วยกันคนละไม้ละมือ ที่จะให้บริการแก่ประชาชนที่มาเยี่ยมเยียนจับจ่ายซื้อของกันจำนวนมาก พวกเราที่ช่วยกันทำงาน น่าจะอยู่ที่พ้นกว่าคน เป็นแรงงานที่ทั้งร่างกายแรงสมองและแรงใจ ที่รวมพลังกันแล้วประมาณค่ามิได้ เพราะสิ่งที่ให้นั่นคือใจที่เปี่ยมไปด้วยศรัทธา

ส่วนยอดรวมของการขาดทุน หรือยอดกำไรอาริยะในการขายของในตลาดอาริยะนั้น ปีนี้คิดเป็นเงินโดยรวมทั้งตลาดอาริยะประมาณ ๕ ล้านบาท เป็นยอดที่ไม่นับรวมค่าใช้จ่ายใดๆหรือค่าเสียหายอื่นๆอีก ทุกปีจะมีกำไรอาริยะที่ ๒.๕ ล้านบาท แต่เนื่องจากปีนี้เป็นปีโพชฌังคารียสัจจายุ ที่พ่อท่านมีอายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน จึงเพิ่มกำไรอาริยะขึ้นมาเท่าตัวเพื่อเป็นการฉลองเป็นสักการบูชาที่ลูกๆปฏิบัติเพื่อบูชาพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

ถ้าแยกส่วนกำไรอาริยะของตลาดอาหาร เป็นน้ำใจที่เราตั้งใจทำอาหารเลี้ยงพี่เลี้ยงน้อง ที่มาเยือนพวกเราที่บ้านราชเมืองเรือ เพราะแม้ข้าวของในตลาดทั่วไปจะขึ้นราคากัน

ขนาดไหน เรายังขายให้พี่น้องรับประทานกันในราคาเพียง ๑ บาทเท่านั้น ฉะนั้น **ในปีนี้น้ำกำไรอาริยะ เฉพาะในเรื่องอาหารเราได้กำไรอาริยะ(ขาดทุน)ถึงประมาณ ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านแปดแสนบาท)**

เงินจำนวน ๕ ล้านบาท นับว่าเป็นจำนวนมากสำหรับชาวโอศก ซึ่งเป็นคนจน แต่มีใจที่จะเสียสละ เหมือนรีดเลือดจากปูซึ่งมีน้อยอยู่แล้ว เพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรม-นามธรรม ในการเสียสละลดละความโลภความเห็นแก่ตัว และได้บรรเทาความเดือดร้อนของสังคม ในยุคข้าวยากหมากแพง

ขาดทุนคือกำไร ในกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นสิ่งที่เราชาวโอศกต้องน้อมนำมาใส่ใจ และทำใจของเราให้เป็นจริง เพื่อให้อุดมการณ์ที่ว่า **ชาวโอศกเพื่อมวลมนุษยชาติ** นั้นเป็นจริงให้ได้ต่อไป ควรค่าที่นักปฏิบัติธรรมแต่ละคน จะได้หมั่นทำใจให้ยินดีในการให้ การเสียสละ ลดละกิเลส อุดมการณ์จึงจะเกิดจริงเป็นจริงได้ที่ละเล็กละน้อย สะสมเป็นสังคมที่อุดมในการให้ ได้อย่างแท้จริง

✍ **กัมมาวโศก**

เพลงขาดทุนคือกำไร

version ตลาดอารียะ พ.ศ.๒๕๕๕

คำร้อง/ทำนอง/ร้อง โอ๋ วงมรวาส

ขาดทุนนั้นคือกำไร ในหลวงสอนไว้ ชาวไทยให้บำเพ็ญ

our loss is our gain, our loss is our gain

ขาดทุนให้เห็น ว่าบุญคือกำไร

สังคมทุนนิยม กอบโกยสะสมแล้วหลงว่าเป็นกำไร

เอามาเกิน นึกว่าดี ว่าใช้ เอามาเกิน นึกว่าดี ว่าใช้

สังคมฉิบหาย เพราะมีแต่คนเอามาเกิน (เพราะมีแต่คนเอามาเกิน)

สังคมบุญนิยม สละ กล้าจน มัคน้อย ไม่หลงเงิน

พอเพียงแล้วในใจผู้เจริญ

พอเพียงแล้วในใจผู้เจริญ

ขยันทำเกิน แจกจ่าย ให้สังคม (แจกจ่ายให้สังคม)

* ขาดทุนนั้นคือกำไร ในหลวงสอนไว้ ชาวไทยให้บำเพ็ญ

our loss is our gain, our loss is our gain

ขาดทุนให้เห็นว่า บุญคือกำไร

** ตลาดบุญ อารียะธานี

เกษมเปรมปรีดี ของดีต่ำกว่าทุน

ทวนกระแสโลกาที่บ้าหุน

ทวนกระแสโลกาที่บ้าหุน

เสียสละเป็นบุญ ขาดทุนเป็นกำไร (ขาดทุนเป็นกำไร)

ในหลวง ภูมิพล ทรงภูมิ

ท่านทรงการุณชี้ทางให้ชาวไทย

อยากเจริญเราต้องทำให้ได้

อารียะตลาดบุญยิ่งใหญ่

ขาดทุนคือกำไร บุญญะไท บุญนิยม (บุญญะไท บุญนิยม)

(ซ้ำ *, **, *)

(สามารถฟังเพลงนี้ได้จาก www.youtube.com)

ไม่เคยเห็นอย่างนี้มาก่อน

ในปีที่เราหาแหล่งที่ซื้อเม็ด พรว้า เคียว จอบ เสียม ขวาน ฯลฯ อุปกรณ์ที่ชาวไร่ชาวนาจะต้องใช้ประจำ เราหาได้ในราคาที่ต่ำกว่าเดิม อยู่ที่บ้านหัวคำ อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี เป็นหมู่บ้านที่ทำอาชีพนี้กันมาหลายชั่วอายุคน เป็นสินค้าที่ทำด้วยมือ(Hand made) ดีเหล็กแบบโบราณ

คุณอ๊อด เสน่หา เป็นชาวนาที่ไม่ทิ้งอาชีพทำนา แม้การตีเหล็กทำเม็ด จะมีรายได้มากกว่า แต่ครอบครัวเขาก็ไม่ทิ้งการทำนา เราไปติดต่อขอซื้ออุปกรณ์การเกษตร เพื่อมาขายในตลาดอารียะ ซึ่งคุณอ๊อดเคยได้ยื่นมาหลายปีแล้ว ตลาดอารียะขายของถูก แต่เขาก็ไม่เคยไป

เราไปติดต่อขอซื้อโดยแจ้งว่า เอาไปทำบุญ ไปขายขาดทุน เขาก็สงสัยจะไปขายยังงี้ เดี่ยวพวกพ่อค้าก็มาเวียนเทียนซื้อไปขายต่อหรือหอก เราก็จ้างให้เขาทราบว่ เรามีการกำหนดให้ซื้อได้แค่อย่างละ ๑ ชิ้นเท่านั้น

เม็ดพรว้าในตลาดขายกันอยู่ทีราคา ๑๘๐ บาท คุณอ๊อดขายส่ง ๑๒๐ บาท แต่เขาก็ร่วมทำบุญลดให้เหลือ ๙๐ บาท เมื่อเอามาขายที่ตลาดอารียะ ขายเพียง ๘๐ บาท จึงถูกกว่าราคาตลาดถึง ๑๐๐ บาท

คุณอ๊อดมาเที่ยวตลาดอารียะปีใหม่สงกรานต์เป็นครั้งแรก เพื่อมาเห็นด้วยตาของตัวเอง

สินค้าการเกษตรเม็ด พรว้า จอบ เสียม มีจำนวนมากมีให้เลือกหลายชนิด ชาวบ้านมาเข้าแถวรอกันยาว เราก็นั่งร้อ แล้วให้ชาวบ้านเข้าไปเลือกได้ที่ละจำนวนหนึ่ง โดยให้ซื้อได้ชนิดละ ๑ ชิ้นต่อหนึ่งคน ให้ความเวลาในการเลือกการซื้อระยะหนึ่ง เสร็จแล้วค่อยให้ชุดต่อไปเข้า

เขาเห็นชาวบ้านมาเข้าแถวรอซื้อยาวมาก เขาน้ำตาไหล ประทับใจ ภูมิใจมาก เพราะคนที่มาซื้อเป็นคนจนชาวไร่ชาวนาจริงๆ และราคาก็ถูกแสนถูกจริงๆ ไม่เคยเห็นอย่างนี้มาก่อนเลย

จนเกินรสนิยม

งานปลุกเสกพระพุทธรูปของพุทธ งานตลาดอารียะปีใหม่สงกรานต์'๕๕

บทนำ

งานปลุกเสกพระพุทธรูปของพุทธ นับเป็นงานประจำปีที่สำคัญของชาวโศก ๓๖ ปีที่ผ่านมาผ่านไปอย่างยืนย่น พวกเราเป็น“พระแท้”ในร่างของฆราวาสมากขึ้น

พระแท้ที่มีสัมมาทิฐิในเบื้องต้น ถือศีล ๕ ละอบาย พันอบาย คือ พระโสดาบัน และสูงขึ้นตามลำดับ สกิทาคามี อนาคามี และอรหัตต์

พระแท้จะถูกปลุกเสกในงานนี้อย่างหนักเพื่อให้เกิดความสมดุทั้งปัญญาและ เจโต เพราะอุกโตภาควิมุตติที่แม้ยังไม่สมบูรณ์ แต่ไม่โตงโตยไปข้างใดข้างหนึ่งมากเกินไป ก็ยังมีความงดงามตามขั้นตอนของมันอยู่ แต่สำหรับความสุดโต่งทั้งปัญญาและเจโต ข้างใดข้างหนึ่งนั้น มักทำให้เกิดปัญหาและสร้างปัญหาโดยไม่รู้ ผู้มีภาวะความโต่งจะมี ลักษณะยึดติด คลายยาก เปลี่ยนแปลงยาก มีจิตลบหลู่ จึงมักเกิดความเครียด และความไม่ผาสุก

ก็เพื่อจะบอกว่างานนี้ชาวโศกไม่ควรพลาด และไม่ควรรพลาตสักรายการในงานนี้ เพื่อการเข้าถึงการถูกปลุกเสกเป็นพระแท้กันจริงๆ

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ถึงบรรยากาศงานปลุกเสกฯ และ งานตลาดอารียะปีใหม่ไทยในช่วงสงกรานต์ และอีกคำถามซึ่งอาจทำให้พวกเราเข้าใจ นัยะของสาธารณโภคีละเอียดลึกซึ้งขึ้นได้

✿ บรรยายภาตงานปลุกเสกครั้งที่ ๓๖ ที่บ้านนาขเป็นอย่างไรบ้าง?

พ่อท่าน : บรรยายภาตของงานปลุกเสกฯ คนมาร่วมงานก็พอกๆกับทุกๆครั้ง ดูก็นึกได้มากกว่าเก่าจะว่าน้อยก็ไม่ได้น้อยกว่าเก่าเท่าไรหรอก แต่ก็ดูพวกเราที่มีความขมิ้มมัน วัดตามความรู้สึกของอาตมาโดยองค์รวมก็รู้สึกอย่างนั้น สังเกตจากการมาฟังธรรมก็ครึกครื้นพร้อมพรั่งกันดี ไม่ดูกระจองกะแรง อันนี้ก็เป็นเครื่องสังเกต โดยเฉพาะการศึกษาค้นคว้า **บุญนิยมคราวนี้ที่ตั้งใจมาฟังอย่างที่ว่าแล้ว ภาวะตอบรับการฟังธรรมก็ดี รู้สึกว่าใสใจ แม้มันยากขึ้นด้วย อาตมา รู้ว่ามันยากขึ้น อาตมาเองเป็นผู้ บรรยายย่อมรู้ว่ามันยาก มันลึกซึ้งละเอียดลออขึ้นมาก อันนี้แหละเป็น ประเด็นใหม่ของการปลุกเสกฯ ซึ่งมากันไม่รู้กี่สิบครั้งแล้ว ครั้งนี้ก็เจาะลึกถึงธรรมะที่ลึกซึ้ง แล้วเราก็นำทอดออกไปสู่สาธารณชน**

การถ่ายทอดนี้ก็เท่ากับเปิดเผยภูมิฐานของพวกเราชาวเราชาวโศกไปสู่สังคมเขาด้วยเป็นการทั้งบอกแจ้ง ทั้งให้เขาเราได้ศึกษา ได้ฝึกฝน ได้ความรู้ที่เพิ่มเติมขึ้น ทั้งบอกแจ้งฐานะของพวกเราด้วยว่าพวกเรามีฐานะกันอย่างไรนะ ศึกษากันอย่างนี้แหละ เขาจะเข้าใจได้หรือไม่ได้ก็แล้วแต่ผู้รู้ฟังรู้ได้ แต่ผู้ไม่รู้ก็แน่นอน ก็ไม่รู้หรือว่ามันดีหรือไม่ดี มันเจริญขึ้นหรือเสื่อมลง เขาไม่รู้หรือ เขาจะเข้าใจว่ามันไม่ได้เรื่องอะไรด้วยซ้ำไป

ส่วนใหญ่ คนสามัญทั่วไป นัยะของปรมาตม นัยะของธรรมะที่ลึกซึ้งขึ้นไปอย่างนี้ๆ เขาจะรับยาก เขาจะรับไม่ได้ ไม่รู้เรื่อง เมื่อไม่รู้เรื่องเขาก็ไม่เห็นคุณค่า ไม่เห็นมีประโยชน์ ไม่เห็นได้เรื่องอะไรสรุปง่ายๆก็ว่าอย่างนั้น เพราะคนส่วนใหญ่คนข้างนอกเขาจะเห็นอย่างนั้น มองไปในแง่มุมกลับก็จะเห็นว่าแย่ง เพราะเขาไม่รู้ เขารับไม่ได้ คนที่รู้เรื่องน้อยลง คนที่ไม่รู้เรื่องจะมากขึ้น มันก็เลยเห็นว่าไม่มีค่า นี่ก็เป็นภาวะที่เป็นจริงในความ เป็นความรู้สึกของคนที่เขาใจง่าย ๆ ตื้น ๆ ก็จะเป็นอย่างนั้น

สำหรับอาตมาเองไม่ได้ตกอกตกใจ ไม่ได้ตื่นเต้นอะไรหรอก แม้ว่าคนข้างนอกเขารับไม่ได้หรือแม้แต่พวกเราเอง พวกเราเองก็ซัดสาดๆ ขึ้นมาพอสมควรรับได้น้อยก็ตาม เพราะช่วงนี้เป็นจังหวะที่อาตมาจำเป็นต้องเสริมสานต่อยอดไปให้

สูงขึ้น พวกเรามีฐานขึ้นถึงรอบที่จะต้องต่อไปได้ เพราะฉะนั้นมองเผินๆ บางคนก็บอกว่าคนใส่ใจน้อยลง นีโอโศกเลื่อมลงแล้ว อะไรวางนี้เป็นต้น ก็เป็นไปได้

อาตมาก็เข้าใจอยู่ แต่ถ้าดูรายละเอียดลึกซึ้งขึ้น โดยสภาวะจิตก็ตาม สภาวะพฤติกรรมก็ตาม หรือกิจกรรมวิถีการดำเนินชีวิตที่หมุนรอบเชิงซ้อนของทั้งกายภาพและจิตภาพเป็นองค์รวมเข้าแล้ว มันซับซ้อนลึกล้ำ มันมีความสนิทเนียน มันลงตัว มันเพอร์เฟกต์คอล(practical)ขึ้น เจริญขึ้นไปเรื่อยๆ อันนี้ยิ่งยากที่จะเข้าใจ ถ้าญาณไม่ถึง ของจริงไม่พอ ยากแน่ แต่ก็ไม่ใช่ไรอาตมาก็ได้อยู่ศึกษาอยู่เหมือนกัน

🌀 เราถ่ายทอดรายการธรรมะซึ่งพ่อท่านว่าค่อนข้างยาก เผยแพร่ออกไปทางสถานีโทรทัศน์ FMTV คนข้างนอกจะฟังเข้าใจ แล้วได้ประโยชน์หรือไม่

พ่อท่าน : อ้อ..ได้สิ เพราะว่าผู้รู้ ผู้แสวงหามีอยู่ เราไปดูถูกคนไม่ได้หรอก คนผู้แสวงหา คนผู้มีปัญญา มีแน่นอน แต่คนที่จะรู้ลึกซึ้งสูงๆ ขึ้น มันต้องน้อยคนลงไปเรื่อยๆ เหมือนปิระมิดยิ่งสูงไปหายอดก็ต้องน้อยลงเล็กลง นั่นแหละมันเป็นธรรมดา แต่เราก็มัวแต่จะทำสิ่งที่ต้องเอาสิ่งที่สูงๆ ขึ้นไปอยู่เหมือนกัน ไม่ใช่เราจะอยู่ที่เก่า วนอยู่นั่นแหละอยู่ต่ำๆ อย่างเดิมมันก็ไม่ใช่ว่าเราจะมีสูงมีอะไรขึ้นไปข้างอย่างนั้นแหละไปตามธรรมชาติ จนกว่ามันจะมีรอบใหม่ ก็คือจะเลื่อนไหลขึ้นมาซ้อน ผู้ที่จะรับได้หรือปฏิบัติได้เพิ่มเติมขึ้นมาอีกมันก็จะเกิดรอบใหม่ที่เป็นรอบที่สูงขึ้นเจริญขึ้นไปอีกเป็นรอบๆ เป็นสภาพหมุนรอบเชิงซ้อนที่อาตมาไม่สามารถที่จะอธิบายได้ดี จนเข้าใจง่ายได้

อาตมาว่ายากจังเลย อาตมาก็จำนน แต่มันก็อบอุ่นใจเพราะเห็นอยู่ว่าเนื้อหาของสัจธรรม ไม่ได้ลดค่าหรือว่าลดความเจริญ ยิ่งเจริญอยู่เรื่อยๆ แต่ความเจริญนี้วัดโดยสายตาพื้นๆ สามัญๆ หรือมองง่ายๆ มันมีสภาพหมุนรอบเชิงซ้อน นี่อันนี้อาตมาเคยทำเป็นรูปมือ ว่า

ความเจริญของเรามันจะเจริญอย่างนี้ เป็นรูปนี้ จะกว้างออกๆ เล็กเข้าๆ แล้วก็มันจะสูงๆ ไปหายอด นี่เป็นแพทเทิร์น(Pattern) ง่ายๆ นี่เราสัมผัสกันก็มีแต่เสียงพูด ผู้ไม่เห็นอาตมาทำไม่ทำมือให้คนดู ก็ไม่เห็น ก็เดาเอาแล้วกัน

แต่ยังตื่นนะ ที่ทำมือให้ดูนี่ระนาบเดียว ยังมีซับซ้อน หมุนรอบเชิงซ้อนทั้งขึ้นทั้งลงซับซ้อนอีกหลายชั้น ในชั้นในลง มันมีภาวะอัตราความก้าวหน้า แต่มันมีอัตราที่ขึ้นมากกว่าลง ซับซ้อนทั้งแบบนี้ทั้งแบบระนาบกว้าง ทั้งแนวลึกแนวสูงตั้ง มีทั้งแนวกว้างและแนวลึกมีทั้งสองด้านและจะให้ละเอียดอีกมันมีทั้งแนวขวางแนวเอียงแนวข้าง เหมือนแพทเทิร์นรูปหมุนรูปนี้ซับซ้อน มันก็ยังไม่ครบอยู่

นั่นเอง หลายเหลี่ยมขนงเหมือนยอกย้อน เป็นโคะเล็กติก

เพราะฉะนั้นก็เข้าใจโดยปริยายก็แล้วกัน อันนี้ก็เป็นกฎธรรมชาติดีกอันหนึ่ง ลึกซึ่งซับซ้อนที่พระพุทธเจ้าถึงบอกว่าอย่าไปคิดเลยอจินไตย ก็พักความคิดก่อน ศึกษาต่อไป จนกว่าจะมีภูมิพอรู้ได้ก็จะพอรู้ อาตมานั้นยังรู้น้อยเหลือเกิน รู้อะไรได้นิดหน่อย ก็พูดไปตามที่พอพูดได้ พยายามศึกษาไปเถิด บางท่านจะรู้ได้กว่าอาตมา อาตมาก็รู้ตามประสา อาตมาก็พูดตามจริงที่มีว่ามันเจริญหรือเสื่อม

✽ งานนี้พ่อท่านสอนอะไรเป็นหลัก

พ่อท่าน : สอนลึกไปสู่ จิต เจตสิก ไปหาทิพพานั้นแหละ ตอนนี้ก็เจาะลึกเข้าไปถึง โอปปาติกสัตว์ เข้าไปถึงความเป็นสัตว์ในจิตจริงๆเลย เน้นแจ่มแจ้งจริงๆเลย สัตว์ ตั้งแต่อบายภูมิ กามภูมิ รูปภูมิ อรูปภูมิ ไปตามลำดับเลย จนหมดความเป็นสัตว์ไปเลย จากสัตว์อบายภูมิเป็นขั้นต้น และกามภูมินั้นแหละขั้นที่มากมายหลากหลายย่ำช้วนแล้ววนอีก ก็พยายามอธิบายเท่าที่เวลามีและสามารถอธิบายได้

✽ งานนี้พ่อท่านชี้ถูกผิดในแง่สังขะ ชี้ถูกชี้ตรง อย่างเช่นพูดถึง ธรรมะสายอื่น จะชี้ชัดขึ้น เพราะอะไร

พ่อท่าน : เราต้องพูดบ้าง เพื่อยืนยันความมีอยู่จริง ไม่ใช่พูดไปแล้วไร้ความเป็นอยู่จริง เราก็ไม่ได้ไปเกรงกลัวอะไร เราก็ต้องให้ประโยชน์แก่ประชาชน แม้เราจะถูกเพ่งโทษ หรือว่าถูกมองเขม่นอะไรบ้าง จะไม่ชอบใจบ้าง เราก็จำเป็นจะต้องเสียสละ

คนซึ่งส่วนหนึ่ง คนไม่ชอบใจส่วนหนึ่ง เราไม่ได้ต้องการที่จะทำการทะเลาะเบาะแว้งอะไรหรอก แต่มันเป็นความจำนง อาตมาก็พูดจนไม่รู้จะพูดอะไร มันไม่มีทางเลี่ยง ถ้าไม่ให้พูดสิ่งนี้ผิดสิ่งนี้ถูก มันเสี่ยงไม่ได้จริงๆ พอพูดสิ่งผิดมันก็ไปกระทบคนที่เขาทำผิด แล้วจะให้ทำอย่างไร ไม่พูดก็ไม่ได้ แต่ถ้าพูดถึงความผิดที่ไม่มีคนทำผิดแบบนั้นเลย ความผิดที่พูดถึงนั้นไม่มีใครในโลกเขาทำกัน อ้าว..แล้วไปพูดทำไม ไม่มีใครทำผิดนั้น ความผิดที่ไม่มีคนทำ จะพูดไปทำไม ก็ต้องพูดผิดที่คนทำ โดยเฉพาะความผิดที่ทำกันมากและเป็นภัยมาก มากเท่าไรก็ยิ่งจำเป็นต้องพูดถึง ต้องชี้ให้พลเมืองประชาชน รับรู้ เร็วๆ รับรู้ทัน รีบแก้ไข มันก็จำเป็น อาตมาไม่ได้พูดเพราะเกลียดชังคนที่ผิดนั้น แต่ใจจริงนั้นเมตตา สงสารคนผิดนั้นจริงๆ แต่คนผิดและพวกจะไม่เชื่อง่ายๆ

✽ พ่อท่านถือว่าเป็นหน้าที่ต้องปกป้องศาสนา และไม่ให้คนทำบาปมากขึ้น ใช่ไหม

พ่อท่าน : เป็นหน้าที่เลย อาตมาเป็นพุทธต้องทำหน้าที่ ทั้งปกป้องศาสนา ทั้งเห็นแก่ประชาชนที่แท้จริง เป็นหน้าที่โดยตรง และเพื่อไม่ให้คนทำบาปมากขึ้น แต่ที่นี้เขาไม่เข้าใจเขาก็ต้องกระเทือน เขาก็จะต้องเพ่ง ดีไม่ดีเขาไม่ชอบใจจะมาร้ายเราบ้าง มันก็เป็นธรรมดาธรรมชาติ เราก็ต้องประมาณ มัตตัญญูตา ต้องระวังตนเองให้ดี อย่าให้ถึงขั้นตนลำบาก แต่ก็ต้องกล้าทำนะ ถ้าพลาดถึงตายได้ จึงต้องฉลาดพอ

ถ้าทำโดยไม่ระวัง ทำโดยผลึกๆ ผลามๆ สุ่มสี่สุ่มห้า ก็ตายไวเท่านั้นเอง ถ้าไม่ระวังเราก็ได้ข้าศึกศัตรูเพิ่มมากขึ้นด้วย จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ในความรู้ที่เรามีและใช้สับปรีศธรรม ๗ ประการตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า นี่สำคัญมาก

✿ งานตลาดอารียะจัดขึ้นในวันปีใหม่ของไทยช่วงวันสงกรานต์เป็นครั้งแรก ซึ่งเปลี่ยนแปลงจากเดิมเพราะอะไรคะ?

พ่อท่าน : เกิดจากการช่วยกันคิด จากความรู้ของพวกเรา ช่วงที่เราเคยจัดรับปีใหม่มกราคม มาตลอด มาจัดที่นี้ชุมชนราชธานีโอศกของเราน้ำท่วมทุกปีก่อนจัดงานตลาดอารียะนี้แหละ บางปีกว่าน้ำจะลง กว่าพื้นดินจะแห้ง กว่าเราจะปรับพื้นที่ได้มันก็จวนเจี้กับงาน ต้องเหน็ดเหนื่อยต้องรีบร้อนกันแทบจะทุกปี และเหตุผลที่เหมาะสมอื่นอีกต่างหากเราก็เห็นว่า เอ...มันน่าจะเปลี่ยนมาเป็นวันอื่น เดือนอื่นดีกว่าไหม ก็เห็นวันปีใหม่ไทยซึ่งคือช่วงสงกรานต์ ที่นี้ก็มาคิดมาพยายามคำนวณว่าจะเอาอย่างไร เพราะมันก็กระชั้นชิดกับงานปลูกเสกฯ ซึ่งเราก็พยายามประเมินผลว่าจะมีผลได้ผลเสียอะไรต่ออะไร แค่นั้นก็คิดกันทุกๆ มุม สุดท้ายก็สรุปว่าเราน่าจะย้ายมาจากปีใหม่นั้น ซึ่งพอดีเราบรรคเว้นไม่ได้จัดมาหลายปี ก็เลยคิดว่าเปลี่ยนเป็นนิเวตลาดอารียะเป็นตลาดอารียะใหม่เป็นเวอร์ชันใหม่นี้โอหรือเป็นลูกใหม่อะไรก็ว่าไปตกลงเราก็ย้ายมาจัดในวันปีใหม่ไทยวันสงกรานต์คือ ๑๓ เมษายนี่ซะเลย งานตลาดอารียะทุกที่เราก็จัดอย่างน้อย ๓ วัน ก็จะเป็นวันที่ ๑๒ ถึง ๑๔ เมษายน

✿ และจะคงแบบนี้ไว้ตลอดไหม ?

พ่อท่าน : ก็คิดว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น แต่อย่าไปพูดเลย เพราะมหัศจรรย์อันจีจ ความไม่เที่ยงนี้มันสุดๆ มันเปลี่ยนแปลงได้ทั้งนั้นแหละ เอาเป็นว่าอะไรที่ไม่เหมาะสมเราก็เปลี่ยนไป ที่เหมาะสมเราก็ทำไปเรื่อยๆ ตอนนั้ก็เป็นว่า งานตลาดอารียะของเรา คือ วันที่ ๑๒ ถึง ๑๔ เมษายนไปเรื่อยๆก่อนแล้วกัน

✿ การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้บรรยากาศยังดีเหมือนเดิมไหม ?

พ่อท่าน : บรรยากาศตอนนี้เหมาะสมกับโอกาสนี้พอดี ผู้ที่เคยมา..พอเราตรวจการจับไปหลายปีมันก็คงลืมๆ งานเราก็ไม่ได้มีการโฆษณามากมาย เพราะเราไม่ได้ทำการค้าแบบโลจี้ ต้องโฆษณาต้องจ้างโฆษณาย่างนั้นอย่างนี้ เราก็เป็นแต่เพียงบอกกันไปนิดๆหน่อยๆ โทรทัศน์เราก็มีบอกๆ ไป ก็ไม่ได้บอกอะไรมากมายด้วยซ้ำ โทรทัศน์เราก็เล็กๆ แคบๆ ไม่ได้โฆษณาอะไรหนักหนาเกินไปหรอก ก็รู้ๆ กัน เรายังถามกันเลยว่า พวกที่มาก็มาไม่น้อย เขารู้ได้อย่างไร เขาก็บอกว่าปากต่อปาก คนนั้นพูดอย่างนั้น คนนี้พูดอย่างนี้ เขาก็ว่ากันอย่างนั้น แสดงว่างานของเราติดปากหรือจิตใจของประชาชนเขาอยู่นะ เขาพูดกันพอเป็นไป มันเป็นการพิสูจน์ มันเป็นการเช็กสังคมเหมือนกันว่า ที่เราทำ ทำเพื่อประชาชนจริง และเขาต้องการจริงไหม หรือมันแค่เป็นเรื่องวูบวาบ หรือว่าเป็นเรื่องจริง หรือแค่ดังด้วยโฆษณา

เพราะฉะนั้นคนที่เขามาทันจริงๆ เอาเข้าจริงแล้ว มองกันลึกๆ อาตมาว่าอาตมาพยายามมองเห็น

มันเป็นสิ่งที่เป็นเลือดเป็นเนื้อของประชาชนจริงๆนะ เป็นสิ่งที่จำเป็น เป็นส่วนใหญ่ด้วย เป็นสิ่งสำคัญที่ประชาชนเขาต้องใช้อาศัยเท่าที่อาตมาเห็นจากการอ่านพฤติกรรมของสังคมที่มันเกิดกิจกรรมนี้ขึ้นมา อ่านพฤติกรรมจากพฤติกรรมที่ออกมามันได้แบบนี้ ซึ่งก็เห็นว่ามันเป็นประโยชน์คุณค่ามาก อาตมายังได้พูดพาดพิงไปถึงรัฐบาลเลยว่าน่าจะอ่านออกในเรื่องนี้ว่า นี่เป็นการสงเคราะห์

ประชาชนหรือช่วยประชาชนที่ถึงความเป็นจริง ตามความจำเป็นของเขา ซึ่งเราก็ก็ตรวจสอบสังคมดูว่าเขาต้องการเครื่องอุปโภคบริโภคอะไร ที่เป็นสิ่งที่เขาต้องอาศัยจริงๆ ซึ่งเราก็นึกไม่ถึง เช่นที่เราเห็นบางเรื่อง เราเอาเตาอั้งโล่มาขาย อ้าว....เป็นความต้องการตัวสำคัญ เป็นดีมานด์ของสังคมนี้ ดูซิคนเผ่าคนแก่แก๊ๆแบกสองเตาสามเตา แก่ไม่เกียจเลยว่่าน้ำหนักจะแค่ไหน

มันเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งนะ ดูแล้วประทับใจ เอ้อ..คนเขาขาดแคลน คนเขาต้องการ มันเป็นชีวิตชีวาของเขา มีคนวิจัยต่อว่าทำไมเขาซื้อเตาไปมากกว่าที่เราคาด ทำไมเขาซื้อหวด ซื้อกระบี่บ เพราะปีหนึ่งเตามันก็แตกชำรุด เขาก็มาซื้อใหม่ ถ้าเป็นพลาสติกปีหนึ่งมันก็ไม่แตกเท่าไร หรือยิงของโลหะต่างๆ มันยังไม่แตกชำรุด ไม่เหมือนของจำพวกหวดกระบี่บที่सान ด้วยไม้ไผ่ ใช้ปีหนึ่งมันก็แยแล้ว ยิ่งกระบี่บข้าวใช้กันทุกวันบ้านไหนกินสามมื้อก็ลากกันไปลากกันมาทั้งสามมือนั่นแหละทุกวัน ถ้ามีหลายอันยังพอผลัดเปลี่ยน มีน้อยอัน ใช้ไม่ถึงหรือหกปีหนึ่ง

**การเมืองคือการช่วยเหลือสังคมประชาชน...นักการเมืองเขา
มีรายได้มีค่าจ้าง... เมื่อนักการเมืองทำหน้าที่รับใช้ประชาชน
นักธรรมะก็ทำหน้าที่รับใช้ประชาชน แต่ไม่ได้รับจ้างเท่านั้น
โดยนักธรรมะต้องทำตนให้มีความรู้ มีปัญญา มีคุณธรรม
สำคัญมากตรงนี้คือ มีคุณธรรมที่จะช่วยมนุษยชาติ
ช่วยประชาชน**

❀ งานตลาดอาวียะเป็นเหมือนงานการเมืองอย่างไรคะ ?

พ่อท่าน : งานการเมืองคืออะไรละ การเมืองคือการช่วยเหลือสังคมประชาชน ที่ถูกต้องกว่านั้นก็คืองานการเมืองนั้นยิ่งกว่าการสงเคราะห์ประชาชน เพราะแท้ๆที่ถูกตรงยิ่งแล้ว งานการเมืองนั้นเป็นการรับใช้ประชาชนทีเดียว การเมืองจึงยิ่งกว่างานสังคมสงเคราะห์ นักการเมืองคือผู้รับหน้าที่ที่จะต้องทำให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุข อยู่ดีกินดีให้เสมอภาคให้เฉลี่ยกันให้เสมอกันตามลักษณะเศรษฐกิจ-รัฐศาสตร์-สังคมศาสตร์ให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขสบายดี มีหน้าที่ มีเงินของกองกลาง มีเงินที่จะช่วยอุดหนุน มีข้าราชการหรือคนผู้ดูแลและผู้ที่จะช่วยจัดสรร ผู้ที่จะทำให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขมาช่วยกันจริงๆ ข้าราชการประจำก็ดี ข้าราชการการเมืองก็ตาม นักการเมืองก็ตาม โดยตรงแล้วเขามารับใช้ประชาชน เขามีรายได้มีค่าจ้าง ต่างจากผู้อาสาทำงานสังคมสงเคราะห์ นักการเมืองเขามารับหน้าที่รับใช้ประชาชน ประชาชนเป็นเจ้าของทั้งหมด จ้างนักการเมืองมาเป็นคนรับใช้ ไม่ใช่พรรคการเมืองเท่านั้นคือบริษัท หรือคณะรัฐบาลบริหารเท่านั้นเป็นเจ้าของบริษัท เมื่อเข้ามาอยู่ในบริษัท รัฐบาลนี้ก็แค่คณะทำงานให้บริษัท แล้วมีประชาชนเป็นเจ้าของบริษัท นักการเมืองเขามารับใช้เจ้าของเจ้าของจ้างให้มารับใช้ เขาก็ต้องรับใช้ทำหน้าที่รับใช้เจ้าของ ใหญ่กว่าเจ้าของไม่ได้ นี่.. อย่างนี้ แยกให้ถูก คุณรับจ้างนะ เขาให้ค่าจ้างแท้ๆ

เพราะฉะนั้นเมื่อนักการเมืองทำหน้าที่รับใช้ประชาชน นักธรรมะก็ทำหน้าที่รับใช้ประชาชน แต่ไม่ได้รับจ้างเท่านั้น ซึ่งก็หน้าที่เดียวกัน คือ ช่วยประชาชน โดยนักธรรมะต้องทำตนให้มีความรู้ มีปัญญา มีคุณธรรม สำคัญมากตรงนี้คือ มีคุณธรรมที่จะช่วยมนุษยชาติช่วยประชาชน ตนเองจะเป็นคนที่ไม่เบียดเบียนมนุษยชาติไม่เบียดเบียนประชาชน เป็นคนช่วยเหลือเพื่อพวยประชาชนก็เอื้อกุลมนุษยชาติ เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ จริงๆมันก็อันเดียวเลย หน้าที่เดียวกัน แต่นักธรรมะมีความลึกซึ้งกว่าในด้านคุณค่าของความบริสุทธิ์ และอิสระกว่านักการเมือง คุณธรรมจึงยิ่งกว่าเท่านั้น

ถึงกระนั้นก็ทำหน้าที่เดียวกัน ใช่มั้ย? เพียงแต่นักการเมืองไม่ซัดในตนเองว่าตนเองต้องมีความรู้ทางธรรมะเพียงพอ มีปัญญา มีคุณธรรม ยังไงก็ต้องมีธรรมะเป็นสำคัญในการไปช่วยคน

ดังนั้นคนทั่วไปที่ไม่เข้าใจความจริงนี้จึงปิดกั้นนักธรรมะไม่ให้ทำหน้าที่เป็นคุณค่าของโลกของสังคมมนุษย์นี้ ทั้งๆที่เป็นหน้าที่แท้ยิ่งของนักธรรมะ ทว่าถูกบิดเบือนไปโดยการเบียดล้มธรรมของ

นักการเมืองและผู้คนที่ตื่นเงินพลอยเข้าใจผิดสมรู้ร่วมมือไปกับผู้ที่ไม่ถูกต้องกับนักการเมืองนั่นเอง จึงทำให้คนทั้งหลายเข้าใจลัทธิธรรมบทนี้ผิดเพี้ยนไปไกล จนเห็นกงจักรเป็นดอกบัว เห็นนักธรรมะไม่ใช่ นักการเมือง เห็นนักการเมืองไม่ใช่นักธรรมะ ที่จริงแล้วเกิดจากความเลื่อม คือนักธรรมะเองทำตน ไม่ถึงขั้นนักการเมือง และนักการเมืองเองทำตนไม่ถึงขั้นนักธรรมะ คนจึงสับสน และสังคมจึงลุ่มเหลว

และแล้วมาถึงทุกวันนี้มันก็ผิดเพี้ยนไปจนการเมืองกลายเป็นเรื่องลาลาล่าล่ายคล่าสรวลเสริญ ล่าอะไรต่ออะไรกันหยาบคายหนักหนาสาหัสเหลือจะกล่าว มันก็เลยกลายเป็นเรื่องทรมารทรรกรรมสังคม แล้วมาไล่นักธรรมะออกจากสังคม ออกจากการเมือง ออกจากประชาชนอีก มันก็เลยยิ่งไปกันใหญ่

จริงอยู่มีธรรมะของบางลัทธิที่ไม่ใช่ธรรมะเพื่อประชาชน แต่เพื่อตัวเองเท่านั้น ซึ่งศาสนา พุทธนั้นขอยืนยันว่า เป็นศาสนาที่ล้างความเป็นตัวเอง หรือล้างความเป็นตัวตนอย่างสำคัญทุกอย่าง สำคัญที่สุด จึงจะทำการประโยชน์ทำความสุขให้แก่มวลมนุษยชาติได้จริง เพื่อประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ พุทฺชนฺนิตายะ เพื่อความสุขของมวลมนุษยชาติ พุทฺชนฺนุสสาเย เพื่อช่วยโลกอนุเคราะห์โลกตรงๆ โลกานุกัมปายะ อย่างลึกซึ้งยิ่งซับซ้อนยิ่ง ถอดตัวตนถอนตัวเองยิ่งๆ หมดยการเห็นแก่ตนจริงๆ

✿ ถ้าจะมองว่าชาวโศกทำประชานิยม

พ่อท่าน : คำว่าประชานิยมเป็นลัทธิ ที่จริงคำว่านิยมแปลว่าลัทธิ แต่ในที่นี้หมายถึงชื่อของ วิธีการหาทางให้ประชาชนมานิยมนับถือหรือ เป็นพวก**ประชานิยมจึงเป็นวิธีอวยเหยื่อเอา** **ประชาชนมาเป็นพรรคเป็นพวก มาเป็นบริวาร** **ให้คนมานับถือ มาเป็นเหยื่อให้แก่มันนั่นเอง** ตั้งแต่ริตเอาลาภทรัพย์สินเงินทองผลประโยชน์ สารพัดจากเขาหรือเอามาเป็นฐานอำนาจ มา ประดับคักดีฐานะได้สรรเสริญ หรือริตเอาสุข จากความเป็นกามจากความบันเทิงตา นั่นคือ ประชานิยม

ซึ่งนับตั้งแต่คนผู้หนึ่งกระทั้งมีคณะ พรรคพวก มีเจตนาต้องการให้คนมานับถือ มาเป็นบริวาร แล้วก็ใช้วิธีการ ใช้ความพากเพียรพยายามหาทางครอบงำทางความคิด สร้างขึ้นเชิง และเลื่อม เลียบเคียง สร้างภาพ ประเล้าประโลม หลอกล่อ ชักชวน โฆษณาหาเสียงสารพัด กระทั่ง คดโกงทุจริตก็ยังทำ

ทุกวันนี้ประชานิยมหมายถึงอย่างนั้น มันเป็นวิธีการของสังคมคนโลกียะยังจัดจ้านร้ายแรงขึ้นๆ ซึ่งต่างจากชาวโศกมีวิธีแสดงออกและบอกกล่าวกันอยู่ทุกวันนี้ เพราะเราทำเพื่อประชา จริงๆ เป็นการทำงานจริงๆ ด้วยบริสุทธิ์ใจเพื่อประชาชน คือแสดงออกหรือบอกกล่าวแก่ประชาชนให้ ประชาชนได้รับเพื่อรู้ ได้รับเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนเองเท่านั้น มันก็ไม่ใช่ประชานิยม เป็นการแสดง ธรรม ดังที่ชาวโศกเราทำกันอยู่ที่นี่ เราทำตามสังฆธรรม ตามอุดมคติของพระพุทธเจ้าทีเดียว

มันทำกับประชาเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกันเลยในเจตนารมณ์และวิธีการ ซึ่งผู้รู้จะรู้ได้ว่าแตกต่างกันกับการแสดงออกไปแก่ประชาชนหรือบอกกล่าวแก่ประชาชนที่เป็นประชานิยม **ประชานิยม** เป็นลัทธิที่หาบิราร ลัทธิที่ให้นับถือ ลัทธิที่ล่าลาภ ลายศ ลำสรรเสริญ และเป็นลัทธิที่มีจุดประสงค์จะตั้งลัทธิของตนเองให้แข็งแรงเพื่อล้มลัทธิอื่นไปหมดเลย

ซึ่งมันตรงกันข้ามกับชาวโศกเราทำ คนทั่วไปที่ไม่สามารถแยกออกก็มีอยู่มาก เพราะส่วนใหญ่ที่สื่อสารกันอยู่มันเป็นโลกียะ ส่วนของเรามันเป็นโลกุตระ แยกออกยากเหมือนกัน

๙ ถ้าจะปฏิบัติระบบสาธารณโภคีให้สมบูรณ์ ต้องอยู่ฐานอนาคามีเป็นส่วนมาก หรือแค่ฐานโสดาเต็มรูปร้อยเปอร์เซ็นต์

พ่อท่าน : อาตมาคิดว่า สาธารณโภคีสมบูรณ์แบบจริงๆ คงไม่เหมือนที่คุณคิดอยู่ในใจของคุณขณะนี้แน่

คือ ถ้าคุณคิดว่า สาธารณโภคีสมบูรณ์แบบนั้นคือ ทุกคนจะต้องใช้ของกินร่วมกันเป็นส่วนกลางสมบูรณ์หมดเลยทั้งประเทศ ทรัพย์สินไม่มีใครแบ่งออกไปเป็นของตนเองเลย เป็นของส่วนกลางหมด ทุกคนทำงานฟรีหมดเลยทั้งประเทศ นั่นเป็นไปไม่ได้หรอก โลกทั้งโลกเป็นไปไม่ได้ ถ้าประเทศที่มีพลเมืองมากหลายสิบล้านหลายร้อยล้าน ทำไม่ได้ เพราะมีกิเลสหลากหลายฐานะมาก คนที่เป็นอเวไนยสัตว์ก็ยังมีในสังคมประเทศมากมาย

ดังนั้น สาธารณโภคีสมบูรณ์แบบนั้น จะมีขั้นตอนการมีของของตน มีทรัพย์สินส่วนตัวของตนบ้าง ยึดหยุ่นไปเป็นขั้นตอน ตามสมควร เพราะมีคนมีบารมีคุณธรรมหรือมีกิเลสมากน้อยต่างกันห้ามไม่ได้ แต่ปัญญาศรัทธามีแล้วในความเป็นโลกุตระ ซึ่งก็จะมีการยอมรับกันในสังคมอย่างเป็นระบบที่รับรู้กันทั้งประเทศ ตอนนี้อยากที่จะอธิบายให้ฟังได้ แต่จะขออธิบายคร่าวๆแล้วกัน

สังคมที่จะเป็นสาธารณโภคีทั้งหมดกลุ่มชุมชน ทำงานฟรีมีสมบัติร่วมกันอย่างหมู่บ้านเราขณะนี้ ก็จะมีมีแข็งแรงขึ้นโตขึ้นกว่านี้ แต่ก็จะมีรายรอบหมู่กลุ่มชุมชนที่ยังมีของของตนอยู่ตามฐานะบารมีดังกล่าวมาแล้ว เป็นเครือข่ายเชื่อมประสานกันจากยอดลงไปหาฐาน เหมือนนิระมิต เป็นธรรมชาติ

เพราะฉะนั้นสาธารณโภคียังไม่มีสูตรของความสำเร็จ ยังไม่มีว่าทำงานฟรีกี่เปอร์เซ็นต์ ในระดับอนาคามีขึ้นไปทำงานฟรีแน่นอนนี้เป็นต้น จิตจริงของแท้ต้องเป็นขนาดนั้น แต่สภิกขาคามีเขาฝึกเพียรเข้ามาทำงานฟรีก็มีอยู่ไม่น้อย โสดาบันก็ฝึกเพียรเพื่อทำงานฟรีได้ แม้ที่สุดคนที่ไม่ได้เป็นโสดา

ถ้าเข้ามาอยู่ในหมู่นี้เขาก็ต้องทำงานฟรี เขาก็จะต้องทำไป อดทนไป ผีก็ผ่นไป ถ้ากิเลส มันลดเขาก็อยู่กับหมู่นี้ไปตลอดเลย ความมีธรรมะของเขาก็สูงขึ้นๆ ถ้าอยู่ไม่ได้เขาก็ต้องพลิกแพลง หนักเข้าเขาก็จะต้องไม่เอาแล้วว้าย ออกไปข้างนอกดีกว่า ทำมาหาเงินแล้วค่อยส่งเข้ามาทำบุญ อันนั้นก็ถือว่าเป็นสาธารณโภคีเหมือนกัน เขาออกไปทำงานส่วนตัวแล้วเขาก็เอาเงินเข้ามาทำบุญทำทาน ก็เป็นบุญ ถ้าเขาทำถูกต้องมีสัมมาทิฐิแล้ว สละเงินสละรายได้เข้ามาในหมู่นี้จนเจือกันไป ทั้งๆที่เขาไม่ได้มาอยู่มา กินมาแบ่งอะไร แต่เขาก็ส่งเข้ามาก็เป็นเรื่องสาธารณโภคีโดยรวมซึ่งเป็นองค์ธรรมของสังคัม ศาสนาไหนก็เหมือนกัน ทำทาน ทำบุญ เหมือนกัน เพราะฉะนั้นมันก็จะเชื่อมโยงสานกันเป็นสาธารณโภคีต่อกันไปเต็มรูปแบบนี้

อาตมาจะพูดให้ฟังถึงรอยต่อความสัมพันธ์ของสาธารณโภคีทั้งหมดของเรา ตั้งแต่ในระดับที่เราดูแล ตัวอย่างเช่น ในชุมชนชาวล้านตือโคกที่อยู่กลางกรุงเทพ หลายบริษัทของเราที่มีพวกเราทำงานเป็นพนักงาน โดยรับส่วนแบ่งไปเดือนละสองพันบ้าง บางบริษัทถึงสามพันตามนโยบายของแต่ละบริษัท บางคนก็ทำฟรี บางคนก็ขอส่วนได้นิดๆหน่อยๆ มีส่วนแบ่งอย่างนั้น อย่างนี้เล็กน้อยอย่างโน้นบ้างอย่างนี้บ้าง ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นตอนตามฐานะ สัมพันธ์กันอยู่ เป็นปฏิกิริยาลูกโซ่ที่เชื่อมกันอยู่

ที่ในส่วนที่เชื่อมอยู่กันนั้นแหละในโลกในสังคัม ในบริษัทที่รับรายได้บ้างทว่าน้อยนิดดังกล่าวแล้วนั้นก็จะมีจำนวนหนึ่งแต่ที่ไม่ใช่สมาชิกชุมชนโดยตรง อยู่แวดล้อมชุมชนบ้าง อาศัยสวัสดิการเล็กๆน้อยๆของชุมชน และยังมีห่างออกไปจากชุมชนก็จะมีอีกกว้างมันจะมีมากกว่า แทนที่มาอยู่รวมกันอย่างชุมชนที่มีสาธารณโภคีทำงานฟรี

เพราะฉะนั้นก็จะมีญาติธรรมบางกลุ่มที่เขาไม่อยู่ในชุมชนแต่อยู่รอบๆก็มี อยู่ข้างๆเคียงๆ บ้างไปๆมาๆ บ้าง อยู่ไกลบ้าง ก็อย่างชุมชนที่ลันตือโคก นี่แหละเป็นโมเดล มีชาวโคกหลายชั้นมาก เป็นคนทำงานฟรีก็มี รับรายได้เล็กน้อยจากองค์กรกลางของชาวโคก ๒ พันบ้าง อย่างมาก ๓ พันบ้าง คนที่เป็นของตัวเองอยู่ข้างๆเคียงๆ บ้าง อยู่ในชุมชนบ้าง มีรายได้แต่ละแห่งเล็กๆน้อยๆ อะไรต่ออะไรอย่างนี้เป็นต้น มันก็จะเป็นเครือข่ายเป็นเครือข่ายซ้อนสัมพันธ์ต่อกันอยู่เป็นระบบ นี่คือความหมายของสาธารณโภคีที่สมบูรณ์แบบ

สาธารณโภคีสมบูรณ์แบบเป็นระบบทั้งประเทศ เป็นต้น ไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นแค่

เท่าที่ชาวโศกที่เป็นได้อยู่เพียงแค่นี้ มันจะมีรายละเอียดที่สัมพันธ์กันอยู่อย่างโยงใยกันเป็นสังคม บุญนิยม ที่มีผู้ยังมีกิเลสมากมายหลายชั้นมาก และลูกหลานจะเป็นอย่างพ่อแม่ปู่ย่าตายายหรือจะ ยึดหย่อน หย่อนยานออกไป หรือจะไม่เอาอีกแล้วแบบนี้ ออกจากชาวโศกไปเลยก็มี ก็เป็นได้ทั้งนั้น ส่วนผู้ทำงานปรืออยู่ในชุมชนส่วนกลาง กินใช้มีทรัพย์สินสมบัติร่วมกันเป็นส่วนกลางอยู่ไปในหมู่กลุ่มชุมชนนี้ ตลอดชีวิต มีลูกหลานอีกด้วย ก็เป็นได้ และมันต้องมีอยู่ เป็นแกนแกนแท้ที่ทำงานปรือกันอยู่เป็นของ ส่วนกลางคือชุมชนต่างๆเป็นรูปแบบที่แข็งแรง ทั้งมีปริมาณบุคคล ทั้งมีคุณสมบัติ ทั้งมีเนื้อหาแท้ๆ การประพจน์ บพทการงาน การดำรงชีพ พฤติกรรมวิถีการดำเนินชีวิต มีรูปธรรม มีพฤติกรรมที่ดู กันได้เลย เห็นได้ชัดเจนว่า อ้อ...เศรษฐกิจแบบสาธารณโภคี บุญนิยมถึงขั้นสาธารณโภคีเป็นอย่างนี้เอง เนื้อแท้แก่นๆ คืออย่างนี้ ต่อเนื่องไปก็คือต่อเชื่อมโยงกันสัมพันธ์ต่อกันออกไปๆอย่างนี้ๆ

จนถึงวันนี้ พวกญาติธรรมหลายระดับฐานะ เขาก็ยังมาหามะ มีศรัทธาไม่ใช่ไม่ศรัทธา มีความเข้าใจร่วมกัน แต่ว่าอินทรีย์พละได้เท่านี้เขาก็จะต้องไปอยู่ในระดับนี้ อย่างนี้เป็นต้น แล้วเราจะไปได้ทั่วโลกเลย อย่างที่กล่าวนี้ ตอนนั้นเราก็ค่อยๆเป็นไป เราก็อพยายาม **“เน้นเนื้อให้เหนือกว่ามาก เน้นลากแม้นากกว่าเล่น เน้นจริงให้ยิ่งกว่าแค้น เน้นแก่นให้แน่นกว่ากว้าง”** เอาจริงยิ่งกว่าไปแค้นทำ

บทสรุป

เมื่อใดที่เรามีความต้องการอยากช่วยให้ผู้ยากไร้ในสังคม

มีโอกาสรับสิ่งดีๆ มีสาระประโยชน์แก่การดำรงชีวิตของเขา

ให้พวกเขารู้สึกถึงความสุข ความอัมเอิบใจ

ท่ามกลางความทุกข์จากความขาดแคลน

ความเอร็ดเอนเปรียบและความแล้งน้ำใจ

แล้วเราก็ตงมือทำ

“ตลาดอารียะ” ของชาวโศก

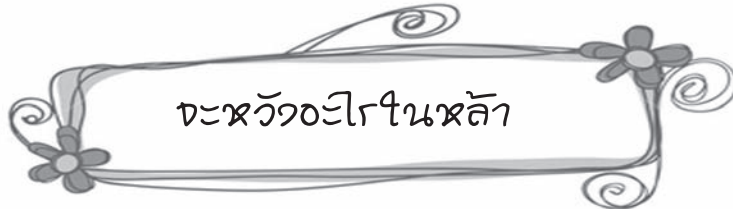
จึงเกิดขึ้น....

หลายสิบปีมาแล้ว และเราจะทำต่อไป

จดหมาย จากนายธรรมป

จะหว่านอะไรในหล้า

จากการได้อ่านสารอโศกเป็นเวลา ๑๒ ปี ได้รับประโยชน์ในการดำรงชีวิตพอเพียงมีความสุข เพราะปฏิบัติรักษาศีล ๕ ให้มั่นคง โดยคบคนดีเป็นมิตร ไม่คบคนชั่วที่อยู่กับอบายมุข ซึ่งจะทำให้เรามีความสุขอย่างแท้จริง แม้ขณะนี้บ้านเมืองมีการแบ่งฝ่าย(เหลือง,แดง) ในฐานะที่เราได้ศึกษา ปฏิบัติธรรมแล้ว ควรพิจารณาด้วยความรอบคอบ ไม่หวั่นไหวต่อบุคคลรอบข้าง

คิดดีมีใช้รูปหล่อ ความรู้ดีมีได้หมายความว่าคนดี ถ้าหากไม่มีศีล ปฏิบัติอย่างยั่งยืนจะไปคบคนชั่ว มักใหญ่ใฝ่สูง ไม่เห็นความทุกข์ยากของเพื่อนมนุษย์ร่วมชาติ ต้องการแต่ประโยชน์ของตัวเอง ก็จะทำให้เกิดทุกข์ได้

ผมรู้สึกเสียใจและผิดหวังบุคคลที่ดี

ของชาติ คือท่านพลตรีจำลอง ศรีเมือง ถ้าท่านยังเป็น ผู้บริหารกรุงเทพมหานครอยู่ แล้วบรรดาข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่งขาดคุณธรรม พรหมวิหารธรรม ไม่รักษาศีล การแต่งตั้งข้าราชการก็ขาดความเป็นธรรม ผู้บริหารไม่รักษาศีล ๕ ข้อ ถึงทำให้เกิดความวุ่นวายทุจริตคอร์รัปชันอย่างมากมาย มีการซื้อขายตำแหน่ง เพื่อหาเงินเข้าพรรคเพื่อการเลือกตั้งครั้งต่อไป ชาตินี้จะหนักการเมือง

ที่มีศีลธรรมอย่างยิ่งใหญ่เช่น พลตรีจำลอง ศรีเมือง คงไม่ได้ เพราะท่านปฏิบัติธรรมอย่างยิ่งยวด กรุงเทพมหานครจะเจริญกว่าปัจจุบันนี้ ๑๐๐ เท่า

นโยบายของพลตรีจำลอง ศรีเมืองบริการสังคมมากกว่าตัวเอง ประชาชนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เมตตาธรรมของท่านมีมาก คงจะหาไม่ได้แล้ว เสียหายอย่างสุดซึ่งที่คนดีมีคุณธรรมจะหมดไป

* อนุสรณ์ อัมมวณ (ข้าราชการบำนาญ) กทม.

✍ ยุคสมัยนี้ประชาชนคนไทยต้องตื่นรู้ และกล้าหาญทางจริยธรรมให้มาก จะมัวเรียกร้องหาคนดี อาจไม่ทันการณ์ ตัวแต่ละคนเองนั่นแหละ ที่ต้องเป็นคนดีที่กล้าหาญทางจริยธรรมอย่างยืนหยัดยืนด้วย

จะอยู่กับคนแก่อย่างไรให้มีความสุขไม่ติดลบ?

ตอนนี้แม่แก่มาอายุ ๙๒ ปี ต้องดูแลทุกอย่าง ชอบชน ครั้งก่อนไปปล่อยหมาที่ผูกไว้ หมาวิ่งชนล้ม สะโพกหัก ต้องไปนอนโรงพยาบาล ๔๕ วัน ต้องผ่าเสริมเหล็ก ขณะนี้พอเดินในบ้านได้แต่ใช้ไม้เท้า **ได้เห็นธรรมชาติจากแม่ โดยเฉพาะกฎไตรลักษณ์ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา** ตอนนี้อยู่เห็นชัด พุดอะไรถามอะไรเดียวเดียว ถามอีก เพราะลืมจำไม่ได้ ต้องทำใจอย่างมาก นึกถึงตัวเอง ไม่ได้แต่งงาน ต้องเตรียมตัวอย่างมาก หวังว่าทำหน้าที่ลูกเสร็จเมื่อไรคงได้เข้าอโศก อายุก็มากเข้า ๖๕ ปี อโศกจะรับหรือไม่ จะพยายามฝึกตนเท่าที่ทราบอยู่ที่บ้านก่อน ดูแลแม่ กตัญญู-กตเวที **ขอทราบว่าจะอยู่กับคนแก่อย่างไร** ให้ได้บุญ ไม่ติดลบ ซึ่งบางครั้งลูกก็พลั้งเผลอไปบ้าง มาคิดได้ทีหลัง จะทำอย่างไรดี ขอคำแนะนำด้วยค่ะ

* นิรมลวรรณ วิสุทธินิเทศ จ.สราล

คนแก่นี้คือแม่ผู้ให้กำเนิด แม่ผู้มีพระคุณยิ่ง ท่านอายุมากแต่ยังเดินได้ พุดได้ แม้จะมากไปบ้าง น้อยไปบ้าง ก็แม่เราเนะ ยิ่งชน ยิ่งต้องดูแลใกล้ชิด พุดคุยด้วยเรื่องง่าย สบายๆใจ ไม่ซับซ้อน สังเกตว่าท่านชอบอะไร ไม่ชอบอะไร โอนอ่อนผ่อนตาม ประนีประนอม จะช่วยคลี่คลายบรรยากาศได้ดี ใจเย็นค่อยๆเจรจาที่สำคัญต้องมีเวลา ให้ใส่ใจให้ความสำคัญ อย่าเอาแต่เร่งรีบ จะเครียดไปซะทั้งหมด ไม่ดีนะ

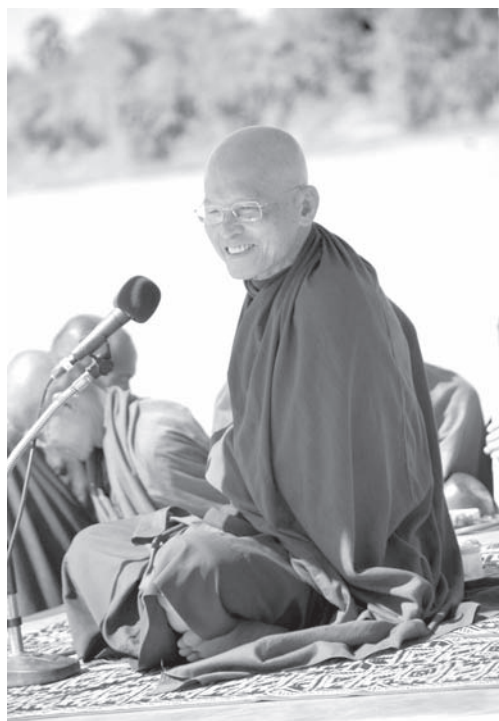
ภาพจากปกช่วยจุดติวสำนึกแห่งอุดมการณ์ครับ

กระผมนายพนพล ซึ่งอาจจะห่างหายไปนานในการตอบจดหมาย จึงขอรายงานให้ทราบว่า หนังสือที่ทางสมาคมส่งมานั้น ได้ถึงผมทุกเล่มตั้งแต่ก่อนมา ครั้งนี้ก็มีสารอโศก-ดอกบัวน้อย มีชื่อหน้าปกว่า โพธิ์งาม(สารอโศก) และ ด้วยความเข้าใจ(ดอกบัวน้อย) นอกจากอ่านเองและให้ลูกผมอ่าน ยังมีคนที่เขาสนใจจะอ่านอีกผมจึงให้เขายืมอ่านพอเขาอ่านเสร็จเขาก็จะมาคืนครับซึ่งผมก็จะให้เล่มใหม่เขาไป รวมทั้ง ๒ เล่มใหม่นี้ด้วย ผมซึ่งเหมือนอโศกที่ห่างไกล ไม่ได้มีโอกาสเข้าร่วมหมู่กลุ่มมากนักในตอนนี้นี้ หนังสือที่ส่งมาเพียงเห็นภาพที่หน้าปกก็เหมือนจุดดึงความรู้สึกให้กลับสู่อารมณ์แห่งอุดมการณ์แบบอโศกกลับมาอีกครั้ง แต่ไม่ได้หมายความว่า ผมสิ้นอุดมการณ์นะครับ ยังมีอุดมการณ์อยู่ครับ

แต่อาจจะไม่หนักแน่นเท่านี้เอง ต้องใช้พลังมากในการดำรงอุดมการณ์เอาไว้ เรื่องราวที่มีธรรมะในหนังสือก็คอยกระตุ้นเตือนให้ผมระมัดระวังสังวรในศีลและธรรมต่างๆอยู่เสมอ ดีมากครับ

* นพพล จรัสวิทย์กุล จ.นครปฐม

✍ ขออนุโมทนาสำหรับประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านที่ทำอยู่และกำลังทำต่อไป

สังคมชาวโศกเป็นสังคมที่ไม่ใหญ่ ได้ผ่านกิจกรรมน้อยใหญ่มามาก งานใหญ่อย่างไปร่วมชุมนุมก็ผ่านมาแล้ว ได้รับบทเรียน ได้รับความจริงปวดทั้งกายและใจ กระทั่งการถูกเสียดสี ตำรามากมายต่าง ๆ นานา ชาวโศกก็ไม่ท้อ ยังสามารถจัดงานใหญ่ อย่างเช่นงานฉลองอายุพ่อครูครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วันได้ และงานว.บ.บ.ก็เป็นงานใหญ่และใหม่อีกงานหนึ่ง ชาวโศกเก่งจริงๆ ชาวโศกจัดงานได้ ตนเองได้รับหนังสือ **รู้สึกปลื้มใจ อิ่มใจที่มีชาวโศก** และตัวเองได้วัดเกรด จัดระดับ เปรียบเทียบความสามารถในหลายๆอย่าง พอตนเองกลับมาพิจารณาตนเองดู ก็ได้คำตอบที่มีไม่มากพอ **มีไม่ถึงขีดที่จะไปอยู่ในชุมชนชาวโศกได้ โดยเฉพาะสุขภาพ** ยังป่วยเกี่ยวกับตับ เดี่ยวเหนือ เดี่ยวหิว ถ้ากินไม่เป็นก็หิวง่ายเหนื่อยง่าย ทุกวันนี้ยังอยู่ในช่วงรักษาสุขภาพ โดยเฉพาะการกินตนเองปรับตัวโดยการกิน เมื่อเหนื่อยมีน้ำหวานช่วยเสริมตอนเหนื่อย ก็รู้สึกดีขึ้นครับ และไม่รู้ว่าโรคตับจะหายเป็นปกติเมื่อไร ตอนนี้อยู่รักษา ๒ ปีแล้วครับ หวังไว้นะใจว่าจะหายเป็นปกติ

สุดท้ายนี้ถ้าหายเป็นปกติ จะไปช่วยงานที่วัด และชื่นชอบชาวโศกที่สามารถทำงานน้อยใหญ่ได้

* ปรีชา โกทา จ.สระเกษ

✍ เวลาดีที่สุดในช่วงการพักรักษากาย คือการได้เต็มธรรมโสด ใช้ไหมหนอ?

ศรัทธาอโศก แต่ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร

ดิฉันว่าน่าจะมีการรวบรวมคำแปลภาษาบาลีที่ทางพ่อท่านแปลไว้ เพราะตำราทั่วไป หรือ พระทั่วไปจะแปลไม่เหมือนพ่อท่านค่ะ บางทีก็ไม่ใช่ภาษาบาลีอย่างเดียว อย่างศีล๕ ดิฉันเองก็ยังแปล ศีล๕ ไม่เข้าใจลึกซึ้งเลยคะ (ดิฉันถ่ายทอดความรู้สึกของคนนอกวัด ที่ความเข้าใจในศีล ๕ ของคนนอกวัด ที่ยังเข้าใจน้อยกว่าเด็กลัทธิมาลิกขาก็คะ) **น่าจะมีการแปลศีล ๕ เป็นชีท(sheet)หรือหนังสือ เล่มบางๆแจกนะคะ แต่ขอให้มันเป็นแบบเข้มน้อยกว่า เป็นเบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย แบบของวัดคะ** เพราะคนนอกวัด ความสามารถในการรักษาศีล๕ ยังไม่เก่งพอคะ

ดิฉันเคยชวนเพื่อน อ่านหนังสืออโศก ไม่ใช่เขาไม่มีธรรม แต่ได้ยินคำว่าอโศก เขากลัว ความเข้มข้นของการปฏิบัติคะ (แต่เขาศรัทธาอโศกนะคะ แต่ไม่ทราบจะเริ่มต้นอย่างไรมากกว่าคะ) และอีกอย่างตำราที่ทางโลก(นอกวัด) เขาแปลกันก็ไม่เหมือนของวัดคะ

ดิฉันขออนุญาตเป็นตัวแทนของคนที่ไม่ศรัทธาอโศก แต่ไม่รู้จะเริ่มต้นทำอย่างไร **ไม่ใช่ไม่** **อยากมีศีล แต่เข้มนักก็ยังทำไม่ได้** น่าจะมีหนังสือศีล ๕ (สำหรับคนเริ่มหัด), ศีล ๕ (สำหรับคนพอทำได้บ้างแล้ว) มีการเช็คศีล ตรวจศีล พอทำได้แล้วค่อยปรับเข้ากับศีล ๕ ของระบบอโศก แบบเบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย (ที่ทางอโศกปฏิบัติอยู่)

(คนนอกวัด ลังคม สิ่งแวดล้อม มิตรดี สหายดี ยังไม่เอื้ออำนวยให้คะ)

* ภิธานธร เอมสุวรรณ จ.ชลบุรี

เห็นดีด้วยกับข้อเสนอ ขอน้อมรับไว้พิจารณา ชาวอโศกทุกวันนี้ได้ดีเพราะการเข้ามาคบคุ้น มาวัดฟังธรรม สนทนาธรรม ชักถามประเด็นปัญหาของตนเมื่อเขาไปฝึกทำขณะยังอยู่บ้าน ยังทำงานโดยมีศีลห้า เป็นแนว เป็นหลักของชีวิตประจำวัน ไม่ใช่แค่อ่าน รู้ เข้าใจ แม้ไม่รู้-ไม่เข้าใจ ก็ได้ถามสมณะสิกขมาตุ นักบวช ผู้ฝึกตนทรงธรรม ทรงวินัยในทุกแง่มุม ในของจริงที่พบเจอ ได้สนทนาแลกเปลี่ยนสภาวะของตนกับญาติธรรม ที่มาวัดฟังธรรม ได้อยู่ในสังคมสิ่งแวดล้อมที่ปรารถนาดีต่อกัน จูงกันไปสู่อุบัติ-ดีกว่า จนถึงดีที่สุด

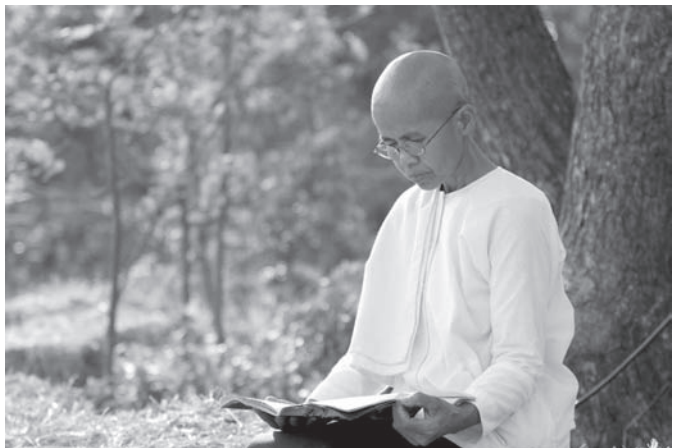
อีกตัวอย่างหนึ่งของชีวิตผู้เริ่มต้นปฏิบัติธรรม

สิ่งที่ได้จากการอ่านสารโศก คือ ได้พลังใจในการปฏิบัติธรรม โดยเฉพาะในขณะที่เราอยู่บ้าน (ไม่ได้อยู่กับหมู่กลุ่มที่ปฏิบัติธรรม) **มีกำลังใจในการที่จะต่อสู้กับกิเลส** ซึ่งตนคิดว่าการอยู่บ้านนั้น เราต้องใช้พลังงานการต่อสู้กับกิเลสที่มากกว่าอยู่กับหมู่กลุ่มที่วัด บางครั้งเจอโลกธรรมจากข้างนอก **เจอแสงสีสิ่งยั่วชวนกิเลสมากมาย** เราต้องตั้งใจอย่างมากในการลดละกิเลส บ่อยครั้งที่เราเผลอไหลหลงไป

ตามโลก การอ่านหนังสือธรรมะจะช่วย
ดึงเราให้กลับมาสู่เส้นทางธรรม
และเป็นการเตือนไม่ให้เราหลงทาง ทำให้เราคิดถึงเป้าหมายสูงสุดของชีวิตมนุษย์
และพยายามมีสติประคองจิตดวงนี้
ให้เป็นไปในทางลดละเลิกกิเลส **การฟัง
ธรรมะพ่อท่านและการอ่านหนังสือ
ธรรมะจำเป็นอย่างมากสำหรับตัวหนูเอง**

เพราะหนูยังจำเป็นต้องอยู่บ้าน คอยดูแลพ่อแม่และช่วยงานท่าน แต่ก็พยายามไปร่วมกิจกรรมของทางวัดอยู่เสมอ
ผัสสะที่เจอขณะอยู่บ้าน คือ คนภายนอก เช่น ญาติ(ยกเว้นพ่อแม่และคนในครอบครัวซึ่งเขาเข้าใจเราดีว่าเรากำลังทำอะไร) และคนในสังคมข้างนอก
เพื่อนๆมักคิดว่าการปฏิบัติธรรมของเราสุดโต่ง ผิดผู้ผิดคน ทำอะไรไม่เหมือนสังคมข้างนอกซึ่งเราต้องอยู่ภายใต้แรงต้านของคนทั่วไป เราขาดพลังงานจากหมู่กลุ่มที่จะช่วยดึงเราให้เร่งปฏิบัติธรรม ขาดแรงใจ เพราะฉะนั้น การอ่านหนังสือธรรมะและการฟังธรรมะ จึงช่วยหนูได้อย่างมาก

การอ่านสารโศกทำให้เราได้ความรู้ ได้ทราบความเคลื่อนไหวของญาติธรรมตามที่ต่างๆ
ได้เห็นตัวอย่างกิจกรรม ตัวอย่างบุคคล ซึ่งจะเป็นแบบอย่างการดำเนินชีวิตให้เรา เป็นกำลังใจให้เรา
และเป็นการสื่อสารระหว่างตัวเราซึ่งอยู่นอกบ้านกับวัดให้เชื่อมถึงกัน

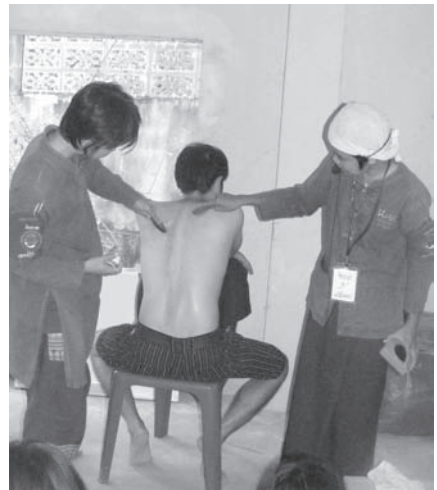
การปฏิบัติธรรมของข้าพเจ้า ปัจจุบัน ข้าพเจ้าออกจากงานประจำมา ๒ ปีกว่าแล้ว เป็น

จิตอาสาทีมแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว)คือช่วยงานในค่ายสุขภาพของหมอเขียว โดยเฉพาะค่ายที่จัดทางภาคใต้

ข้าพเจ้าออกไปช่วยงานค่าย สลับกับการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ที่บ้าน (เคยป่วยหนักมาก่อน) อยู่บ้านก็ไปทำสวนกับพ่อแม่ ทำน้ำยาล้างจาน แชมพู ยาสีฟัน ฯลฯ ใช้เองในบ้าน พร้อมทั้งแจกจ่ายให้ คนรู้จัก มีบ้างที่จำหน่ายในกรณีที่มาขอซื้อที่บ้าน แม่มักจะเก็บผักพื้นบ้านที่ปลูกไว้มาขาย และแจกให้เพื่อนบ้านเสมอๆ ข้าพเจ้าและคนในครอบครัวมักจะสอน แนะนำเรื่องการดูแลสุขภาพแบบพึ่งตน(แนวหมอเขียว) ให้คนที่เข้ามาสัมผัสสัมผัสพันธ์กับเราเกือบทุกคน เพื่อให้เขาดูแลสุขภาพตัวเองได้ และแก้ปัญหาโรคที่สาเหตุ แม่มักจะไปสอนแนะนำเอายาหม่อง ไม่กั้วซาไปให้ผู้ป่วยเสมอ และบ่อยครั้งที่เราจะไปสอน ให้กลุ่มชาวบ้าน นักเรียน โดยไปทั้งครอบครัว โดยสอนให้ฟรี มีการนำน้ำคลอรีนไปแจก เอาพันธุ์ผักกาดเขียวไปให้ปลูก

ปัจจุบัน ข้าพเจ้าเลิกกินเนื้อสัตว์มา ๒ ปีแล้วแล้ว ข้าพเจ้าพยายามแยกขยะและ

บอกให้ครอบครัวลดการใช้ถุงพลาสติก กล่องโฟมให้มากที่สุด และพยายามดัดแปลงของเหลือใช้ในบ้านให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ข้าพเจ้าหยุดการใช้จ่ายเงินในสิ่งของเกินจำเป็นมาตั้งแต่ ออกจากงาน และพยายามดูว่าสิ่งใดที่เกินจำเป็นในชีวิต ก็แจกจ่ายออกไป ให้ผู้ที่เขาจำเป็นต้องใช้ เช่น เอาหนังสือที่อ่านแล้วให้ห้องสมุด ตุ๊กตา ของใช้เสื้อผ้า แจกจ่ายให้ผู้ต้องการ

* สุภาภรณ์ แซ่ลิ้ม จ.สุพรรณ

ประโยชน์ตนได้ฝึกหัดขัดเกลาเอากิเลสออก ประโยชน์ท่านได้เป็นตัวอย่างชีวิต ให้ผู้มีดวงตาเห็นธรรมได้ละละเลิกได้ และเป็นพิเศษคือผู้ไม่เข้าใจ-รับไม่ได้ก็จะเป็นโจทย์ให้ได้ฝึกวิทยายุทธ เพิ่มฐานตามกำลังตามจริงใจละ

ภาษาบาลีอย่างไรให้ได้ความหมายลึกซึ้ง

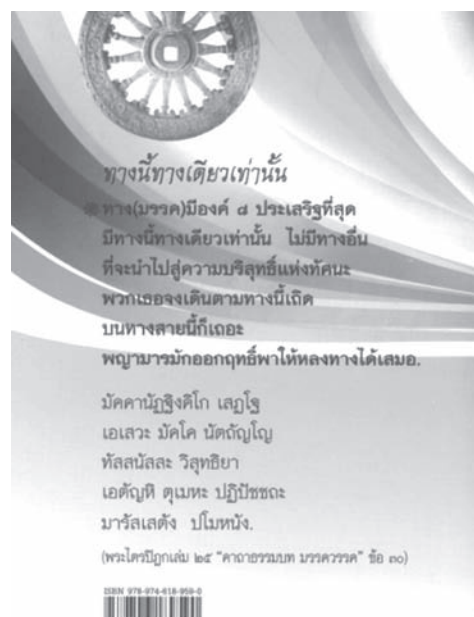
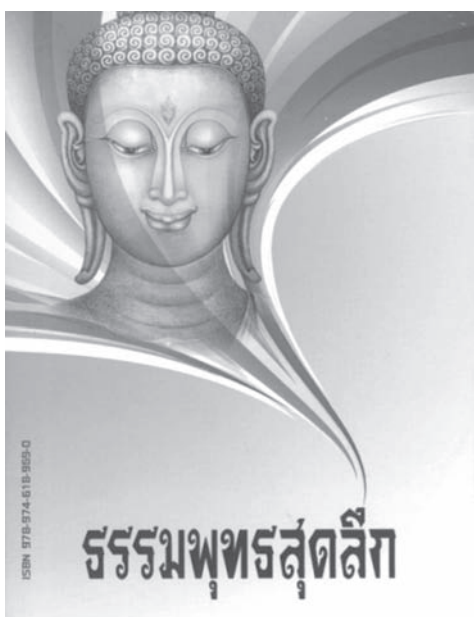
ผมนดูรายการFMTV ของพ่อครูเกือบตลอดเท่าที่มีโอกาส ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่ากิเลสยังหนาอยู่ แต่เมื่อได้ฟังเทศน์ของพ่อครู ก็ทำให้กิเลสคลายจางลงไป แล้วกลับมามองตัวเองเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้ดำรงชีวิตตามภูมิธรรมของตน

ผมต้องกราบขอโทษพ่อครูด้วยที่บังอาจแนะนำว่า เมื่อท่านเทศน์ออกทางFMTV ส่วนมากบางคำจะเป็น**ภาษาบาลี** ซึ่งไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำๆนั้นว่ามีความหมายลึกซึ้งขนาดไหน เหมือนกับคนไทยชอบพูดไทยคำฝรั่งคำ รายการของพ่อครูออกอากาศทั่วประเทศ เมื่อผู้ชมไม่ฟังเทศน์ตั้งแต่ต้นจะทำให้ไม่รู้จักความหมายชั้นลึกซึ้ง บางครั้งผมเปิดพจนานุกรมดูจึงทำให้เข้าใจทั้งนี้แล้วแต่พ่อครูจะพิจารณาเห็นสมควรที่จะดึงสัตว์เดรัจฉานให้เป็นมนุษย์อยู่ภูมิชั้นสูง กราบขออภัยกับกรรมที่ได้ล่วงเกินเลยพ่อครู โดยเจตนาหาไม่ได้

* นายธวัช รัตนเดช จ.ร้อยเอ็ด

✎ ฟังธรรมจากพ่อครูบ่อยๆ จะเข้าใจภาษาบาลีได้เอง เพราะท่านมักจะขยายความให้ฟังอยู่แล้ว และโดยบริบทเนื้อหาในแต่ละเรื่องที่ท่านเทศน์จะทำให้ เรารับรู้เข้าใจชัดเจนขึ้น ต่างจากการเปิดพจนานุกรมช่วยแปลซึ่งบ่อยครั้งก็ไม่เข้าใจคำแปล ดังนั้นการฟังธรรมบ่อยๆ ตั้งใจฟังหรือบันทึกไปด้วยจะยิ่งช่วยจำได้มาก และหากฟังเข้าใจ ลงมือปฏิบัติก็จะยิ่งเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นอีก

หมายเหตุ ธรรมทัศนะสมาคมมี **“ธรรมพุทธสุดลึก”** หนังสือเล่มเล็กๆที่ช่วยแปลภาษาบาลีที่พ่อครูใช้บ่อยๆ ใช้ค้นหาหาคำฟังธรรมก็ได้เนะ

ขอฝากจากชายแดน

ผมใช้ชีวิตอยู่ติดกับชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน(เขมร) มานานหลายปีแล้ว จากการรับฟัง วิทยุเขมรและการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวเขมรที่เอาสินค้ามาขายในฝั่งไทย จึงรู้ว่า

ชาวเขมรเป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ตามแนวตะเข็บชายแดน พวกเขาบอกว่ามีความร่ำรวยกันมาก ต้องการของป่ามาขายให้กับคนไทยเพื่อหารายได้จุนเจือครอบครัว (เขาใช้ธนบัตรไทยแทนเงินสกุลเขมร) ถ้าประเทศไทยปิดพรมแดนเมื่อไหร่ พวกเขา ก็เดือดร้อนเมื่อนั้น **การที่จะพึ่งพารัฐบาลกลางของเขานั้นเป็นความหวังที่ริบหรี่เต็มที** ดังนั้นราษฎรเขมรส่วนใหญ่จึงไม่กล้าโต้แย้งนโยบายของรัฐบาล

เพราะพูดออกไปแล้วเป็นโอชะลุ้ย จึงต้องทนนิ่งอยู่ในลักษณะหวานอมขมกลืนยกเว้นพวกเขมรที่อพยพไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศที่สาม ซึ่งเรียกว่า เขมรโพ้นทะเล พวกนี้กลัวพวกข้าราชการรัฐบาลเขมรอย่างตรงไปตรงมาโดยเฉพาะอดีตนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยพนมเปญ ที่ต้องลี้ภัยการเมืองออกนอกประเทศมีความคิดรักชาติเข้มข้นรุนแรง

ผมเคยพบอดีตนักศึกษาชาวเขมรคนหนึ่ง ซึ่งในขณะนี้โอนสัญชาติเป็นชาวแคนาดาไปแล้ว เขาต้องการเดินทางไปรับแม่กับน้องสาวซึ่งยังตกค้างอยู่ในกรุงพนมเปญเพื่อไปใช้ชีวิตร่วมกันในประเทศแคนาดา เขาพาผมไปที่ด่านชายแดนแห่งหนึ่งเมื่อไปถึงที่นั่นเขาได้แต่ยืนนิ่งทอดสายตาไปข้างหน้า ซึ่งมีขุนเขาเย็นหะมื่นขวางหน้าอยู่ เขาไม่กล้าเข้าไปในเขตเขมรทั้งๆที่เป็นบ้านพ่อแม่เมืองแม่แท้ๆ เพราะถ้าเขาเข้าไปเมื่อไหร่ ก็จะถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจับกุมเมื่อนั้น(ข้อหากบฏ) เขาได้แต่ยืนสงบนิ่งอยู่นานแสนนาน ผมสังเกตเห็นน้ำตาถูกผู้ชายไหลอาบแก้ม โดยไม่ปริากพูดอะไรแม้แต่คำเดียว เขาก็ดกรามแน่นแล้วหันหลังกลับเดินก้มหน้าดูดิน เขาพูดกับคู่เขียนว่า “สักวันหนึ่งผมจะต้องเข้าไปรับแม่กับน้องสาวให้ได้” แล้วเขาก็อำลาผมกลับประเทศแคนาดา ขอสรุปให้ผู้อ่านรู้ว่า ประเทศเขมรต้องตกอยู่ในสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด เพราะผู้นำแย่งอำนาจกันเป็นใหญ่ มองย้อนมาดูประเทศไทยเราบ้าง ผู้บริหารประเทศมีพฤติกรรมอย่างไรบ้างก็รู้ๆกันอยู่ ผมได้แต่ภาวนาว่าประเทศไทยอย่าได้เป็นเหมือนประเทศเขมรเลย สาธุ

* นายพริ้งจากเคียร์ เคียร์ประโดน จ.บุรีรัมย์

✎ หากประชาชนคนไทย ยังคิดถึงแต่ตัวเอง ผลประโยชน์ และการได้มีมหาหลวงเสพสุขที่นายทุนใหญ่วางกับดักไว้ อนาคตของประเทศคงต้องเป็นเช่นนี้

ตอน...สัจจะของพลังความดี

กุมภาพันธ์-มีนาคม ๒๕๕๕

๒ ก.พ.'๕๕ ที่สันติอโศก **คุณบวร ยสินทร** ประธานเครือข่ายราษฎรอาสาปกป้องสถาบัน ได้มากราบเรียนถึง การได้เข้าพบและได้ ยื่นคำร้องเรียนต่อประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน (นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) เพื่อให้พิจารณา เสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีการปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญของ คณะกรรมการการเลือกตั้ง

๓ ก.พ.'๕๕ ที่สันติอโศก **คุณหญิง จารุวรรณ เมณฑกา น.พ.ชูเกียรติ อัศววนิชย์**

และ**คุณต่อ** (พี่สาว รองผบ.ทอ. ปัจจุบัน) คุณหญิงจารุวรรณ เป็นคนตรง เปิดเผย มีอารมณ์ขันเยอะมาก เรียบง่าย ไม่เจ้ายศศักดิ์ เกลียดก็ดำ รักก็ชม ไม่มากมายรายาท...

คุณหญิงบอกเล่าถึงหลายๆคนที่มีชื่อเสียงตามสื่อต่างๆ แต่ไว้วางใจไม่ได้เลย แม้จะมีภาพที่ดูดีมาก่อน แต่กลับมีทำที่ทุจริตหาผลประโยชน์จากการทำหน้าที่ หลายเรื่องที่พบการทุจริต ส่งเรื่องให้ไปก็เงียบ ทั้งๆที่หลักฐานชัด แต่เก็บเงียบ เรื่องคดีกล้ายาง ก็กลับไปเป็นพยานให้เขา ทำให้ผู้ทุจริตหลุดจากคดีต่างๆ บ้างก็มีเรื่องทุจริตถนยนต์ให้อีหนู...

นักการเมืองบางคนก็กำลังมาแนวเดียวกับคุณทักษิณ เกาะผลประโยชน์กับกระทรวงพลังงาน จนร่ำรวยมีโรงแรมใหญ่ที่หัวหิน

๔ ก.พ.'๕๕ ที่สันติอโศก งานสัมมนา พบปะสังสรรค์วิชาลัยบรรดาบุญบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๑

พัฒนาชุมชน... ยึดให้อยู่เจริญ... ยิ่งน้อยยิ่งสุข

๕ ก.พ.'๕๕ ที่สันติอโศก ดร.สุวิดา แสงสิงหนาท และ ดร.บอง ชูเหลียง นักวิทยาศาสตร์มาเลเซีย คีชาสนนิจพุทธศาสนา นักวิชาการระดับนานาชาติ ดร.สุวิดา และ ดร.บอง ได้ร่วมกันเขียนบทความเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเผยแพร่ในหลายๆเรื่อง ครั้งนี้สนใจเรื่องการตั้งร้านมังสวิรัตของชาวอโศกกับเทศกาลกินเจ ได้ศึกษาชุมชนชาวอโศก และนำไปสู่ร้านพาณิชน์บุญนิยมต่างๆ และได้ไปสำรวจสอบถามร้านมังสวิรัตที่เชียงใหม่

ดร.บอง : ร้านอาหารมังสวิรัตที่เชียงใหม่ มีสินค้าชุมชน มีอาหารแห้ง มีสื่อธรรมะ และมีสินค้ามือสอง อยู่ในที่เดียวกัน ถือเป็น Vegetarian complex มีส่วนร่วมกับชุมชน สังคม โดยมีชาวต่างชาติมาากันมากพอควร บางคนมาทุกวัน แต่เขาก็ไม่รู้ว่าร้านนี้ดำเนินการภายใต้แนวคิดของชาวพุทธ เขารู้สึกดีๆ ที่ได้แลกเปลี่ยนแบ่งปันกัน เช่น การล้างจานชามด้วยตนเอง เขาชอบมากเหมือนแบ่งปันแรงงานให้คนในร้าน เขารับรู้ได้ถึงคนในร้านแบ่งปันให้

เขาแล้วเขาก็แบ่งปันคืนให้ด้วย ร้านสินค้ามือสองก็เปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนและแบ่งปันกัน

มีฝรั่งเศษครอบครัวหนึ่ง เขาบอกว่ารู้ได้เลยว่าร้านนี้ตรงกันข้ามกับทุนนิยมทุกอย่างเกี่ยวกับสุขภาพ แต่ไม่เกี่ยวกับเงินเลย สัมผัสได้ถึงความสะดวกสบายทางจิตใจ ได้ทำแบบสอบถามลูกค้าที่มา ๙๒% อยากให้มีร้านค้าอย่างนี้ในประเทศของเขาด้วย แม้ชาวต่างชาติที่มาจะไม่ได้รู้พุทธธรรมแต่การที่เขาได้มาที่ร้านทำให้เขาได้เรียนรู้พุทธธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการให้เขาได้เขาเป็น จากการสำรวจสอบถามทำให้เขาประจักษ์ว่าร้านพาณิชน์บุญนิยมอย่างนี้ได้พัฒนาจิตใจกับคนที่มาในร้าน และพัฒนามนุษยธรรมด้วยตัวเขาเอง และเรียนรู้ว่าการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากบริโภคนิยม วัตถุนิยม มันเป็นไปได้จริงๆ ลูกค้าสัมผัสได้ถึง การแลกเปลี่ยนแบ่งปันกับมนุษยชาติด้วยกัน แม้จะพูดกันไม่รู้เรื่องก็ตาม จึงอยากรู้ว่าวัตถุประสงค์เริ่มแรกหรือปรัชญาที่มีร้านค้าอย่างนี้เป็นมาอย่างไร แต่ละส่วนอย่างร้านอาหาร ผลิตภัณฑ์ชุมชน สื่อหนังสือธรรมะ สินค้ามือสอง เป็นมาอย่างไร อะไรเริ่มก่อน

พ่อท่านฯ : เราไม่มีโครงการว่าจะทำอะไรก่อน หลังอย่างไร ทำทุกอย่างไปตามเหตุปัจจัย ตามจังหวะของสิ่งที่เกิดที่เป็น เท่าที่เกิดมีมาเรื่อยๆ เช่นชาวโศกแต่แรกมาปฏิบัติตนแล้ว รู้จักกินใช้ รู้จักชีวิตที่จะเป็นอยู่ เรามีกรรมฐาน กิน-อยู่-หลับ-นอน ชีวิตให้รู้จักประหยัด รู้จักสร้างสรรமாகินมาใช้ จึงเกี่ยวกับสิ่งที่ใกล้ตัว เป็นปัจจัยสี่ของชีวิต เริ่มต้นจากกสิกรรม พืช ผัก ผลไม้ต่างๆ ซึ่งเรื่องมังสวิรัติเริ่มมาตั้งแต่อาตมา อาตมาปฏิบัติธรรมมังสวิรัติตั้งแต่ยังทำงานอยู่เป็นฆราวาสแล้ว มันเป็นไปตามธรรมชาติ เมื่อเห็นว่ากินมังสวิรัติเป็นธรรมเราก็ชวนคนมากินมังสวิรัติ เผยแพร่มังสวิรัติระยะแรกเราไม่ได้มีการค้าขาย ช่วยกันทำเป็นอาหารกินกันเอง แต่การปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าก็ต้องมีสัมมาอาชีวะ มีสัมมา กัมมันตะ จึงเกิดกิจกรรมกิจการ การค้าอาหารอย่างที่ตั้งข้อสังเกต มีสินค้าชุมชน มีสินค้ามือสอง ปฏิบัติธรรมก็ต้องทำงาน เราสร้างผลผลิตของเราแล้วออกเผยแพร่ ที่นี้ความรู้ของอาตมาที่มีเรื่องการค้าการขายนี้จะขายแบบบุญนิยม มันเป็นพื้นฐานที่อาตมาเห็นว่า **ค้าขายที่ไปเอาเปรียบเอารัดนั้นมันไม่ถูกต้อง** ตั้งแต่เริ่มต้นเราขายจานละ ๕ บาท คนอื่นเขาขาย ๑๐-๑๕ แล้วต่อมาเราเพิ่มราคาเป็น ๗ บาทแล้วก็มา ๑๐ บาท ตรึงไม่อยู่จริงๆ ค่าเงินมันตก ก็เป็นพาณิश्य บุญนิยม หลักการก็มี **หนึ่งไม่ยอมเป็นหนี้ สองพยายามพึ่งตน สามเอื้อเพื่อเกื้อกูลผู้อื่นออกไปให้ได้มากขึ้นๆ** มันก็ทำได้พัฒนามาเท่าที่เราทำได้ถึงวันนี้ ไม่เป็นหนี้ได้จริง พึ่งตนเองไม่เดือดร้อนจริงๆ เอื้อเพื่อผู้อื่นไปเรื่อยๆ

เรามีร้านค้ามังสวิรัติก่อน เพราะเรามีผลผลิตพืชผัก แสมพูน น้ำยาซักผ้า ยาสีฟัน ให้

ได้สะอาดออก เป็นต้น จึงคิดมีร้านค้าพลังบุญ แต่ชีวิต จึงมีตามมา แล้วร้านค้าของเราจดทะเบียนเป็นบริษัททางนิตินัยเลย แต่ว่าทำแบบบุญนิยม โดยทุกคนเงินเดือน ๒,๐๐๐ บาท ทุกวันนี้ก็ยัง ๒,๐๐๐ บาท ทุกคนเท่ากันหมดตั้งแต่ผู้จัดการจนถึงพนักงานทุกระดับ ถ้าเริ่มฝึกงานก็ยังไม่ถึง ๒,๐๐๐ บาท เป็นร้านค้าที่ให้ติดบอกแจ้งราคาทุนกับราคาขายไว้ชัด ซึ่งไม่มีร้านค้าไหนในโลกเขาทำ ที่เกินทุนมานี้คิดแล้วก็ขาดทุน เพราะค่าอื่นๆเราไม่ได้บวกเหมือนอย่างทุนนิยม

เราขาดทุนได้ก็ตรงที่เราขาดทุนค่าแรง หรือค่าตัวของคนงานของเรา เพราะเราเป็นผู้เสียสละ ทุนนิยมสามัญเขาไม่เข้าใจ บอกว่าขาดทุนแล้วจะอยู่ได้อย่างไร ถ้าคิดทุนอย่างสากลแบบทุนนิยม ซึ่งการคิดทุนเขาก็ต้องบวกเข้าไปด้วยใช่ไหม ค่าแรงหรือค่าตัวของเรานี้แหละที่แต่ละคนเสียสละของตนออกไปนั้น เป็นส่วนที่แต่ละคนขาดทุน โดยนิตินัยเราก็ไม่ได้ปิดบังเลย เงินเดือนในบริษัทก็ตั้งอัตราแรงงานตามกฎหมาย แล้วเงินส่วนเกินจาก ๒,๐๐๐ บาทจากเงินเดือนที่รับจริงนั้นแหละ คือเงินที่หักเข้ากองกลาง แล้วกองกลางนี้เป็นกองบุญของบริษัทและส่วนรวม เมื่อบริษัทขาดทุนก็ไปจดทะเบียนเพิ่มหุ้น แล้วนำเงินกองกลางนี้เข้าไปซื้อหุ้น เงินก็กลับเข้าไปชดใช้การขาดทุนได้ บริษัทก็ตั้งอยู่ได้

กิจการเจริญ ลูกค้านิยมมากขึ้นๆ แต่บริษัทขาดทุนตลอดกาล บริษัทขอบคุณนี้เป็นบริษัทที่ง่ายแก่การเข้าใจเห็นง่าย เพราะเป็นบริษัทที่พนักงานบริษัททุกคนถึงขั้นทำงานฟรีหมด คือทุกคนไม่มีใครรับเงินเดือนแม้แต่รับเบี้ยเลี้ยงใดๆ เลย และขาดทุน แม้ขาดทุนแต่เงินทุนของบริษัทขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ และไม่มีเศรษฐกิจที่ไหนมาซื้อหุ้นอุมอุปการะบริษัทไว้ด้วย บริษัทเราก็กังเจริญไปได้ เป็นเรื่องที่น่าทึ่งและนักเศรษฐศาสตร์นั่งอยู่ได้ยังไง ซึ่งเราแข็งแรงได้ ไม่ได้ซับซ้อนอะไร มันเป็นการเสียสละอย่างเต็มใจของคนทำงาน ร่วมกันเป็นเจ้าของบริษัท พนักงานทุกคนเป็นเจ้าของบริษัท ช่วยกันจนเจือบริษัท อุมบริษัท ผลได้เป็นของลูกค้ายินค้าจึงถูกลงๆ ทำสินค้าให้ดีขึ้นๆ ได้เรื่อยๆ

แต่ละคนต่างมาร่วมกันเสียสละ แล้วเอาส่วนเกินส่วนเหลือจากน้ำพักน้ำแรงที่รวมได้นั้นมาหมุนทำงานต่อ ซึ่งแต่ละคนมาทำงานเพื่อลดกิเลสของตนจริงๆ ถ้าจิตใจลดกิเลสไม่ได้จริงคนเหล่านี้ทำไปได้ไม่นานหรอก

เพราะคนทำการค้าที่เจตนาจะมาเสียสละขาดทุนให้ลูกค้า ทุกคนไม่ได้ตั้งหน้ามาคอยอยู่เพียงสวัสดิการเลี้ยงดูเขาอยู่ได้จริงๆ ซึ่งเป็นการค้าแบบบุญนิยมที่เอาตนมาว่าต่อไปในอนาคตพาณิชย์ศาสตร์จะต้องมาเรียนการค้าบุญนิยมนี้มันเป็นอีกแบบหนึ่งของการค้าโลก

ดร.บอง : วัตถุประสงค์แรกเลย ที่แบ่งปันให้คนภายนอกนี้ ต่างชาติเองยังรู้สึกได้ตอนที่ไปนำเสนอในที่ประชุมเสวนา(นานาชาติ) มีหลายคนสนใจ ประทับใจ แต่เขาก็ได้แต่คิดยังไม่ได้ทำสักที คงค่อยๆ เป็นไปสำหรับชาวต่างชาติ เพราะเขาไม่คุ้นเคย แล้วเมื่อเขาได้สำนึกถึงความยากของรสนิยมเขาก็คงจะต้องหันมา

แต่เขาได้ยื่นเรื่องอย่างนี้น้อย

พ่อท่านฯ : ในเมืองไทยที่เราเผยแพร่นี้ เขายังไม่ค่อยจะเชื่อว่าจะเป็นไปได้ พวกเราเป็นไปได้แล้วเราก็ประกาศให้รู้ว่าเราเป็นไปได้นะ เขาก็เห็นตำตาอยู่โทนโทนแหละ แต่ว่าเขาเองเขาไม่มีจิตอย่างนี้ไง จิตของเขานึกไม่ออกว่าจะสุขอย่างไรสบายยังไง มันเป็นไปได้อย่างไร ทำไปทำไม อยากดัง อยากทำอะไรหรือเปล่า เขาคิดไม่ออก เขาเดาไม่ได้ ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า ผู้สนใจจริงๆ จะต้องเอาตัวเองมาปฏิบัติ จนจิตตนเองได้รับความรู้ ได้รับความจริง จนตัวเองรู้สึกเอง เอ้อ..มันดีนะ คือจิตเราไม่ต้องไปแย่งชิง ไม่ต้องไปมีมากขึ้น ชีวิตมันเท่านี้ สำหรับเรา มันจะเกิดปัญญารู้ว่าโลกนี้มันมอมเมา มันโฆษณาครอบงำให้เราหลงใหล

เราจะต้องชอบใจ ติดใจ เพื่อจะไปหา ไปซื้อ ไปอยากได้ อยากมี อยากเป็นมา มันไม่หยุดหย่อนหรอก มันเต็มไปหมด แต่คนที่มาศึกษาพุทธจนมีจิตเข้ากระแสโลกุตรธรรมสมาธิภูมิแล้ว จะรู้ทันไม่ไปหลงเป็นทาส เป็นเหยื่อ อยู่อย่างพอ เมื่อเราพอ ตนเองเป็นโปรด แรงงานเรามี ปัญญาเรามี เราไม่ได้ขี้เกียจ ขี้เกียจมันก็แล้ว ก็ขยันสร้างสรร สร้างเสร็จแล้วก็มีผลผลิตเกิด มันก็เป็นการเพื่อแผ่เขา แล้วเราก็มีปฏิภาณรู้ว่าการได้ให้แก่ผู้อื่น เราเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น มันเป็น

คุณค่าของเรา จะชัดเจนคุณค่าของมนุษย์ มันอยู่ที่เราได้ให้แก่ผู้อื่น ไม่ใช่ไปได้มาจากผู้อื่น

เพราะฉะนั้นปัญหาพวกนี้มันเกิดจริงเป็นจริง เป็นปัญหาที่กลับตาลปัตรกันเลยกับความเห็นความเชื่อของคนปุถุชน ยิ่งรสแห่งความสุขที่มันสงบเพราะเราไม่ต้องไปแย่งเพื่อเอาเปรียบเขา ไม่ต้องไปเกิดอารมณ์ยินดีที่ได้เปรียบคนอื่นมา แต่กลับได้เสียสละไปนั้น ตรงนี้เข้าใจอย่างซาบซึ้ง แท้จริงว่าถูกต้องจริง จิตเราก็จะพอที่จะเอามาให้ตนด้วยอาการได้เปรียบ จึงหยุดเอาเปรียบนั้น แต่ไม่หยุดขยันสร้างสรรค์ ยิ่งจะทำเพื่อผู้อื่นเพราะเข้าใจด้วยปัญญาที่สูงกว่าสามัญคนที่เข้าใจเช่นนี้จริงก็มาเป็นแกนหลัก จนกระทั่งมีคนอื่นมาร่วมทำด้วย มันก็ยิ่งเป็น

รูปธรรมมันก็ยังเป็นจริง ไม่ต้องอธิบายมากมาย มันจะเกิดปัญหาเกิดปฏิภาณ ความจริงเหล่านี้มันทำให้เกิดความเป็นอยู่จริง วิธีดำเนินชีวิตมันก็เกิดรูปรอย เกิดระบบขึ้นมา ต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ เราก็ตั้งหน้าตั้งตาขาดทุนอย่างที่อธิบายให้ฟัง ค่าเงินบาทตกเท่าไรพวกเราก็ยังเงินเดือน ๒๐๐๐ บาท บริษัทอื่นๆตั้งขึ้นมา ๓๐๐๐ ไม่มีบริษัทไหนเกิน ๓๐๐๐ แด่ชีวิต พ้อภัย ส่วนบริษัทขอบคุณที่ไม่มีเงินเดือนเลย ทำงานฟรีหมด เพื่อจะพิสูจน์ว่าในสังคมนี้บริษัททางนิตินัยนะ

แต่พนักงานไม่รับเงินเดือนเลย นี่เรากำลังจะทำให้เป็นบริษัทแม่ เป็นบริษัทส่งสินค้า บริษัทอื่นของเราทั้งหมดก็เป็นลูก

ดร.สุวิดา : ทำไมต้องปรับเป็นอย่างนั้นคะ จากบริษัทลูกเป็นบริษัทแม่

พ่อท่าน : ยังอธิบายไม่ได้ง่าย จนกว่าพวกเราจะเข้าใจ คือ **สัจจะในญาณวิทยาของระบบบุญนิยมนี้ ผู้สูง ผู้เจริญ มีแต่เสียสละ หรือไม่ต้องมีเงินเดือนเลย** อาตมาพยายามอธิบายแต่คนยังเข้าใจไม่ได้ คือมันต้องมีรูปธรรมที่แท้จริงด้วย เจ้าของบริษัทเป็นต้น สร้างบริษัทขึ้นมาโดยระบบบุญนิยม เจ้าของบริษัทเริ่มต้นก็เป็นผู้ขายทุนใหญ่ บริษัทเจริญขึ้น โดยสร้างคนขึ้นมาให้มีคุณธรรม อย่าไปเอาเปรียบโลก เกื้อกูลโลก สร้างสรรช่วยผู้ด้อยกว่า ผู้ใหญ่กว่าเก่งกว่า ต้องเป็นผู้เอาน้อยกว่า ให้ผู้ด้อยกว่าเป็นผู้ได้มากกว่าเสมอ ลดหลั่นไปตามลำดับ

เพราะฉะนั้นคนในระดับต่อๆมาก็จะเสียสละตามกันไป เพราะชัดเจนในความจริงว่าผู้เจริญ ผู้ยิ่งสูงยิ่งเสียสละ โดยคนสูงสุดเจ้าของบริษัทเสียสละมากที่สุด เจ้าของก็แจกหุ้น แจกทรัพย์สินให้กับคนระดับล่างที่เหมาะสม จนกระทั่งสุดท้ายเจ้าของบริษัทไม่มีหุ้นสักหุ้นเดียว แจกจ่ายแก่ลูกบริษัทหมด แต่ก็ทำงานในบริษัทอยู่ ซึ่งทุกคนก็เต็มใจคงให้เป็นประธานบริษัทอยู่อย่างเดิม ทำงานไปจนกว่าจะสมควรหยุด แล้วบริษัทก็เลี้ยงดูชีวิตท่านไปอย่างดีจนกว่าจะตาย

รองลงมาก็คือ ผู้ทำงานยิ่งสูงค่า เงินเดือนค่าตัวยิ่งเอาน้อย นั่นคือความเจริญ คนล่างที่สุดต้องให้เงินเดือนเขาให้มากๆ คนที่มีความจริงเป็นผู้บริหารคนที่มีความสามารถมาก เอาน้อย เป็นคนชั้นบนทำงานเยอะ สูงสุดนี้ไม่เอาเลย ให้คนชั้นรองลงมาที่มีความจำเป็น

จะต้องใช้เงินมากกว่าหรือต้องใช้วัตถุมากกว่าได้มากกว่า ก็ต้องมากกว่าไปตามลำดับๆ อย่างมีระบบระเบียบมีสวัสดิการดี นี่คือหลักการใหญ่

แต่ทุกวันนี้รูปธรรมมันยังไม่สมบูรณ์ เช่นบริษัทฟ้าอภัย เงินเดือนตั้งต้น ๓,๐๐๐ บาท ทำไปทำไป กิจการมีสวัสดิการ กิจการเจริญ เขาก็ชวนกันลดเงินเดือน ๓,๐๐๐ เหลือ ๒,๐๐๐ สูงสุดเหลือ ๒,๕๐๐ ใครจะเอา ๒,๐๐๐ หรือ เอน้อยกว่านั้น ใครจะไม่เอาเลยก็แล้วแต่ ตั้งแต่บัดนั้นจนถึงบัดนี้ ฟ้าอภัยเงินเดือน ๒,๕๐๐ สูงสุด นอกนั้นลดหลั่นลงมา ผู้จัดการไม่เอาเลย

นี่เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เราไม่ได้ไปบังคับเขา สิ่งนี้เป็นเรื่องลึกซึ้งทางจิตวิญญาณ จิตเจริญหมดความเห็นแก่ตัวจริง เพราะได้ปฏิบัติลดกิเลสจริง บริษัทที่ดีที่สุดคือบริษัทที่ผู้สูงสุดอยู่ในระดับบนไม่มีอะไรเป็นของตัวเอง มีแต่ทำงานเพื่อบริษัทเพื่อผู้อื่น ยิ่งไม่มีอะไรเป็นของตัวเองมากที่สุดนั้นเป็นบริษัทใหญ่ที่สุด ผู้สูงที่สุดหมดเนื้อหมดตัว แต่ทำประโยชน์มากที่สุด

ดร.บอง : เนื่องจากคนช่วยงานน้อย งานมาก อยากเสนอให้ทำร้านอาหารมังสวิรัต เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งคุณภาพอาหาร และการตกแต่งร้านค้า เพื่อที่ใครจะมาช่วยก็เข้าทำได้ทันที ลูกค้าจะได้รู้เลยว่าร้านมังสวิรัตโอโศกเป็นอย่างไร มีรูปแบบอย่างนี้ เมนูอาหารอย่างนี้ รสอาหารอย่างเดียวกัน ประจุเป็นมาตรฐานเดียวกัน อย่างที่ KFC หรือ McDonald's

พ่อท่านฯ : เราไม่มีเมนูเด่นเป็นพระเอกที่จะทำเช่นนั้นแล้วแต่ภูมิประเทศหมู่กลุ่มของมนุษย์แต่ละที่ วัตถุดิบที่จะทำอาหาร แม้แต่วัฒนธรรมที่จะทำอาหาร ทำไปตามท้องถิ่นที่ต่างกันอีกอย่างหนึ่งก็เป็นความถนัดของแม่ครัว

๓ ก.พ.'๕๕ ที่สันตโศก คุณหนึ่งแก่น บุญรอด และคุณสมบูรณ์ ทองบุราณ ได้มารายงานผลของการคัดค้านศาลโลก และการไปให้กำลังใจทหาร ๔ เหล่าทัพ เพื่อปกป้องสถาบัน ในวันที่ ๑๐ ก.พ. ที่จะถึงนี้ รวมตัวที่ลานพระบรมรูปทรงม้า ในเวลา ๑๐ นาฬิกา

๑๓ ก.พ.'๕๕ ที่ราชธานีโอศก เป็นครั้งแรกของรายการ **เรียนอิสระ (ตามสำนึก)** ที่พ่อท่านฯ และพิธีกร **อาจารย์กฤษฎา ให้วฒนานุกูล** อยู่กันคนละแห่ง พ่อท่านฯอยู่ราชธานีโอศก อาจารย์กฤษฎาอยู่ที่สันตโศก โดยใช้วิธีง่ายๆผ่านโปรแกรม Skype สนทนาผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งก็พบกับปัญหา เสียงไม่ดีในช่วงต้น

GDP & GNH ของชาวโอศก

๒๐ ก.พ.'๕๕ ที่ปฐมโศก ประชุมชุมชนประจำเดือน มีประเด็นทั่ววงการ ชุมชนบางท่านทำกิจกรรมมีรายได้ มีผลประโยชน์...พ่อท่านฯเห็นว่าให้พูดกันในคณะกรรมการก่อน เพราะบางอย่างต้องมีหลักฐานมีข้อมูล จะพูดกันเลยในเวลาน้อยๆไม่ได้ คณะกรรมการส่วนใหญ่ก็เห็นควร ให้คณะกรรมการหาข้อมูลคุยกันเองก่อน มีเสียงแสดงความคิดเห็นว่า **กรรมการจะต้องบริสุทธิ์และสะอาด เป็นผู้บริหารแล้ว** อย่างกรณีสันตโศกเยี่ยมมากที่เอาเรื่องกับกรรมการที่มีผลประโยชน์เข้าตัวเอง แม้จะทำประโยชน์ให้ไว้มากก็ไม่ไว้น้ำ...ถือเรื่องนี้เป็นวาระแห่งชาติของปฐมโศก

พ่อท่านฯให้อาวาฬปิดการประชุมดังนี้ ...สังคมของเราเป็นคนลดกิเลสจริง ลดความ

เห็นแก่ตัว ทุกวันนี้あたมายังเห็นความเจริญของ
 พวกเรา **จิตดี**ของพวกเราคือ**เศรษฐกิจ**ของพวก
 เราแบ่งกันกิน แบ่งกันใช้ อยู่กันอย่างอุดม
 สมบูรณ์จน**เพื่อ** กินทิ้งขว้าง เพราะพวกเรา“ใจ
 พอ”ได้จริง และลดความฟุ้งเฟ้อหลงใหลใน
 แฟชั่นโลกีย์ทุนนิยมที่เขาหลงติดหลงยึดกันได้
 จริง เสียสละเอามาเป็นส่วนกลางได้จริง

ระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ก็เอามา
 ไว้ส่วนกลางเจ้าผู้ครองอำนาจเป็นผู้บริหารแจกจ่าย
 แจกจ่าย ซึ่งคนอื่นยังอยากเอาไปบริหารเองอยู่
 คอมมิวนิสต์ก็เอามาไว้ส่วนกลาง บังคับเอาจาก
 ประชาชนหนักด้วย แต่บุญนิยมเอามาไว้เป็น
 ส่วนกลางได้มากที่สุดอย่างที่เต็มใจยิ่งกว่าทุกระบบ
 เจริญทางจิตวิญญาณได้จริงกว่า...

ปัจจัย ๔ ของเราเจริญ อุดมสมบูรณ์
 นี่คือการมองอย่างง่าย ๆ ว่า **จิตดี**ของพวกเราเจริญ
 สองมองด้าน จีเอ็นเอช คือ ความสุข
 คารวมพวกเรามีความสุขเทียบกับคนทั่วไปแล้ว
 เรามีความสุขกว่ากันเยอะ เพราะเป็นสุขที่วิเศษ
 หรือวิสามัญ เนื่องจากเป็นสุขไม่เหมือนอารมณ์
 สุขของปุถุชน แต่เป็นสุขอารยชนที่เรียกตาม
 ศัพท์ว่า“รูปสมสุข”หรือเนกขัมมสิตโสมนัสเวทนา
 ซึ่งต่างจากเคหสิตโสมนัสเวทนา เพราะอารมณ์
 สุขด้วยกาม-สุขด้วยอัตตานั้นเป็นอารมณ์สุขที่
 เกิดจากการบำเรอกาม,บำเรออัตตา ต้องรับใช้
 อารมณ์ เป็นทาสอารมณ์ เราลดความเป็นทาส
 ที่ยิ่งใหญ่เพราะเลิกความเป็นทาสทางจิตวิญญาณ
 ซึ่งแตกต่างสุขของอารยชนนี้คนละชั่ว
 กันเลย เพราะมันสุขทวนกระแสกัน(ปฏิโสด)

“สุขสงบ”นั้น **ไม่ใช่**ภาวะตื้น ๆ ง่าย ๆ
 แต่เป็นภาวะที่ลึกล้ำคัมภีรา เพราะเป็นความสงบ
 ที่ผู้ปฏิบัติมี“สัมมาทิฐิ” และสามารถปฏิบัติให้
 จิตลดกามดับกามภพสำเร็จได้ และลดอัตตาที่
 เป็นรูปภพกับอรุพภพลงได้ แล้วจิตมันสงบ ไม่มี
 ตัวกิเลส กาม-กิเลสอัตตารบกวนในใจ อย่างเป็น
 เบื้องต้น-เบื้องกลาง-เบื้องปลายชนิดมีญาณรู้ชัด

จึงเป็นรสสุขที่แตกต่างจากสุขที่ได้
 เพราะตาหูจมูกลิ้นกายกระทบกับรูป กระทบเสียง
 -กลิ่น-รส-สัมผัสเสียดสีทางกายภายนอก(กามภพ)
 แล้วใจมีกิเลสปรุงแต่งขึ้นในใจ เกิดอารมณ์พอใจ
 (กามารมณ์) เรียกอารมณ์อย่างนี้กันว่า“สุข”(สุข
 เวทนา,โสมนัสเวทนา)

ซึ่ง“สุข”อย่างนี้ก็ชัดอยู่แล้วว่า “สุข”ที่
 เป็นกามรสอยู่ จึงไม่ใช่“สุข”ที่เรียก“**สุขสงบ**”แน่
 เมื่อ“**สุขสงบ**”นั้น**ไม่ใช่**สุขที่เกิดจาก
 “กามภพ”แล้ว “สุขสงบ”จะเป็นอย่างไร

“**สุขสงบ**”ก็คือ“สุข”ที่เกิดใน“รูปภพ”

หรือ“อรูปภาพ”ใช่ไหม?

ใช่... แต่มีนัยสำคัญที่ต้องศึกษาอย่าง
“ถ่องแท้, แยกคาย”(โยนิโส)

เพราะมันลึกซึ้งถึงขั้น“**โลกุตตรธรรม**”
คือเป็น“ธรรมเหนือโลกีย์” ซึ่งเป็น“**อเทวนิยม**”
หมายความว่า เป็นทฤษฎีที่ผู้บรรลुरुจะรู้แจ้งเห็น
จริงความเป็นเทวดาอย่างไม่คลุมเครือหรือหมด
สิ้นความลึกลับเลยทีเดียว จะรู้จักรู้แจ้งรู้จริง
ความเป็น“เทวดา” ตั้งแต่เป็น“สมมุติเทพ” กระทั่ง
สามารถรู้จักรู้แจ้งรู้จริงภาวะที่เป็น“อุบัติเทพ”
ที่สุดขั้น“วิสุทธิเทพ”อย่างสมบูรณ์ที่เรียกว่า“อรหัน”
อันแปลว่า“อย่างไม่มีลึกลับ”และสามารถ“ไม่ลึกลับ
เป็นที่สุด”(อรหันต์)ได้จริง

คำว่า“**สุขสงบ**”นั้น มีทั้ง“**สุขสงบ**”ที่ยัง
เป็น“**โลกียธรรม**” และมีทั้งที่เป็น“**โลกุตตรธรรม**”

“**สุขสงบ**”แบบ“**โลกุตตรธรรม**”นี้**ไม่ใช่**
“**สุขสงบ**”แค่ที่เกิดจากการปฏิบัติสมาธิแบบนั่ง
หลับตาสะกดจิตหรือแค่ข่มจิตได้เก่งจนสงบ แต่
ไม่สามารถรู้แจ้งเห็นจริงกิเลสทั้ง“วิตกกัมมกิเลส
(หยาบ)-ปริยภูฐานกิเลส(กลาง)-อนุสัยกิเลส(ปลาย)
แล้วกำจัดกิเลสได้ถูกตัวตนของมันกระทั่งดับสิ้น
หมดไปเป็นลำดับๆ อย่างมี“สัมมาญาณ-สัมมา
วิมุตติ”ตามรู้ตามเห็นภาวะต่างๆไปในปัจจุบันที่
ปฏิบัติ(ซานโต ปัสสโต วิหริต)

จึง**ไม่ใช่**ภาวะแค่“สงบ”เพราะอะไร

ต่ออะไรหยุดนิ่งเงียบลงไป สงบเพราะการนิ่ง
ทางรูปธรรม โดยเฉพาะการนิ่งของนามธรรม
ตื่นๆง่ายๆเพียงแนวระนาบ คือจิตหยุดกิริยาหมด

ภาวะ“**สุขสงบ**”แบบพุทธ**ไม่ใช่**แค่

“**สุขสงบ**”ของพุทธนั้นเป็น“**สุขสงบ**”

แบบ“**โลกุตตรธรรม**”ที่**ดับภพชาติ**กันจริงๆ

ซึ่งเป็น“**สุขสงบ**”เพราะได้**ดับกามภพ**

-**ดับรูปภพ-ดับอรุณภพ**สิ้นไปจริงๆชนิดรู้จักภพ

การปฏิบัติของพุทธเป็นไปตามลำดับ

รู้ภพรู้ชาติจริง เบื้องต้นคือ**เกิดในกามภพ** เบื้อง

กลางคือ **เกิดในรูปภพ** เบื้องปลายคือ **เกิดใน**

อรุณภพจนสามารถกำจัดกามไม่เกิดในชั้นโสดาบัน

ต่อไปจึงจะกามไม่เกิดในชั้นสกิทาคามี

เมื่อ**สันชาติ**ของกามสนิทจริงๆจึงจะ

เข้าอนาคามีภูมิ เพราะกามภพดับสิ้นสนิท โดย

จับตัวเหตุแห่งกาม แล้วกำจัดกามจนกระทั่ง**สิ้น**

ชาติของกาม ซึ่งกำจัดด้วย**ฉาน**คือ**ไฟพิเศษ** ชนิด

ที่มีความรู้ว่**“ไฟ”**หรือ**“ฉาน”**ที่เป็น**อุดตริมนุสส**

ธรรมของพุทธนั้นคืออย่างไรที่เป็นเนื้อแท้ จึง

สามารถ**“เผา**กิเลส”ได้อย่างประจักษ์สิทธิ์วิเศษ

ดังนั้น**อนาคามี**จึงจะเข้าไปสู่ขั้น**รูปภพ**

และกำจัดเหตุแห่ง**รูป** จนกระทั่ง**รูป**ไม่เกิดหรือ

สันชาติของ**รูป**สนิทโดย**จับตัวเหตุแห่งรูป** แล้ว

กำจัด**รูป**จนกระทั่ง**สันชาติ**ของ**รูป**สนิท

สุดท้าย **อรูปภพ** ก็**อนาคามี**ที่เข้าขั้น

อรหัตมรรค ก็ต้อง**จับตัวเหตุแห่งอรูป** ที่มันเป็น

“ตัวการ”ก่อความสงบตัวแท้ แล้วได้กำจัด

มันจน**สิ้นซาก**ลงจากจิตสนิท เป็นลำดับปลาย

อรูปก็ไม่เกิดหรือ**สันชาติ**ของ**อรูป**สนิท

นี่คือ**จิตสงบ**ที่เป็น**ปรมัตถธรรม**แท้ๆ

ซึ่ง**ไม่ใช่**สงบแค่หยุดกิริยาของรูปธรรม และหยุด

กิริยาของนามธรรมให้อยู่นิ่งๆไปตะพึด ไม่มี

รายละเอียด ชนิดที่ต้องแม่นยำต่อปรมาตภาวะ
“สุขสงบ”ของพุทธ ไม่ใช่เช่นนั้นเลย

ความสงบของพุทธ หมายถึง การหยุด
ของทุจริตทางกาย, วาจา, ใจ หยุดอกุศลทั้งปวง
จึงเป็นความสุขชนิดที่มีกายาวาจาใจอยู่ใน
ชีวิตประจำวันสามัญ และการทำงานทุกอย่าง
(ล้มลุกม้วนตะ) ทำอาชีพเลี้ยงชีพปกติ(ล้มลุกม้วนตะ)
แถมมีการเอื้อเฟื้อเจือจานกันอยู่อย่างเป็นสุข

ชุมชนหรือหมู่กลุ่มสังคมที่อยู่ร่วมกันมี
วัฒนธรรม มีวิถีการดำเนินชีวิตอย่างนี้ คือ
ชุมชนที่มี“พฤติกรรม” ซึ่งพวกเรากลุ่มชาวโศก
พากเพียรพิสูจน์ความจริงอันนี้กันมาเป็นชุมชน
มาได้ไม่นานนัก เพิ่งยี่สิบยังไม่ถึงสามสิบปีเลย

การมองแค่ตื้นๆว่าแต่ละชุมชนคนลด
ลง เป็นความไม่เจริญแล้วนั้น ยังไม่ใช่เครื่องชี้วัด
ที่ตัดสินกันได้เด็ดขาดทันที

ชาวโศกจะเสื่อมลงได้อย่างไรในเมื่อ
งานมันล้นมือ งานมันเพิ่ม เป็นสังคมงานตกคน
ไม่ใช่สังคมคนตกงาน งานก็ขึ้นดีมีสาระด้วย ไม่
ใช่งานไร้สาระหรือมอมเมา ผลผลิตก็เจริญดีขึ้นๆ
การสัมพันธ์กับสังคมก็ก้าวหน้า แม้เงินเข้าเงินออก
ก็หมุนเป็นตัวเลขสูงขึ้นๆ แต่เราก็ไม่ได้หลงที่จะ
รวยขึ้น ต่างพยายามลดละตนยิ่งขึ้น จึงยิ่งเจริญ

ใครที่ดูเราเฉินๆเอาแค่ตรงที่ดูคนใน
ชุมชนไม่เพิ่มมากขึ้นไม่ครึกครื้น ดูว่าคนออก
มากกว่าคนเข้า อาตมากลับเห็นว่าคนเข้ามากกว่า
คนออกนะ แม้คนโศกที่ออกไปภายนอก
หลายคนเขาไม่ได้ขาดจากความเป็นชาวโศกนะ
เขายังประพฤติปฏิบัติอย่างชาวโศกอยู่ด้วยซ้ำ
อย่าเพิ่งมองเฉินๆ

อาตมาพาทำมาได้ขนาดนี้ก็มีรูปของ
พุทธไม่น้อยแล้ว ลักษณะเศรษฐศาสตร์ การ
ศึกษา สังคมความเป็นอยู่เป็นอย่างไร มันมี

ภราดรภาพ สันติภาพ สมรรถภาพ มันเป็น
สังคมอารยะที่เห็นได้ ทั้งๆที่เรายังทำไม่ได้มาก
แต่ก็อุดมสมบูรณ์ทั้งสังฆาริมทรัพย์และอสังหา
ริมทรัพย์ คิดดูรุ่นแรกๆ รถคันแรก ค่าไฟฟ้า เรา
จะเอาเงินที่ไหนมาเสีย ที่ปฐมโศกนี่คุณ
มณฑิราอุทิศสละมาช่วยเดือนละหมื่น เดือนนี้
ค่าไฟฟ้าปฐมโศกจ่ายเองเดือนเป็นแสนเลยนะ...

ทุกวันนี้พวกเราพอจะรู้ว่าอาริยคุณ
เป็นอย่างไร ไม่ใช่มีจกามรรค มีจกามผล อย่างที่
คนส่วนใหญ่เข้าใจกันผิดๆ โสดาบันหาเข้าใจผิด
ว่าเหมือนไม่มีกิเลสเลย โดยรวมพวกเราเข้าเขต
อนาคามี ทุกคนทำงานเข้าส่วนกลาง รูปธรรม
ตื้นๆเป็นอย่างนั้น เป็นผู้ที่ดีต่อไตรโลกียภูมิทาง
รูปธรรมเข้าสู่โลกุตระภูมิทางรูปธรรมเห็นได้

สังคมอย่างนี้ยังไม่มีตัวอย่างในโลก
ขอให้พวกเราช่วยกันสร้าง มันจะเป็นไปได้ก็คือ
ต้องลดโลภ ลดราคะ จะเป็นการลดละตัวของ
ที่ดิ้นรนหาสมบัติวัตถุ โลกคือการเอาเข้ามาเป็น
ของตัว ราคะคือการเสพรส หรือไกรถมันก็เป็น
สิ่งที่น่าละอาย โมหะคือความหลงอยู่

สรุปคือต้องเรียนรู้กิเลสในตน ให้มี
ธรรมจักรจุจริง แล้วลดกิเลสให้จริง ต้องพยายาม
เรียนรู้แล้วฝึกฝนจริงๆ มันจะมีอยู่ก็คือบารมี
ผู้ที่อ่อนน้อมถ่อมตนรับใช้ แม้จะไม่มีอะไรมาก
ก็ได้คะแนนแล้ว ชื่อตรง ทำให้แล้วไม่สะสม
ไม่เห็นแก่ตัว ทำได้ขนาดนี้ก็เป็กรูปร่างที่น่ายินดี
แต่เรายังพากเพียรให้มากขึ้นไปอีกได้...

มหาสัณทาสี... ทิฏฐิ... สัจจะ...
สัจจะ... อธิติ

๒๑ ก.พ.'๕๕ ที่โบสถ์สันตติโกศ
หลังประชุมสวดพระปาติโมกข์ กรณีท่านร้อยดาว
หมู่สมณะที่ร่วมทำสังฆกรรมเมื่อวานรายงานผล
การประชุมเมื่อวาน แจ้งความเป็นนามาสังวาส
กับท่านร้อยดาว ซึ่งต่อมากท่านร้อยดาวได้เขียน
จดหมายลาออกจากการเป็นสมณะชาวอโศก

พ่อท่านฯ : ได้อ่านจดหมายลาออก
จากการเป็นสมณะชาวอโศกจนจบ...ทำที่พ่อท่านฯ
เข้าใจการแสดงออกของท่านร้อยดาวดี จึงไม่ตื่น
เต้น ไม่เสียดาย ไม่บวกรหรือลบกับสิ่งที่เกิดขึ้น
เลย พร้อมกันนี้ได้ถือเรื่องนี้เป็นกรณีศึกษา ให้
ความรู้กับหมู่สมณะ...

นี่แหละ เป็นเรื่องของทิฏฐิ เป็นเรื่อง
ของความเห็น ความเข้าใจของแต่ละคน ซึ่งเรา
บังคับกันไม่ได้หรอก อย่างที่ผมพูดเสมอว่าผม
เห็นใจนะทางเถรสมาคม ท่านก็คงมองเหมือนผม
มองเถรสมาคม ต่างคนต่างเชื่อมั่นว่าเราถูกเขาผิด
เราแยกออกมา เราไม่ได้โกรธเถรสมาคมนะ แต่
เราเองเราอยู่ไม่ได้ เราทำงานต่อไปไม่ได้จริงๆ
ท่านอยู่ในฐานะปกครองเรา แล้วท่านปกครอง
แบบบังคับแบบเราไม่มีสิทธิ์มีเสียงด้วย คณะ
เถรสมาคมเท่านั้นมีสิทธิ์มีเสียง เราไม่สามารถ
แย่งความเห็นที่ยึดมั่นถือมั่นมาแล้วได้เลย

เราต้องทำตามความเชื่อของท่านทุก
อย่าง มันขัดแย้งกันจริงๆ ท่านก็ต้องรู้สึกของ
ท่านเหมือนกัน ท่านมีทิฏฐิของท่าน มันเป็น
ความเห็นต่างของทิฏฐิจริงๆแล้ว มันไม่ใช่อันเลย
เพราะฉะนั้นมันจำเป็น มีทางเดียวต้องแยกเป็น
นามาสังวาส เราก็ต้องทำตามนั้น ท่านก็ต้องทำ

มันเป็นรูปรอยล้อเลียนกันอยู่นะ ท่านก็ต้องทำเรา
ก็ต้องทำ ก็ไม่มีปัญหาอะไร ไปถือโทษโกรธกันไม่
ได้หรอก มันเป็นเรื่องของจิตวิญญาณนะ จิต
วิญญาณของมนุษย์มันยึดถือหรือมันเห็นจริงๆนะ
คุณจะไปบังคับความเห็นนั้นได้ยังไง ท่านเองก็เห็น
ว่าท่านถูกต้อง ท่านดี ท่านเจริญอย่างนั้น อย่าง
เราไม่เห็นไม่ถูกต้องไม่เจริญนะ ท่านก็ว่าผมไม่เจริญ
หมู่เราไม่เจริญ อย่างท่านท่านเจริญ มันก็
ต้องยืนยันยืนยันหยัด ท่านก็ต้องไปพิสูจน์ตัวท่าน
เจริญ ก็ต้องทำอย่างที่ท่านทำ เราก็ทำของเราไป

เหมือนกับที่ผมเคยเล่า ว่าเราจะขอ
แยกออกมาจากเถรสมาคม ท่านหมู่ใหญ่ท่านก็
ทำของท่านอยู่แล้วตามทิฏฐิของท่าน ไม่มีใคร
ไปล้มทิฏฐิท่านได้ง่ายๆหรอก แต่เราออกมาตั้ง
ร้านปาหึงโกเล็กๆ ทำไปตามทิฏฐิของเรา ถ้าเพื่อ
ว่ามีประชาชนอุดหนุนเพียงพอร้านเราก็อยู่ได้
ถ้าเราตั้งไปแล้วประชาชนไม่เอาด้วย เราก็อยู่ไม่
ได้ เราก็ต้องล้ม มันก็ต้องจบ ก็เป็นธรรมดา
ธรรมชาติ ส่วนมันจะตั้งอยู่ได้โดยเล็กๆ หรือตั้ง
อยู่ได้พอรอดๆ มันก็เป็นเรื่องของคุณสมบัติ
หรือคุณภาพที่แท้จริงของแต่ละผู้แต่ละกลุ่ม
มันก็ได้เท่าที่มันเป็นจริงนั้นๆ

ผมเคยบอกว่าศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนา
ใหญ่ของโลก ศาสนาพุทธเป็นศาสนาของคน

จำนวนหนึ่ง ที่มีภูมิปัญญาที่รับได้ คนส่วนใหญ่ ภูมิไม่ถึงหรอก นี่พูดเหมือนดูลูก พุทธในที่นี้ หมายถึงความเป็นพุทธแท้ๆที่สัมมาทิฐิฐิณะ พุทธที่เป็นอเทวนิยมและเป็นโลกุตระธรรมจริง

เพราะฉะนั้นคนส่วนใหญ่เข้าถึงเนื้อแท้ ของศาสนาพุทธไม่ได้ ศาสนาพุทธหมดไปจาก อินเดีย เพราะอินเดียติดสินดู ติดเทวนิยม เขาก็ ต้องจมอยู่กับฐานเทวนิยมของเขา ศาสนาพุทธ ออกจากประเทศอินเดียไม่ใช่เพราะถูกอิสลาม บุกรุกทำลาย ..ไม่ใช่ อันนั้นเป็นเหตุส่วนหนึ่ง เล็กน้อย แต่แท้จริงทุกวันนี้อิสลามก็ไม่ได้ไป คุมอินเดียสำเร็จ อินเดียก็ยังกุมอินเดีย อินเดียคือ อินเดียอยู่อย่างเดิม เปลี่ยนแปลงสินดูไปจาก อินเดียเขาไม่ได้หรอก เพราะสินดูเขาเป็นเทวนิยม แท้จริงมานานแสนนานมาก เทวนิยมมันลัทธิ โลกียธรรมของชนทั่วไปเป็นสามัญชั่วกาลนาน

ส่วนพุทธนั้นเป็นอเทวนิยมมันเรื่องทวน กระแสจึงต่างกันคนละสัจจะ โดยเทวนิยม

ชาวสินดูก็ไม่ได้เกลียดพุทธนะ ไม่ได้ลบหลู่นะ แต่เขาเป็นไม่ได้ เหมือนกับคนทั่วไปส่วนใหญ่ ในสังคมไทยที่เป็นชาวพุทธที่บอกว่านิพพานที่ดี เขารับว่าดี แต่เขาทำไม่ได้ หรือว่ามาปฏิบัติเสียสละ อย่างนี้ไม่เอาเงินทองนั้นดีเก่ง นับถือจริงๆ แต่เขาทำไม่ได้ ลึกๆเขายอมรับแต่เขาทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องเป็นของเขาอยู่ เหมือน สินดูก็ต้องอยู่ของเขาอย่างนั้น เพราะฉะนั้น กลุ่มพุทธจึงอยู่กลุ่มเล็ก มันเป็นสัจจะ เหมือน กิ่งก้อให้มาศึกษาแบบข้างม้านั่งศึกษาได้ที่ไหน สมองหรือความคิดความอ่านมันต้องเท่าของมัน มันเป็นธรรมชาติธรรมดา มันจะดีเกินสามารถ เกินที่มันเป็นมันมีไม่ได้ นี่เป็นสัจจะ

สมณะ : ถ้าหากมีญาติโยมถามเรื่อง ของท่านร้อยดาวมันยังงี้ เราควรจะตอบอย่างไร

พ่อท่าน : ถ้าญาติโยมถามก็ตอบ ตามที่ท่านร้อยดาวแถลงเองนั่นสิ (ถ้าอย่างนั้น ติดประกาศเลยได้ไหม) ได้ ให้คนเขาอ่านเลยว่า นี่เป็นความเห็นของท่าน เราไม่ได้ไปว่าท่าน ท่าน ว่าเรานะ อันนี้ติดให้คนอ่านได้เลย อ่านที่ท่านว่า เรา (อ่านที่ศาลาได้ไหม เพื่อคนแก่อ่านไม่ค่อย ออก) อย่างท่านนี้แย้งไปได้ตลอดเวลาเลย

เหมือนผมพยายามเอาความสุดยอด ของพระพุทเจ้า เรื่องสัญญา นิจจาณี ที่บอก ว่าความจริงมันไม่มีหรอกในโลก มันมีสัจจะอยู่ ๒ อย่าง แต่สัจจะที่จริงก็มีอยู่อย่างเดียว สอง อย่างนั้นก็คือ **สมมุติสัจจะ** กับ **ปรมัตถสัจจะ** สุด ยอดจริงๆแล้วนี่ นี่ผมอธิบายนะ คำอธิบายใน พระไตรปิฎกไม่มี

สมมุติสัจจะนั้นเป็นสิ่งที่มียู่จริง และ ถึงขั้นยึดว่ามีอยู่นิรันดร์ด้วย ส่วนสัจจะที่เป็น ปรมัตถสัจจะเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริง เป็นเพียงสิ่งที่ เกิดจากเหตุปัจจัย ไม่มีเหตุไม่มีปัจจัยไม่มีสัจจะ..

สูญ พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า ความจริงในโลกนี้ไม่มีหรอก นี่คือปรมาตมัจจะ แต่สิ่งที่มันมีนั้นเป็นสัจจะเหมือนกัน มันเป็นสัจจะที่มี เพราะฉะนั้นสัจจะที่มีนั้น เกิดจากเหตุปัจจัย-จากอตต

อตตาคืออะไร อตตาก็คือสัญญา การกำหนดรู้แล้วก็จำ ลักษณะของสัญญามี ๒ หน้าที่ คือ รู้ ๑.กำหนดให้รู้สิ่งนั้น ๒.จำ แล้วแต่ว่าจะรู้แบบนี้แล้วจิตใจ จะมีพลังดูดรู้ หรือดูดหลง มันก็จำตามจริงของมัน เพราะพลังงานจิตมันเป็นของจริง มันจะมีพลังงานดูดไว้อย่างไรเท่าไรมันก็ดูดไว้นั่นอย่างนั้น ดูดอย่างกามก็เป็นกาม ดูดอย่างพยาบาทก็เป็นพยาบาท ดูดอย่างโมหะก็เป็นโมหะ ดูดน้อยก็น้อย ดูดมากก็มาก ดูดหลงก็หลง ถ้าดูดด้วยรู้ขั้นญาณที่สมบูรณ์แล้วรู้ก็สักแต่ว่ารู้ รู้แล้ววางเลย ก็วางไม่ยึด ไม่มีดูดเลย

เพราะฉะนั้น**สัญญา นิจจานิ สัญญา** ดูดแล้วนิจาเลยเที่ยงเลย เป็นจริงเลย นั่นแหละคือ**ความจริงของอตต** สรุป**อตตาคืออะไร อตตาคือสัญญาที่ยึดที่ดูด** ที่นี้สัญญาที่จำไว้ในใจนี้ คุณนึกไม่ออกได้ แต่สัญญามันไม่หายไปจากอตตภาพ เพราะฉะนั้นในระดับที่คุณระลึกไม่ได้ คุณไม่มีฤทธิ์ที่จะระลึกได้ คุณก็นึกไม่ออก อะไรต่ออะไรที่จำไว้ก็ชาติก็นึกไม่ได้ แต่มันก็ยังไม่หายไปนะ แต่มันระลึกไม่ได้ มันก็เหมือนไม่มีในขณะนี้ แต่มันไม่ได้สูญสิ้น ถึงเวลาครบเหตุปัจจัยมันก็ปรากฏขึ้นมาให้รู้ได้ มันยังอยู่ในความจำ ไม่หายไปไหน

สมณะ : มันออกเป็นพฤติกรรมใช้ไหม แต่เราไม่รู้ที่เราได้จำไว้

พ่อท่าน : ใช่ แน่نون มันคงรู้ได้เป็นรูปบ้าง เป็นอรูปบ้าง อยู่ในอนุสย อนุสยคือสิ่งที่มันอยู่กันบึงของใจ แต่มันก็ออกฤทธิ์นะ มันไม่ใช่อย่างนั้นๆ มันเหมือนหยุด เหมือนไม่มีแต่จริงๆ มันยังแตกตัวอยู่ในกันบึงจิตเรา จึงเรียกอนุสย

ว่าอัสวะอีกนามหนึ่ง มันเหมือนเครื่องหมักดองที่เต็มไปด้วยตัวยีส มันแตกตัวนะ แต่เราไม่รู้มัน

ที่นี้เรื่องสัญญาที่ผมจะพูดให้ฟังนี่คือ พระพุทธเจ้าที่ท่านมีสมรรถนะในการระลึกชาติบุพเพนิวาสานุสติญาณไง คุณสมบัติของท่านอันนี้มีแล้ว และเป็นเรื่องจริง พอถึงขั้น ถึงเวลาที่มันสมบูรณ์ วันที่ท่านนั่งสมาธิมันถึงคราว(วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖) ไม่ใช่ท่านไม่นั่งสมาธินะ ท่านนั่งมาตลอดนะ ฤาษีคุณนั้นพากันนั่งหลับตาสมาธิทั้งนั้น สมาธิมีแต่นั่งทำทั้งนั้นหลงตามกันไปหมด

แต่มันก็ไม่ถึงเวลา พอถึงเวลา ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ท่านนั่ง แล้วมันถึงวาระ ถึงคราว มันก็ทะลุไปหมดเลย ท่านระลึกถึงสัญญาเก่าของท่านเอง ร้อยชาติ พันชาติ แสนชาติ ล้านชาติหลายๆ ล้านกับป์ สัณวัฏกับป์ วิวัฏกับป์ จนนับชาติไม่ถ้วน ท่านก็รู้หมดทุกอย่างสัญญาของท่านมันยังอยู่ทั้งนี้ นี่คือความจำ สิ่งต่างๆนี่ก็คือสัญญา แต่มันลืมได้

เพราะฉะนั้นความลืมนี้แหละ ที่ทำอะอะไรไม่รู้ตัวเพราะไม่รู้เรื่อง ถ้าอะไรๆก็ไม่ลืม พระพุทธเจ้าท่านก็ต้องรู้พระองค์เองตั้งแต่ท่านเกิดมาเป็นร่างเป็นกายเจ้าชายสิทธัตถะ ท่านก็เป็นพระพุทธเจ้าตั้งแต่เกิดสิ แต่มันยังไม่ถึงรอบถึงคราวท่านก็ไม่รู้ ก็ถูกผลักดันไปตามวิบากและถูกสังคมโลกทำให้เป็น“ลิงลมอมข้าวพอง” สมเด็จพระพ่อของพระองค์จะให้ไปเป็นพระเจ้าแผ่นดินไถ่กันเต็มที่ แม่แต่คนเกิด-แก่-เจ็บ-ตาย ท่านก็ไม่รู้กันไม่ให้ความทุกข์เลย ไม่ให้ออกไปรู้โลกเลย

พอรู้เข้าท่านก็ตกใจเลยว่าเป็นอย่างนี้ เหรอ ท่านย่อมมีปฏิกาณในตัวท่านแน่ เกิด-แก่-เจ็บ-ตาย นี่ไม่เที่ยง เป็นเรื่องวนเวียนอยู่อย่างนี้ ท่านมีภูมิปัญญาพอแล้ว แต่แค่แค่นั้นท่านก็รู้ มันมีเหตุที่จะกระตุ้น ขึ้นไปที่ละหน่อย แต่ถึงคราวถึงวาระที่ท่านจะต้องเป็นมันก็รู้ตัวที่ตนเป็นตนมี

ขึ้นมาได้ แต่ที่จริงท่านมีหมดแล้ว

อย่างที่ผมเล่าให้ฟัง ท่านไม่ได้ปฏิบัติธรรม ท่านมี“พุทธการกรรม”มาแล้วเรียบร้อย ธรรมะที่จะเป็นพระพุทธเจ้าท่านสั่งสมเต็มบารมีมาแล้ว ชาติที่เป็นเจ้าชายสิทธัตถะนั้นท่านไม่ได้มรรคผลของพุทธธรรมใดๆจากชีวิตช่วงไหนเลย พระชนมายุ ๑๖ ชันษาแต่งงาน ๒๙ ชันษา ออกบวช แต่งงานแล้วท่านก็ถูกมอมเมาอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา และเมื่อทรงออกบวชก็ปฏิบัติไปตามสังคมตอนนั้นเขาปฏิบัติกัน จนพระชันษาได้ ๓๕ ก็ยังไม่มีแบบพุทธ ยังเป็นแบบเทวนิยมต่างๆในยุคนั้น อย่าลืมนะว่าตอนนั้นศาสนาพุทธยังไม่เกิด ท่านก็ยังไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า แม้ปฏิบัติในป่า ๖ ปี จนพระชนมายุ ๓๕ ท่านก็ตรัสเองว่า ๖ ปีท่านปฏิบัติอยู่ในป่านั้นท่านบำเพ็ญตามแบบผิดๆทั้งนั้น ท่านไม่ได้บรรลุธรรมด้วยทางนั้น เพราะโลกตอนนั้นยังไม่มีแบบพุทธเลย

กระทั่งท่านระลึกชาติแล้วทรงดึงเอาความรู้ที่เป็นพุทธธรรมขึ้นมาเองจากในสัญญาของตนเอง ธรรมะที่เป็นพุทธนั้นท่านตรัสรู้ของท่านเอง แล้วท่านจึงประกาศพุทธธรรมขึ้นใหม่ให้แก่มวลโลกรับรู้ จึงเกิดเป็นธรรมะแบบพุทธขึ้นในโลก ที่หลังจากท่านตรัสรู้แล้ว

ท่านเกิดตรัสรู้พุทธธรรมขึ้นมาได้เองจากตนเองที่พระองค์ได้ทรงบำเพ็ญสั่งสมบารมีมาแล้วนับชาติไม่ถ้วนจนเป็น“พุทธการกรรม” ซึ่งมีอยู่แล้วบริบูรณ์ในพระองค์เอง พอได้โอกาสถึงคราวที่จะเกิดก็เกิดขึ้นมาได้เองทันทีที่คือสัณมุ

ในชาติที่เป็นเจ้าชายสิทธัตถะนี้ท่านไม่ได้ปฏิบัติอะไรที่เป็นแบบพุทธเลย ท่านไม่ได้ความรู้ที่เป็นพุทธธรรมใดๆจากการปฏิบัติในชาติที่เกิดมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะนี้เลย สัณมุของท่านเอง ถึงเวลาของท่านก็ปรากฏแก่ท่านเอง ท่าน

ไม่ได้ไปเอาของใครมา แล้วมันคนละเรื่องกับที่สังคมยุคนั้นเขามีกันเสียด้วย จะว่าไปแล้วสังคมยุคนี้ก็เกือบจะเหมือนสังคมยุคนั้น ศาสนาพุทธแท้เกือบจะไม่เหลือสัมมาทิฐิในความเป็นพุทธแล้ว พอพุทธเนื้อแท้ปรากฏตอนนั้น ก็คล้ายๆกับพุทธที่เกิดตอนนั้น เพียงแต่ตอนนั้นผมต้องยากลำบากลำบากหนักกว่าพระพุทธเจ้ามากเท่านั้น

สรุปแล้วสิ่งที่ยึดของตัวเอง สัญญา

นิจจานี้แหละมันเป็นอัตตา ความจริงอัตตามันไม่มี แต่มันก็สามารถมีได้ณะสำหรับแต่ละคน ประเดี๋ยวจะเข้าใจผิด หลงว่าอัตตามันไม่มีเลยอะไรๆก็ไม่มี ดีก็ไม่มี ชั่วก็ไม่มี บาปไม่มี บุญไม่มี คนหลุดเลย ที่นี้ก็ไม่กลัวบาป กลายเป็นนัตถิกทิฐิ ซวยเลย เป็นอเหตุกทิฐิ ตายเลย

สัญญาใหม่ไปตะพึด ไม่ยึดมั่นถือมั่นอะไรแล้ว บาปไม่มี บุญก็ไม่มี ถ้าเข้าใจผิดอย่างนี้ เสรีเลย สัญญานี้แหละตัวมี สัญญานี้ คลังฮาร์ดดิสก์ของคุณทีเดียว คุณไม่มีปัญญาไม่มีรหัสที่จะค้นเอาออกมาใช้ได้ มันก็อยู่ในฮาร์ดดิสก์

ของคุณนั้นแหละ มันไม่ไปไหน จนกว่าคุณจะ
ปรีณิพพานถึงยกเล็กเลย แยกส่วนเหมือนพวง
มะม่วงแตกกระจาย ทุกอย่างไม่เป็นขึ้นเป็นอัน
จึงจะหมด ฮาร์ดดิสก์นี้ก็เลิกไป ในฮาร์ดดิสก์ก็
ไม่มีตัวเราอีก แต่ตราบใดที่คุณไม่ได้ทำลาย
ฮาร์ดดิสก์ไม่ได้ทำลายตัวสัญญา **สัญญาก็คือตัว
อัตตาของคุณตลอดนิรันดร์**

สัญญานั้นแหละคือสัจจะ ก็บอกอยู่
แล้ว สัญญา นิจจานิ สัญญากำหนดว่าเที่ยง
มันก็เที่ยงแท้แน่นอนยืนหยัดยืนยันทลอดนิรันดร์
ก็ได้ นั่นแหละคือสัจจะ สัจจะที่เที่ยงไฉ สัญญา
นี่คือสัจจะที่มี นอกจากผู้จะปรีณิพพานซึ่งรู้การ
แยกส่วนออกไปหมดเลย ทะลายหมดได้ สัญญาก็
ต้องจบไป ฮาร์ดดิสก์ก็มิได้ เครื่องคอมพิวเตอร์
ก็แหลกแตกไปเป็นเสี่ยงๆด้วย อย่างที่ผมเอาสูตร
สัญญาที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ตลอดสุดท้ายปรีณิพพาน
ด้วยอนุภาทิสถนิพพานธาตุ

คำว่า อนุภาทิสถนิพพานธาตุ หมาย
ความว่าธาตุที่ตายนั้นคือธาตุจิต ธาตุที่เป็นกิเลส
หรือเรียกว่าอกุศลจิตตายหมดไม่เหลือ จนเป็น
อรหัตต์ในคนเป็นๆ มีร่างกายอยู่ ร่างกายยัง
ไม่ตาย ยังมีชีวิตอยู่ แต่เป็นพระอเสขบุคคล

ถ้าแค่คำว่า อนุภาทิสถนิพพาน ไม่มี
คำว่าธาตุ ก็หมายความว่า อรหัตต์ตัวเป็นๆนั้น
ตายลง เป็นการตายของร่างกาย กายแตกตาย
(กายสสะ ฌา) ไม่ได้หมายถึงธาตุจิตที่เป็นอกุศล
ตาย การตายของธาตุจิตนั้นพระอรหัตต์ท่าน
ได้ทำส่วนที่จะต้องตายเสร็จสิ้นหมดแล้ว ไม่มี
ธาตุจิตที่เป็นอกุศลจิตในตนที่จะต้องทำอีกแล้ว

ส่วนสัญญาทิสถนิพพานธาตุ หรือแม้
ที่ว่าสัญญาทิสถนิพพาน ไม่มีคำว่าธาตุก็ตาม
หมายความว่าเฉพาะธาตุจิตที่เป็นกิเลสเท่านั้นที่ตาย
ไปบางส่วน ยังมีเหลือบางส่วน เป็นเสขบุคคล

โสดาบัน หรือสกิทาคามี หรืออนาคามี ยังไม่ใช่
พระอเสขบุคคล หรือยังไม่เป็นอรหัตต์

ที่นี้ถ้าอนุภาทิสถนิพพาน หรือแม้จะ
มีคำว่า “ธาตุ” ต่อท้ายก็ตาม ที่หมายเอา อรหัตต์
ตายทางร่างกาย (กายสสะ ฌา) ก็ต้องชัดเจนนะว่า
ร่างกายเท่านั้นที่แตกตายในแต่ละชาติ นั่นก็คือ
ตาหูจมูกลิ้นกายหรือรูปขันธ์เท่านั้นที่ตายหรือแตก
สลายไปแต่ละชาติ หากอรหัตต์ท่านใดตายร่าง
กายลงแต่ยังไม่ได้สัญญาหรือกำหนด “ใจ” ให้หยุด
สันตติ ธาตุจิตที่ยังมี “ใจ” ที่ยังไม่แตกตายสืบต่อ
ปฏิสนธิต่อไปอยู่ ยังไม่สลาย “อรหัตตา” นั้นๆ
ยังไม่สูญสิ้นไป ยังมี “อัตตา” ที่ไม่เลิกไปแล้วนั้นอยู่

เพราะฉะนั้นในสูตรที่พระพุทธเจ้า
ตรัสถึง “สัญญาที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง” ดังที่เคยพูด
ถึงมาแล้ว ที่ท่านบอกว่า ผู้ที่อนุภาทิสถนิพพาน
เมื่อนั้นร่างกายก็สลายไปด้วยแน่นอน ตา, หู, จมูก,
ลิ้น, กายก็สลายไป ส่วนใจ หากยังมี “ใจอื่น” ก็ยัง
ไม่ปรีณิพพาน คือยังไม่สูญสิ้นหมดจบทั้งกาย
และใจใดๆ แต่ถ้าไม่มี “ใจอื่น” อีกดังที่พระพุทธเจ้า
ท่านตรัส เมื่อนั้นก็ไม่มี “ใจ” ใดที่เป็นสันตติอีก
คือ “ใจ” ใดๆ ก็ไม่มี “ความสืบต่อ” (สันตติ) อีกแล้ว เป็น
อันหมดสิ้นสูญไปหมดทั้งรูปขันธ์และนามขันธ์
ทุกประการสำหรับอัตภาพนั้น โดยเฉพาะของ
อรหัตต์หรือพระพุทธเจ้า นี่คือนิพพาน

ปัจจุบันอย่างที่อยู่ตอนนี้ แน่แน่นอนเวลา
คุณมีรูปธรรมคุณก็อยู่กับรูปธรรม พอรูปธรรม
สลายคุณก็เหลือแต่ “ใจ” หรือว่าคุณตายจาก
ร่างกายนี้แล้วคุณยังเอาตา, หู, จมูก, ลิ้น, กายไปด้วย
มันไปไม่ได้ ใช่มั้ย ดังนั้นถ้าคุณเป็นอรหัตต์แล้ว
คุณตายลงโดยกำหนด “ใจอื่น” ต่อ เช่น ตั้งใจต่อ
“พุทธานุสสติ” คุณก็ยังไม่สูญสิ้น “ใจ” ไปทีเดียว

แต่ถ้าเมื่ออรหัตต์ท่านใด “ไม่ตั้งใจ” ต่อ
ภพภูมิอีก ก็ไม่มี “ใจอื่น” ที่จะสืบต่อ “ความสืบต่อ”

(สันตติ)กันอีก หมายความว่า ใจของอรหันต์ก็
หมดเหตุปัจจัย เป็นการดับใจ ดับสัญญา ดับ
ทุกอย่างหมดยึดถือ หมดอรรถาที่แท้จริง แม้แต่
“อรหัตตา” อรหันต์ท่านเข้าใจ“อรรถา”ที่ยึดด้วย
สมาทานตัวนี้ จิตที่ตั้งจริงๆอย่างผู้ที่ปราศจาก
ทุกอย่างแล้วนี้ ตั้งคือตั้ง จบคือจบ ไม่จบคือ
ไม่จบ สดุดยอตกอยู่ที่ตัวใครตัวมัน

เพราะฉะนั้น ก็คือไม่มีสัญญาต่อ
ใจก็ไม่มีต่อ สัญญาทั้งหมดไปด้วยคราวนี้

ถ้าใครอ่าน“คนคืออะไร ทำไมสำคัญ
นัก”ของผม วิญญาณหรือใจนี้เปรียบเหมือน
กระหวง กรมต่างๆก็คือ เวทนา สัญญา สังขาร
ทำงานให้แกใจหรือวิญญาณ เมื่อใจหรือวิญญาณ
ดับสิ้นลง กรมต่างๆ เวทนากรมหนึ่ง สัญญา
กรมหนึ่ง สังขารกรมหนึ่ง ก็ดับสิ้นลงไปด้วย
ทั้ง ๓ กรม เพราะ“ใจอื่น”หรือวิญญาณอื่นก็ไม่ต่อ
อีกแล้ว คือกระหวงก็ล้ม กรมก็ต้องล้มไปด้วย
เมื่อใจอื่นไม่มี เวทนา-สัญญา-สังขารก็ไม่เหลือ
เหมือนพวงมะม่วง พวงมะม่วงคือกระหวง
มะม่วงแต่ละลูกรวมกันอยู่ก็คือกรมต่างๆรวมกัน
เป็นพวงมะม่วง พอตัดขั้วกระหวง มะม่วงก็
แตกกระจายไปหมด มันไม่มีแล้วกระหวงไม่เหลือ
กรมต่างๆก็แตกแยกกันไปหมดแล้ว พวงมะม่วง
ไม่มีสภาพแล้ว ด้วยประการฉะนี้

สมณะ : จะมีชีวิตอยู่ได้กับสัญญา

พ่อท่านฯ : ไม่ใช่จะมีชีวิตอยู่ได้

กับสัญญา อรรถาเลยคือสัญญา เป็นตัวหลัก ฉะนั้น
สัญญากำหนดรู้ คุณรู้ว่าคุณมี สัญญาอันนี้เจริญ
สูงเป็นญาณปัญญาถึงสุดท้ายสัญญาเวทิตินิโรธ
สัญญามันรู้แจ้งทุกอย่างหมดแล้ว สภาพนิโรธ
สมบูรณ์เลย เมื่อรู้แจ้งสมบูรณ์แล้ว มันก็ชัดแล้ว
สะอาดหมดแล้วนี้ ผ่านอุปमान ๓-๔ คุณเรียน
รู้มันจนเกลี้ยงแล้ว

คือ“ไม่มีอะไรหรือไม่เหลือเศษของธาตุ
ละอองกิเลสใดแม้นิดแม้หน่อย”(อาภิญญู)ที่คุณ
จะต้องกำหนดรู้ไม่ให้มีหลงเหลือ มันก็กำหนดรู้
แล้ว“พ้นอาภิญญูตนสัญญา”แล้ว หรือได้
ปฏิบัติจนเสร็จสิ้น“อุปमान ๓”นี้แล้ว

และสุดท้ายอะไรที่ไม่ได้กำหนดรู้ ยัง
หลงเหลือเศษธาตุแห่งความไม่รู้ หรือ“ภาวะที่
มีสัญญาก็ไม่ใช่ ไม่มีสัญญาก็ไม่ใช่”(แนวสัญญา
นาสัญญา) ชัดๆก็คือ มีสัญญาก็ไม่ได้ทำหน้าที่-
ไม่มีสัญญาก็ยอมไม่ได้ทำหน้าที่แน่นอน เช่น
คุณไปดับสัญญาเสียนี้(แนวสัญญานาสัญญา)

แม้ปานฉะนี้คุณก็ได้ปฏิบัติจนกระทั่ง
สำเร็จผ่านพ้น“อุปमान ๔”ไปได้แล้ว คุณก็ผ่าน
“การกำหนดรู้”อย่างละเอียดลออและทบทวนแล้วๆ
เล่าๆ(อาเสวนา-ภาวนา-พหุลัมมัง)จนกระทั่งไม่มี
อะไรหลงเหลือให้ไม่รู้อีกแล้ว“พ้นแนวสัญญา
นาสัญญายตนสัญญา” จนสูงสุดพ้นอุปमान ๔
แล้ว ก็สิ้น“อาสวะแห่งความไม่รู้หรืออวิชชาสวะ”
แล้ว เป็นอันคุณปฏิบัติจนกระทั่ง“พ้นอวิชชา
สังโยชน์”แล้วอะ

อย่าเพิ่งไปคิดแต่แค่บัญญัติ พยายาม
ตรวจจสภาพของเราเล็กๆน้อยๆ หมอดวิชชาของ
เราแต่ละเรื่องๆดูสิ จะมีโมเดลของเรา จะมี
ตัวอย่างของเรา เกิดเป็นปัญญารู้ได้ยิ่งขึ้นๆๆ

เมื่อผู้หมดอวิชชาสละ ก็คือผู้ไม่มีเศษฐิละของของอวิชชา"อีกแล้ว เรารู้ในเรื่องจิต เจตสิก รูป นิพพาน ครบอย่างสมบูรณ์

ไม่มีแล้ว"อาสวะของอวิชชา" เศษฐิละของใดๆของอวิชชาก็ไม่มีเหลือ มันรู้กระทั่งมันหมดสิ้นเกลี้ยงความไม่รู้ในปรมัตถธรรมทั้งหลาย นั่นคือ จิต-เจตสิก-รูป-นิพพานใดๆแล้ว

เพราะฉะนั้นมันจะรู้จริงๆว่า อ้อ..จิต วิญญาณเป็นเช่นนี้ จิตอกุศลเป็นเช่นนี้ และมีพลังที่จะไม่ให้อกุศลนั้นมันเกิดได้อย่างจริงๆ ถ้าไม่จริงมันก็ไม่จริงสิ คนจริงถึงจะจริง อรหันต์ก็ต้องจริงไหม ถ้าจะหลงตัวว่าเป็นอรหันต์ก็แล้วไป หลงก็คือไม่รู้ตัว หรือคุณรู้ว่าคุณหลง ถ้าคุณรู้ว่าคุณหลงอย่างนั้นคุณก็ไม่หลงสิ

สมมุติมันจึงเป็นสัจจะ ด้วยเหตุฉะนั้นเอง แล้วคนอวิชชาที่หลงยึดอัตตาว่าเป็นสัจจะ จึงยึดว่าถูก นี่คือความผิด ยังผิดเพราะยึดมันถือมันในสัญญาโดยไม่ชัดในสมมุติสัจจะและปรมัตถสัจจะสมบูรณ์ไหม ผู้หมดยึดมันถือมันในอัตตาหรือในขันธ ๕ สมบูรณ์แล้วไม่มีผิดไม่มีถูกหรือมันจะผิดจะถูกอยู่ที่หมู่ไหม สมมุติรู้ร่วมกัน เขาว่าถูก มันก็คือ สมมุติสัจจะแล้ว แต่เรายังหลงเราต้องถูกโดยไม่รู้สัจจานุโลมญาณก็ยังมีอัตตาใน

เพราะถ้าโลกนี้เขายอมรับหมดเลย ว่าอย่างนี้คือถูก แล้วอะไรคือถูกผิดอะ ยิ่งทั่วโลกยอมรับอย่างนี้ แม้แต่ปราชญ์ แล้วท่าน(หมายถึงท่านร้อยดาว)ก็ทำเป็นยกตัวอย่างอย่างโน้นอย่างนี้ ซึ่งเป็นเพียงสมมุติของท่านเท่านั้น สมมุติสัญญาแล้วท่านก็ยืนยันว่า สมมุตินี้ถูกผิด แต่หมู่นี้บริหารกันเอง รับอย่างนี้ ลีลาอย่างนี้ คิดอย่างนี้ ทัศนียภาพอย่างนี้ ปฏิบัติประพฤติอย่างนี้ คกส.เห็นอย่างนี้ หรือว่าสงฆ์หมู่นี้เห็นอย่างนี้โหวตแล้ว เยกยอสิกาหรือเป็นฉันทามติ ก็หมู่นี้มันเป็นจริงใจ จริงก็

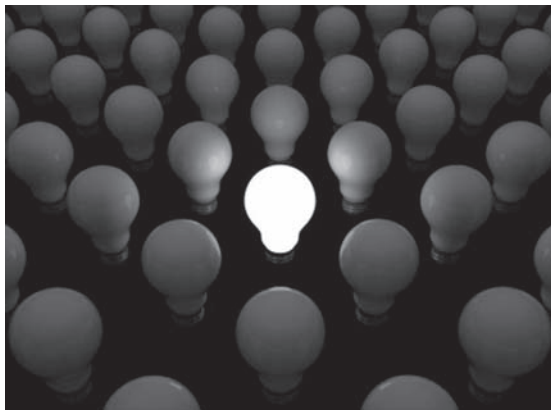
อยู่ที่หมู่ จริงจึงคือสิ่งที่รับรู้ร่วมกันของหมู่ แต่ถ้าคุณยังยึดว่าจริงต้องของคุณ มันก็ของคุณ จึงเป็นแค่ของตัวของตนเองใจ ก็ถือว่าอัตตาแท้ๆ

พระพุทธเจ้าจึงได้ตรัสไว้ในวินัยอย่างชัดเจนว่า ก็อยู่ที่หมู่สงฆ์ แล้วแต่หมู่สงฆ์จะเห็นว่าอย่างไรวินัยแต่ละวินัยสุดท้ายก็แล้วแต่หมู่สงฆ์ อันนั้นแหละเป็นสัจจะ เป็นสมมุติสัจจะ แต่ถ้าเราไปยึดอัตตาก็แสดงว่าเราไม่รู้จักปรมัตถสัจจะ เรายึดตัวเอง ยึดอัตตาตัวเอง แต่ก็ไม่รู้ เพราะผู้ที่หมดอัตตาแล้ว ไม่มีอัตตา ไม่มีตัวเอง ตัวเองถูกไม่มี ตัวเองผิดไม่มี หรือแม้ว่าตัวเองยังมั่นใจเมื่อเห็นควรว่าจะต้องเป็นเช่นนี้ๆ ผู้นั้นก็จะอธิบายหรือยืนยันความควรนั้นต่อหมู่ หากหมู่ยอมรับนับถือตามเราหมู่ก็จะยอมให้เราแน่นอน เมื่ออธิบายจนที่สุดแล้วหมู่ก็ไม่ยอม ผู้นั้นก็ต้องยอมเป็นที่สุด ท่านไม่ติดอยู่ที่อัตตาหอคอก ท่านอาศัย"อรหัตตา"(อัตตาที่ท่านรู้แจ้งจริงไม่ลึกลับแล้ว) อยู่ทำงานเท่านั้น ถูกผิดอยู่ที่หมู่ ถูกผิดอยู่ที่สมมุติ คือรู้ร่วมกัน นั่นคือถูกผิด ก็คือความรู้ร่วมกัน เป็นมติ สัจจะที่ไม่มีเหตุปัจจัยจึงไม่มี เหตุปัจจัยมันก็ไม่เที่ยง เพราะฉะนั้นสัจจะต้องเปลี่ยนไป

ตัวอย่างพระอานนท์ท่านถูกพระเถระปรับอาบัติ ๕ ข้อ แต่พระอานนท์ไม่เห็นในความผิดนั้น แต่เพราะท่านเชื่อพระเถระนั้น พระอานนท์ถึงยอมรับผิด ท่านเอาหมู่ นั่นคือท่านวางอัตตาจบ เอาหมู่ ผมถึงบอกให้ฟังแต่ท่านเองกลับไปยึดอัตตาอย่างเก่า สัญญา นิจจani ของท่านอย่างเก่า ผมถึงอุตส่าห์บอกว่าเมื่อเห็นว่าหมู่ที่ดี คุณเลือกแล้วหมู่ที่ดี คุณก็อยู่กับหมู่นี้ หมู่นี้ว่าอย่างไรคุณก็ต้องตามหมู่เป็นที่สุด แต่เมื่อคุณเห็นว่าหมู่นี้ผิด คุณถูก คุณก็ควรแยกตัวไปอยู่กับตัวคุณ ผมก็พูดตามสัจจะ ท่านก็ว่าผมไม่เอา สัจจะ สัจจะของท่านก็คืออัตตาอยู่นั่นท่านไม่รู้

อ้าว..ก็สมมุติสัจจะมันคือหมู ก็เข้าใจ
ไม่ได้คือไปยึดสมมุติสัจจะว่าเป็นเรา ที่เราเชื่อมั่น
ของเราอย่างโน้นอย่างนี้ แล้วยึดไว้เที่ยงอยู่อย่าง
นั้น แต่หมูนี่เขาเอาอย่างนี้ แม่พวกเรายึดเหมือน
กับเถรสมาคมไหม ไม่เหมือนใช่ไหม อย่างนี้เป็นต้น
(เราไม่ได้เอาตำรวจไปจับ) เราก็กวักก็เลิก

ถึงวันนั้นะ ผมก็บอกได้ว่า ผมก็ยัง
ไม่เชื่อว่า ขอเรียกชั้ๆเลย ไม่เชื่อว่า“พุทธโอศก”นี้
ในอนาคตมันจะใหญ่ ผมรู้ว่าในอนาคตพุทธ
โอศกมันไม่ใหญ่มีมากมายในโลกหรอก โลกมัน
จะถึงประลัยกัลป์อยู่แล้ว ผมเพียงมาสืบสานให้
คณะ ให้คนที่ได้สัมฤทธิ์ธรรม ให้ขึ้นมาได้ภูมิอันนี้
หมูหนึ่งเท่านั้น ไม่ได้มากได้มายหรอก แต่มันมี
คุณสมบัติ ที่คนส่วนใหญ่ก็ยอมรับ แต่เขามา
เป็นโอศกไม่ได้ คุณสมบัติคืออะไร เมื่อก็อธิบาย
ไปแล้วจนพบว่า ผู้ที่รู้ว่าดี อย่างผมพูดถึงอินเดีย
อินเดียรู้ว่าพุทธนี้ดี แต่เขาเอาไม่ได้ เขายกย่อง
บูชาพุทธ เขาเคารพนะ โอศกก็ฉันเดียวกัน ใน
อนาคตคนจะมีปัญญา รู้ รู้หมดว่าอะไรดี อะไรชั่ว
เขาจะรู้ว่ากลุ่มโอศกนี้ ดี เคารพ ยกย่อง แต่เขา
มาทำด้วยไม่ได้หรอก ก็ทำได้แต่หมูโอศกนี้ไป จน
กว่าโลกจะเปลี่ยนจริงๆเลย โลกจะแตก คนทั้ง
โลกจะเปลี่ยนชั่วไปเลย มันล้างใหม่หมด นั่นก็
อีกส่วนหนึ่ง เป็นเรื่องสุดท้าย

เพราะฉะนั้นที่ผมทำอยู่นี้ ไม่ได้ไป
หลงใหญ่หลงโต ว่าเราจะต้องใหญ่ในอนาคต
มันจะใหญ่พอสมควรมันจะโตกว่านี้อยู่บ้าง แต่
มันก็ไปอย่างที่ว่านี้ มันไม่เกิน ๒,๐๐๐ ปีหรอก นี่
ก็จะเหลือจะครบ ๕,๐๐๐ ปี เพิ่งจะ ๒,๐๐๐ กว่า
หน่อยๆ มันไม่เกิน ๒,๐๐๐ ปีกว่าๆเท่าไร ซึ่งผม
ไม่คิดนะ เหตุปัจจัยมันจะมีของมันตามควร คือ
ผมทำเต็มที่ อีกอย่างหนึ่งผมไม่คิด แล้วผมก็ไม่
ได้ไปตรวจสอบ ไม่พยากรณ์ ไม่พยายามเล่นสิ่ง
ที่มันเป็น magic ที่ยังยากจะรู้ ต้องพยากรณ์
เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมก็ไม่รู้ว่าจะมีโพธิสัตว์
มาต่ออีกหรือไม่ แต่โดยสัจจะความจริงแล้ว ก็
ความเป็นพุทธมันจะอยู่ไปอีก ๒,๐๐๐ กว่าปี

ดังนั้นคนที่ เป็นพุทธมันก็คือเนื้อหา
ถ้าคนที่เป็นพุทธล้านคน มันก็เป็นเนื้อหาพุทธที่
เป็นสัมมาทิฐินะ ล้านคนมันก็คือเนื้อนั้น จะ
บอกว่าเป็นโพธิสัตว์ มันก็คือเนื้อของพุทธที่จะ
ต้องช่วยผู้คนที่มีชีวิตอยู่ในยุคไหนๆแต่ละยุค
เมื่อพ.ศ. ๓๐๐๐-๔๐๐๐ คนยุคนั้นจะมีพุทธบริษัท
เท่าไร แล้วเนื้อพุทธแท้ๆมีเท่าไร ก็อันนั้นแหละ
คือองค์รวมของเนื้อแท้ๆ มันก็จะช่วยกันไป มี
โพธิสัตว์ขึ้นมาช่วย โพธิสัตว์องค์นั้นก็จะช่วยไป
ได้เท่าที่มันจะทำได้ เหมือนกันนั้นแหละ

เพราะฉะนั้นจะมีโพธิสัตว์องค์เดียว
หรือไม่ใช่โพธิสัตว์หรือต่างคนต่างคือพุทธสาวก
ทั้งหมดคือเนื้อแท้ของคุณธรรม ของพุทธสาวก
ทั้งหมด สมมุติว่ามันจะไปถึงอีก ๔,๕๐๐ ปี เหลือ
พุทธบริษัทเท่านั้นะ ทั้งโลกอาจจะชักหมิ่นล้าน
ทั้งโลกจะเหลือพุทธบริษัทเพียงแค่แสนเดียว
เป็นต้น ในหมื่นล้านนี้ะ มันก็คุณสมบัติอันนั้น
เท่านั้น เหมือนทุกวันนี้พวกเซน เขาก็เหลืออยู่
ไม่เท่าไร เขาก็มันคงของเขาไปเรื่อยๆ เขาก็ว่าของ
เขาดี มันเป็นทิฐิของเขา เขาก็อยู่ไปสบายๆ อยู่

กันไปชาติหนึ่งๆ อันนั้นก็ไปตามระยะของเหตุปัจจัย พอถึงเวลาวาระทุกอย่างมันเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุปัจจัย ถึงอรหันต์มันก็ยกเลิกได้หมด

สมมุติอีก ถ้ามันล้างโลกแล้วมนุษย์ มันจะเป็นมนุษย์ดึกดำบรรพ์ คนมันก็น้อย ต่างคนต่างก็ไม่มีอะไร ทุกอย่างมีแต่ธรรมชาติ คนมันก็เกิดมาเหมือนกับสัตว์เดรัจฉาน มันก็ต้องหากินหาอยู่หาใช้ไป มันจะมีภาวะความจำที่มันจะอยู่อย่างไรวะ จะสร้างบ้านอยู่มันจะเหลือความจำได้ไหม นก หมู ปู ปีก มันก็มีสัญชาตญาณของมัน นกกระเจา มันสานรังของมันได้ใครไปสอนมัน พ่อแม่ของมันก็ไม่เคยสอนนะ ในสัญชาตญาณของสัตว์โลกมันก็มีด้วย อย่างที่ยกตัวอย่างนกกระเจามานี้ คนมันก็มีสัญชาตญาณที่จะเหลืออยู่เหมือนกัน ดึกดำบรรพ์มันก็ไม่เก่งอะไรเท่าไรหรอก จริงๆ แล้วคนนี่โดยสัญชาตญาณแยกว่า สัตว์เดรัจฉาน สัตว์มันยังรู้ว่านี่น้ำจะท่วมแล้ว เอ๊ย หนึ คนรู้ที่ไหน เราอย่าไปเทียบเคียงเลย เห็นมั๊ย

หลายๆอย่างเรานึกไม่ออกหรอก มันเป็นเรื่องหัวแตกก็คิดไม่ออกหรอก เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องไปคิดเรื่องพวกนี้หรอก เราเรียนสิ่งที่ประเสริฐสุดตามที่พระพุทธเจ้าทรงแนะนำพอแล้ว ขอให้เอาจริงเถอะ แล้วเราก็จะรู้เท่าที่เราจะรู้ได้ตามบารมี อย่างที่ผมเล่าให้ฟังนี่ก็ศึกษามาจนรู้ในตัวเอง จะเรียกว่ามันก็เหมือนสัญชาตญาณที่สั่งสมก็ใช่ ที่บอกว่าของตนเองอธิบายสู่คุณ ฟังนี้ มันมีตั้งแต่ปางไหนมาก็ไม่ชัด แล้วก็ไม่ได้ระลึกดูว่า เอ้อ..อันนี้มันได้มาตั้งแต่เมื่อไร มันตั้งเยอะตั้งแยะ เราเชื่อแต่ว่าจิตวิญญาณนี้มันเป็นสุดยอดของตัวแสนรู้ และมันก็แสนโง่ด้วย คุณก็เลือกเอา จะเอาแสนรู้ หรือแสนโง่

สมณะ : รู้อย่างที่ว่านี่แต่ยังเอามานะ อดีตตาของตนออกไม่ได้ อย่างนี้เป็นความรู้แบบไหน

พ่อท่าน : ก็รอบของหนึ่งตัวปฏิบัติ

ถ้าจะพูดให้ชัดคือไฟปัญญา คือ ฉานนี้ ไฟปัญญาของคุณยังไม่สูงพอ ฉานนี้คือปัญญานะ ฉานที่ไม่มีปัญญาไม่ใช่ฉาน พระพุทธเจ้าตรัสยืนยันไว้ชัด แล้วไฟปัญญานี้ นอกจากมันมีปัญญาแล้ว มันยังมีพลังเหมือนไฟ มันจึงไปละลายไฟราคะ ไฟโทสะ ไฟโมหะได้ไง เพราะพลังไฟปัญญามันสูง มันมีพลังสามารถกำจัดไฟราคะ-ไฟโทสะ-ไฟโมหะได้จริง ไฟอื่นกำจัดไม่ได้ เพราะไฟราคะ-ไฟโทสะ-ไฟโมหะนั้นเป็นไฟทางฟิสิกส์จริง ตัวของไฟปัญญาก็เป็นพลังทางฟิสิกส์ มันเป็นพลังแห่งความร้อน ความละลาย มันเป็นจริงของผู้นั้นๆ ใจ

นิยามของเพลิงงานตามตึกนาหตุตรี แต่ขนะ-ยานานเป็นแสน เป็นล้านปี

๒๕ ก.พ.'๕๕ ที่สันติอโศก คุณ **สมลักษณ์ หุตานุวัตร** ได้มากราบนมัสการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปล้นประเทศไทยของทุนต่างชาติ ร่วมกับนักการเมือง และข้าราชการ เริ่มตั้งแต่วัฒนคุณทักษิณ เรื่อยมาจนถึงรัฐบาลปัจจุบัน ต่างล้วนเอื้อประโยชน์กับทุนต่างชาติในด้านพลังงาน บุคคลที่มีชื่อเสียงหลายคนคาดว่าจะรับผลประโยชน์จากต่างชาติ เพราะการทำสัญญากับบริษัทน้ำมันต่างชาติ ประเทศชาติเสียเปรียบ ขณะที่ปัญหาชายแดนไทย-กัมพูชา ยังคงคุกรุ่น แต่บริษัทน้ำมันและผู้บริหารทั้งไทย-กัมพูชาแบ่งผลประโยชน์กันไปหมดแล้ว...

การเชื่อมโยงกันของกลุ่มทุน กับปัญหาการเมืองไทย ดูสอดคล้องกันไปหมด แม้แต่เรื่องปัญหาน้ำท่วมปีที่ผ่านมา ก็ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่เป็นเจตนาของต่างชาติ ที่จะทำให้คนไทยขายที่ดินให้ต่างชาติ...

ข้อมูลของต่างชาติล้วนบอกถึงผลประโยชน์มหาศาลในผืนดินไทย ทุกภูมิภาค บนดินมีพืชพันธุ์ที่อุดมสมบูรณ์ ใต้ดินมีทั้งแร่ มีทั้งทรัพยากรน้ำมัน คุณภาพน้ำมันในอ่าวไทยดีมาก แต่โรงกลั่นน้ำมันในไทยไม่สามารถกลั่นน้ำมัน คุณภาพดีอย่างนี้ได้ จึงส่งออกน้ำมันไปกลั่นที่อื่นหมด แล้วประเทศชาติได้เพียงเศษเสี้ยวของผลประโยชน์มหาศาลเท่านั้นเอง เรื่องเหล่านี้ประชาชนไทยไม่รู้เรื่องเลย อยากจะให้ข้อมูลเหล่านี้ได้แพร่ไปให้มากที่สุด เพื่อที่คนไทยจะได้ตื่นรู้และวางแผนแทนที่จะทะเลาะกันเอง ทักซิณ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของผู้เอาแต่เก็บเกี่ยวประโยชน์เพื่อตนเอง ประเทศชาติไม่ได้อะไร...

คุณสมลักษณะเป็นห่วงนักการเมือง กลุ่มใหญ่ที่กำลังจะกลับมามีอำนาจอีก การแบ่งขายประเทศไทยจะมากขึ้น และกลุ่มที่เขาจะกำจัดให้พ้นทางเขาก็คืออโศก...

กรณีน้ำท่วมปีที่ผ่านมา ผู้ว่าราชการจังหวัดต่างๆ ทำได้แค่แจกถุงทรายกันน้ำ แต่

รัฐบาลให้เงินช่วยเหลือโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ของต่างชาติ ขณะที่ชาวบ้านกำลังจะตาย เขาทำแผนทางน้ำผ่าน สองฝั่งแม่น้ำทำเงินทั้งหมด นั้นมันสวนผลไม้ สวนผัก อุตสาหกรรมขนาดย่อม จึงรู้สึกเครียดมากกับการทุจริตของรัฐบาล ผู้บริหารทุกยุค ข้าราชการไทย...

พ่อท่านฯ : มันเป็นเรื่องที่เกินจะคิดในมหาจักรวาล มีสองสิ่งที่มีมนุษย์จะเข้าใจได้ยาก คือสสารและพลังงาน ทุกอย่างในเอกภพนี้ก็มาจากสองสิ่งนี้ เป็นพลังงาน STATIC & DYNAMIC จิตวิญญาณก็เป็นไดนามิก ภาควัตถุก็เป็นสแตติก ที่สัมพันธ์กันตลอดไม่ได้หยุดเลย แล้วก็เกิดมหาจักรวาลที่เป็นเอกภพ สองสิ่งนี้ไม่ได้ขาดจากกันเลย สัมพันธ์กันอย่างสัดส่วน เพราะฉะนั้น หมอดู โหราศาสตร์ต่างๆก็ทำนายดูจาก สองสิ่งนี้มาคำนวณพยากรณ์ ไม่ผิดหรอกแต่มันไม่ครบเท่านั้นเอง ถูกส่วนหนึ่ง คนไหนที่มีข้อมูลมากก็แม่นยำ ผิดน้อย ผู้ข้อมูลน้อยก็ผิดมาก

สรุปแล้วมันมีพลังงานทางจิตวิญญาณกับพลังงานวัตถุ ที่เขาดำเนินกันอยู่ทุกวันนี้เพราะจิตวิญญาณเขาเลวร้าย เมื่อเลวร้ายเขาก็ปลุกวัตถุขึ้นมาหรือปลุกคนที่เหมือนต่อไม่มาเป็นมวล มาเป็นแท่งดินแท่งหินของเขา เป็นสิ่งที่เขาจะให้ทำ มันก็มีพลังงานศูนย์ ขณะที่พลังงานทางจิตวิญญาณดูเหมือนไม่มีบทบาท แต่พลังงานทางจิตวิญญาณที่มีส่วนดี ส่วนพลังงานทางวัตถุเป็นส่วนที่เลวร้ายเป็นส่วนบาป เมื่อเกิดจริงแล้ว พลังงานความเลวร้ายต้องแพ้พลังงานความดี มันจะมีรอบของมัน มีจังหวะของมัน แต่ดูเหมือนพลังงานความเลวร้ายจะชนะอยู่บ่อยๆ แต่ชนะบ่อยๆนั้นไม่ได้เป็น ชัยชนะหลัก พลังงานดีแม้จะชนะนานๆที แต่เป็นการชนะหลักใหญ่ เช่น ล้างโลก

คือทำให้พลังงานเลวร้ายหมดไป แล้วพลังงาน
ดีก็จะก่อเกิดไปอีกนานนับเป็นแสนปีหลายล้านปี
จนกว่า จะเกิดเลวร้ายอีก และไอ้เลวร้ายที่เกิดมา
มันก็จะทำร้ายให้ดู เลวร้ายย่อยๆ ทั่วแล้ว
เลวร้ายย่อยมันจะพังลงไป เหมือนกับที่เกิดอยู่
ทุกวันนี้...

จริงๆ แล้วมนุษย์นี้ มันมีนัยยะที่
ลึกซึ้งคือ จิตวิญญาณ จิตวิญญาณนี้ไม่ได้สูญ
สิ้นบริณิพพานไปได้ง่ายๆ จิตวิญญาณจะซับซ้อน
เอาความจริงไว้ และจิตวิญญาณจะบันทึกไว้หมด
จิตวิญญาณที่จะถูกทำลายลงไป พุดง่าย ๆ จิต
วิญญาณที่เลวร้ายก็จะตกนรก เมื่อโลกถูกจิต
วิญญาณที่เลวร้ายครอบงำ โลกก็จะตกนรกเสีย
นาน พวกที่ดีก็จะขึ้นมาปรากฏอยู่ในโลกต่อไป...

สรุปแล้ว ไม่ต้องกังวลกับอะไรทั้งนั้น
สังขารจะปร่าบพวกเหล่านี้เอง (เสียง
คุณสมลักษณ์หัวเราะ หนูอ่อนคลาย...) พวก
เลวร้ายก็จะมารวมกัน ไม่ว่าจะเลวร้ายที่เป็นคน
ไทย หรือที่เลวร้ายจากต่างประเทศมันจะมารวม
กัน เพราะฉะนั้นเราทำไปตามหน้าที่ให้ดีที่สุด
ไม่ต้องตกใจ และอย่าไปกลัวความตาย การตาย
ไม่ใช่เรื่องใหญ่ของมนุษย์แต่ละคน

เพราะอัฐภาพของแต่ละอัฐภาพจะวน
เวียนเกิดแล้วตาย ตายแล้วเกิด เกิดแล้วตาย
นับไม่ถ้วน เราจำไม่ได้ แต่สะสมความดีไว้เกิด
นั้นคือต้นทุนของความจริง ถ้าเราสะสมความเลว
นั้นก็เป็นต้นทุนของความจริงเหมือนกัน แต่คุณ
อยากได้หรือ ใครสะสมคนนั้นก็ทำของตนเอง
กัมมัสสกตํ กัมมัสสกตํ กรรมเป็นของตนเอง
ไม่มีใครมาทำให้เรา พ่อแม่ก็ทำให้เราไม่ได้

๒๖ ก.พ.'๕๕ ที่วัดธาตุทอง พ่อท่านฯ
เทศน์ ก่อนพระราชทานเพลิง ป้าส้มจิ้น พรหม-
พิทักษ์ ป้าสะไ้แก่ๆ ของพ่อท่านฯ

๔ มี.ค.'๕๕ งานพุทธาภิเษกฯ
ครั้งที่ ๓๖ นายอำเภอไพศาลี ให้เกียรติมาเป็น
ประธานเปิดงาน

๖ มี.ค.'๕๕ ที่ศาลือโคก หลังทำวัตร
เช้า ทราบข่าวว่า สมณะมั่นแจ้ง พุทธาโต
มรณภาพแล้ว เมื่อประมาณ ๖-๗ นาฬิกา
เบื้องต้น พ่อท่านฯ เห็นว่าน่าจะมาเฝ้าที่ศาลือโคก
เพราะในช่วงงานสมณะ ลิกขมาตุ และญาติโยม
มาร่วมงานกันมาก...ที่สุด แม่และน้องๆ ของ
สมณะมั่นแจ้งสะดวกที่จะให้นำศพไปเฝ้าที่ปฐมมโศก
เพื่อเอื้อต่อสุขภาพกายของโยมแม่สมณะมั่นแจ้งที่
สูงวัย การเดินทางมาศาลือโคกเกรงจะลำบาก

ธรรมะก่อนนั้น สมณะเพาะพุทธ
จันทเสฏฐ์ นิมนต์ให้สมณะแก่นหล้า ที่ช่วยทำ
หน้าที่พิธีกร อำนวยความสะดวกพิจารณาทำที่
ของสงฆ์ฝ่ายปกครอง กรณีสันติอโศก กับ
กรณีธรรมกาย กรณีสันติอโศก ได้รับการตอบ
รับด้วยดีจากพระมหาเถระ จนสามารถจัดการ
กับสันติอโศกได้ด้วยกฎหมาย แต่กับกรณี
ธรรมกาย พระมหาเถระหลายท่านให้การสนับสนุน
จึงไม่ดำเนินการอย่างใดกับธรรมกาย

๑๐ มี.ค.'๕๕ พันธมิตรฯ นัดรวมพลัง
หยุดเผด็จการรัฐสภา ๑๐ ก.พ. นี้ ที่สวนลุมพินี
ญาติธรรมส่วนหนึ่ง เสร็จจากงานพุทธาภิเษกฯ
รีบเดินทางไปร่วมสมทบ

ศาสนากับการเมืองอารยะ

๑๑ ปี.ค.'๕๕ ที่สันติอโศก
คุณนวลรัชต์ อมรัตน์บงกช นักศึกษาปริญญาเอก มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะรัฐศาสตร์ ได้มาขอสนทนาสัมภาษณ์ เรื่อง ศาสนา กับ การเมืองใหม่ในประเทศไทย เพื่อทำงานวิจัย คุชชินีพนธ์ **ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช** แนะนำให้ มาสนทนาสัมภาษณ์...

ถาม : แนวคิดศาสนากับการเมือง

พ่อท่าน : เรื่องการเมืองกับการ ศาสนา อาตมาเห็นว่าการเมืองที่ดี ศาสนาก็ดี มัน เป็นเรื่องเดียวกันคือเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความเป็น อยู่สุขของมวลมนุษยชาติ อันนี้เป็นเรื่องแยกไม่ ออก การเมืองก็ทำงานเพื่อที่จะให้มวลมนุษยชาติ อยู่เย็นเป็นสุข ศาสนาก็ทำงานทางด้านศาสนา ที่ จะให้ความรู้ประชาชน เป็นแต่เพียงว่าการเมือง นั้นเป็นวิธีการ การบริหาร การทำงาน ที่สังคม ประเทศตั้งบัญญัติกำหนดเลยว่าจะให้ผู้นั้นผู้นี้ เป็นตำแหน่งหน้าที่ แต่พฤติกรรมพฤติกรรมของการ ปฏิบัติก็มีจุดหมายปลายทางอันเดียวกัน คือ ต้องการให้มนุษย์อยู่เย็นเป็นสุข ศาสนาก็เช่น เดียวกัน เป็นแต่เพียงว่าไม่ได้รับการบัญญัติ แต่งตั้งวิธีการของการเมืองผู้ปฏิบัติของการเมือง เป็นฆราวาสที่ไม่ได้ศึกษาคุณธรรม จึงปฏิบัติโง่ง ไปข้างที่ไม่มีคุณธรรม ไม่มีธรรมะ มากขึ้นเรื่อยๆ การเมืองก็เลยล้มเหลวไปเรื่อยๆ ส่วนการศาสนา นั้นจะว่าไปแล้วยังรวมมวลคนที่ยังนับถือศรัทธา อยู่ได้ เพียงแต่ว่าผู้ที่ศึกษาการศาสนา ปฏิบัติ การศาสนาบรรลุนิพพานหรือไม่ ถ้าไม่บรรลุนิพพานผู้ ดูแลบริหารทางการศาสนาเหมือนกัน ฤษีสืบทอด ถ่ายทอดให้ประโยชน์แก่มวลประชาชน เป็นผู้ที่สืบ

ทอดหรือถ่ายทอด โดยตนเองก็ไม่มีคุณธรรม หรือไม่บรรลุนิพพาน ความเสื่อมของทางศาสนา ก็ มีเช่นเดียวกัน เมื่อมีแล้ว ผลก็นำพาสู่สังคม ประเทศชาติ เสื่อมไปทั้งคู่ เมื่อนานเข้านานเข้า ทางด้านฆราวาสผู้บริหารก็มีแนวโน้มไปทางวัตถุ ไปในทางโลกียะหนักกว่าทางศาสนา ก็เป็นการเรียน รู้ประพฤติ ทั้งวิธีการ ทั้งสร้างความรู้ความเห็น สร้างความยึดถือใส่จิตวิญญาณ ให้ไปยึดถือวัตถุ ยึดถือลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลกียสุขหนักขึ้น แรง ร้ายขึ้นเรื่อยๆ แม้ผู้ศึกษาทางศาสนาเองก็หลงอยู่ ใต้อ่านาลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลกียสุข เหมือนกัน แต่มันไม่เป็นรูปธรรมเด่นชัดเหมือนทางฆราวาส เพราะสามัญสำนึกก็รู้เหมือนกันว่าการไปแย่งลาภ- ยศ-สรรเสริญ-โลกียสุขมันไม่ถูก จึงปกปิด ซ่อนเร้น ซับซ่อนกลายเป็นเชิงลอก แต่ตนก็ ติดลาภ-ยศ-สรรเสริญ การแสวงลาภ-ยศ- สรรเสริญของทางศาสนาก็จึงเกิดอีกลักษณะหนึ่ง ที่ไม่เป็นรูปธรรมเด่นชัดเท่าทางฆราวาส เพราะ ทางศาสนาศึกษา ทางสังฆธรรมทางจิตวิญญาณอยู่ จึงปกปิดซ่อนเร้น และอำพราง แต่ก็ล่าลาภ-ยศ- สรรเสริญ ซ่อนอยู่ สรุปแล้วถ้าหนักไปในทาง โลภียะ ไม่ว่าทางศาสนา หรือทางฆราวาส ก็ ทำให้สังคมเสื่อมทั้งคู่ เมื่อเสื่อมแล้วทางฆราวาส บริหารจึงพยายามหาทางป้องกันไม่ให้ธรรมะ เข้าไปยุ่ง เพราะมันจะทำให้บาเรอลาภ-ยศ- สรรเสริญ-โลกียสุขไม่ได้มากขึ้น จึงพยายามกัน และตัดธรรมะออก ทำถึงขนาดห้าม ศาสนา เข้าไปยุ่งกับการเมือง ทางด้านศาสนาก็ไม่เข้าใจ ลังจะความจริงเพราะเสื่อม พอเสื่อมก็ต้อง จำหนและยอมรับ กฎหมายจัดการแล้ว ธรรมะ เข้าไปยุ่งไม่ได้ ไม่ใช่กิจของสงฆ์ ยอมรับเลย ศาสนาเองก็กันประชาชน สอนเป็นหลักการไปด้วย ว่าไม่ใช่กิจของสงฆ์ ทั้งๆที่ไม่มีกฎข้อห้ามใดๆใน

ศาสนาพุทธ ศาสนาอื่นอาตมาไม่กล้ายืนยันได้ แต่พุทธอาตมามั่นใจไม่มีคำห้าม ไม่มีคำกั้นในเรื่องของการเมือง เรื่องของการช่วยประเทศชาติประชาชน ขอพูดคำนี้ว่า ศาสนาพุทธเป็นไปเพื่อประชาชน พุทฺธนะหิตายะ พุทฺธนะสุขายะ โลกานุกัมปายะ แปลว่าประโยชน์เพื่อปวงชนทั้งหลาย ตรงกันกับคำว่าประชาธิปไตยเลย สร้างความสุขให้กับมวลประชาชน อนุเคราะห์โลก ช่วยเหลือเกื้อกูลโลก

นั่นเป็นคำยืนยันว่า ศาสนานี้เป็นไปเพื่อมวลชนอย่างบริสุทธิ์ใจ ถ้าศาสนาที่เป็นเรื่องของคุณธรรมไม่ตกเป็นทาสของโลกธรรม จะเรียกว่าบริหารโดยธรรม ไม่ได้บริหารโดยกฎ โดยหลักที่โกงไปโกงมา ถ้าเนื้อหาศาสนาถูกต้อง สัมมาทิฐิจริง จะเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ ได้จริงมากกว่าการบริหารยุคนี้ เพราะการบริหารทางการเมืองนั้นไม่ขึ้นแล้ว ขอยืนยันว่าทั้งโลกไม่ขึ้น กลายเป็นอำนาจเบ็ดเสร็จนั้นได้เปรียบ จ้องล่ออำนาจด้านล่าง ทุกที่ ไม่ว่าจะอยู่ในระบบประชาธิปไตย หรือคอมมิวนิสต์ หรือเผด็จการก็ยิ่งชัดเจน เพราะขาดธรรมะ

ถ้านักการเมืองสนใจธรรมะ เป็นมนุษย์โลกุตระเป็นอาริยะ มีมวลเข้าไปบริหาร จะเป็น ส.ส.ที่พอเพียง เป็น ครม.ที่พอเพียง ประเทศชาติก็บริบูรณ์เจริญแน่ แต่นั่นมันไม่ใช่ มันกลับเลื่อมหนักไปทางโลกีย์ ละเซะ น่าเหินกันหนักไปอีก ชับซ้อนผ่านเชิงความคิดที่ซ่อนพรางแฝงลวงเก่ง เพราะรู้ทางจิตวิญญาณ ทางฆราวาสรู้ทางจิตวิญญาณรู้ทางศาสนาไม่ได้ ก็โจ่งครึม หยาบกว่า

ผู้ที่เข้าใจจริงจึงจะไม่ยอมสยบกับกฎของสังคม กฎหมายห้ามไม่ให้ยุ่ง อาตมาก็ทำตามเท่าที่จะสามารถ เช่น สมาคม มูลนิธิ องค์กร

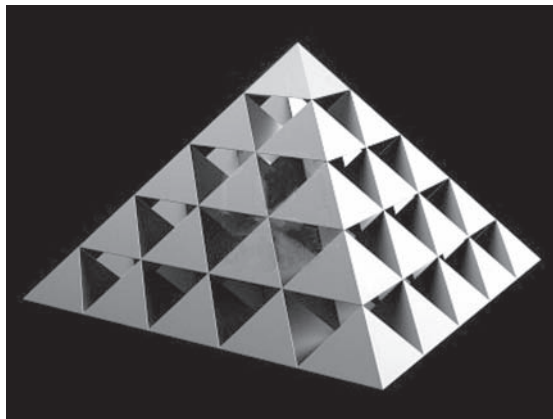
การกุศล มีข้อบังคับหนึ่ง เป็นตราสาร ห้ามยุ่งกับการเมือง ที่จริงกฎหมายไม่มีห้าม แต่เขาใช้กฎกับองค์กรการกุศล ทางอ้อมแบบนี้ ตอนหลังเขาไม่ได้บังคับให้ระบุนแล้ว องค์กรการกุศลของเราแล้วก็ไม่ระบุน ส่วนองค์กรอื่นยังระบุนห้ามอยู่ ก็เป็นสิทธิของเขา เมื่อของเราไม่ระบุนแล้วเราเข้าไปเกี่ยวกับการเมืองก็ไม่ผิดเพราะเราไม่ได้ระบุนห้าม แต่พวกเราเข้าไปเกี่ยวอย่างซื่อตรงจริงใจ เพื่อช่วยสังคมมนุษยชาติ ทำอย่างที่เราเข้าใจ เป็นการเมืองภาคประชาชน ไม่ได้คิดจะไปแย่งอำนาจตำแหน่งใดๆในรัฐสภาเลย

การเมืองอาริยะหรือการเมืองโลกุตระมีแล้ว ไม่ใช่ไม่มี ขอภัย อย่างชุมชนของชาวโอศก ก็มีการบริหารปกครองกัน เป็นการบริหารปกครองอย่างญาติพี่น้อง มีหลักธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นแกนสำคัญ พระพุทธเจ้าสอนลึกซึ้งจนหมดตัวหมดตน อย่างระบบสาธารณโภคีที่เรามีแบ่งปันกันเกื้อกูลกัน ผู้มีความสามารถจึงพยายามช่วยเหลือผู้ด้อยสามารถอย่างจริงใจ

เพราะฉะนั้น ผู้มีภูมิธรรมอรหัตต์ อนาคตามี สกิทาคามี โสดาบัน ก็เป็นผู้เกื้อกูลในสังคมอยู่ตามลำดับ ดุจพ่อช่วยลูก พี่ช่วยน้องอย่างแท้จริง นี่เป็นสังคมมนุษยชาติที่มีสังฆธรรม เป็นการบริหารปกครองอย่างญาติพี่น้อง จึงอยู่รวมกันแบบสาธารณโภคีได้ พ่อแม่ครอบครัวไหนก็มาอยู่ได้ แล้วแต่ละคนก็ลดละอย่าเห็นแก่ตัว อย่าให้กิเลสออกมามีอำนาจ นำอายุ จะกดขี่ไว้ก่อนแล้วล้างให้ได้ด้วยวิปัสสนาญาณที่หลังก็พึงทำ เมื่อกิเลสล้างไปได้ความเจริญพัฒนาเป็นอาริยะสูงขึ้นมาเรื่อยๆ คนใหม่มาก็ถ่ายทอดกันไปเรื่อยๆ เป็นระบบแห่งวัฒนธรรมประเพณีจารีตการศึกษาที่ดีอย่างนี้

การศึกษาของเราที่ฟรีหมด ตั้งแต่ครู

ในชุมชนเอง ครูอาสาเข้ามาช่วยกันสอนฟรี นักเรียนก็เข้ามาเรียนฟรี เหมือนครอบครัวเหมือนลูกเหมือนหลาน ค่าใช้จ่ายต่างๆก็ส่วนกลางออกเป็นระบบสาธารณโภคี ซึ่งเราก็ทำแบบบุญนิยมไม่ฟุ้งเฟ้ออย่างทุนนิยม แล้วเราก็สอนกันให้มักน้อยสันโดษ โรงเรียนนี้จึงอยู่กันมาได้ ๒๐ ปีแล้ว เป็นบ้าน-วัด-โรงเรียน อย่างของเรา ชุมชนต่างๆที่กระจายกันอยู่เล็กบ้างใหญ่บ้าง เป็นเครือข่ายที่พยายามจัดการบริหารปกครองด้วยระบบบุญนิยม อาตมาเรียกเครือข่าย ไม่ได้ใช้คำว่าเครือข่าย เพราะเครือข่ายนั้นมีมิติระนาบ มิติเดียว แต่เครือข่ายนี้มีหลายมิติเหมือนปิรามิด

ถาม : แล้วอย่างนี้บริหารอย่างไรคะ

พ่อท่านฯ : มันเป็นไปตามธรรมชาติ พระพุทธเจ้าเรียกว่ามีทิวฐิสัมมัญญตา และมีศีลสัมมัญญตา ทิวฐิสัมมัญญตาหมายความว่า CONCEPT หรือ INTEREST POINT ก็ตาม ก็เป็น ESSENCE เดียวกัน จากทุกที่มาลดละ ต่างมามากน้อย สันโดษ ตามแบบคำสอนคุณธรรมของพระพุทธเจ้าเข้าไปสู่จุดเดียวกันนี้คือทิวฐิสัมมัญญตา ศีลหลักเกณฑ์ต่างๆ ศีลสัมมัญญตา จะเรียกว่ากฎหมาย ระเบียบ วินัย ประเพณี จารีต ก็นำไปสู่จุดเดียวกัน มีทั้งหลักเกณฑ์และจุดสำคัญ ไปสู่จุดเดียวกัน ไม่ขัดแย้งกัน สู้เนื้อหาเดียวกัน

จึงรู้ถึงขั้นว่าใครสมควรจะเคารพ ยกไว้สูง ก็รู้ลำดับกัน เช่นสันตือโศกนี่เป็นหน่วยกลาง ทุกคนเห็นจริง ก็ยอมรับ ด้วยจิตที่ไม่มาแข่ง มาแบ่งร่วมสร้างอำนาจ เราไม่ทำกันแล้ว เพราะสังวรกัน มันจะมีขัดแย้งตามธรรมชาติบ้าง แต่ก็พยายามปรับอย่าให้น่าเกลียด เพราะทุกคนมีหิริโอตตัปปะ ใครหยุดได้ก่อน คนนั้นชนะ ถือเป็นคนเจริญ

ถาม : แต่ละชุมชนจะมีผู้นำ

พ่อท่านฯ : เป็นไปโดยธรรมชาติเหมือนกัน มีผู้รับผิดชอบ มีผู้เอาการะ มันเป็นไปโดยสังขธรรม มันรับหน้าที่เหมือนทางโลกแหละ แต่มันไม่ได้เป็นนิติบัญญัติ ไม่ได้เป็นการกำหนดอย่างแข็งเป็ก แข็งขึงกัน เป็นจิตของผู้ที่ได้อบรมแล้ว

ถาม : คือจะเปรียบเทียบกับสันตือโศก เป็นเหมือนสถาบันหนึ่ง เป็นองค์กรบุญ เพราะลักษณะโครงสร้างมีความเป็นสถาบัน

พ่อท่านฯ : จริงๆมันเป็นสถาบัน แต่เราไม่หลงตัวว่าเป็นสถาบัน มีผู้รู้พูดเหมือนกันว่าศาสนาพุทธไม่สอนให้เป็นสถาบัน สอนให้อิสระเสรี ถ้าเป็นสถาบันเมื่อไหร่ผิด ความจริงไม่ใช่เช่นนั้น คุณว่าความเป็นพุทธศาสนาทั้งหมดเป็นสถาบันไหมละ มันเป็นอย่างยิ่งกว่าเป็นแต่เป็นสถาบันพิเศษขึ้นด้วยจิตวิญญาณ ไม่จำเป็นต้องบังคับให้ไปจดทะเบียน จะต้องระบุว่าเป็นศาสนาประจำชาติ จะต้องมีคนะบริหารอย่างโน้น อย่างนี้ข้อกัณฑ์ที่ต้องพูด เช่นที่ทางมหาเถรสมาคมตั้งกันขึ้นมาเป็นอันนั้นอันนี้ ความจริงพระพุทธเจ้าไม่ได้ให้ทำ ตั้งใครเป็นใหญ่ก็ได้ บริหารกันโดยสังขธรรม เช่น ในวัดนี้มีสงฆ์เท่านี้ก็มิหน้าเท่ากันเสมอภาค มีเรื่องราวอะไรจะทำสังฆกรรมใด ทุกรูปมีสิทธิ ยกเว้นรูปที่มีอาบัติ เป็นภิกษุ ไม่บริสุทธิ์จะมาร่วมสังฆกรรมด้วยไม่ได้

ส่วนระบบวิธี ก็ใช้จำนวนองค์สงฆ์

เป็นหลัก ตามความเหมาะสมของแต่ละสังฆกรรม ถ้ากรณีอย่างนี้ต้องใช้องค์สงฆ์ ๔ รูปขึ้นไปนะ อย่างนี้ ๑๐ รูปขึ้นไป อย่างนี้ ๒๐ รูปขึ้นไป ส่วนจะมากเท่าไรก็ได้เท่าที่มีผู้สมัครใจจะร่วม เพราะเป็นประชาธิปไตยจริง ระบบใช้กันแบบนี้ ท่านบัญญัติไว้หมด ไม่ได้ตั้งใครเป็นใหญ่ แล้วไม่ได้ตั้งถาวร ไม่ได้เป็นคณะกรรมการถาวร ไม่ได้เป็นสภาถาวร แต่ทุกวันนี้ไปตั้งเหมือนระบบชาวโลกหมดแล้วนี่ (หัวเราะ) เป็นพระครู เป็นเจ้าคณะ มีตำแหน่ง รับผิดชอบ ซึ่งเท่ากับเป็นเงินเดือน ฯลฯ ผิดหมด โดยสังขะพระพุทธเจ้าบัญญัติไว้หมดแล้ว อภิการณะสมณะทำอย่างนี้ๆ มีกิจจาภิการณที่จะต้องทำ หรือแม้แต่เรื่องคดีความต้องตัดสิน วิธีบริหารในการตัดสินความต่างๆ

อภิการณะสมณะ ๗ เหมือนหลักเกณฑ์กฎหมายเดี๋ยวนี้ ของพระพุทธเจ้ามีหมด ท่านบอกไว้หมดเวลาจะพิจารณาความต้องพร้อมด้วยโจทก์ พร้อมด้วยจำเลย พร้อมด้วยหลักฐาน พร้อมด้วยหัวข้อหลักกรรมทุกอย่าง พร้อมหน้าสงฆ์ พร้อมหน้าบุคคล พร้อมหน้าวัตถุ พร้อมธรรมวินัย ถ้าขาดไม่ครบ ก็ใช้การไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น มีแม้แต่หลักยกเว้นโดยธรรมสำหรับอรหันต์ หรือผู้เป็นบ้าที่จิตไม่ปกติก็บอกอย่างนี้ตัดสินไม่ได้ คนนี้เป็นคนไร้สมรรถนะต้องปล่อย หรือแม้แต่จำเลยจะไม่ยอมรับ ตัดสินแล้วคุณผิดก็ต้องผิดจำเลยจะปากแข็งอย่างไรทุกอย่างแวดล้อมสมบูรณ์ชัดก็ตัดสินได้ หรือหลักประณีประนอมกันก็มี วิธีการของพระพุทธเจ้ามีหมดทุกอย่างเป็น

ประชาธิปไตย ไม่ได้บังคับขู่เข็ญ หรือใช้อำนาจบาตรใหญ่ของใครมาสั่งการไม่มี เป็นเรื่องของสงฆ์ทุกคนร่วมกันทำกรณี ถือเป็นเรื่องของกลุ่มหมู่ทุกคน ช่วยกันดูตามเหมาะสม ไม่ใช่ระบุแต่งตั้งตำแหน่งพิเศษไว้ ไม่ได้แต่งตั้งถาวร ดูผู้ฉลาดเป็นประธานหมู่สงฆ์เห็นควรแต่ละคราว ขอให้เป็นผู้ประนีประนอมยุติธรรม พระที่มีอาบัติเข้าร่วมประชุมทำสังฆกรรมหรือร่วมตัดสินความไม่ได้

ถาม : สันติอโศกมีความเป็นสถาบันนะคะ แล้วต่อมาพัฒนามาสู่บทบาททางการเมือง

พ่อท่านฯ : อย่าเพิ่งไปพูดว่าสันติอโศกเป็นสถาบันเลย เดี่ยวเขาจะหมั่นไส้ มันจะไปตามธรรมชาติ เหมือนอย่างอาตมามองว่าประชาธิปไตย การบังคับให้ตั้งพรรคนั้นไม่ได้เป็นประชาธิปไตยเลย พรรคจะเกิดก็คือคนที่เข้าใจอุดมการณ์เข้าใจวิถีปฏิบัติหรือแนวคิดของกลุ่มนี้ เขาเห็นด้วยเขาก็เข้าไปร่วมกัน ส่วนจะออกจะเข้าก็เป็นอิสระของเขาเอง ของพุทธก็เป็นเช่นนั้น อโศกนี่ก็เหมือนกับพรรคการเมืองหนึ่ง จะเข้าจะออกเมื่อไหร่ก็ได้ ไม่มีกฎบังคับ สมาชิกไม่ได้มีมติกัน เห็นดีก็มา ไม่เห็นดีก็ไป อิสระเสรีภาพ

พระพุทธเจ้านี้สุดยอดของอิสระเสรีภาพ ท่านปลดแอกมนุษย์มาตั้งแต่ยุคของท่าน พ่อท่านประกาศธรรมบัญญัติของท่าน ผู้ใดมาปฏิบัติตามเกณฑ์ที่เรียกว่าศีลนั้นะ วินัยก็คือกฎหมาย ท่านตราจุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีลของท่านไว้ เป็นธรรมวินัย เป็นพุทธธรรมบัญญัติ พุทธจะเป็นอย่างนี้นะ ไม่มีเดรัจฉานวิชา อย่างนี้ไม่เอาละ ดังนั้นเป็นต้น ต้องละ ต้องเว้น เวรมณี

เช่น ยุคโน้นยุคทาส มีวรรณะ พอมาเข้ารีตตามธรรมวินัยความเป็นวรรณะหมดไปทันที ความเป็นทาสหมดไปทันที ท่านปลดแอกคนได้ถึงอย่างนี้ ท่านจะไปแคว้นไหน เหมือน

รัฐอิสระทุกแคว้นยอมรับ พุทธเป็นประชาธิปไตย
ตั้งแต่ยุคไหนแล้ว เพราะเอาธรรมะเป็นหลัก
คนมีคุณธรรมเป็นอาริยะ มันก็เลยเป็นสังคม
ประชาธิปไตยที่มีธรรมะแท้จริง

ถาม : ท่านวางบทบาททางการเมือง
ของท่านไว้บ้างไหม หรือว่าแล้วแต่สถานการณ์

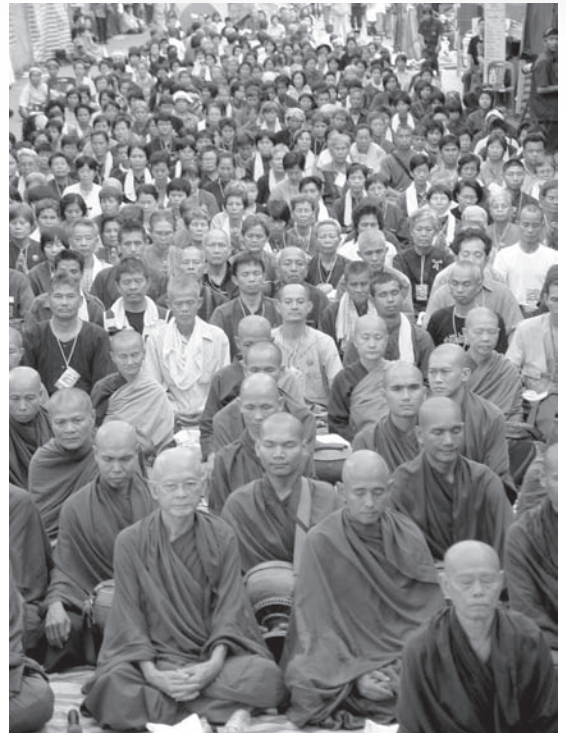
พ่อท่าน : แล้วแต่เหตุปัจจัย แล้ว
แต่สถานการณ์ที่จะเกิด ต้องมีความเข้าใจอยู่ว่า
เรื่องนี้เหตุการณ์นี้สมควรที่เราจะไปร่วมด้วยหรือไม่
(อะ อย่างเรื่องทำแท้ง) เรื่องใดที่เห็นสมควร
บอกประชาชนให้รู้ อย่างนี้เราไม่เห็นด้วยนะ แต่ก็
ไม่ได้ไปบังคับใคร หรือไปหลอกล่อ ไปซื้อเสียง
ไปให้อามิสสินจ้าง ไปให้ความรู้ ให้สัจธรรม

ถาม : สมาชิกของสันติอโศกเป็น
ชุมชนที่เข้มแข็ง

พ่อท่าน : เข้มแข็งด้วยศีลธรรม
จริยธรรม หรือพฤติกรรมที่ออกมาเป็นองค์รวม
มีรูปธรรมที่ดูง่ายว่า อ้อ..เป็นความร่วมมือเป็น
ความเข้าใจที่ตรงกันง่าย สอดคล้องกัน เป็นน้ำ
หนัก เป็นปีกแผ่น เป็นสัจจะจากจิตวิญญาณ
ที่เข้าใจว่า อันนี้เป็นประโยชน์ร่วมกับประชาชน
หลักการอันนี้มีอยู่ในสาราณียธรรม ๖ เกิดเมตตา
กายกรรม วจีกรรม มโนกรรมจริง มีสาธารณโภคี
มีศีลสามัญญดา มีทิวาสัญญดา คนในชุมชน
ทุกแห่งต้องมีศีล ตั้งแต่เด็กเลย มีศีล ๕ เป็น
อย่างต่ำ ศีล ๘ ศีล ๑๐ สูงขึ้นก็ตามแต่ฐานะอิสระ
ของแต่ละคน ทุกชุมชนจึงไม่มีอบายมุข มี
ความเป็นปีกแผ่น มีความเป็นเอกภาพดี

ถาม : แล้วจิตสำนึกทางการเมือง

พ่อท่าน : มีพื้นฐานที่เข้าใจอยู่แล้ว
เพื่อประโยชน์ของมวลมนุษยชาติ มันเป็นการ
ปฏิบัติเพื่อละล้างความเห็นแก่ตัว ซึ่งเป็นเป้าหมาย
หลัก เป็นแก่นสารที่ต้องการให้เป็นอย่างนี้ จน

หมดความเห็นแก่ตัว เป็นอรหันต์เลยจริงๆ

ถาม : รูปธรรมที่เห็นได้ชัดก็ตอนที่ไป
ต่อต้านอะไรนี่อะคะ กลุ่มของสันติอโศกก็จะอยู่
ได้อย่างมั่นคง

พ่อท่าน : เพราะเป็นคนที่อดทนได้
อย่างไม่ต้องอดต้องทน อุปาทานน้อย ไม่ยึด
ติดมาก จึงเป็นคนที่อยู่ง่ายกินง่าย เป็นคุณธรรม
หนึ่ง ท่านเรียกว่า วรรณะ ๙ เป็นคนเลี้ยงง่าย
บำรุงง่ายคือพัฒนาได้ง่าย มักน้อยหรือกล้าจน
ใจพอหรือสันโดษ มีการขัดเกลาตน มีศีลเคร่ง
ได้จริง มีอาการที่น่าเลื่อมใส ไม่สะสม มี
ความเพียรอยู่เสมอ

ถาม : อย่างที่ทำอยู่นี้จะถือว่าเป็น
การมีส่วนร่วมทางการเมือง การเมืองภาค
ประชาชนหรือ

พ่อท่าน : รัฐศาสตร์สอนกันว่า
นักการเมืองคือผู้แสวงหาอำนาจ ผู้เป็นนัก
การเมืองต้องมีอำนาจจึงจะสามารถทำการบริหาร

ปกครองได้ ซึ่งผิดสัจจะหมดเลย เพราะโดย
สัจจะนั้นนักการเมืองแท้ต้องไม่แสวงหาอำนาจ
ไม่เบ่งอำนาจ อำนาจจริงๆต้องอยู่ที่ประชาชนไม่
ใช้อยู่ที่นักการเมือง มันเข้าใจผิดกันไป ได้ไง?

นักการเมืองจะต้องเป็นคนที่มีความรู้
ความสามารถ ที่สำคัญนักการเมืองต้องเป็นคน
มีคุณงามความดีอันเป็นคุณธรรมแท้ๆเพราะรับใช้
ประชาชน คนจึงเคารพบูชา เพราะเป็นคนซื่อสัตย์
อ่อนน้อม ถ่อมตน ไม่เบ่งตัวเอง ไม่ทำตนเป็น
นายเป็นเจ้า หลงใหญ่หลงโต คนก็เคารพ ไม่ใช่
เพราะเบ่งอำนาจแต่เป็นคนมีความรู้ความสามารถ
และขยันรับใช้ประชาชนอย่างเป็นประโยชน์แก่
ประชาชนจริง ประชาชนรู้เห็นความจริงนี้

เพราะไม่รับใช้ประชาชนและเป็นลูก
น้องประชาชนจริงๆ ซึ่งเป็นการยกอำนาจจริง
ให้แก่ประชาชน มันอย่างนี้เป็นต้นต่างหาก จึง
จะเป็นประชาธิปไตย และประชาชนก็เข้าใจความ
มีอำนาจ ว่าเป็นของประชาชนเองและประชาชน
ก็ปฏิบัติใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญตามกฎหมาย
อย่างถูกต้องจริง ในระบอบประชาธิปไตย ไม่ให้
อำนาจมาอยู่ที่ตัวเอง ต้องระวังอย่างมากเรื่องนี้
ตนเองใช้อำนาจตามหน้าที่ที่กำหนดให้เท่านั้น

แต่พฤติกรรมจริงของนักการเมือง
ทุกวันนี้มันไม่ใช่อย่างที่ว่ามันเป็นการสร้าง
อำนาจให้ตนเองให้แก่หมู่กลุ่ม ให้แก่พรรค มี
แต่เบ่งแอ็ดๆเลย รวบรวมหมู่สร้างอำนาจที่จะ
ครอบงำทุกอย่างเลยมันก็เลยเป็นขบถต่อการเมือง
ผิดสัจธรรมหมดเลย

ส่วนเราเนี่ย เรารู้อย่างนี้และพยายาม
ทำอย่างนี้ ทำเพื่อประชาชน เช่น ถนนใช้ร่วมกัน
ในตำบลเรา เราพอช่วยทำได้ก็ไปสร้าง ลงทุนเป็น
ล้านๆเหมือนกัน เราเอาเงินของเราเองไม่ได้เอาจาก
รัฐ แล้วเราก็ไม่ได้ไปติดป้ายว่าเราทำนะ แม้แต่

เราไปชุมนุมประท้วงก็เป็นการเมืองภาคประชาชน
เราจ่ายของเราประชาชนกันเองเพื่อประชาชน

ถาม : การมีส่วนร่วมกับการเมือง
ภาคประชาชนของท่านเริ่มจากให้ความรู้ก่อนหรือ

พ่อท่านฯ : ใช่ จะทำอะไรก็ต้องให้
ความรู้กันก่อน เมื่อเข้าใจแล้วก็เอาไปทำ เพราะ
เราไม่ได้บังคับกัน หรือแม้เข้าใจแล้วแต่จะไม่ทำ
ก็เป็นสิทธิของแต่ละคน ศาสนาพุทธให้อิสระ
เสรีภาพ กฎระเบียบวินัยนั้นถ้าไม่จำเป็นก็ไม่มี
ผู้ใดไม่สบายใจจะทำหรือไม่ทำก็เป็นสิทธิไม่ว่ากัน
ความขัดแย้งมีบ้าง เป็นธรรมชาติหนึ่ง

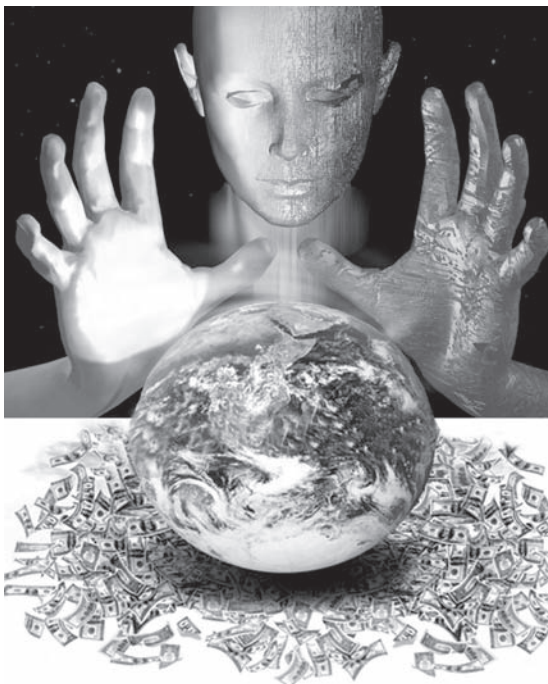
ถาม : หัวใจของงานวิจัยนี้ การจะ
สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น จริงๆแล้ว
สังคมตอนนี้การมีส่วนร่วมน้อย เข้าใจการเมือง
น้อย มีแต่การรวมกลุ่มกันด้วยผลประโยชน์
การรวมกลุ่มก็จะได้ไม่นาน เพราะมีการแย่งชิง
การแสวงหาอำนาจ แย่งแย่งผลประโยชน์กัน
แต่ของสันติอโศกนี่เริ่มจากกิจกรรมที่ไม่ใช่
การเมืองใช่ไหมคะ มีธรรมะ มีความนับถือ
มีความเลื่อมใส

พ่อท่านฯ : ใช่ ถ้าจะเรียกตามความ
เข้าใจของคนทั่วไป กิจกรรมของชาวอโศกคน
ทั่วไปไม่เรียกการเมือง แต่อาจมายืนยันว่าเป็น
การเมือง เป็นการเมืองที่มีธรรมะ ซึ่งเราเริ่มจาก
กิจกรรมศาสนาเป็นหลัก เริ่มทำความรู้จักองค์รวม
แล้วศึกษาทฤษฎี ในภาคผลของทฤษฎีนั้นๆ มี
จริงมั๊ย เมื่อเข้าใจ และเชื่อมั่น มีศรัทธาในภาค
ผล เริ่มจากการให้การศึกษาและให้การปฏิบัติ
พิสูจน์ เมื่อเขาเห็นผลของเขา เขาก็เชื่อมั่นใน
ผลที่เขาได้จริงนั่นเอง มันจึงมันคงยืนยาวและ
แน่น มันเป็นคนสมบัติของสัจธรรม

ถาม : จากที่ได้สัมภาษณ์คุณสนธิ
ลิมทองกุล และอาจารย์ปานเทพ พัวพงษ์พันธ์

ทั้งสองท่านได้ให้ความหมายว่า การเมืองใหม่ คือการเมืองที่มีธรรมะนำ อันนี้รวมทั้ง**อาจารย์ ชัยอนันต์ สมุทวณิช** จึงอยากจะทราบ ความคิดการเมืองใหม่ของพ่อท่านค่ะ

พ่อท่านฯ : อ้อ แน่นอนที่สุด ถูกต้อง แล้วแหละ ธรรมะต้องนำการเมือง จริงๆแล้วถ้า การเมืองมีธรรมะอยู่แล้ว ก็เหมือนมีธรรมะนำ การเมืองนั้นแหละ พระพุทธเจ้าสอนอธิปไตย ๓ อย่าง โลกาธิปไตย อัตตาธิปไตย ธรรมาธิปไตย ถ้าพูดกันอย่างชัดเจน ถ้าเข้าใจธรรมะแล้ว คำว่า โลกาธิปไตยนี้หมายความว่าทั้งโลก แต่มันไม่เป็นเช่นนั้นจริง มันกลายเป็นว่า**โลกาธิปไตย**มัน กลายเป็น**โลกีย์** คือโลกที่ครอบงำจิตวิญญาณ มนุษย์อยู่ คือโลกธรรม มันเป็นอำนาจ เป็น โลกาธิปไตย กดหัวคนอยู่ คนที่ทำการเมืองก็ เลยกลายเป็นทำงานอยู่ใต้โลกธรรม แพ้ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข กลายเป็นอำนาจในการรวม หมู่รวมกลุ่มกันเป็นอำนาจอธิปไตยแบบกฎหมาย ที่ คนทั้งหมู่ต่างก็คือทำเพื่อโลกธรรมของตนๆทั้งนั้น

และมี**อัตตาธิปไตย** คือ อำนาจเห็นแก่ ตัวของแต่ละคนที่ต่างก็ยึดโลกธรรมกันทั้งนั้น ความตรงกันที่ต่างก็ยึดโลกธรรมเป็นหลัก จึงขับเคลื่อนเป็นพลังหมู่ แล้วก็อาศัยความเป็นหมู่ที่แหละ หลอกคนว่าเป็น**“ประชาธิปไตย”** ซึ่งแต่ละคนต่าง ก็พยายามสร้างอำนาจใส่ตนขึ้นในหมู่เพื่อมีอำนาจ ยิ่งใหญ่ในหมู่ ก็สำเร็จไปตามที่แต่ละคนทำได้ จึง เกิดการซื้อคนเป็นพวกไว้ หรือเกิดมุ้งเหล็กในมุ้ง ใหญ่ขึ้น เมื่อต่างก็มีมุ้งมีคนอยู่ภายใต้อาณัติแล้ว แต่ก็ยังรวมกันอยู่ มันก็เลยเป็น**โลกาธิปไตย**แบบ นั้น ซึ่งมันก็มี**ความเป็นอัตตาธิปไตยซ่อนอยู่ใน โลกาธิปไตย** แม้มันจะมีซ่อนเป็นโลกาธิปไตย อย่างไร อัตตาคือตัวตนก็คือความเห็นแก่ตัวเป็น เอก ต่างก็แย่งชิงความเป็นหนึ่ง ก็เลยมีเจ้าของ บริษัทรการเมืองอย่างว่ามันเป็นทุกวันนี้ชัดเจน

อัตตามันก็คืออัตตา มันเห็นแก่ตัว หมู่ก็คือคนเป็นบริวาร เป็นทาส เป็นคนของ บริษัทที่มีเจ้าของเป็นเจ้าของอัตตา ขึ้นต่อผู้เดียว และ เกิดภาวะทับซ้อนทำเพื่อคณะตนด้วย คล้าย คอมมิวนิสต์ ตัวใหญ่ก็เจ้าอำนาจใหญ่ เจ้าใหญ่

แต่เมื่อจิตวิญญาณยังไม่มีธรรมะเป็น อารยธรรมแท้ ที่จะเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว ที่จะไม่เป็นทาสโลกีย์ เป็นทาสโลกธรรม เป็นโลภุตรธรรม เมื่อมันไม่แท้ มันก็ไม่ใช่**ธรรมาธิปไตย** มันมี ลัทธิธรรมไม่พอ จึงเป็นแค่**อัตตาธิปไตย**ผสม โลกาธิปไตยเท่านั้น ซึ่งยังมีนัยขับเคลื่อนละเอียด ออกไปอีกมาก อันเกิดจากอำนาจเงินก็ดี เกิด จากความฉลาดความสามารถของอัตตาก็ดี ที่ จะ ประคองให้บริษัทรการเมืองนั้นๆทำบาปไปได้นาน หรือเจ๊งเร็ว

มันไม่เป็นประชาธิปไตยไปได้หรอก ถ้าคนไม่มีธรรมะจริงเพียงพอ

ถ้าคนมาปฏิบัติธรรมจะกลุ่มไหนก็ตาม

สร้างคนให้เป็นอาริยะได้ สร้างคนที่ลดโลกรรรม
ลดอัตราได้ มีโลกุตรธรรม ก็เป็นธัมมาธิปไตย
ธรรมะนี้แหละเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง ทำงาน
เพื่อมวลมนุษยชาติ ใจบริสุทธิ์จริงๆ เพราะลด
ความโลภความเห็นแก่ตัวได้ ไม่มีความเห็นแก่
ตัวเลย เป็นอรหันต์บ้าง หรือมีกิเลสน้อยบ้าง
มีคนเป็นอาริยะบุคคลเพียงพอ คนกิเลสลดจริงๆ
แล้วทำงานให้ประชาชน ประชาชนก็เลี้ยงไว้ ก็
อยู่รอด ยิ่งแข็งแรงยิ่งใหญ่เพราะธรรมะคนยิ่ง
อยากจะเลี้ยง เช่น ท่านทำงานฟรี ทำงานมี
คุณภาพที่จะทำงานรับใช้ปวงชนได้อย่างจริง ก็
ทำงานไปก็อยู่ปฏิบัติธรรมไปไม่เปลืองไม่ผลาญ
มากนักน้อยสันโดษเจริญไปยิ่งขึ้น เหมือนรถที่กิน
น้ำมันน้อยลง แต่ทำงานได้มากได้ดีขึ้นๆ ให้แก่
เจ้าของคือประชาชน ประชาชนจะรักเทิดทูนเลย

นักการเมืองอย่างนี้ต่างหากที่เป็น
นักประชาธิปไตยที่สุดยอด แต่คนทุกวันนี้ไม่เชื่อ
แล้วว่าธรรมะของพระพุทธเจ้าจะสร้างคนให้
เป็นเช่นว่า นี้ได้จริง หรือแม้เชื่อแต่ทฤษฎีนั้น
ผิดเพี้ยนมันก็ไม่พาคนมาเป็นเช่นนี้ได้

อาตมามั่นใจว่าทฤษฎีพระพุทธเจ้าที่
อาตมาเอามาสอนนั้นมันไม่ผิด จะจริงเท็จอย่างไร
ก็พิสูจน์เอา เอหิภัสสิโก เชิญมาดูได้ เมื่อผู้ที่มี
คุณธรรมจริง ก็จะไม่แย่งอำนาจกัน ไม่แย่งอำนาจ
ประชาชนแต่ประชาชนเขาจะเชิดชู ทำดีด้วย ต่าง
ฝ่ายต่างทำโดยบริสุทธิ์สะอาดด้วย ทำให้ฟรีด้วย
แล้วคนไม่ยากใช้ไฉน นักการเมืองนี้ก็รับใช้
ปวงชนไปได้ตลอดแหละ อยากหยุดก็ยังไม่อยากเลย

ถาม : ถ้าอย่างนั้นการเมืองใหม่อย่าง
ที่ท่านกล่าวมานี้ก็จะยังไม่เกิดในสังคมไทยสัก

พ่อท่านฯ : เกิดสิ คุณอย่าเพิ่งไปดูถูก
คนสิ ประชาชนเราก็เผยแพร่ไปอย่างนี้ แต่ใช้
เวลา อย่างนี้หนะดีไหม ถูกไหม ตัวอย่างก็มีให้ดู

เชิญมาดูได้ เป็นเอหิภัสสิโก พระพุทธเจ้ายืนยัน
นะ トラบไถยังมีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ โลกจะ
ไม่ว่างจากอรหันต์ ถ้าเรียนรู้ให้เป็นสัมมาทิฐิได้
ปฏิบัติเอาจริงเอางัง จนกว่าคุณจะได้เชื่อ จนกว่า
คุณจะได้ลอง จนกว่าคุณจะได้ของคุณเอง คุณก็
จะรู้ว่า เอ้อ..อย่างนั้นมันใช่แฮะ ใช่..คุณก็ทำไป เรา
ถึงได้มีมวลจริงขึ้นมาเรื่อยๆ อาตมามั่นใจทำมา
ได้ ๓ ทศวรรษ กำลังขึ้นทศวรรษที่ ๔ ก็ได้ขนาด
นี้ เชื่อเชิญให้มาดูได้ เอหิภัสสิโก ไม่จำกัดยุค
กาลสมัย อกาลิโก ขอให้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบถูก
ตรง มันจะมีสังคมอาริยะจริงๆ ทุกวันนี้เราก็
มั่นใจของเรา แต่เราพูดมากไม่ได้ คือสังคมทุก
วันนี้ข้างนอกมันแตกแยกกันไปหมดแล้ว และ
ที่สำคัญเข้าใจพุทธธรรมที่สัมมาทิฐิไม่ได้แล้ว

ถาม : ในสันติโคกสังคมของเราเป็น
อย่างนี้ใช่ไหมคะ แต่สังคมโดยรวมของประเทศ
ตอนนี้การเมืองมันเป็นอย่างที่เป็นอยู่แล้วเราจะ
ปรับให้มันเป็นการเมืองใหม่ได้อย่างไรคะ

พ่อท่านฯ : เราไม่พยายามทำตนให้
เป็นลัทธิ เพื่อไปล้มลัทธิอื่น เราไม่สร้างการเมือง
ใหม่เพื่อไปล้มล้างการเมืองเก่า แต่เราจะสร้าง
การเมืองใหม่ให้คนพอใจมาเอา คุณไม่พอใจจะ
เป็นอย่างไรการเมืองเก่าก็แล้วไป

ถาม : แต่แนวทางอย่างนี้จะช้า

พ่อท่านฯ : ถึงจะช้าก็จริงเป็นแก่น
แท้ ดีกว่าเร็วแล้วเหลวและลง ไร้แก่นสาร จะช้า
เร็ว เราก็ใช้อุตสาหกรรมที่สุด เราพากเพียรอุตสาหกรรม
สร้างขึ้นมาจะได้เท่าไรก็เท่านั้น เรามั่นใจอยู่
หลายอย่าง ๑.สังคมมันยิ่งจะร้อน จะเลวทราม
มันยิ่งจะทุกข์ร้อนมากขึ้น มันสาหัสแล้ว เอาเปรียบ
กันมากขึ้นข้อขึ้น ไม่อบอุ่น ไร้ความไว้วางใจ
ทำร้ายกันรุนแรงยิ่งขึ้น ทุจริตหายบยิ่งขึ้น
๒.ทรัพยากรธรรมชาติเหตุปัจจัยในสังคมก็ตาม มัน

ร่อยหรอลง มันแย่งชิงกันหนักขึ้นๆ เลวร้ายลงเรื่อยๆ ๓.ไม่มีทางอื่นให้เลือกดีเท่าอีกแล้ว ๔.เราทำแล้ว เรามีของจริงเป็นตัวอย่างแล้ว เราเบาสบายแล้ว เราอยู่กันอย่างเป็นสังคมสงบสบาย

คุณจะเอาไหมล่ะ เมื่อความจริงมันจริงอย่างนี้ คนก็ต้องมาเอา เว้นแต่ว่าเราเป็นอย่างไรว่าไม่ได้จริง ถ้าจริงก็ต้องมาเอาที่เราเป็นตัวอย่าง การอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์เป็นเช่นนี้

คนที่ยิ่งมักน้อยสันโดษ ยิ่งสร้างสรรค์ได้มากนี้ แล้วไม่ยึด ไม่แบ่ง ไม่แย่งมาเป็นของกู แล้วมากองเหลือเพื่อผลาญพร่าอยู่ที่กู ทว่าเรามีแต่แชร์ มีแต่แจก เอาไปให้ส่วนกลาง ช่วยกันแบ่งแจก หากในหมู่เรามันมีมาก มันเยอะเราก็สะพัดแจกจ่ายให้หมู่บ้านอื่น

นโยบายการเมืองของชาวโคกสมมุติ

อย่างโก๋หูละณะ เป็นต้นว่า ถ้าบริหารประเทศเราจะตั้งทูตไปอยู่ต่างประเทศ ทูตก็จะไปเพื่อดูว่าเราจะเป็นประโยชน์อันใดบ้างให้แก่เขา ไม่ใช่คิดจะไปเอาอะไรจากประเทศเขา แม้สร้างผลผลิตได้เราก็จะขายอย่างบุญนิยมแก่เขา หรือให้แก่เขา ประเทศที่เราจะไปเป็นทูตคือ ประเทศที่ด้อยกว่าเรา ไปเพื่อจะช่วยเหลือเขาจริงๆ ถ้าไม่เช่นนั้นเราก็ไม่จำเป็นต้องตั้งทูตไปอยู่ประเทศเขา เพราะประเทศอื่นที่เจริญกว่าเราเขาก็ตั้งทูตมาอยู่กับเราแล้ว สัมพันธ์กันได้แล้ว แต่ที่เราต้องตั้งคนไปเป็นทูตประเทศที่ด้อยกว่าก็เพราะจะไปทำดังกล่าว

๑๒ ปี.ค.'๕๕ ที่ปฐมโศก พ่อท่านฯ
เทศน์หน้าศพ สมณะมันแจ่ง พุทธชาโต

“กรณีท่านพุทธชาโต ทำให้อ่านเรียนรู้ได้ด้วยกายสักขี สัมผัสเห็นได้ทางกาย แต่ทางใจเรารู้ได้ด้วยการอยู่ร่วมกันนานๆ ไม่เห็นได้ง่ายๆ อย่างทางกาย การเรียนรู้ทางจิตใจก็ได้บ้าง...

การแสดงออกทางนอกทางกาย เป็นสัจจานุโลมมิกญาณ จิตของท่านไม่มีกาม แต่แสดงออกมาละเอียดหลายอย่าง บางทีเจตนาเพื่อประโยชน์ บางทีก็เป็นการกดขี่กิเลสตนเองขนาดหนึ่ง แต่อาตมาไม่บังอาจยืนยันเด็ดขาดทางนามธรรม ส่วนทางกายกรรม กายสักขีสามารถเห็นได้ แม้ใจกดขี่ก็ตาม...

ผู้ที่สามารถกดขี่ไม่ให้สิ่งไม่ดีออกมาภายนอกได้ แม้ภายในยังมีกิเลสอยู่ก็ตาม คนเช่นนี้ถือเป็นโคตรบุญบุคคล โคตรบุญจิตยังไม่รู้...

กามภพคือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ๕ ทวารภายนอก กระทบแล้ว ไม่กระเทือนหวั่นไหว สำหรับอนาคามี เหลือความเป็นสัตว์แค่ที่รูปภพ และอรุณภพ ยังมีมานะ อุทธัจจะ อวิชชา ท่านไม่เป็นสัตว์ของกามภพแล้ว กายสักขีเห็นได้...

จิตวิญญาณของปุณฺณยังเป็นสัตว์โลก อยู่เต็มสภาพ ๓ ภพ ติดอะไร มันก็ยังเป็นชาติ ไม่ว่าลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุขใดๆ เมื่อตาย ร่างกายไม่มีอายตนะทางกามภพ แต่จิตวิญญาณ จะดิ้นรนแสวงหากามที่ติดนั้น นั่นแหละนรกแท้ เป็นนรกที่ทุกข์ทรมานเพราะกามตัณหาแต่ไม่มี กามภพให้เสพ อวิชชาจะทรมานแสนสาหัส...

ตายแล้วจิตวิญญาณก็มีแต่จิตไม่มี สถานที่อื่น จะมีสถานที่และกามภพต่อเมื่อมีร่างกายแล้วเท่านั้น จิตไปได้ไกล ไม่มีอะไรกันบังได้ จะไปเกิดโลกลูกไหน แล้วแต่วิบากของแต่ละคน การตายจึงน่ากลัว เพราะทุกข์แท้กว่าตอนเป็น มากกว่าหลายเท่า ตอนเป็นๆตกนรกขนาดไหนก็ยังมีกามภพให้ออกมาบรรเทา หรือแสวงหาใหม่..."

๑๓ มี.ค.'๕๕ ที่ปฐมมโศก พิธีมอบลด ให้นักเรียนที่จบม.๖ จากโอวาทบางส่วนที่พ่อท่านฯ กล่าว "ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนเราต้องพัฒนาตนเอง การพัฒนาตนเองยังพัฒนาเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น จิตที่ได้พัฒนาแล้วของพุทธ จะหัวอ่อน แหวไว ต่อสิ่งต่างๆ ดัดได้ง่าย ละเอียดลึกซึ้ง ทั้งสามารถ อยู่เหนือพลังจิตที่ชั่ว เหนือพลังอกุศล หรือไม่มี จิตเลวในตัวเรา อาตมามั่นใจว่าการศึกษานี้ของ พุทธอย่างนี้ประเสริฐ ทำให้คนดีได้อย่างแท้จริง เป็นวิทยาศาสตร์สามารถเปลี่ยนแปลงจิตได้สำนึก หรือจิตไร้สำนึกได้ แล้วรู้ความดีความชั่ว รู้ สมมุติสัจจะ รู้ปรมาตมสัจจะ มีภูมิธรรมที่เป็น สัมปปริสธรรมได้ รู้อัตตะ ธรรมะ สาระ รู้องค์ ประกอบรวม รู้ปรีสัญญิตาหมู่กลุ่มนี้เป็นอย่างไร ยึดถือกันอย่างไร ส่วนบุคคลบุคคลปโรปริญญิตา

จบม.๖ แล้วเราต้องรู้สิ่งที่จะต้องเชื่อม ต่อ พยายามคิดดีๆ ตั้งใจดีๆ หลวงปู่พยายามนำ พาส่งดีๆ ยืนยันว่าไม่พาดกตำ ไม่อยากจะพยากรณ์ อนาคตโลกกำลังมุ่งหาสิ่งดีๆ ความรู้การศึกษาของ ชาวโอโคกล้วนนำไปสู่สิ่งดีๆ ต่อไปฐานงานของเราจะครบ แม้แต่ขะยะวิทยา ซึ่งจะต้องเรียน พานิชย์ศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ จะต้องเปลี่ยนแปลงขะยะให้นำมาสู่สิ่งที่ดี..."

บารมีสองพระโพธิสัตว์

โพธิสัตว์หนึ่งนั้น	ทรงนำ
ครองแผ่นดินโดยธรรม	แน่แท้
เจ็ดนักษัตรเวียนจนน่า	แปดสิบ-สี่ปี
ทรงซึ้งยั้งยืนแล้ว	พลกล้วนสุดดี
อีกโพธิสัตว์นั้น	กล้านำ
ประกาศก้องสัจธรรม	พุทธแท้
เจ็ดสิบเจ็ดเวียนจนน่า	เจ็ดมาส เจ็ดทิวา
เลขเจ็ดสี่ตัวแล้ว	ครบได้ครั้งเดียว
สองโพธิสัตว์สร้าง	บารมี
แจกเช่นต้นโพธิ์ศรี	ร่วมไสร
สองพลังคู่สักขี	ช่วยสัตว์ โลกเฮย
เสียงลั่นกรรไกรให้	โห่ร้องอึ้งคึง
บุญนิยมอยู่ให้	ร่วมเย็น
ทุนนิยมอยู่เชิญ	เดือดร้อน
สัตว์โลกเล็ดกระเซ็น	ถูกสูบ กินเฮย
กลียุคมันจะย้อน	โลกให้นิภัย

* พงษ์เทพางค์ ติงมระโดน

ทรงพระเจริญ..

สดดสายพระเนตรส่อง
แผ่เมตตาทุกขทุกพลก
จากห้วงชั้นสิบหก
เพื่อบปกป้องทุกผองไทย
คร่ำเคร่งทุกคืนวัน
เรื่องพลธำรงไท

หาเหตุแห่งเภทภัย
ได้หยุดเหตุอาเพศทวี

จากคอลัมน์ด้ามขวานผ่าซาก
ปิยะโชติ อินทรนิवास

น.ส.พ. ASTV

วันพฤหัสบดี ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔

ภาพประกอบ พระองค์ท่านที่ช่องหน้าต่างชั้นที่ ๑๖

สาธุ...ศรัทธา...ปสาทะ

สาธุ...ศรัทธา...ปสาทะ

พระผู้รู้ พระผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
อันช้าน้อยยังหนักหน่วงด้วยบ่วงบาป
มีความชอบความขังรุงรังรัด
จึงพากเพียรเรียนพุทธไม่หยุดยั้ง
แม้เหนียวหนืดฝืดฝืนกลืนไม่ลง
เพราะมีองค์พระสัมพุทธพิสุทธิล้ำ
มีจำนวนเท่าเม็ดทรายสายธารา
วิชาพุทธสุดประเสริฐกำเนิดพระ
ก็พันทุกข์สูกสการวับาวแว
จงเรียนเถิด “เรียนพุทธ” อย่าหยุดอยู่
เรียนให้ถึงที่สุดโลกุตระ

จงอ่อนน้อม ยอมให้เป็น เช่นต้นหญ้า
ทลายท่า ชูดอก ออกไสว
ถูกดากดาง ถูกทอดทิ้ง ยิ่งตั้งใจ
มีฝนใหม่ พร้อมจะงอก ชูดอกงาม

* ศ.ชุติน

มนุษย์นันทุมิเศษกิเลสน้อย
ไม่ระย่อไม่ท้อถอยทุกขปัญหา
ลงพื้นที่คนน้ำท่วมร่วมชีวิตชีวา
ลำบากกายสบายอุราโลกสุนทรีย์
มนุษย์นันทุมิเศษคือชาวอโศก
อยู่กับโลกน้อมรับไม่หลบหนี
รบกับกิเลสเกมอิตตาบรรดา
เพิ่มเรี่ยวแรงแห่งอารีเอื้อโลกเรา

ด้วยคารวะศรัทธามหาศาล
พระผู้ผ่านพระผู้พ้นวังวนวัฏฏ์
ยังมีศราปราคีที่ข้องขัด
หวังจะตัดให้หลุดเช่นพุทธรอง
โถมพลังตัดโลดโลภ โกรธ หลง
ยังมั่นคงตัดกิเลสด้วยเจตนา
เป็นผู้นำแนวเนื่องอยู่เบื้องหน้า
ซึ่งนำพาพ้นกิเลสวิเศษแล้ว
ซึ่งลดละราคะทุกถิ่นแถว
ก็พร่าวแพรวพรั่งเพริศกำเนิดพระ
เรียนให้รู้เรียนให้ลุสาธุสะ
เรียนให้ถึงชัยชนะนิรันดร์เทอญ

* ศ.พาพุทธ จันทสิริ

กวางแดตร้อนลมหนาวทั่วราวป่า
หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดินทุกถิ่นที่
อุปสรรคทั้งปัญหาขัดขืน
ยืนหยัดพลีชีวิตอุทิศตน
เป็นตัวแทนกสิอยู่แนวหน้า
คือแบบอย่างพัฒนาและฝึกฝน
ทรงอดมาตลอดขบอดอดทน
ม.อุปถัมภ์สถานการบำเพ็ญ
เพราะขัดเจนเป้าหมายถวายชีวิต
ก่อเกิดจิตสรสร้างอย่างเห็น
ความพอเพียงเพียงพอก็เกิดเป็น
มิใช่เล่นตามไปดูจะรู้จริง
ทุกคนมีใจสู้อยู่เต็มร้อย
ไม่ท้อถอยสักครั้งทั้งชายหญิง
ต่างทุ่มโถมมาตลอดไม่ทอดทิ้ง
จึงเกิดสิ่งอัศจรรย์ในวันนี้

* ศ.ธรรม

ชื่อ นายชายชาย เต็มวรรณ
เกิด ๒๐ มีนาคม ๒๕๐๒
พี่น้อง ๕ คน เป็นคนที่ ๑
ภูมิลำเนา กรุงเทพฯ
สถานภาพ สมรส
การศึกษา ปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๒๕๒๔)
อาชีพเดิม พนักงานโรงงาน(๒๕๒๙-๒๕๓๘) สถานที่ทำงาน เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ

ปี ๒๕๓๘ กำลังเบื่องาน อ่านเจอบทความเรื่องสวนธรรมชาติดิโกะในรถปรับอากาศปอ.พ.๔ ประทับใจอยากไปใช้ชีวิตแบบธรรมชาติ จึงเขียนจดหมายไปแนะนำตัวและบอกว่าอยากไปอยู่ด้วย เพื่อฝึกฝนตนเอง ได้รับคำตอบว่าได้ จึงลาออกจากงาน ไปอยู่นาน ๓ เดือน แล้วกลับบ้าน จากนั้นไปๆมาๆ เป็นเวลา ๑ ปี ๕ เดือน

ปี ๒๕๓๙ ได้พบกับคุณแซมซ้อย ที่สวนธรรมชาติดิโกะ คบคั่นกันประมาณ ๑ ปี และได้จดทะเบียนสมรสกันปลายปี ๒๕๓๙

ปี ๒๕๔๐ เข้ามาทำงานที่บริษัทพลังบุญจำกัด (พนักงานคลังสินค้า)

ปี ๒๕๔๖ ขอย้ายมาทำงานที่บริษัทแด่ชีวิตจำกัด (๑ ปี ๕ เดือน) ก่อนขอย้ายกลับคืนมาทำงานที่บริษัทพลังบุญ (ช่วงก่อนมีการก่อสร้างอาคารพลังบุญใหม่ หรือสถาบันบุญนิยม)

ต้นปี ๒๕๕๐ มีปัญหาด้านสุขภาพ (เข้ารับการผ่าตัด) และลาพักรักษาตัว (ประมาณ ๗ เดือน)

ปัจจุบัน ทำงาน(รับใช้พระศาสนา)ที่บริษัทพลังบุญ(แผนกรับฝากของ)

ปัญหาและอุปสรรค การไม่ตั้งใจจริง ไม่เอาจริง ไม่สู้งานหนัก

แนวทางแก้ไข เพิ่มความเพียรพยายามอดทนให้มากขึ้น

คติประจำใจ ใครจะเข้าใจว่าท่านเป็นคนชนิดใดนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่ท่านเป็นคนชนิดใดต่างหาก

เป้าหมายชีวิต พยายามเรียนรู้ลดละกิเลส(โลภ โกรธ หลง) ของตนให้ได้ตลอดชีวิต (รู้จักหน้าที่ทั้งต่อตัวเอง และต่อบุคคลอื่น หรือสังคม แล้วทำหน้าที่นั้นให้ครบถ้วนสมบูรณ์)

ข้อคิดข้อฝาก การชักชวน คือ “การทำงานอย่างมีความสุข”
 ขังนี้ก็เพราะเหตุว่า ยิ่งทำก็ยิ่งมีโอกาสเรียนรู้ความจริงจากใจตนเอง
 ลึกซึ้งขึ้นไปอีก (อ.ระพี สาคริก, “ฝนละอองที่มีชีวิต”, ไทยโพสต์, พย.๑๘ ก.พ.๒๕๕๓)

- กำจัดอินทรีย์ด้วยอินทรีย์
- ได้ดีมีผลอรหันต์
- ผ่านพบภิกษุปัจจุบัน
- เสื่อมมหันต์ตันทำอสังกรรม

อดีตชาติของ**พระปาราปริยเอระ** เคยสั่งสมบุญไว้แล้ว ในสมัยของ**พระพุทธเจ้าปิยทัสสี** ได้เป็น**นายพราน**ล่าเนื้อในป่าใหญ่

วันหนึ่ง ขณะที่เขาเที่ยวล่าสัตว์อยู่นั้น เป็นบุญกุศลยิ่งนัก ได้พบพระปิยทัสสีพุทธเจ้า ทรงปลาดผ้าบังสุกุล(ผ้าที่เขาทิ้งไม่ใช้แล้ว) แล้วประทับนั่งสมาธิอยู่ เขาเห็นอย่างนั้นศรัทธาก็บังเกิดขึ้น จึงลงไปในสระบัวเก็บดอกปทุม(ดอกบัวหลวง) เอามาทำเป็นที่มุงบังแด่**พระพุทธเจ้า**

พระองค์ทรงประทับอยู่ ณ ที่มุงบังนั้นตลอด ๗ วัน ๗ คืน หากวันใดดอกปทุมเก่าเหี่ยวเฉา เขาก็ทิ้งไป นำเอาดอกปทุมใหม่ๆ สดๆ มามุงบังแทน เขากระทำอย่างนี้ทุกวัน แล้วเย็นประนมกรอัญชลี(ประนมมือแสดงความเคารพ)อยู่

จนกระทั่ง วันที่พระองค์ทรงออกจากสมาธิแล้ว ได้ตรัสพยากรณ์แก่นายพรานว่า

“ผู้ใดบูชาเราตถาคตตลอด ๗ วัน ได้สร้างที่มุงบังด้วยดอกบัวอันเป็นที่น่ายินรมย์ใจถวายเรา **ผู้นั้นจะได้เสวยสมบัติในเทวโลก(โลกของผู้มีจิตใจสูง)** ตลอด ๑๔ กัป(ชาติที่เกิด) และในอนาคตกาล ภายหน้าอีก ๑,๔๐๐ กัป **ผู้นั้นจะออกบวช จะยังจิตให้เกิดในเนกขัมมะ(การออกจากกาม)** เหมือนน้ำย้อมไม่ติดในใบบัว ฉันทใด ก็เลสก็ไม่ติดอยู่ในญาณ(ความรู้แจ้งสัจธรรม)ของผู้นั้น ฉันทนั้น”

เขาได้ฟังคำพยากรณ์นั้นแล้ว ดีใจยิ่งนัก ตั้งจิตไว้ด้วยดี บำเพ็ญบุญกุศลสืบไปจนตลอดชีวิต

ตายจากชาตินั้นแล้ว ได้ท่องเที่ยวไปเกิดเป็นเทวดา(ผู้มีจิตใจสูง) และมนุษย์(ผู้มีจิตใจประเสริฐ)ทั้งหลาย เน้นนานจนกระทั่งถึงสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคตม** ก็ได้เกิดเป็นบุตรของ**พราหมณ์มหาศาล**(พราหมณ์ผู้มั่งคั่ง) อาศัยอยู่ในกรุงสาวัตถี นครหลวงของแคว้นโกศล

เขามีนามว่า **ปารายีระ** ซึ่งเป็นชื่อตามโคตร(ต้นตระกูล)ของเขา เมื่อเติบโตเป็นหนุ่มแล้ว ได้รู้เรียนจบไตรเพท(คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพราหมณ์เป็นพระเวท ๓ อย่าง) เป็นผู้มีความรู้ดีในศิลปะทั้งหลายของพราหมณ์

วันหนึ่ง เขาได้มีโอกาสไปที่พระเชตวันมหาวิหาร นั่งอยู่ท่ามกลางหมู่ชนที่พากันมาฟังธรรม ขณะนั้นพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงธรรมอยู่ ได้ตรัสสอน**อินทริย-ภาวนาสูตร**(คือการมีอำนาจควบคุมอินทริยได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ให้ดับความชอบใจและไม่ชอบใจในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส อารมณ์ต่างๆได้ โดยตั้งอยู่ในอุเบกขาว่างใจเป็นกลางอย่างมีสติสัมปชัญญะรู้ในโทษภัยนั้น)

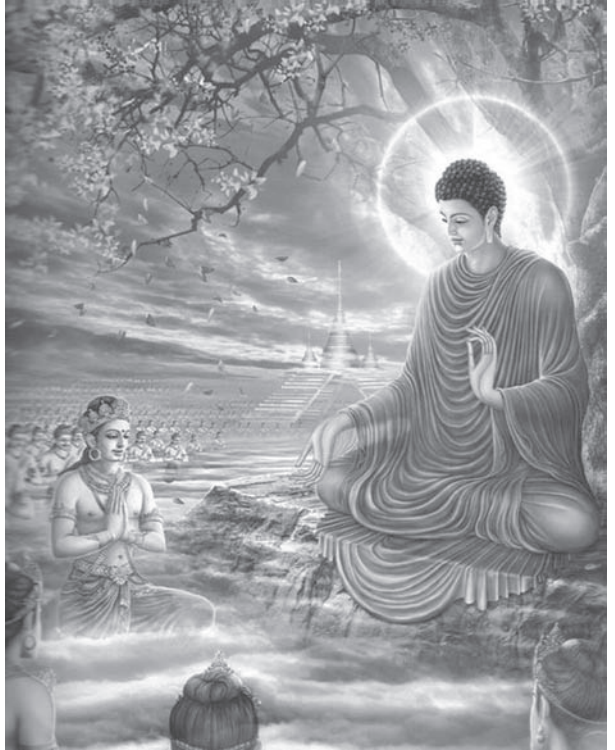
เขาได้ฟังธรรมนี้แล้ว บังเกิดศรัทธาแรงกล้า จึงขอบวชประพฤติธรรมในพระพุทธศาสนา ครั้นได้บวชเป็น**ภิกษุปารายีระ**แล้ว ก็พากเพียรบำเพ็ญธรรมเอาพระสูตรนั้นมาตั้งวิปัสสนา(ฝึกอบรมปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง)อยู่เสมอๆ จึงมักอยู่แต่ผู้เดียว ทำจิตให้สงบสงัดจากกิเลสแล้วเพ่งฌาน(ความเพียรเผาผลาญกิเลส)ว่า

“บุรุษพึงทำอะไรตามลำดับ พึงประพฤติวัตร(ข้อปฏิบัติ)อย่างไร ประพฤติมารยาทอย่างไร จึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำกิจตน และชื่อว่าไม่เบียดเบียนใครๆ

อินทริย(อำนาจของตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ)ทั้งหลาย ย่อมมีเพื่อประโยชน์ และไม่ใช้ประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งหลาย อินทริยที่ไม่ระวังรักษา ย่อมไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์ อินทริยที่ระวังรักษา ย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์ **บุรุษผู้ระวังรักษาและคุ้มครองอินทริยนั้นแหละ จึงชื่อว่าเป็นผู้ทำกิจตน และชื่อว่าไม่เบียดเบียนใครๆ**

ถ้าผู้ใดไม่ห้ามจักขุนทริย(อำนาจของตา) ที่เป็นไปในรูปทั้งหลาย ไม่เห็นโทษ ผู้นั้นย่อมไม่พ้นจากทุกข์ได้เลย

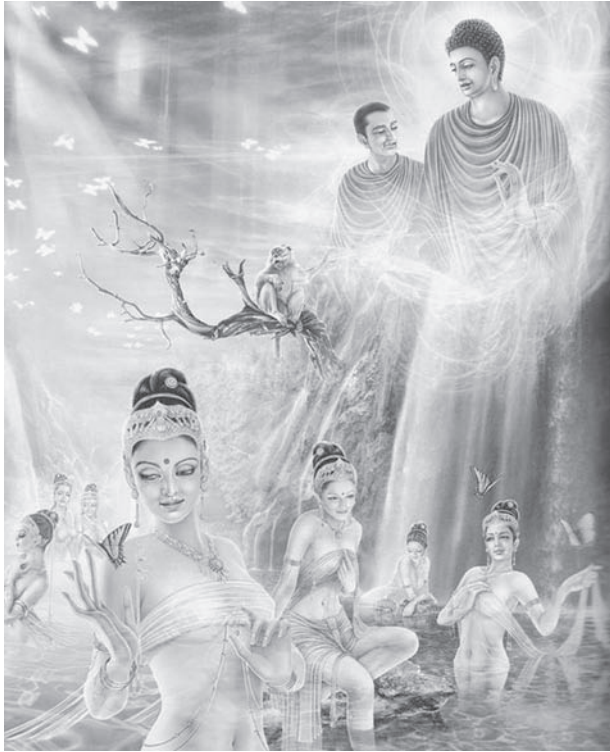
ผู้ใดไม่ห้ามโสติดินทริย(อำนาจของหู) ที่เป็นไปในเสียงทั้งหลาย ไม่เห็นโทษ ผู้นั้นย่อมไม่พ้นจากทุกข์ได้เลย

ผู้ใดไม่เห็นอุปายที่จะสลัดออก ที่จะไม่ล่องเสฟในกลืน ผู้นั้นยังหมกมุ่นติดอยู่ในกลืน ย่อมไม่พ้นจากทุกข์

ผู้ใดมัวแต่คำนึงถึงรสเปรี้ยว รสหวาน รสขม ผู้นั้นกำหนดยินดีด้วยตัณหา(ความดิ้นรนปรารถนา)ในรส ไม่คำนึงถึงความตั้งใจในการบวชว่า จะทำทุกข์ให้สิ้นไป ฉะนั้นผู้นั้นย่อมไม่พ้นจากทุกข์

ผู้ใดยังนึกถึงสัมผัสอันสวยงาม ไม่ปฏิกุศล(สกปรกน่ารังเกียจ) มีใจยินดีอยู่ ผู้นั้นย่อมเกิดผลทุกข์ต่างๆ ซึ่งมีราคะ(ความกำหนดยินดี) เป็นเหตุ

ผู้ใดไม่ระวังรักษาใจจากอารมณ์ทางใจทั้งหลาย ทุกข์อันเกิดจากกระแสอารมณ์ทั้ง ๕ (คืออารมณ์ทางรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส) ย่อมติดตามผู้นั้นไป เพราะการไม่ระวังรักษาใจนั้น

ร่างกายนี้เต็มไปด้วยหนอง เลือด และซากศพจำนวนมาก เป็นของที่น่ายขางผู้ฉลาดทำไว้ เป็นของเกลียดเกลาวิจิตรงดงามแต่ภายนอก ภายในเต็มไปด้วยของสกปรก มีคุณ(อุจจาระ)เป็นต้น สกปรกจุลสมุก(ถ่านชนิดหนึ่งทำจากใบไม้) ฉะนั้น

คนพาลย่อมไม่รู้ลึกลับว่า ร่างกายนี้เป็นของเผ็ดร้อน เป็นทุกข์ กลับรู้ลึกลับว่ามีรสหวานน่ายินดี เกี่ยวพันกันด้วยความรัก

เห็นเป็นของฉาบไล้ไว้ด้วยสิ่งน่าชื่นใจ เสมือนมิดโณฉาบทาแล้วด้วยน้ำผึ้ง ฉะนั้น

บุรุษที่กำหนดยินดีในรูป เสียง กลิ่น รส และสัมผัสของหญิง ย่อมเกิดผลทุกข์ต่างๆ กระแสตัณหาในหญิงทั้งปวง ย่อมไหลไปในทวารทั้ง ๕ ของบุรุษ ผู้ใดมีความเพียรป้องกันกระแสตัณหาเหล่านั้นได้ ผู้นั้นย่อมตั้งอยู่ในประโยชน์ ตั้งอยู่ในธรรม เป็นผู้ขยัน มีปัญญาพิจารณาอยู่ ดังนั้นจึงควรเป็นผู้ยินดีทำกิจ อันประกอบด้วยประโยชน์และธรรม การประกอบด้วยกามารมณ์ ย่อมทำให้จมอยู่ในโลก

บุคคลพึงเว้นกิจอันไร้ประโยชน์เสีย เมื่อรู้ว่สิ่งนั้นไม่ควรทำ แล้วพึงเป็นผู้ไม่ประมาท มีปัญญาสอดส่องในสิ่งนั้น บุคคลจึงควรยึดถือเอาแต่กิจที่ประกอบด้วยประโยชน์ และมีความยินดีอันประกอบด้วยธรรม แล้วพึงประพจน์ไว้ เพราะว่า**ความยินดีในธรรมนั้นแหละ เป็นความยินดีสูงสุด**

ผู้ใดปรารถนาจะชิงเอาสิ่งของของผู้อื่น ด้วยอุปายใหญ่่น้อยต่างๆ ฆ่าผู้อื่น เบียดเบียนผู้อื่น ทำคนอื่นให้เศร้าโศก ฉกชิงของคนอื่นด้วยความทารุณร้ายกาจ การกระทำของผู้นั้น เป็นการกระทำที่ยินดีในความฉิบหาย

ดังนั้น บุคคลผู้มีกำลัง เมื่อจะฝ่าไม้ ย่อมตอกลิ้มด้วยลิ้ม จันใด **ภิกษุผู้ฉลาดย่อมกำจัด
อินทรีย์ด้วยอินทรีย์** จันนั้น

ผู้ใดอบรมศรัทธา(มีความเลื่อมใสเป็นอำนาจ) วิริยะ(มีความเพียรเป็นอำนาจ) สติ(มีความระลึกทั่วเป็นอำนาจ) สมาธิ(มีจิตตั้งมั่นเป็นอำนาจ) และปัญญา(มีความรู้แจ้งเป็นอำนาจ) กำจัดอินทรีย์ด้วยอินทรีย์แล้ว ย่อมเป็นพราหมณ์(คนประเสริฐ)ผู้ไม่มีทุกข์ เป็นผู้ตั้งอยู่ในประโยชน์ ตั้งอยู่ในธรรม ได้ทำตามคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งปวงแล้ว ย่อมได้รับความสุข”

ภิกษุปาราปริยะฝึกฝนเพ่งฌานอย่างนี้ อบรมปัญญาด้วยการพิจารณาในผัสสาสนะ(การกระทบทางตาด้วยรูป ทางหูด้วยเสียง ทางจมูกด้วยกลิ่น ทางลิ้นด้วยรส ทางกายด้วยสัมผัส ทางใจด้วยอารมณ์) จนรู้ตามความเป็นจริงในคุณ ไฉน ใน การสลัดออก ได้ปฏิบัติคุ้มครองดี รักษาดี สำรวมระวังดี

ไม่ช้านานนัก ก็ได้บรรลุธรรม **เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในโลก** ในเวลานั้นพระปาราปริยะเถระได้อุทานออกมาว่า

“เราละผัสสาสนะ ๖ ประการได้แล้ว เป็นผู้คุ้มครองทวาร สำรวมด้วยดี กำจัดสรรพกิเลสทั้งปวง ที่เป็นรากเหง้าแห่งการเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในทุกข์ บรรลุความหมดสิ้นอาสวะ(กิเลสที่หมักหมมในสันดาน)ได้แล้ว”

นับแต่นั้นมา พระเถระนี้ได้เผยแผ่ธรรมในที่ต่างๆ ได้พบเห็นความเป็นอยู่ของภิกษุทั้งหลาย ที่เปลี่ยนไปภายหลังที่พระศาสดาทรงปรินิพพานไปแล้ว

ดังนั้น เมื่อถึงเวลาที่พระเถระนี้จะปรินิพพาน จึงได้ไปยังสาละวัน(ป่าต้นสาละหรือป่าต้นรัง) อันเป็นฤดูดอกไม้ผลิ ซึ่งดอกไม้พากันบานสะพรั่ง พระเถระได้เจริญฌาน ทำจิตแน่วแน่ มีอารมณ์เป็นหนึ่ง สงบสงัดปราศจากกิเลสทั้งปวง แล้วประกาศว่า

“เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์ชีพอยู่นั้น ความประพฤติของพวกภิกษุเป็นอย่างไร แต่เมื่อพระองค์เสด็จปรินิพพานไปแล้ว เดียวนี้พวกภิกษุประพฤติเป็นอีกอย่างหนึ่ง

ก็พวกภิกษุแต่กาลก่อนนั้น ยังเป็นผู้สันโดษ(ใจพอ)ด้วยปัจจัย(สิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต) ตามมีตามได้ นุ่งห่มผ้าเป็นปริมณฑล(เรียบบร้อย)เพียงพอป้องกันความหนาวอันเกิดจากลม และเพื่อปกปิดความละอายเท่านั้น

แม้ขบฉันอาหารอันประณีตก็ตาม

เศร้าหมองก็ตาม น้อยก็ตาม มากก็ตาม ก็เพื่อยังอัตภาพ(ร่างกาย)ให้เป็นไปเท่านั้น ไม่ติดหลง ไม่พัวพันเลย

แม้ถูกความเจ็บไข้ครอบงำ ก็ไม่ชวนชวายนึกในการแสวงหาฯ ไม่มากเหมือนการชวนชวายในความสิ้นไปแห่งอาสวะทั้งหลาย มุ่งแต่ชวนชวายพอกพูนวิเวก(สงบสงัดกิเลส) อยู่โคนไม้ในป่า ชอกเขา และถ้ำเท่านั้น

ประพัตติตนเป็นผู้อ่อนน้อม มีศรัทธาตั้งมั่น เลี้ยงง่าย อ่อนโยนมีใจไม่กระด้าง มีสติปากไม่ร้าย ปรับเปลี่ยนได้ตามความคิด อันเป็นประโยชน์ของตนและของผู้อื่น

เป็นผู้มีข้อปฏิบัติในการก้าวไปข้างหน้า ถอยกลับมาข้างหลัง ในการบริโภคปัจจัย การลี้ยงชีพโคจร และการมีอิริยาบถที่ละมุนละไม อันก่อให้เกิดความเลื่อมใส เสมือนสายน้ำมันเหลว ไหลออกจากปากภาชนะ อย่างไม่ขาดสายเลย

ก็แต่บัดนี้ ภิกษุแต่กาลก่อนเหล่านั้น ผู้ซึ่งสิ้นอาสวะทั้งปวงแล้ว เป็นพระเถระผู้คงที่ เจริญมานเป็นอันมาก ได้พากันปรินิพพานไปแล้ว เหลืออยู่น้อยเต็มที ความสิ้นไปแห่งกุศลธรรมและปัญญา อันเป็นคำสั่งสอนสุดประเสริฐของพระผู้มีพระภาคเจ้า จึงสิ้นไปในเวลาที่ควรทำให้กิเลสลามกทั้งหลายสิ้นไป

ดังนั้น บัดนี้ภิกษุเหล่าใดยังปรารถนาความเพียรเพื่อความสงัด(จากกิเลส) ภิกษุเหล่านั้นชื่อว่า เป็นผู้มีสัทธรรม(ธรรมแท้)ที่เหลือเป็นข้อปฏิบัติอยู่

แล้วบัดนี้กิเลสได้เฟื่องฟู
งอกงามขึ้น ครอบงำคนพาล(คนฉลาด
ชั่ว) จำนวนมากไว้ในอำนาจ
ดุจปีศาจเข้าสิงคนทำให้เป็นบ้าเพื่อคลั่ง
อยู่ ต้องท่องเที่ยวเวียนตายเวียนเกิด
ไปมา ยึดถือเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นตัว
ตน ล้วนก็เพราะกิเลสเป็นเหตุทั้งสิ้น
จึงพากันละทิ้งสัทธรรมเสีย ทำการ
ทะเลาะวิวาทกัน ยึดถือตามความเห็น
ของตน ลำคัญว่าสิ่งนี้เท่านั้นประเสริฐ
มีผู้คนที่ละทิ้งทรัพย์สมบัติ

บุตรและภรรยา แล้วออกบวช แต่พากันกระทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ แม้เพราะเหตุแค่อาหารเพียงทัพพีเดียวเท่านั้น

ภิกษุเหล่านั้นฉันภัตตาหารเต็มอิ่มแล้ว ถึงเวลานอนก็นอนหงาย ตื่นแล้วก็กล่าวแต่ถ้อยคำที่พระศาสดาทรงติเตียน

กระทำตนเป็นผู้มีจิตไม่สงบในภายใน พากันเรียนรู้กระทำแต่คิลปะ(ผิดมือ)ที่ไม่ควรทำ มีการประด่าบ่ม เป็นต้น ย่อมไม่หวังประโยชน์ในทางบำเพ็ญสมณธรรม(ธรรมของผู้สงบระงับกิเลส)เลย

มุ่งแต่จะได้สิ่งของไว้มากๆ เช่น น้ำมัน อาหาร ที่นั่งที่นอน ของกินของใช้ต่างๆ เพื่อไป

ให้แก่คฤหัสถ์ อันเป็นการประจบเอาใจ

ทั้งยังมีการทำยาปฐะยารักษาคณไช้ เหมือนพวกคฤหัสถ์ที่เป็นหมอรักษาโรค
มีการทำกิจน้อยใหญ่อย่างคฤหัสถ์

ตกแต่งร่างกายเหมือนพวกหญิงแพศยา

ประพฤติดนเป็นใหญ่เยี่ยงกษัตริย์

แสวงหาของที่พอใจด้วยอุบายต่างๆ คือ ทำให้คนหลงเชื่อ หลอกลวง เป็นพยานโก่งตาม
โรงศาล ใช้เล่ห์เหลี่ยมอย่างนักเลง พุดเลียบเคียง ตลบตะแลงเพียงเล็กน้อย แต่ได้ทรัพย์ไว้มาก
มาก ทำให้ผู้คนบำรุงบำเรอตน เพราะงานเป็นเหตุ แต่มิใช่เพราะธรรมเป็นเหตุ

ภิกษุเหล่านี้เที่ยวแสดงธรรมตามถิ่นต่างๆ เพราะเหตุแห่งลาภ มิใช่เพราะมุ่งประโยชน์
แล้วก็มักทะเลวาทกัน เพราะเหตุแห่งลาภสงฆ์ เป็นผู้เหินห่างจากอาริยสงฆ์ เลี้ยงชีวิตอยู่ด้วยอาศัย
ลาภของผู้อื่น อย่างไม่มีหิริ(ความละอายต่อการทำผิด)เลย

จริงอย่างนั้น ภิกษุเหล่านี้ไม่ประพฤติตามสมณธรรมเลย เป็นเพียงคนหัวโล้น คลุมร่าง
ไว้ด้วยผ้ากาสาฬหพัศตร์เท่านั้น ประราณาแต่การสรรเสริญถ่ายเดียว มุ่งหวังแต่ลาภและสักการะ

เมื่อเป็นอยู่อย่างนี้ การบรรลุมรรคที่ยังไม่ได้บรรลุ หรือการตามรักษาธรรมที่ได้บรรลุแล้ว
มิใช่ทำได้ง่ายเหมือนเมื่อพระศาสดายังทรงพระชนม์อยู่ แม้กระนั้นก็ตาม มุนี(นักบวชผู้รู้แจ้งเข้าถึง
ธรรม) พึงตั้งสติเที่ยวไปในบ้าน เหมือนคนไม่สวมรองเท้า ตั้งสติเที่ยวไปในถิ่นที่มีหนาม

พระโยคี(นักบวชผู้แสวงหาความสงบ) เมื่อตามระลึกถึงวิปัสสนา ที่ประราณาเหมือน
ตั้งในกาลก่อน ย่อมไม่ทอดทิ้งวัตร(ข้อปฏิบัติ) สำหรับภาวนา(ทำให้เกิดผล) ด้วยวิธีเหล่านั้นเสีย
แม้ถึงเวลานี้จะเป็นเวลาสุดท้ายภายหลังก็ตาม แต่ก็พึงสามารถบรรลุอมตบท(ทางแห่งนิพพาน)ได้”

ครั้นพระปาราปริยเถระ ผู้เป็นสมณะที่อบรมอินทรีย์ดีแล้ว ได้แสวงคุณอันยิ่งใหญ่แล้ว มี
ภาพใหม่สิ้นแล้ว กล่าววิธีปฏิบัติอย่างนี้จบแล้ว ก็ได้ปรินิพพาน(การตายของผู้หมดกิเลสแล้ว
โดยไม่กลับมาเกิดอีก) ณ ที่ตรงนั้น

❀ นวมทุกาท

จันทร์ ๙ เม.ย. ๒๕๕๕

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๒๕๓, ๓๘๖, ๓๙๔

อรรถกถาเล่ม ๕๐ หน้า ๕๒๐

อรรถกถาเล่ม ๕๓ หน้า ๑๘)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติโลก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ปมาโท มจจุโน ปทำ ความประมาท เป็นทาง
แห่งความตาย

อุปมาเทนะ สมปาเทถะ ฉะนั้น จงถึง
พร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด

ความประมาทได้แก่การปล่อยจิต, การเพิ่มพูน
การปล่อยจิต, การกระทำไม่ต่อเนื่อง ไม่มั่นคง,
การประพฤติด้อยหย่อน, การทอดทิ้งคันถะธุระ
และ วิปัสสนาธุระ, การไม่เสพคุ่นให้มาก, การ
ไม่ตั้งใจจริง, การไม่ประกอบเนื่องๆ ความหยุด
อยู่ในการเจริญกุศลธรรมทั้งหลาย

* เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๒-อา.๑๒ สมณะและสิกขมาตุจำนวน
หนึ่งเดินทางไปประเทศอินเดียและประเทศเนปาล

จ.๖-พ.๑๙ นักเรียนสัมมาสิกขาเข้าค่าย
ที่วังน้ำเขียว นำโดยสมณะลานบุญ วชิโร

ส.๑๑ สมณะ ๒ รูปปฏิบัติงานนิมนต์ประชุม
กลุ่มที่ จ.ชุมพร นำโดยสมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร
และสมณะธรรมทาบฟ้า รวิวิธโน

อา.๑๒ บรรดาบัณฑิตบุญนิยมสันติโลก
ประชุมเพื่อจัดกิจกรรมงานบุญ

จ.๑๓ ประชุมฝ่ายการศึกษาทั้งสมณะ และ
ฆราวาส

อ.๑๔ ประชุมอธิการนิยธรรม, สมณะ
ร้อยดาวแจกแกลงการณเห็นแย้งคมส., มีกลุ่ม
ตัวแทนองค์กรอนามัยโลก ๑๐ กว่าประเทศ จำนวน
๒๕ คน มาเยี่ยมชมและดูงาน

พ.๑๕ ประชุมคนวัดชาย-หญิง และประชุม
กรรมการคัดกรองสินค้า

พ.๑๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชนสันติโลก

ศ.๑๗ นิสิตม.วช.สันติโลกฝึกเทววิโซ

อา.๑๙ ประชุมตะวันงาย ๓ โดย สมณะ
นิกนบฉันทโส และสมณะแดธรรม ธัมมรักขิต

จ.๒๐ ประชุมคณส. และหมู่สงฆ์สันติอโศก
กรณีสมณะร้อยดาว หมู่สงฆ์ประกาศนาลังวาส
กับสมณะร้อยดาว ปัญญาวุฒิ สมณะร้อยดาว
ประกาศขอลาออกจากสมณะชาวอโศก

อ.๒๑ นักเรียนสัมมาสิกขาที่อยู่ส่วนบุญผั๊กพืช
คลอง ๑๓ ไปทัศนศึกษาที่ศูนย์ภูมิรักษ์
จ.นครนายก นำโดยสมณะแด่ธรรม ธัมมรักขิตโต

พ.๒๒ พ่อท่านไปเยี่ยมโยมชวนไชย เตช-
ศรีสุธี(พี่ชายของสมณะชาบซึ่ง ลิริเตโช) และ
เยี่ยมนายห้างเกรย์ ปาลซิงค์ ญาติธรรมชาวอินเดีย

พฤ.๒๓ ญาติธรรมไปร่วมชุมนุมกับกลุ่ม
ประชาชนปกป้อง ๓ สถาบัน

ศ.๒๔ นักเรียนสัมมาสิกขา ม.๑-๒ และ
ม.๖ เดินทางไปช่วยเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ที่
ศาลอโศก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ส.๒๕ ประชุมผู้ปกครองนักเรียนสันติบาล

อา.๒๖ พ่อท่านไปเทศน์ที่วัดธาตุทอง กทม.
ในงานพระราชทานเพลิงศพคุณป้าส้มจิ้น
พรหมพิทักษ์ โยมป้าของพ่อท่าน อายุ ๙๔ ปี

จ.๒๗ บรรดาบัณฑิตบุญนิยมสันติบำเพ็ญ
คุณร่วมกันทำงานที่ สขจ.

อ.๒๘ ประชุมกรรมการพัฒนาการคำ
บุญนิยม

พ.๒๙ คณะพระภิกษุจาก จ.นครศรีธรรมราช
มาเยี่ยมชมและดูงานที่เครือข่ายขอขอบคุณ

❀ ดวงชะตา

คบคุ้นกับคนดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มี
ลัทธิจริยธรรม สร้างพฤติกรรมที่ดี ปมเพาะนิสัย
ที่ดี สิ่งสมเป็นสันดานที่ดี คือดวงชะตาที่ดี

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

มีผู้มาใหม่ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ แวะ
มาเยี่ยมชมพุทธสถานอยู่เสมอ ส่วนประชาชนที่
ชื่นชอบกับสินค้าชุมชนของชาวอโศก ก็ยังคง
เป็นแฟนพันธุ์แท้อย่างอบอุ่น โดยเฉพาะวันเสาร์
วันอาทิตย์ ค่อนข้างหนาแน่น ทางเราจะปิดร้าน
ทุกวันจันทร์ จึงขอภัยในความไม่สะดวก

❀ เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๒ หมู่สมณะมหาเถระ เดินทางไปประชุม
ที่พุทธสถานศาลอโศก ก่อนงานพุทธาภิเษกฯ และ
ญาติธรรมส่วนหนึ่ง ไปร่วมชุมนุมกับกลุ่มสยาม
สามัคคีที่สวนลุมฯ

ส.๓ หมู่สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม
และนักเรียนสัมมาสิกขา เดินทางไปร่วมงาน
พุทธาภิเษกฯ ที่พุทธสถานศาลอโศก

อ.๖ สมณะมันแจ้ง พุทธชาโต มรณภาพ

พ.๗ วันมาฆบูชา ภาควิชาการเวียน
ธรรม

พฤ.๘ หมู่พระภิกษุและสามเณรจาก
จ.ชลบุรีมาเยี่ยมชมพุทธสถาน

ส.๑๐ หมู่สมณะ ลิกขมาตุและญาติธรรม
เดินทางกลับจากงานพุทธาภิเษกฯ

จ.๑๒ พ่อท่านและหมู่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม ตลอดจนนักเรียนสัมมาสิกขา ไปร่วมงานฉาปนกิจศพสมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต ที่พุทธสถานปฐมอโศก จ.นครปฐม

อัง.๑๓ ไปร่วมงานพิธีมอบกลดโดยพ่อท่าน แก่นักเรียนสัมมาสิกขาทุกแห่งที่เรียนจบ ม.๖ ที่พุทธสถานปฐมอโศก

พ.๑๔ ครู,นักเรียน,ผู้ปกครอง จัดกิจกรรม เลี้ยงอำลาม.๓ และม.๖ ที่บริเวณศาลาฟังธรรม, นักบวชจีนและฆราวาสชาวมาเลเซียหลายคน ได้มาเยี่ยมชมพุทธสถาน

ศ.๑๖ พ่อท่านเดินทางไปราชธานีอโศก

จ.๑๙ จัดสัมมนาฝ่ายการศึกษาโรงเรียน สัมมาสิกขาลันตืออโศก

พ.๒๒ โรงเรียนสัมมาสิกขาลันตืออโศก ปิดเทอม

อา.๒๕ ประชุมทีมงานกิจกรรมอุปสถศีล

พ.๒๘ คณะครูจาก จ.ตราด มาเยี่ยมชม พุทธสถาน

ส.๓๑ หมู่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม เดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯที่พุทธสถาน ราชธานีอโศก อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

อย่าต่อปากต่อคำ อย่าทู่มเถียงกัน เมื่อทู่มเถียงกัน จะพูดมาก เมื่อพูดมากจะไม่สำรวม ย่อมห่างจากสมาธิ เมื่อขาดสมาธิย่อมไม่มีปัญญา

◇ **สมณะแต่ธรรม ถัมมรักชีโต**

ปฐมอโศก

ประจำปี๒๕๕๕

พ.๑ สมณะเสียงศีล ชาตวโร รับนิมนต์ ให้เป็นวิทยากร อภิปรายพิเศษ การประชุมทาง วิชาการ สาขาส่งเสริมการเกษตรและคหกรรม ศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในหัวข้อ “การกู่วิกฤตสร้างโอกาสด้านเศรษฐกิจ และความมั่นคงของชีวิตด้วยศาสตร์เกษตรไทย” โดยผู้ร่วมการอภิปรายคือสมณะเสียงศีล ชาตวโร, ดร.เสรี ศุภราทิตย์(ผู้เชี่ยวชาญเรื่องน้ำ), ดร.ทพ.ญ.ศิริวรรณ ทิพย์รังสฤษดิ์ สถาบันวิทยุ มก. ถ่ายทอดออกอากาศตลอดการอภิปราย

อา.๕ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมว.บพ. ปฐมอโศก สรุปเป้าหมายเร่งศึกษา, พัฒนา ภูมิธรรม สร้างกิจกรรมหมู่กลุ่ม ประชุมแก้ปัญหา มีผู้ร่วมประชุม ๑๗ คน ทุกเย็นวันอาทิตย์

จ.๖ นักเรียนและคณะครูกว่า ๒๐๐ คน จากโรงเรียนกงไกรลาศวิทยา อ.กงไกรลาศ จ.สุโขทัย ศึกษาฐานที่เนินพอกิน คุณยั้งธรรม อุดมสุขให้การต้อนรับ

ฐานชวนชื่นนิมนต์สมณะ-สิกขมาตุมาทำบุญ ชาวชุมชนมาร่วมงานอย่างคับคั่ง

ศ.๑๐ โยมเสียงซึ่งเป็นแม่ของปะพัทธา นิมนต์สมณะ-สิกขมาตุมาทำบุญที่บ้านสานติ์ไมตรี ในชุมชนปฐมอโคกขอเป็นสมาชิกของชุมชน อยู่ไปจนวาระสุดท้าย

พี่น้องชาวปฐมได้ไปพร้อมกับคณะกลุ่ม แนวร่วมคนไทยรักษาแผ่นดินร่วมพลังปกป้อง อธิปไตย ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า ป้ายสาม เสร็จพิธีเดินทางกลับ

พ.๑๕ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นำโดย ผศ.ดร.เพ็ญจันทร์ เซอร์เรอร์ ได้พานักศึกษานานาชาติ หลักสูตรปริญญาเอกและโท สังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จำนวน ๑๕ คน ขอเยี่ยมชมศึกษาเรียนรู้การทำงาน ด้านแพทย์ แผนไทยกับการพัฒนาสุขภาพภาคประชาสังคม โดยวัตถุประสงค์เพื่อทราบความคิดการจัดการ และผลลัพธ์ที่ได้ต่อชุมชนและสังคม เพื่อเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้และความเข้าใจ ของนักศึกษาในหลักสูตร

ศ.๑๗ กิจนิมนต์ทำบุญที่บ้านแม่เยื่อ สังข์กระแสน์ ต.บ้านปราโมท อ.เมือง มีสมณะ สิกขมาตุ ชาวชุมชนไปร่วมงานด้วย

จ.๒๐ ตอนบ่ายโมง ประชุมชุมชนพ่อท่าน เป็นประธาน เย็นร่วมชมรายการเรียนอิสระ(ตาม ลำนึก) ถ่ายทอดสดทาง FMTV

อ้ง.๒๑ คณะเจ้าหน้าที่สถานพินิจเด็กและ เยาวชนจังหวัดกาญจนบุรี นำโดย ผอ.จรรยา แผนสมบุรณ์ พบสมณะเสียงศีล ชาตวโรเพื่อ ขอให้ช่วยอบรมเด็กจากสถานพินิจเด็กฯ ซึ่ง มีเป็นจำนวนมากและอีกหลายจังหวัด เพื่อให้ ความรู้และคุณธรรมกับเด็ก

พฤ.๒๓ คุณต๋อย(สุชัย)พาพี่น้องมาทำบุญ

ศ.๒๔ แม่แดงและลูก-หลานทำบุญครบรอบ ๖ ปีการจากไปของคุณพ่อ

ตอนบ่าย ๓ สมณะ-สิกขมาตุ ชาวชุมชน ไปร่วมประชุมเพลิงคุณพ่อดี เพื่อนบ้านข้าง ปฐมอโคก ที่วัดเกาะวังไทร

ส.๒๕ สมณะ-สิกขมาตุและชาวชุมชน ๒๐ กว่าชีวิตไป จ.ชุมพร เพื่อร่วมงานประชุมเพลิงคุณ ยายถวิล จำฐู ที่วัดแหลมบาง ต.ท่าแซะ จ.ชุมพร

อา.๒๖ สมณะ-สิกขมาตุ ชาวปฐมอโคก และนักเรียนไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ คุณยายส้มจิ้น พรหมพิทักษ์ที่วัดธาตุพระขโนง

ประมาณ ๖๐ ชีวิต พ่อครูแสดงธรรมตอนบ่าย
ประชุมเพลิงเวลาบ่าย ๒ นับเป็นญาติผู้ใหญ่
ที่ใกล้ชิดคนสุดท้ายของพ่อครูที่จากไป ผู้มาร่วม
งานมีจำนวนมาก

✽ จากกันด้วยพุทธสุภาสิต ดังนี้

ภัยของสัตว์ผู้เกิดมาแล้ว ย่อมมีเพราะต้อง
ตายแน่นอน เหมือนผลไม้สุกย่อมมีเพลา
ต้องหล่นในเวลาเข้าจะนั้น

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

วันเวลาผ่านไปก็สิ้นปีแล้ว และตัวมัน
เอง สมณะมันแจ่ม พุทธชาโต ได้มรณภาพที่
สันติอโศก ในวันที่ ๖ มี.ค. ๕๕ ร่างที่ไว้วิญญาณ
ได้นำมาบำเพ็ญกุศลที่ศาลาวิหารปฐมอโศก มี
การแสดงธรรมต่อเนื่องทุกๆคืน จนถึงวันที่ ๑๒
มี.ค. เสร็จจากงานพุทธาโรพพ่อครูและสมณะ
สิกขมาตุ ญาติโยม พร้อมก่อน วันฉมาปณกิจ
พ่อครูแสดงธรรม หมู่สมณะมาร่วมประชุมเพลิง
๗๗ รูป พระอาคันตุกะ-สิกขมาตุ ญาติโยม
อีกเป็นจำนวนมาก ประมาณ ๕๐๐ คน โยม
แม่นันทา-พี-น้อง-ญาติมิตรและแขกที่มาร่วม

งานประทับใจในการจัดงานแบบนี้มาก ท่านจาก
ไปอายุ ๕๙ ปี ๓๕ พรรษา

รำลึกถึงสมณะมันแจ่ม พุทธชาโต

สมณะผู้บวชได้	ยาวนาน
มันแจ่ม พระนิพพาน	ไม่ห่อ
พุทธ รู้ตื่น เบิกบาน	แม่ป๋วย
ชาโต เข็นกงล้อ	จักรกลสว่างทางธรรม
ฉากแล้ว อดจำ	แม่มรณา
ฉากรักบุญ ทำมา	มากแท้
ซาบซึ้ง สุตวิญญา	เพียรหนัก
ความดี ฝากไว้	แม่ชีพมฺวยต้นดิน

✽ วันขึ้นวัน อโศกตระกูล

พถ.๑ สมณะ-สิกขมาตุ ชาวชุมชนไปร่วมงานศพนายนิยม พลอยแก้ว ที่วัดเกราะวังการ ประชุมเพลิงวันที่ ๖ มี.ค. ตอนบ่าย ชาวชุมชน ก็ไปกันมาก เพราะเป็นน้องชายของพ่อยายนก สายลม

ส.๑๐ รับกิจนิมนต์ไปแสดงธรรมหน้าศพ คุณสน เนตรแจ้ง อายุ ๗๒ ปี ซึ่งเป็นพ่อของ พันธมิตรราพันธ์แท้ ตลาดนครปฐม วันรุ่งขึ้นก็ ไปร่วมเผาศพที่วัดโพรงมะเดื่อตอนบ่าย

อา.๑๑ สมณะ สิกขมาตุ ชาวชุมชนไป ร่วมเผาศพ น้องเขยสิกขมาตุพูนเพียร ชื่อ นายอุ้น แยมส์จจา ที่วัดใหญ่ตะคร้อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อา.๑๘ สมณะที่มงานสื่อ ไปร่วมประชุม เพลิงโยมหลง บึงกลาง ที่วัดถนนถั่ว ต.ใหม่ อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

ส.๓๑ สิกขมาตุมนทิกพย ไปรับศพโยมหน้า ชื่อพ่อใบ เย็นเพชร อายุ ๘๔ ปี ไปที่วัดราชสวาย อ.บางเลน ตั้งศพ ๕ คืน จึงทำการประชุมเพลิง สมณะ-สิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วมงาน จำนวนมาก

ขอกลับเข้าสู่ภาวะปกติทั่วไปในรอบเดือน ของชีวิตที่ยังมีลมหายใจอยู่

ศ.๒ สมณะ-สิกขมาตุ-ชาวชุมชน-นักเรียน เดินทางไปร่วมงานพุทธา ครั้งที่ ๓๖

อ้ง.๑๓ นับเป็นเวลาหลายปีที่ปฐมอโศก

ไม่ได้จัดงานรับกลดของนักเรียนจบ ม.๖ ปีนี้ลง ตัววันที่ ๑๓ มี.ค. เป็นพิธีรับกลดจากพ่อท่าน กิจกรรมก็มีการแสดงธรรม ครูให้อวาท ตอน เข้าก็พร้อมใจใส่บาตร รุ่นนี้ซื้อศิษย์พ่อครู มี นักเรียนมารับกลด ๓๐ คน

พ.๑๔ เวลา ๙.๓๐-๑๒.๓๐ น. เจ้าหน้าที่ จากสถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๑ จำนวน ๓ คน ได้มาถ่ายทำรายการเกี่ยวกับวิถีชีวิตเศรษฐกิจ พอเพียงตามแนวทางพระราชดำริ ของชาวชุมชน ปฐมอโศก มีการเก็บภาพและสัมภาษณ์ชาวชุมชน ทั้งบริเวณโรงครัว สวนต่างๆ โรงเรียนสัมมา-สิกขา พลาภิบาล ศูนย์เจาะฯ โรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน โรงแหมพู ศาลา และศาลาค้า

อา.๑๘ สมณะ-สิกขมาตุรวม ๗ รูปรับกิจ นิมนต์บ้านคุณพรชัย อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม

ส.๒๔ ครูประจำชั้นนักเรียน ม.๒ ได้พา นักเรียนไปร่วมเข้าค่ายเตรียมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๖ ที่บ้านราช ส่วนสมณะ-สิกขมาตุและ ชาวชุมชนก็เดินทางโดยรถบัส และได้ขนเต็นท์ ไปใช้ในงานตลาดอารียะ จำนวน ๓๖ หลัง โต๊ะใช้เป็นอาสนะสิกขมาตุ ๑๐ กว่าตัว

จ.๒๖ คณะผู้นำด้านศาสนาพุทธระดับชาติ และระดับจังหวัด ประกอบด้วยพระสงฆ์ ๗ รูป ฆราวาส ๗ คน จากสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ในโครงการ “ส่งหะเพื่อสังคมลาว เดินทางศึกษาดูงานในประเทศไทยและประเทศ พม่า” มาร่วมฉันอาหารและสนทนาศึกษา วิถีชีวิตชุมชน ประสานงานโดยคุณพรชัย บริบูรณ์ตระกูล (เจ้าหน้าที่เสมสิกขาลัย)

◇ **สมณะกรรมกร กุสโล**

ศีระอโศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

เรามาศึกษาปฏิบัติธรรมเพื่อความเป็นพระที่แท้จริง ทั้งกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม มาฝึกอยู่กับ ความซ้าซากในการลดละ ตัดขาด พรากร่าง จากสิ่งที่เราเคยติดเคยหลง มาเปลี่ยนชีวิตจากความเคยชินเก่าๆที่ผูกมัดเราให้เวียนตาย เวียนเกิดในสังสารวัฏ

หัดตัด สิ่งที่ดีดี หัดให้ สิ่งที่เราชอบหวง หัดละ ลด เลิก สิ่งที่เราหลงใหล

ณ ดินแดนเมืองไพศาลี มีงานพุทธาภิเษก เสกคนให้เป็นพระ ฝึกฝนอบรมท่ามกลาง ความร้อนของอากาศรอบกาย เหล่าพระโยคาวจรทั้งหลาย ต่างสดับธรรมด้าด้อม ความลำบากคือ โอกาสสร้างบารมี เรียนรู้วิธีก่อไฟกองใหญ่แสนวิเศษ เอาไว้เผากิเลสให้หมดสิ้น คือ ฌาน

ช่วงงานนี้มีมรณสติหลายครั้ง นักรบแห่ง กองทัพธรรม ที่ร่ำศึกมายาวนาน ถึงเวลา หายกลับสู่ธรรมชาติ

โดยเฉพาะศีระอโศก สูญเสียคุณยายตุ้มทอง สุวรรณ และชาวเราทั้งมวลได้สูญเสียสมณะ มั่นแน่น พุทธชาโต ผู้เกิดมาเพื่อเป็นพุทธบุตร ผู้ได้แสดงขันติธรรมอันยอดเยี่ยมให้ประจักษ์แจ้ง ผู้ที่เกิดมาสร้างกรรมอันประเสริฐ คือการประพฤติ พรหมจรรย์ได้หมดจดงดงาม มีกายสักขีที่เห็นชัดสำคัญเหนือสิ่งใด ท่านเป็นตัวอย่างการตายจากโลกนี้ ด้วยชีวิตที่มักน้อย สันโดษ ฝึกการตายแท้ตายจริงตามลำดับนั้นคือการตายจากกิเลส แม้ยังไม่สิ้นเกลี้ยง ก็เบาบางลง

เราทั้งหลายมาฝึกการตายอย่างนี้กันเถิด

มีตายก็มีเกิด มาดูกันเกิดว่ามีอะไรเกิดบ้าง

ศ.๒ สมณะถ่องแท้ วินยโร สมณะดวงดี ฐิตบุญญ์ เดินทางไปประชุมสมณะมหาเถระ

และร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ส.๓ ชาวชุมชน นักเรียน เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ชาวสวีเดนชื่อ เชลอีลิด เป็นนักมั่งสรีจิต พาศรอบครัวและเพื่อน ๑ คน มาศึกษาวิถีชีวิต ชุมชน เป็นเวลา ๑๔ วัน

จิตอาสา จาก กอ.รมน. ช่วยงานชาวเขาที่ เชียงใหม่ ๑ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน ๑๐ วัน

อา.๔ ประชุมเครือข่ายที่ศาลือโคก

คุณยายตุ้มทอง สุวรรณ(สีนวล) จากไปด้วยอาการสงบ ด้วยโรคชรา เนื่องจากชาวชุมชน ส่วนใหญ่ไปร่วมงานพุทธาฯ จึงเก็บศพไว้ทำพิธี ฌาปนกิจ วันที่ ๑๑ มีนาคม หลังเสร็จงาน

คุณผาฏ อัมมะทัง(ถัง) ไปถ่ายทำรายการ เสวนาปัญหาชายแดนไทย-กัมพูชา ที่บ้านภูมิสรอล ด.เสาชงชัย อ.กันทรลักษ์ ของกลุ่มรวมพลังปกป้อง แผ่นดินอีสานใต้ นำโดย นพ.ประทีป ตลับทอง

จ.๕ ประชุมครูเครือข่ายที่ศาลือโคก

พ.๗ นักเรียน ม.๒ กลับมาสอบ N.T. รวม

ทั้งนักเรียน กศน. ด้วย

พฤ.๘-ศ.๙ นักเรียนชั้น ป.๓ และ ม.๒ สอบ N.T. ที่โรงเรียนมาลีอุปถัมภ์

ส.๑๐ จปงานพุทธาฯ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน นำนักเรียนชั้นม.๖ เดินทางไปปฐมมโศกเพื่อร่วมงานฌาปนกิจสมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต และพิธีรับกลด

-ชาวชุมชนบางส่วนไปร่วมงานเปิดโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน ต.กระแซง โดยทำอาหารไปร่วมทำบุญ สมณะไปร่วมบิณฑบาต ๒ รูป

ศ.๙ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเขมดาวไปประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่อำเภอกันทรลักษ์

อา.๑๑ พิธีฌาปนกิจคุณยายตุ้มทอง สุวรรณ อายุ ๘๖ ปี โดยตั้งกองฟอนเผาเรียบง่าย

จ.๑๒ สมณะถ่องแท้ วินยธโร และโยม ๑ คันทรธู เดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจสมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต ที่ปฐมมโศก

อ้ง.๑๓ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน ตัวแทนครู นักเรียนม.๖ ร่วมพิธีรับกลดที่ปฐมมโศก รุ่นนี้ชื่อรุ่น “ศิษย์พ่อครู” จำนวน ๓๐ คน

-ทีวีช่อง ๓ มาถ่ายทำโครงงานของนักเรียนเรื่องรู้ค่าพลังงาน

อ้ง.๑๓,๒๐,๒๗ ประชุมบวร เกิดข้อตกลงเพื่อพัฒนา ว.บ.บ.บ. คือ นิสิต ว.บ.บ.บ.รวมพลังกันทำงานอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง ในวันอังคาร และวันพุธ เวลา ๔.๐๐-๖.๐๐ น.

พ.๑๔ นิสิตว.บ.บ.บ. รวมพลังทำงานที่ร้านหนึ่งน้ำใจ

สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน และคณะเดินทางจากปฐมมโศก มาร่วมงานเลี้ยงส่งนักเรียน ม.๓, ๖ ที่สันติอโศก

พฤ.๑๕ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน และคณะเดินทางกลับศิระะอโศก

ศ.๑๖-อา.๑๘ นักเรียนทุกชั้นสอบปลายภาค

ส.๑๗-อ.๒๐ นักเรียนอาชีวศึกษาไปสอบ

ที่ราชธานีอโศกกับสมณะหินกลั่น ปาสาณเลโข

อา.๑๘ โยมคำแพง สรรค์คุณแก้ว แม่คุณแก่นฟ้า แสนเมือง เข้าโรงพยาบาลกันทรลักษ์

- สมณะถ่องแท้ วินยธโร คุณไทย์แท้ ไปร่วมประชุมการจัดงานปีใหม่ที่ราชธานีอโศก

- ตรวจศีล

- นพ.ประทีป ตลับทอง ตัวแทนกลุ่มรวมพลังปกป้องแผ่นดินอีสานใต้ มาประชุมขอความร่วมมือการเคลื่อนไหวปัญหาชายแดน ๖-๗ เม.ย. ๒๕๕๕ โดยมีจุดประสงค์คือ

๑. ประชุมเสวนาเพื่อปกป้องแผ่นดินไทย ที่โรงเรียนภูมิสรออล อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

๒. ประกาศจุดยืนมิให้ทหารอินโดนีเซียมาสังเกตการณ์ในแผ่นดินไทย

อ้ง.๒๐ ที่มอสม. ตำบลกระแซงมาตรวจลูกน้ำในชุมชน พบว่ายังมีบางจุดที่มีลูกน้ำ

- Mr.Park อายุ ๒๗ ปี และ Miss.Miki Nakagawa อายุ ๓๖ ปี ชาวเกาหลีมาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน เป็นเวลา ๒ สัปดาห์

อ้ง.๒๐-ศ.๒๓ ครู-นักเรียนช่วยกันลงแขกเก็บถั่วเขียวที่นาภูชาติ

พ.๒๑ สมณะ ครู ชาวชุมชน ผู้ปกครองนักเรียนทำ SWOT เรื่องการศึกษา เพื่อนำผลมาปรับปรุงขบวนการเรียนการสอน

พฤ.๒๒ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเขมดาว นาวาบุญนิยม และนักเรียนไปช่วยแจกอาหาร น้ำแก่ผู้มาบริจาคโลหิตให้สภากาชาดไทย ณ หอประชุมอำเภอกันทรลักษ์

- สมณะทบทวนปาติโมกข์

- ประชุมครูพิจารณาคดีนักเรียนทำผิดกฎระเบียบ

- อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร และสมณะนวกะ จาริกไปร่วมงานปลูกเสกฯ ที่ราชธานีอโศก เดินทางไปถึงบ่ายวันที่ ๒๖

ศ.๒๓ สมณะถ่องแท้ วินยธโร ไปประชุม

กลุ่มจันทร์บุรี กลับวันที่ ๒๖

ส.๒๔ ศิษย์เก่ารุ่น อินทรี (จบปี ๒๕๕๐) เป็นรุ่นที่ ๑๑ กลับมาเยี่ยมชุมชน เลี้ยงอาหาร ร่วมกิจกรรมกับรุ่นน้อง ฟังธรรมจากสมณะ

อา.๒๕ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน นำครูและนักเรียน ม.๒ ไปเข้าค่ายเตรียมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๖ ที่ราชธานีโอศก

ศ.๒๓ ทีมกลีกรรมและนักศึกษา ปวส. เตรียมนาออกไถ

อา.๒๕ ผู้ใหญ่บ้านจาก อ.เมือง จ.สุรินทร์ นำชาวบ้าน ๑๘ คนมาดูงานเศรษฐกิจพอเพียง และการทำปุ๋ยชีวภาพ

จ.๒๖ กลุ่มรวมพลังปกป้องแผ่นดินอีสานใต้ มาประชุมเพื่อวางแผนจัดงานเสวนาฯ ปัญหาชายแดน ๖-๗ เม.ย.

พ.๒๘ พัฒนาชุมชนจากอำเภอกันทรารมย์ นำชาวบ้าน ๓๕ คนมาดูงานเรื่องการทำไร่สารพิษ เจ้าหน้าที่จากอบต.กระแซงมาจัดประชาคม หมู่บ้าน เพื่อจัดทำแผนพัฒนาชุมชนสามปี

พ.๒๙ นพ.ประทีป ตลับทองและตัวแทน กลุ่มรวมพลังปกป้องแผ่นดินอีสานใต้ มาออก รายการ FMTV ในช่วงเวลาของรายการ พระพุทธเจ้าสอนอะไร

ส.๓๑ สมณะ ชาวชุมชน นักเรียน เดินทาง ไปร่วมงานปลูกเสกฯครั้งที่ ๓๖

สมณะ ครู ร่วมประชุมการศึกษา ชาวโอศกที่เขื่อนฝิ่งกัน ราชธานีโอศก

✿ ข้อคิดก่อนจาก

งานบุญนิยมยังต้องการผู้ร่วมอุดมการณ์
อย่ารอให้เนิ่นนานเดี๋ยวหมดแรงหมดเวลา
เร็วเกิดตัดสินใจ ลังเลไปให้เนิ่นช้า
อีกหน่อยมรณา ก็ยาตรามาเยี่ยมเยือน

✧ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน

ศาลือศก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เดือนนี้ เป็นบรรยากาศของการเตรียมงาน พุทธภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖ พวกเรามีการประชุมกันหลายครั้ง เป็นระยะๆ เพื่อความรู้ความเข้าใจว่า เราควรจะทำอะไรกันบ้าง พวกเราทำอะไรกันไปบ้างแล้ว และยังเหลืออะไรที่เราจะต้องทำกันต่อไปให้เสร็จเรียบร้อย ซึ่งพวกเราพร้อมใจกันทำ แม้พวกเราจะมีกันไม่มากนัก แต่พวกเราช่วยกันอย่างเต็มที่ งานจึงสำเร็จลงได้เป็นส่วนมาก เหลืองานอยู่บางส่วนที่นักเรียนสัมนาสิกขาชั้นมัธยมปีที่ ๑ จะมาช่วยทำต่อ ซึ่งเป็นการเรียนแบบบูรณาการวิชาการ เตรียมงานพุทธภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่

❖ เหตุการณ์ในเดือนนี้

ส.๔ บรรดาบัณฑิตบุญนิยม จำนวน ๑ รถตู้ เดินทางสู่พุทธสถานสันตือโคกเพื่อเรียนอิสระตามสำนึก

- สมณะกล้าดี เตชพหุชน เดินทางถึงพุทธสถานศาลือโคก

ส.๑๑ ประชุมชาวชุมชน เพื่อการเตรียมงานพุทธาภิเษกสวดยอตปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖

พ.๑๕ อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโรสมณะ และสมณะนวกะ รวม ๗ รูป เดินทางถึงพุทธสถานศาลือโคก เพื่อมาช่วยเตรียมงานพุทธาภิเษกสวดยอตปาฏิหาริย์

พฤ.๑๖ ประชุมเตรียมงานพุทธาภิเษกสวดยอตปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖ เพื่อทบทวนว่ายังเหลืองานอะไรบ้างที่จะให้นักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๑ ได้ช่วยเหลือ

พฤ.๒๓ สมณะฟ้าไท สมชาติโก และสมณะถักร้อย เดินทางถึงพุทธสถานศาลือโคก

ศ.๒๔ ประชุมชาวชุมชนเพื่อเตรียมงานพุทธาภิเษกสวดยอตปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖ เพื่อจะได้รู้ว่าจะต้องทำอะไรอีก

นักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๑ ทุกโรงเรียนเข้าสู่พื้นที่

ศ.๒๔-๑.๒๖ ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาศาลือโคก เข้าพื้นที่ ลงทะเบียน ปลุมนิเทศ และทำกิจกรรมร่วมกัน และแยกย้ายกันกลับ

ส.๒๕-ศ.๒ นักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๑ เรียนแบบบูรณาการวิชาเตรียมงานพุทธาภิเษกสวดยอตปาฏิหาริย์ครั้งที่ ๓๖

❖ ข้อคิดสุดท้าย

สติเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของใจ คนมีสติย่อมประสบความสุข จงเอาสติตามรักษาจิตของตนเองเสมอๆ

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของงานพุทธาภิเษกสวดยอตปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖ ซึ่งกลับมาจัดที่พุทธสถานศาลือโคกอีกในปีนี้ หลังจากเปลี่ยนไปจัดที่บ้านราชเมืองเรือ ๒ ปี และไปจัดที่ชุมชนไทยคู่ฟ้าดิน ถนนพิษณุโลก กรุงเทพมหานครอีก ๑ ปี ด้วยเหตุเพราะเรามีเอฟเอ็มทีวีถ่ายทอดสดตลอดงาน ทำให้ผู้ที่แม้ไม่ได้มาร่วมในงาน แต่ก็สามารถติดตามรับรู้รับฟังด้วยได้ จึงทำให้ผู้มาร่วมในงานน้อยลง แต่ผู้มาร่วมในงานรวมแล้วเป็นจำนวนพันขึ้นไป ถือว่าเป็นจำนวนมากพอสมควรแล้ว

❖ เหตุการณ์รายเดือน

พฤ.๑ สมณะ พระอัครันตฤก ลิกขมาตุชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขา จำนวน ๑ รถหกล้อ และ ๑ รถตู้ ไปร่วมงานฉาปนกิจนายบุญโชค จุเญย น้องชายสมณะสมชาย ตันติปาโล ที่วัดท่าตะโก อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

พฤ.๑-ศ.๒ สมณะเน้นแก่น พลานีโก นำสมณะดินทอง นครโว สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ลิกขมาตุสร้างฝัน และลิกขมาตุทองพราย ไปกิจนิมนต์ขึ้นบ้านใหม่ ของโยมนิคม และโยมร่มเรือน ธรรม ที่บ.บางคลอง ต.ปากแคว อ.เมือง จ.สุโขทัย

ส.๓ เข้า ประชุมสมณะมหาเถระ ป่วยประชุมสมณะและลิกขมาตุเกจิ งานพุทธา

อา.๔-ส.๑๐ งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖ ณ พุทธสถานศาลือโคก

ส.๑๐ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน และญาติธรรมศาลือโคก ประชุมสรุปงานพุทธา

อา.๑๑ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขา จำนวน ๒ รถตู้ ไปร่วมงานฌาปนกิจนายฉอก แย้มลัจจา นื่องเขยลิกขมาตุพูนเพียร ที่วัดตะคร้อ ต.ตะคร้อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

จ.๑๒ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน ญาติธรรมและนักเรียนสัมมาสิกขา จำนวน ๑ รถหกล้อ และ ๑ รถตู้ ไปร่วมงานฌาปนกิจ สมณะมันแจ้ง พุทธชาโต ที่พุทธสถานปฐมอโคก

อ.๑๓ สมณะลิกขมาตุ ชาวชุมชน ญาติธรรมและนักเรียนสัมมาสิกขาจำนวน ๑ รถตู้ อยู่ร่วมในงานพิธีรับกลด ที่ปฐมอโคก

ศ.๒๓ สมณะลือคคม รัมมกิตติโก เป็นประธานในการประชุมชาวชุมชนบุญนิยม เคราะฐกิจพอเพียงศาลือโคก

ส.๒๔ สมณะสมชาย ตันติปาโล เดินทางสู่บ้านราชเมืองเรือ พร้อมกับนักเรียน สส.ภ. ลูกไก่ของอาไก่ ใจจริง กับลูกไก่ของโมมิ ลู้จริง ที่ไปช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๖

พ.๒๘ สมณะลือคคม รัมมกิตติโก เดินทางสู่พุทธสถานสิมาอโคก เพื่อเยี่ยมเยียนชาวสิมาอโคก จากนั้นจึงเดินทางสู่บ้านราชเมืองเรือเพื่อร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๖ ต่อไป

ส.๓๑ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน และญาติธรรม เดินทางสู่พุทธสถานราชธานีอโคก เพื่อร่วมงานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๖

✽ บอคิดสุดท้าย

จะพัฒนาประเทศชาติและสังคมได้นั้น ต้องพัฒนาจิตใจของตนเองได้ก่อน

◇ สมณะเน้นแก่น พลาณีโก

สิมาอโคก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

พ.๒-อา.๑๒ สมณะสร้างไท เดินทางไปประเทศอินเดียกับหมู่สมณะ ๗ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป และฆราวาสญาติโยมอีก ๓๖ คน

ศ.๓-อา.๕ คอรัสสุขภาพล้างพิษ ๔๐ คน

ศ.๓ นักเรียนบุญพัฒนา ๒๐ คน มาถ่ายทำ การปลูกพืชไร่สารพิษตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๑๐ ประชุมสมาชิก ว.บบบ. เพื่อพัฒนาชุมชนและเรียนต่อเนื่องกับพ่อครูทุกวันเสาร์

ส.๑๑ กิจกรรมเข้าวัดฟังธรรม และพัฒนาชุมชน และเดินจงกรม

ประชุมคณะกรรมการชุมชน ตอนเย็น เรียนกับพ่อครูมีสมาชิกมาร่วม ๒๓ คน

พ.๑๕ สอบนักเรียนนม.ปลาย วิชาพุทธศาสนา

ส.๑๘ ประชุมประจำเดือนชุมชนสิมาอโคก

อา.๑๙ ประชุมสมาชิกกองบุญสิมา

ศ.๒๔ สมณะดินทองและนักเรียนไปร่วมงานพุทธา ครั้งที่ ๓๖ พุทธสถานศาลือโคก จ.นครสวรรค์

ส.๒๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

-โยมแสนหมั่น(สุนันทา) เข้าโรงพยาบาล เซนต์แมรี อาการเลือดไปเลี้ยงสมองไม่พอ จึงเกิดร่างกาย เป็นอัมพฤกษ์ ชักซ้าย

อา.๒๖ สมณะสร้างไท สมณะสยามและญาติธรรมไปเยี่ยมโยมแสนหมั่น ที่โรงพยาบาล เซนต์แมรี

✽ คติธรรมก่อนจาก

อโรคยา ปรมา ลาภา

ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ

◇ สมณะดินทอง นครวโร

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

เดือนนี้เป็นเดือนที่ชาวโอกทั้งหมด ต้องสูญเสียขุนพลแห่งกองทัพธรรมไปอีกท่านหนึ่ง คือสมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต (มรณะเมื่อ ๖ มี.ค. ๒๕๕๕) ทำให้หมู่กลุ่มเราได้เจริญมรณสติยิ่งขึ้น ไม่ประมาทในชีวิต หมั่นระลึกถึงความตายบ่อยๆ สม่่าเสมอ ทุกๆลมหายใจเข้า-ออก สิ่งสำคัญคือ เราจะต้องทำความตายให้ได้ก่อนตาย(ทำกิเลส ให้ตายดับสนิท ก่อนที่ร่างกายชั้นธนี้จะแตก สลายตายไป)

❖ เหตุการณ์

พถ.๑ ไปรับโยมแสนหมั่น(สุนันทา วรรณ พงศ์) ออกจากโรงพยาบาลเซนต์แมรี

ส.๓ สมณะสร้างไท สมณะสยาม เดินทาง ไปร่วมงานพุทธาฯ ครั้งที่ ๓๖ ที่พุทธสถาน ศาลิโศก โดยรถของคุณปณชัย(ลิป)

อา.๔-ส.๑๐ คนวัด,ชาวชุมชนและนักศึกษา ว.บบบ. เดินทางไปร่วมงานพุทธาฯ ๓ คันทร

จ.๑๒ สมณะและญาติธรรม, นักเรียนไป ร่วมงานฌาปนกิจศพสมณะมั่นแจ้ง ที่ปฐมโศก -วันนี้นายอำเภอวิน และอาจารย์บุญรอด (อาจารย์เทคโนโลยีราชมงคล) มาหารือเรื่องการสร้าง เมรุเผาศพของสิมาโศก

อ.๑๓ งานรับกลดของนักเรียนที่จบชั้น ม.๖ ณ ปฐมโศก สำหรับปีนี้นักเรียนสิมาฯจบ เพียงคนเดียว คือ น.ส.ธัญญารัตน์ กองบุตร(เก)

พ.๑๔-๑๕ ครูและนักเรียนไปทัศนศึกษาที่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก, อุทยาน ร.๒, อัมพวา พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง, พระราชวังบางปะอิน

พถ.๑๕ ก่อนฉันวันนี้ ฉาย VCD เกี่ยวกับการปลุกผักหวานป่า ที่ทีมงานสมณะเสียงศีลไป ถ่ายทำที่ อ.ท่าตะโก

ส.๑๗ บ่าย ๑๓.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชนฯ

-เกิดอุบัติเหตุรถพ่วงขนของหลงทาง เห็น สี่มาโศกเป็นโรงงานสี่มาอินเตอร์จึงพลัดหลงไป ชนเสาไฟฟ้าของพุทธสถานเสียหาย ๓ ต้น เจ้าของรถยนต์ใช้ค่าเสียหายให้

อา.๑๘ คนวัดและชาวชุมชนไปลงคะแนนเสียง เพื่อเลือกตั้งนายก อบจ.

-ตอนบ่าย สมณะสร้างไท, สมณะชาติดิน และคุณพิชัย ไปปรับปรุงแก้ไขจานรับสัญญาณ ดาวเทียม FMTV ที่บ้านพี่ชายสมณะสร้างไท

พ.๒๑ ประชุมเพื่อเตรียมงานเข้าคอร์สสุขภาพ -ตอนเย็น สมณะสร้างไท คุณเมืองงาม และ คุณพิชัย แต่งประเสริฐ เอาป้ายพุทธสถาน สี่มาโศก ที่กันแตกกรรกร กุสโล เอาไปปรับปรุง ใหม่ไปติดที่ปากทางเข้า

พถ.๒๒ สมณะ ๔ รูป ลงอุโบสถฟังสวด ปาติโมกข์และต่อด้วยการประชุมอธิปไตยธรรม

-ตอนเย็น สมณะกล้าดีและพระมณฑิเยร (อาคันตุกะ) เดินทางมาจาก ร.ร.ผู้นำ หลังจาก ออกคอร์สสุขภาพ

ศ.๒๓-อา.๒๕ จัดคอร์สสุขภาพ มีผู้เข้าร่วม ๗๐ คน

ส.๒๔ เวลา ๑๓.๐๐ น. ประชุมคนวัดและ ชาวชุมชนฯ

อา.๒๕ กิจกรรมนักเรียนที่จบ ม.๖ รุ่นน้อง และรุ่นพี่เปิดใจแก่กัน รับพรก่อนจาก

จ.๒๖ ครูผู้งดาว นำนักเรียนไปตอนกิ่ง มะขามเทศที่ อ.สีคิ้ว

อ.๒๗ ประชุมอธิการนิยธรรม สมณะ ๔ รูป

พ.๒๘ สมณะลือคม มาพักค้างและเยี่ยมโยมแสนหมั่น

พฤ.๒๙ กันตบิณบ(อาจารย์ ๑), สมณะโพธิสิทธิ์, สมณะธาดุดิน, สมณะแสนดินมาเวะเยี่ยมโยมแสนหมั่นที่ป่วย และพักค้าง ๑ คืน

ส.๓๑ สมณะจากสันติฯ ๑ รตฺฐ, ญาติธรรมจากศาลือโคก, ทะเลธรรมมาเวะรับประทานอาหารเช้า ระหว่างเดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ ชาวสีมามีเดินทางไปร่วมงานวันนี้เช่นเดียวกัน

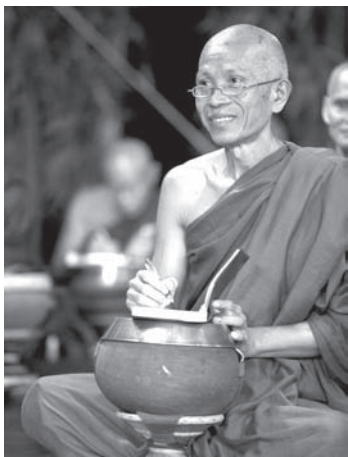
“การปฏิบัติธรรม คือ การทำให้กิเลสมันเดือดร้อน” (หลวงพ่อชา)

◇ สมณะสร้างไท ปณฺโฑ

กฤษณานิ

ประจำเดือนกฤษณานิ ๒๕๕๕

ช่วงต้นเดือนนี้ อากาศบนดอยยังคงหนาวเย็นอยู่ อุณหภูมิช่วงเช้ายังต่ำประมาณ ๑๐ องศา เวลา ๐๓.๓๐ น. อาจารย์ ๒ รูปใหม่ คือ อาจารย์ผืนฟ้า อนุตฺตโร(อ.๒) นำสมณะนวกะ

เรียนพระธรรมวินัย ช่วงกลางเดือน อ.๒ ได้นำนวกะมาช่วยเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๖ ที่พุทธสถานศาลือโคก

✽ เหตุการณ์ในรอบเดือน

พ.๑ สมณะ ๖ รูป นำโดย อ.๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตฺตโร) มาร่วมงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่บ้านคุณวันทนา สุชาวอินทร์ ในตลาดพะเยา อาเขต ถ.ดอนเมือง อ.เมือง จ.พะเยา

ส.๔ สมณะ ๕ รูป นำโดย อ.๒ ร่วมงานทำบุญที่บ้านโยมแม่ของสมณะฟ้ารู้ นโภโคโต ที่บ.ท่าสะแล(ป่าตึงงาม) ต.เวียง อ.ฝาง จ.เชียงใหม่

อา.๕ สมณะ ๕ รูป สามเณร ๒ รูป นำโดย อ.๒ เยี่ยมโยมแม่ทองม้วน คุณาวงค์ ซึ่งเป็นแม่ของสามเณรชาวดิ ที่ชุมชนมหาวิน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ลำพูน

จ.๖ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๒ ประชุมอาจารย์และสมณะเถระ

อัง.๗ สมณะฟังพระปาติโมกข์ และอธิการนิยธรรม

พฤ.๑๖ อ.๑(สมณะบิณบ ธิรจิตโต) สมณะแสนดิน ภูมิพุทฺโธ ประชุม ชมร.ชม.

ส.๑๘ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชน เวลา ๕.๐๐ น. และเวลา ๘.๓๐ น. ประชุมชุมชนกุฎาฯ และช่วงบ่ายประชุมบัณฑิต ว.บบบ. ที่ลานนาฯ

อา.๑๙ บัณฑิต ว.บบบ. นำเพ็ญธรรม

และบำเพ็ญคุณ ที่ชมร.ชม.

จ.๒๐ สมณะ ๗ รูป นำโดย อ.๑ เดินทางไปสันติฯ โดย อ.๑ และ อ.๒ ไปประชุม คภส.

พ.๒๒,ศ.๒๔ ชุมชนคอยรายปลายฟ้า มีกรอบรมการดัดแปลงแผงโซลาร์เซลล์

พ.๒๓ อ.๑ และสมณะแสนดิน ภูมิพุทธประชุมชุมชนเพชรผาภูมิ

ส.๒๕ บัณฑิต ว.บบบ. บำเพ็ญคุณ ทำคันดิน ที่ลานนาฯ

จ.๒๗ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ แสดงธรรมในงานศพโยมมานิตย์ ก้อนแก้ว อายุ ๘๐ ปี เสียชีวิตด้วยโรคถุงลมโป่งพอง

อ.๒๘ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ แสดงธรรมก่อนฉัน หน้าศพที่บ้านโยมมานิตย์ ก้อนแก้ว

❀ ของฝากก่อนจาก

“การรักษาศาสนาคือ การรักษาวินัย”

❖ **สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทโธ**

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

ต้นกล้วยพูกษ์ออกดอกบานสะพรั่ง ว่านสี่ทิศก็ออกดอกให้ชื่นชม ต้นเดือนมีนาคมมีงานถือศีล พอใกล้ๆ กลางเดือน สมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโตเดินทางไปเหลือไว้ซึ่งความดีให้นึกถึง พอปลายเดือนตนเตรียมปลุกตนสร้างตนเป็นพระ

อา.๔-ส.๑๐ ชาวชุมชนไปร่วมงานพุทธาภิเษก สูดยอปปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖

ส.๑๐ อ.๒(สมณะผืนฟ้า อนุตตรโธ) นำสมณะนวกะเดินทางไปพุทธสถานศิระะอโคก

อา.๑๑ อ.๒ แสดงธรรมหน้าศพ คุณยาย ตุ่มทอง สุวรรณ อายุ ๘๖ ปี เกิด พ.ศ.๒๕๖๔ มรณะ ๔ มี.ค.๒๕๕๕ ก่อนเคลื่อนศพไปฌาปนกิจ เวลา ๑๔.๓๐ น.

พอเสร็จงานฌาปนกิจศพเวลา ๑๕.๑๖ น. มีสมณะเดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพสมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต ที่ปฐมอโศก มีสมณะ ๘ รูป นำโดย สมณะดินดี และ อ.๒

จ.๑๒ เวลา ๐๘.๓๐-๑๑.๐๐ น. พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ แสดงธรรมเรื่อง “ผ่าตัดวิญญาณสมณะมั่นแจ้ง”

เวลา ๑๓.๒๐ น. สมณะมหาเถระร่วมรำลึกเคารพ สมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต

เวลา ๑๕.๐๐ น. พ่อครูแสดงธรรมหน้าศพ และฌาปนกิจศพสมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต

อ.๑๓ สมณะ ๖ รูป นำโดย อ.๒ เยี่ยมโยมและชมสวนของศิระะอโคก

พ.๑๔ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ประชุมชมร. เชียงใหม่

พ.๑๕ สมณะ ๕ รูป นำโดย อ.๑ แสดงธรรม ปิตภาคเรียนของ สส.ภ. บ้านพืชผัก

ศ.๑๖-อ.๒๐ สมณะ ๘ รูป นำโดยสมณะพองไท รตนบุญญ์ ร่วมงาน “มหกรรม การรักษาศีล” และเข้าคอร์สสุขภาพ ที่ชุมชนคอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

ส.๑๗ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม

คณะกรรมการชุมชนและประชุมชุมชนภูผาฟ้า น้ำ
ที่ลานนา

ช่วงบ่าย ชาว ว.บ.บ. ภาคเหนือ บำเพ็ญ
คุณ ครั้งที่ ๕ หลังจากบำเพ็ญธรรมช่วงเช้า

อา.๑๘-จ.๑๙ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๒
เยี่ยมโยมคำแปง ซึ่งป่วยเข้า รพ.กันทรลักษ์
จ.ศรีสะเกษ

อัง.๒๐ สมณะ ๘ รูป นำโดย อ.๒ นำทีม
สมณะนวกะ ทำ ๕ ส. เขตสงฆ์ ที่ศีรษะอโศก
ปิดท้ายด้วยการสรุปสภาวะทั้งวัน

พ.๒๑ สมณะ ๘ รูป นำโดย อ.๒ นำทีม
สมณะนวกะทำ ๕ส. เขตสงฆ์ อีกวันหนึ่ง พร้อม
สรุปสภาวะปิดท้ายการทำงาน

พ.๒๒ อ.๒ พานำทำวัตรเช้า สมณะ
ฟังพระปาติโมกข์, สมณะนวกะ ๖ รูป สมณะ
แก่นเกล้า สารภี โดยมี อ.๒ เป็นผู้นำ พา
เดินจาริกจากศีรษะฯ ไปบ้านราชฯ เดินถึง
บ้านราชฯ ในวันที่ ๒๖ มี.ค. ๒๕๕๕ โดยมีการ
สรุปสภาวะทุกวัน ในช่วงบ่ายของการเดินจาริก

จ.๒๖ สมณะ ๖ รูป นำโดย อ.๑ เข้า
ร่วมสัมมนาครู ห้องเรียน ๒ ภูผาฟ้า น้ำ หรือ
บ้านพีชผัก

พ.๒๙ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ เวะฉัน
ที่บ้าน โยมป่อง-โยมหนู ที่จ.ลพบุรี

ส.๓๑ เวลา๐๕.๐๐น. ร่วมประชุมฝ่าย
การศึกษาเฉพาะสมณะสิกขมาตุ (ที่บ้านราชฯ)

เวลา ๐๗.๓๐ น. ร่วมประชุมครูเชิงสัมมนา
การศึกษาของชาวอโศก(ที่บ้านราชฯ)

✽ **ข้อคิดก่อนจบ จาก อ.๑ (สมณะบิบบ
กรจิตต์)**

“พึงสร้างตนในยิ่งกว่าสร้างผลงานด้านอื่น”

✧ **สมณะคมเย็น ถามวโร**

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

บ้านราช เมืองเรือ

บ้านไม้ เมืองหิน

บ้านดิน เมืองน้ำ

เดือนนี้อากาศค่อนข้างร้อนอบอ้าวมากใน
ช่วงกลางวัน ส่วนตอนกลางคืนอากาศเย็นกำลังดี
สำหรับกิจกรรมที่เพิ่มเติมขึ้นมากก็คือ เรื่อง
ของการโฮมเสงในวันจันทร์ของนักศึกษา ว.บ.บ.
บรรยากาศการทำงานคึกคักมาก งานที่จะให้ไป
โฮมเสงก็มีเยอะมาก ต้องเลือกว่างานไหนด่วน
ก่อนก็ทำอันนั้น ทำให้เสร็จเป็นอย่างๆ ไปเลย ซึ่ง
ช่วงนี้ก็จะมีงานด้านกลีกรมมากหน่อย เพราะ
เป็นการเตรียมพีชผักใช้ในงานปลูกเสกฯ และ
งานปีใหม่ตลาดอารียะในเดือนเมษายนที่จะถึงนี้

พ.๒ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้าน
ไปประชุมประจำเดือนที่ ที่ว่าการ อ.วารินชำราบ

ศ.๓ สมณะฟ้าไท เดินทางไปที่ชุมชนฝึกฝน
เศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ โฮมเสงปลูกมะละกอ
ที่สวนไสหม่วน มีชาวชุมชนมาร่วม ๒๘ คน

เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. ฐานฝึกอบรม
เป็นตัวแทนของวิทยุชุมชนบัวกลางมูล ไปร่วม
เสวนาในรายการ ร่วมทุกข์ร่วมสุข ประเด็น
วิทยุชุมชน อดีต ปัจจุบัน อนาคตจัดโดยนาย
สุชัย เจริญมุขยพันธ์ ผู้อำนวยการสื่อสร้างสรรค์
อุบลราชธานี ณ บริเวณศูนย์อาหาร ชั้น G
ห้างสรรพสินค้าศูนย์แกรนด์ จ.อุบลราชธานี
เจ้าหน้าที่วัดและคณะกรรมการหมู่บ้านไป
ดำเนินการรังวัดที่นาที่บ้านคำกลาง แต่มีชาวบ้าน
มาคัดค้าน จึงไม่ได้ดำเนินการ

ส.๔ สมณะมื่อมันไปพบปะพูดคุยกับ
นักศึกษาที่มาร่วมอบรมที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจ
พอเพียง ม.อุบลฯ

อา.๕ สมณะมอมนั้น พระอาคันตุกะถักร้อย
เดินทางไปสวนล่างผืน

คุณดินดอน ตั้งใจจน และคุณรินไท มุ่ง
มาจน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
บุงใหม่ เดินทางไปประชุมสภา

จ.๖-พ.๘ อาจารย์พิภพ พานิชักดิ์ ผู้ผลิต
สารคดีอิสระและคณะได้มาถ่ายทำวิถีชีวิตของ
ชาวชุมชนไว้เป็นส่วนหนึ่งในสารคดี เรื่องนัก
เดินทางลุ่มน้ำโขง

เจ้าหน้าที่รัฐวัดและคณะกรรมการหมู่บ้าน
ไปดำเนินการรังวัดที่นาที่บ้านคำกลาง ครั้งที่ ๒
แต่มีชาวบ้านมาคัดค้าน จึงไม่ได้ดำเนินการ

จ.๖ สมณะฟ้าไท สมณะจนแจ้ง
สม.ผาแก้ว สม.แสงฝน ไปพบปะพูดคุยกับ
นักศึกษาที่มาร่วมอบรมที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอ
เพียง ม.อุบลฯ

๐๕.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน

๑๒.๐๐ น.ประชุมคนวัด

๑๓.๐๐ น. ประชุมใหญ่สามัญประจำปี
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ พรรคเพื่อฟ้าดินสาขาลำดับที่ ๔
อุบลราชธานี มี พ.ต.ท.อุกฤษฏ์ ภูริยวงศ์สุข
ผู้อำนวยการคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัด
อุบลฯ และนายวิชา แสนใจกล้า หัวหน้างาน
พรรคการเมืองมาสังเกตการณ์

๑๔.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขาฯ และ
สัมมาอาชีวะ

๑๘.๐๐ น. คุณพิภพ พานิชักดิ์ มาทำ
กิจกรรมวิพากษ์อาเซียนกับนักเรียน สส.ธ.
และถ่ายทำสารคดี

อ้ง.๗ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้าน
ไปประชุมกองทุนเงินล้านที่ว่าการอำเภอฯ

กิจกรรมโฮมแฮงปลูกถั่วฝักยาว เพื่อใช้เลี้ยง
ในงานปีใหม่ตลาดอาริยะวันที่ ๑๒-๑๔ เม.ย.

พ.๘ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางมาบ้านราช
สมณะมอมนั้นไปประชุมอุทยานบุญนิยม

พฤ.๙ เวลา ๑๒.๐๐ น. สมณะทำพิธีไหว้

พระอาคันตุกะที่ขอเลื่อนฐานะเป็นสมณะชาวอโศก
คือ พระดินทน ธีรภัทโร และพระถักร้อย ธัมมธโร
ผลการไหว้ผ่าน จะทำพิธีรับเข้าหมู่สงฆ์ชาวอโศก
ในวันจันทร์ที่ ๑๓ ก.พ.

คุณรินไท มุ่งมาจน ไปดำเนินการขอ
อนุญาตเปลี่ยนชื่อโรงเรียนสัมมาอาชีวะสิกขา
ราชธานีอโศก เป็นวิทยาลัยอาชีวะสัมมาสิกขา-
วิชาราม ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต ๔
ได้รับอนุมัติให้ใช้ชื่อใหม่ในวันที่ ๒๐ ก.พ.

เจ้าหน้าที่รัฐวัดและคณะกรรมการหมู่บ้าน
ไปดำเนินการรังวัดที่นาที่บ้านคำกลาง ครั้งที่ ๓
แต่มีชาวบ้านมาคัดค้านจึงไม่ได้ดำเนินการ

ส.๑๑ พ่อท่านและปัจฉาฯ สมณะฟ้าไท
สม.ผาแก้ว สม.แสงฝน เดินทางไป ม.อุบลฯ
สมณะ ๑๐ รูป ไปบิณฑบาต จากนั้นพ่อท่าน
แสดงธรรมกับนักศึกษา ๒ ชั่วโมง และฉัน
อาหารที่นั่น เสร็จแล้วพ่อท่าน สมณะ ๕ รูป
สิกขมาตุ ๒ รูป และญาติธรรมเดินทางไป
ฉาปนกิจศพญาติผู้ใหญ่ของพ่อท่านคือ คุณ
ยายสมหมาย ก้อนภูธร ที่ อ.พิบูลมังสาหาร

อา.๑๒ พ่อท่านบิณฑบาตในหมู่บ้าน

ประชุมใหญ่ชุมชนพ่อท่านเป็นประธาน

สมณะฟ้าไท สมณะจนแจ้ง สมณะฝนธรรม
สม.ผาแก้ว สม.แสงฝน ไปพบปะพูดคุยกับ
นักศึกษาที่มาร่วมอบรมที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจ
พอเพียง ม.อุบลฯ

จ.๑๓ กิจกรรมบำเพ็ญธรรม

๐๕.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน
พ่อท่านบิณฑบาตในหมู่บ้าน

เวลา ๐๖.๐๐ น. นักศึกษา ว.บวบ. บำเพ็ญ
คุณพรณดินโคนต้นฟักทองที่สวนริมมูล มีผู้ไป
ร่วมประมาณ ๓๕ คน

เวลา ๐๘.๐๐ น. พิธีรับพระอาคันตุกะเข้า
หมู่สงฆ์ชาวอีสาน มี พระดินทน ธีรภัทร และ
พระถักร้อย ธัมมธโร ณ แพโบสถ์ มีสมณะและ
ญาติธรรมจากสันติอโศก ศีระอโศกและชาวบ้าน
ราชประมาณ ๘๐ คนร่วมอนุโมทนา

เวลา ๑๒.๐๐ น. ประชุมพาดิษย์บุญนิยม
และอุตสาหกรรมชุมชน

เวลา ๑๕.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขา
และสัมมาอาชีวะฯ

สมณะฟ้าไท เดินทางไปพบปะพูดคุยกับ
นักศึกษาที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียงม.อุบลฯ

คุณดาวพรและคณะเดินทางไปสวนล้างฝืน
เพื่อเตรียมร้านในงานวันครบรอบวันเกิดชุมชน
สวนล้างฝืน

อ้ง.๑๔ สมณะเดินดิน สมณะมือมั่น สมณะ
ฝนธรรม สมณะหินจริง และญาติธรรม ไป
ร่วมงานวันครบรอบวันเกิดชุมชนสวนล้างฝืน

ครูฟ้งฝน จังคสิริ เดินทางมาช่วยเป็นที่
ปรึกษางานเอกสารของวิทยาลัยอาชีวสัฒมา
สิกขาวิชชาราม และกลับวันที่ ๑๘ ก.พ.

กิจกรรมพิธีอัญชลี “ยินดินะน้อง ม.๓ โชค
ดินะพี่ ม.๖” นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ ที่ชั้น
ล่างเขื่อนศูนย์สุญ

พ.๑๕ เวลา ๑๒.๐๐ น. สมณะลงปาตีโมกข์
คุณพรตะวัน ธนะโชค ไปบรรยายเรื่อง
ธาตุเจ้าเรือนแก่นักศึกษา ที่วิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์

พฤ.๑๖ พ่อท่านและปัจฉาสมณะฯ เดินทาง
กลับสันติอโศก

เวลา ๑๒.๐๐ น. ประชุมกลีกรรรมบุญนิยม

ส.๑๘-๑๙ นักเรียนชั้นม.๖ สอ.บอ.เน็ต

๑๙.๑๙ สมณะฟ้าไท และทนายรินไท
มุ่งมาจน เดินทางไปสันติอโศก

จ.๒๐ นักศึกษา ว.บวบ. ทำกิจกรรมบำเพ็ญ
ธรรมเวลา ๐๕.๐๐ น. และบำเพ็ญคุณเวลา
๐๖.๐๐-๐๘.๓๐ น. กิจกรรมคือทำค้างถั่วฝัก
ยาวที่สวนงานเมืองใหม่ มีผู้ไปร่วม ๔๕ คน
หลังจากนั้นบำเพ็ญธรรมฟังเทศน์ก่อนฉันเวลา
๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. กิจกรรมบำเพ็ญคุณ
บำเพ็ญธรรมจะมีทุกวันจันทร์

เวลา ๑๒.๐๐ น. ประชุมคนวัด

เวลา ๑๔.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขา
และวิทยาลัยอาชีวสัฒมาสิกขาวิชชาราม

๑.๒๑ คุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ และคุณ
เหมาหมาย มรมีง ไปอบรมวิทยุชุมชน ที่
โรงแรมสุณีย์แกรนด์ จ.อุบลฯ

เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. กิจกรรมโฮมแสวง
ทำความสะอาดโรงปุ๋ยพลังชีวิต

พ.๒๓ เจ้าหน้าที่วัดและคณะกรรมการ
หมู่บ้านไปดำเนินการรังวัดที่นาที่บ้านคำกลาง
ครั้งที่ ๔ แต่มีชาวบ้านมาคัดค้านจึงไม่ได้ดำเนินการ
ขณะนี้อยู่ในระหว่างการฟ้องร้องศาลกรณีชาวบ้าน
มาบุกรุกและยึดครองที่ของกองทัพบก

ศ.๒๔ เวลา ๐๔.๐๐ น. สมณะมอมนัน
คุรุ และนักเรียนชั้น ม. ๑ เดินทางไปศาลอโศก
๐๕.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ส.๒๕ เวลา ๑๓.๐๐ น. สมณะเด่นตะวัน
ปัจฉิมนิเทศ นักเรียนชั้น ม.๕ และ ปวช. ๒

อ.๒๖ นักเรียนชั้น ม.๕ และ ปวช. ๒
ปิดเทอม ๒๕ วัน

เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชนกรณีพิเศษ

จ.๒๗ นักเรียนชั้น ป.๖ เดินทางไปสอบ
โอเน็ตที่โรงเรียนเทพพิทักษ์

เวลา ๐๔.๐๐ น. นักศึกษา ว.บพ.
บำเพ็ญธรรมที่ศาลาเขื่อนฝางเวลา ๐๖.๐๐ น.
. ไปโฮมแสวงที่สวนของคุณคงศิลป์ ซึ่งมอบให้
บ้านราชทำประโยชน์ ช่วยกันปลูกกล้วยและ
มะละกอ แล้วรับประทานอาหารที่สวน มีผู้ไป
ร่วมประมาณ ๓๐ คน โดยมีสีกขมาตุกล้าข้ามฝั้น
และสีกขมาตุผาแก้วไปร่วมด้วย หลังจากนั้น
๑๑.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. ไปช่วยกันโฮมแสวงทำ
๕ ส. โรงปุ๋ยพลังชีวิตจำนวนสิบกว่าคน

อ.๒๘ นายชัยยะ ลุ่ฝักชี เจ้าหน้าที่จาก
กลุ่มควบคุมปุ๋ย สำนักงานควบคุมพืชและวัสดุ
การเกษตร กรมวิชาการเกษตร กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์มาตรวจโรงปุ๋ยพลังชีวิต

อ.๒๘-พ.๒๙ นักเรียนชั้น ม.๓ สอบ
โอเน็ตที่ชั้นสองเขื่อนศูนย์สุญ

พ.๒๙ เวลา ๑๐.๐๐-๑๑.๓๐ น. เจ้าหน้าที่

จากสำนักงานสหกรณ์จังหวัด มาให้ความรู้เรื่อง
หลักการ และวิธีการสหกรณ์ การสร้างเสริม
ธรรมาภิบาลในสหกรณ์แก่สมาชิกสหกรณ์คน
ของแผ่นดิน ณ ศาลาเขื่อนฝาง

เวลา ๑๕.๐๐ น. สมณะเด่นตะวัน ปัจฉิม-
นิเทศนักเรียนชั้น ม.๓ ที่จะเดินทางกลับบ้าน

❀ ศึกษาดูงาน

ศ.๓ อ.จำนงค์ ฤทธิธูณ นำคณาจารย์และ
นักศึกษา กศน. อำเภอชุมพลบุรี จ.สุรินทร์
๑๒๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๙ นักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น
จำนวน ๓๐ คน นำโดย อ.วันชัย ทิพย์ชัย ได้
มาศึกษาดูงานในเรื่องวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของ
หมู่บ้านและได้แบ่งกลุ่มบูรณาการเรียนรู้

พ.๒๖-ศ.๑๗ และ พ.๒๒-พ.๒๓ นัก
ศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลัก
สูตรเทียบโอนการศึกษาสำหรับเจ้าพนักงาน
สาธารณสุข ๒๕๕๔) วิทยาลัยพยาบาลบรม
ราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์ รุ่นที่ ๑ จำนวน ๗ คน
มาศึกษาและฝึกปฏิบัติต้องความรู้เรื่องแพทย์แผนไทย
และแพทย์ทางเลือกที่บ้านสุขภาพ คุณพรตะวัน
ชนะโภาค และคณะ อสม.บ้านราช เป็นผู้สอน

ศ.๑๗ ศ.ดร.อภิพันธ์ โปษยานนท์ รอง
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม นายอุทัย พลพวก
วัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานี นางสาวพรรณ
จิเมะโสม นิติชากร วัฒนธรรมชำนาญการ
มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์และวิถีชีวิตความเป็นอยู่
ของหมู่บ้าน

อ.๑๙ อ.กริชชัย ศิลปราชะ นำคณะนัก-
ศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชธานี คณะศิลปศาสตร์
สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น ๗๐ คน มาศึกษา
ดูงานเรื่องวิสาหกิจชุมชนโรงปุ๋ยพลังชีวิต

✿ ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์ (๑๙ ธ.ค. ๒๕๑๙) ดังนี้

“ผู้สิ้นภาระแล้ว จะเป็นอยู่กับสิ่งที่ตนเห็น
ด้วยอธิปัญญาว่า

เหมาะสมอย่างไม่มีภาระ สนิทใจแท้ เป็น
สัมมากรรมันตะ

เป็นสัมมาอาชีวะ ได้อย่างมีประโยชน์สูง-
ประหยัดสุดจริงๆ”

◇ สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า ปะตงเตือน นาวาบุญนิยม

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

ตั้งแต่หลังน้ำท่วม พวกเราชาวบ้านราช
ต่างก็ช่วยกันปลูกพืชผักต่างๆ ในหลายจุดหลายสวน
ซึ่งแต่ละที่ก็ให้ผลผลิตดีมาก ถั่วฝักยาวก็ออกลูก
ดก ข้าวโพดตรึมมูลก็ฝักโต ส่งผลให้พวกเรา
มีพืชผักไร้สารพิษรับประทานตลอด ส่วนโรงปุ๋ย
พลังชีวิต ผลิตปุ๋ยตรงออกมา ก็ผลิตปุ๋ยตลอด
เรียกว่า ผลิตแบบเข้ากะกันทีเดียว เพราะพื
น้องเกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์มากขึ้น

ศ.๒ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้าน ไป
ประชุมประจำเดือนที่ ที่ว่าการอำเภอวารินชำราบ
ลิกขมาตุกล้าข้ามฝืนและญาติธรรมนั่งรถบัส

เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ไพศาลี

อา.๔ สมณะหินกลั่นได้รับอุบัติเหตุที่
โรงปุ๋ยพลังชีวิต กระดูกขาข้างซ้ายหัก เข้ารับการ
รักษาที่โรงพยาบาลอุบลรักษ์ จ.อุบลฯ

ศ.๙ คุณดาวพร ชาวหินฟ้าและคุณดินดอน
ตั้งใจจน นำเต้าหู้ไปส่งที่ศิระะอโศกใช้ในงานศพ
คุณยายตุ้มที่ศิระะอโศก

สมณะหินกลั่นกลับมาพักรักษาตัวที่บ้านราช

ส.๑๐ ครูผึ้งบุญ ชาวหินฟ้า นำนักเรียน
ชั้น ม.๖ เดินทางไปร่วมพิธีรับกลดที่ปฐมอโศก

อา.๑๑ ญาติธรรมชาวบ้านราชไปร่วมงาน
ฉาปนกิจศพคุณยายตุ้ม ที่ศิระะอโศก

ขณะที่ไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ศาลีอโศก
เดินทางกลับมาถึงบ้านราช

จ.๑๒ นักศึกษา ว.บรบ. โสมแสงเตรียม
หลุมสำหรับปลูกแตงกวาที่สวนสองโกชนัน รีม
แม่น้ำมูล มีผู้ไปร่วม ๔๓ คน เตรียมหลุมได้
จำนวน ๔,๓๒๓ หลุม

ญาติธรรมและสมณะลิกขมาตุบางส่วนไป
ร่วมงานฉาปนกิจศพสมณะพุทธชาโตที่ปฐมอโศก
นักเรียนชั้น ป.๒ และ ป.๕ สอบ LAS

ศ.๑๖ พ่อท่านและปัจฉาสมณะฯ เดินทาง
มาบ้านราช

อา.๑๘ คณะกรรมการจัดงานปีใหม่ตลาด
อารียะเดินทางมาประชุมและสำรวจพื้นที่จัดงาน
เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชนมีพ่อท่าน
เป็นประธานที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ

จ.๑๙ พ่อท่านและปัจฉาสมณะฯ สมณะ
ฟ้าไท สม.แสงฝน สม.สร้างฝัน เดินทางไปร่วม
ประชุมชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ

เวลา ๑๔.๐๐ น. ประชุมการศึกษาบุญนิยม

พ.๒๒ เวลา ๑๒.๐๐ น. ประชุมทีมงาน
กลีกรมไร้สารพิษ มีสมณะเดินดินเป็นประธาน

ศ.๒๓ เวลา ๐๕.๐๐ น. ประชุมเตรียมงาน
ปลูกเสกฯ

อา.๒๕ ประชุมอุทยานบุญนิยม สมณะ
มีอันเป็นประธาน

นักเรียนชั้น ม.๒ จากโรงเรียนในเครือ
สัมมาสิกขาเข้าพื้นที่ เวลา ๑๘.๐๐ น.ปฐมนิเทศ

จ.๒๖-ศ.๓๐ ค่ายบูรณาการเตรียมงาน
ปลูกเสกฯ นักเรียนชั้น ม. ๒

อ.๒๖ ประชุมสหกรณ์บุญนิยม ที่ศาลา
เอือนโสเหล่ มีสมณะมีอันและสมณะถักร้อย
เป็นประธาน

พ.๒๗ ประชุมโรงสีบุญคุณข้าว ที่ชั้นล่าง
เอือนศูนย์บุญ สมณะเดินดินเป็นประธาน

ศ.๓๐ นักศึกษา ม.ราชภัฏอุบลราชธานี
มาเก็บข้อมูลเพื่อทำวิจัยสารพิษตกค้างในกลุ่มคน
ที่ปลูกผักไร้สารพิษ ด้วยการตรวจเลือดชาว
ชุมชน ๓๐ คน เพื่อเป็นข้อมูลการทำวิจัย

ส.๓๑ เวลา ๐๕.๐๐ น. ประชุมสมณะ
สิกขมาตุที่ศาลาเอือนโสเหล่

เวลา ๐๗.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขา
ทุกโรงเรียนที่ศาลาเอือนผึ่งกัน

❀ ศึกษาดูงาน

ศ.๒๔-พ.๒๙ ก.พ. จ.๑-๒ มี.ค นักศึกษา
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต(หลักสูตรเทียบ
โอน การศึกษาสำหรับเจ้าพนักงานสาธารณสุข
๒๕๕๔) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพ
สิทธิประสงค์ วันที่ ๒ จำนวน ๖ คน มา
ศึกษาและฝึกปฏิบัติองค์ความรู้เรื่องแพทย์แผน
ไทยและแพทย์ทางเลือกที่บ้านสุขภาพคุณพรตะวัน
ชนะโภาคและคณะ อสม.บ้านราช เป็นผู้สอน

พฤ.๑ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนราช
ประชานุเคราะห์ ๓๒ จ.อุบลฯ ๔๕ คน มา
ศึกษาดูงานเกษตรธรรมชาติและลงภาคปฏิบัติ

ศ.๒ คณะครู และนักศึกษาจากศูนย์การ
ศึกษานอกโรงเรียนโรงเรียนนอกระบบและการ
ศึกษา ตามอัธยาศัย อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ จำนวน

๑๐๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พฤ.๘-ศ.๙ และ พ.๑๔-ศ.๑๖ นักศึกษา
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร
เทียบโอนการศึกษาสำหรับเจ้าพนักงานสาธารณสุข
๒๕๕๔) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพ
สิทธิประสงค์ วันที่ ๓ จำนวน ๗ คน มา
ศึกษาและฝึกปฏิบัติองค์ความรู้เรื่องแพทย์แผน
ไทยและแพทย์ทางเลือกที่บ้านสุขภาพคุณพรตะวัน
ชนะโภาค และคณะ อสม.บ้านราช เป็นผู้สอน

พฤ.๑๕ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการ
ศึกษาตามอัธยาศัย อ.ลำดวน จ.สุรินทร์ จำนวน
๖๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พฤ.๒๒ คณะสหกรณ์จังหวัดระยองจำนวน
๑๐๐ คน มาศึกษาดูงานเรื่องปุ๋ยหมักชีวภาพ

พ.๒๑,พฤ.๒๒,ศ.๒๓,พ.๒๘ นักศึกษา
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรเทียบ
โอน การศึกษาสำหรับเจ้าพนักงานสาธารณสุข
๒๕๕๔) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพ-
สิทธิประสงค์ วันที่ ๔ จำนวน ๗ คน มา
ศึกษาและฝึกปฏิบัติองค์ความรู้เรื่องแพทย์แผน
ไทยและแพทย์ทางเลือกที่บ้านสุขภาพคุณพรตะวัน
ชนะโภาคและคณะ อสม.บ้านราช เป็นผู้สอน

พฤ.๒๙,ศ.๓๐ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาล
ศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรเทียบโอนการศึกษา
สำหรับเจ้าพนักงานสาธารณสุข ๒๕๕๔) วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์
วันที่ ๕ จำนวน ๖ คน มาศึกษาและฝึก
ปฏิบัติองค์ความรู้เรื่องแพทย์แผนไทยและ
แพทย์ทางเลือกที่บ้านสุขภาพ คุณพรตะวัน
ชนะโภาคและคณะอสม.บ้านราช เป็นผู้สอน

ศ.๓๐ คณะอาจารย์สาขาเทคโนโลยีการผลิต
สัตว์ ม.เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขต
จันทบุรี จำนวน ๑๐ คนมาศึกษาดูงานเรื่อง
การทำกิจกรรมไร้สารพิษ

คณะจากอ.เบญจลักษณ์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน

๑๐ คน มาศึกษาดูงานวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

✽ ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์ (๑๓ ส.ค.๒๕๒๑) ดังนี้

“เราเห็นแม่น้ำแล้ว แต่ไม่เดินเข้าไปดื่ม ไป
อาบเอง

ก็เป็น “ความไม่ฉลาด” ของผู้ไม่นั่นนั่น”

✧ **สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า**
ปะตงเดือน นาวาบุญนิยม

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

พ.๑ สมาชิกอบต. ๒ คนไปประชุมเตรียม
เดินไปศึกษาดูงานที่จ.หนองคาย และไป
ทัศนศึกษาที่ประเทศลาว

อัง.๗ สมณะสรณียะเดินทางจากเชียงใหม่
แวะโปรดให้กำลังใจชาวชุมชนหินผาฟ้า น้ำ

พ.๘ สมณะเมืองแก้วและคณะที่มาจาก
ภูผาฟ้า นำหนังสือพิมพ์เราคิดอะไรและหนังสือ
อื่นๆอีกเป็นจำนวนมากมาส่งที่หินผาฟ้า น้ำ

พ.๙ ประชุมเตรียมจัดเข้าคอร์สศีลเด่น
บำเพ็ญธรรม

พ.๙-๑๒ จัดเข้าคอร์ส Three in one
(หรืออินวัน) ได้แก่

๑. คอร์สบำเพ็ญธรรม(ฟังธรรม, ตอบ
ปัญหา) นำโดยสมณะชยะชยัน สรณียะ จาก
ปฐมอโศก

๒. คอร์สศีลเด่น(ตรวจศีล) นำโดย ครู
ทองธรรมและคณะ จากภูผาฟ้า น้ำ

๓. คอร์สสุขภาพดี(บรรยาย,ฝึกทำอาหาร)
นำโดย คุณไพลรัตน์ อัครสิริว จากดินหนอง-

แดนเหนือ จ.อุดรธานี

ส.๑๘ สมณะดินดี สันตจิตโต และสมณะ
ชยะชยัน สรณียะ ไปประชุมสมณะที่สันตติโคก

อ.๒๑ สมณะ ครู นักเรียน และชาวชุมชน
ไปร่วมจัดนิทรรศการ ออกร้านจำหน่ายผลผลิต
จากอุตสาหกรรมชุมชนหินผาฟ้า น้ำในราคา
บุญนิยมและแจกอาหารมังสวิรัตที่โรงเรียน
นาหนองพุ่มวิทยา อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ “โครงการ
การศึกษาสู่ชุมชน”

พ.๒๓-๒๗ เข้าคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ
และไขมันในถุงน้ำดี มีสมาชิกเข้าร่วม ๑๔ คน

ส.๒๕ ประชุมนักศึกษา ว.บ.บ.ที่สังกัด
หินผา ๒๗ คน มติที่ประชุมให้ครูมานพร
ขวัญสำราญเป็นผู้รับใช้ หมอจันทร์พอง ดิเรกศรี
เป็นเลขา กำหนดวันบำเพ็ญคุณ บำเพ็ญธรรม
เดือนละ ๒ ครั้ง คือ วันเสาร์ต้นเดือน และ
วันเสาร์ที่ ๓ ของทุกเดือน

จ.๖-พ.๒๙ ครู นักเรียน และชาวชุมชน
หินผาเข้าคอร์สฟังธรรม คอร์สศีลเด่น, คอร์ส
สุขภาพ(ออกกำลังกาย) ทำต่อเนื่องทุกวัน อัน
เป็นวิถีชีวิตของชาวหินผาฟ้า น้ำ

✽ สรุป

ชาวหินผาฟ้า น้ำ ก็ยังเจริญในธรรมดีอยู่ โดย
มีชีวิตอย่างพอเพียง พยายามพึ่งตนจนเป็นที่พึ่ง
ให้แก่ผู้อื่นได้ ที่สำคัญเราเป็นชาวพุทธ จะต้อง
มีพระพุทธพจน์ ๗ ให้ได้ คือ

๑. ระลึกถึงกัน (สาราณียะ)
๒. มีความรักที่ดีต่อกัน (ปิยकरणะ)
๓. เคารพกัน (ครุकरणะ)
๔. สงเคราะห์ช่วยเหลือกัน (สังคหะ)
๕. ไม่วิวาทกัน (อวิวาทะ)
๖. พร้อมเพรียงกัน (สามัคคียะ)
๗. มีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (เอกิกภาวะ)

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

พ.๑ คุณเต็มสิริ ศิริสังข์ไชย นำนักเรียน สส.พ.ชั้นม.๓ ไปสาธิตการทำสบู่เหลว ที่บ้าน นาแก ต.นาหนองทุ่ม อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ ใน โครงการ “เราทั้งผองพี่น้องกัน”

ศ.๒-ส.๑๒ สมณะชยะขยัน สรณียो นำ ชาวชุมชน ครู และนักเรียนสส.พ. ๑๐ คน ไป ร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖ ที่พุทธสถานศาลือโคก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อ.๑๑-พ.๑๔ สมณะ ชาวชุมชน ครู และ นักเรียน สส.พ. ม.๖ ไปร่วมงานเผาศพสมณะ มั่นแจ้ง พุทธชาโต ที่พุทธสถานปฐมอโคก จ.นครปฐม ในวันที่ ๑๒ มี.ค. และร่วมพิธี รับกลดนักเรียนม.๖ ในวันที่ ๑๓ มี.ค.'๕๕

พ.๑๕ สมณะชยะขยัน สรณียो นำพาจัด พิธีกรรมวันปัจฉิมนิเทศนักเรียนสส.พ. ม.๖ รุ่นที่ ๖ ของโรงเรียนลัทธิมาลิกขาหินผาฟ้าน้ำ มี นักเรียนจบการศึกษาชั้นม.๖ จำนวน ๓ คน

ส.๑๗ ประชุมนักศึกษาบ.บพ.พร้อม กับ บำเพ็ญธรรม บำเพ็ญคุณร่วมกัน เป็นเวลา ๑ คืน ๒ วัน

ผู้อำนวยการโรงเรียนประถมจากอำเภอบำเหน็จณรงค์ นำผู้ปกครองและนักเรียน ๔-๕

คน มาติดต่อสอบถามการสมัครเข้าเรียนที่สส.พ.

จ.๑๙-พ.๒๒ อบรมนักเรียนค่ายยุว-พุทธานุภาพ ครั้งที่ ๒๔ มีนักเรียนจาก ๖ โรงเรียน ๙๖ คน

ศ.๒๓-อ.๒๗ อบรมสุขภาพค่ายป้องกัน ช่วยเรา ช่วยชาติ มีผู้เข้าอบรมจำนวน ๕๖ คน

อ.๒๕ มี.ค. ครูแผนผา คงาวัง ตาทั้งที่ งามผ่อง ครูน้อย ผาเพียรธรรม นำนักเรียน สส.พ. ม.๒ จำนวน ๑๐ คน ม.๖ จำนวน ๒ คน ประถมฯ จำนวน ๒ คน ไปเตรียมงาน ปลุกเสกพระแท่นของพุทธ

✽ กายนี้ ขอฝากพระพุทธพจน์ว่า

“พึงรีบเร่งกระทำความดี
และป้องกันจิตจากความชั่ว
เพราะเมื่อกระทำความดีเข้าไป
ใจจะกลับยินดีในความชั่ว”

◇ ทีมงานหินผาฟ้าน้ำ

สังขสภานะเลอรรษ

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

พ.๒ ทำวัตรเช้าเป็นวันแรก มีผู้มาร่วม ทำวัตร ๔ คน สมณะนาไทชี้แนะให้ชุ่มทรัพย์ เพื่อการพัฒนาตนเองและชุมชน

ศ.๓ ป้าย นักเรียนระดับประถมฯ ประมาณ ๘๐ คน มาเยี่ยมชมสังขสถาน

ส.๔ เช้านี้ผู้มาใส่บาตรตามโครงการเข้าวัด ฟังธรรม ๔ คน ป้าย สมณะนาไทไปร่วมงาน ค่ายสุขภาพฯ ที่สวนป่านาโพธิ์

จ.๖ คุณอารีกับสามีช่วยจัดข้าวเก่าในยุ้งใส่ กระสอบ เพื่อเตรียมยุ้งข้าวไว้สำหรับเก็บข้าวใน

ฤดูเก็บเกี่ยวปีนี้

พ.๘ คุณสมบูรณ์ไปร่วมงานศพพ่อ
คุณกอบพร ที่หาดใหญ่

พถ.๙ ปิดร้านค้าชุมชน ๑ วัน เพราะไม่มี
ผู้ดูแล คุณวรรณ วราภรณ์ สายพุทธ ไปจ.ภูเก็ต

อา.๑๒ คุณสมบูรณ์ ฟางฝน ยอมจริง
สุดจริง นวดข้าวเตรียมสีขาย

จ.๑๓ เก็บข้าวในนา โดยสมาชิกชุมชน

พถ.๑๖-จ.๒๐ งานค่ายสุขภาพธรรมชาติ
บำบัด วิธีพึ่งตนเอง โดยคุณไพรัตน์ พันธุ์โลก
อุดร

อัง.๒๑ งดทำวัตร เพื่อระดมแรงเก็บและ
เลี้ยงข้าว

พ.๒๒ ลุงเก็บข้าวแต่เช้า คุณชูชาติช่วย
ซ่อมแซมบ้านที่จะใช้เป็นสถานที่ผลิตยาสมุนไพร

พถ.๒๓ คุณวรรณ ฟางฝน วราภรณ์ ไป
ติดต่อซื้อผลิตภัณฑ์กระจุยที่ต.ทะเลน้อย จ.พัทลุง
เพื่อนำไปขายในงานตลาดอารียะ

ศ.๒๔ คุณสมบูรณ์นำยายแ้วไปโรงพยาบาล
เนื่องจากมีไข้

ส.๒๕ ตักบาตรตามโครงการเข้าวัดฟังธรรม
เที่ยงประชุมชุมชนและการศึกษา มีมติให้จัดการ
ศึกษาขึ้นที่ชุมชนทะเลธรรมให้ทันปีการศึกษานี้

อา.๒๖ สมณะดาวดิน ส.นาไท และญาติธรรม
ไปร่วมงานเผาศพคุณยายถวิล จำซุที่ อ.ท่าชะ
จ.ชุมพร

พ.๒๙ สมณะดาวดิน ญาติโยมหลายคน
เดินทางเพื่อไปร่วมงานพุทธาภิเษกที่อ.ไพศาลี

✧ สมณะดาวดิน ปฐวัตโต

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

ชาวอโศกมีพี่น้อง(ทางธรรม)มากมาย
ทั่วประเทศ จะพักที่ไหน นอนที่ไหน กินที่ไหน
ดูจะสะดวก อบอุ่น เรียบง่าย เป็นกันเอง
ได้เห็นความมหัศจรรย์ของระบบ “สาธารณโมคิ”
ของพระพุทธเจ้า ที่วิเศษสุดจริงๆ

ส.๓-ศ.๑๐ ชาวทะเลธรรมเกือบทั้งหมดไป
ร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖
ณ พุทธสถานศาลือโคก และใช้โอกาสนี้
ได้เยี่ยมเยียนพี่น้องศาลือโคกด้วย

ศ.๑๐ ชาวทะเลธรรมบางส่วนได้ไปร่วมฟัง
การเสวนาของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อ
ประชาธิปไตย ที่สวนลุมพินี กรุงเทพฯ

อ.๑๓ สมณะสังจเปโม สมณะนาไท กลับ
ถึงทะเลธรรม โดยมีสมณะจิรัสโส มาเยี่ยมให้
กำลังใจด้วย

พ.๑๔ สมณะและชาวชุมชน เข้าคอร์ส
ล้างพิษ เป็นเวลา ๓ วัน

ส.๑๗ ญาติโยมภายนอก ๖ คน มาร่วม
โครงการ “เข้าวัดปฏิบัติธรรม”

อา.๑๘ สมณะสังจเปโม, สมณะจิรัสโส
ไปแสดงธรรมงานศพพี่ชายคุณเทพไพร ที่ อ.หาด
ใหญ่ จ.สงขลา

จ.๑๙ ประชุมชุมชน และกรรมการสาขา
พรรคเพื่อฟ้าดิน

พถ.๒๒ สมณะสังจเปโม, สมณะนาไท
พร้อมชาวชุมชน ร่วมงานฌาปนกิจศพพี่ชายคุณ
ยลศิริ ดำช่วย ที่จ.พัทลุง

ส.๒๔ โครงการ“เข้าวัดปฏิบัติธรรม” วัน
เสาร์นี้คือักเป็นพิเศษ มีผู้เข้าร่วม ๒๐ กว่าคน
ป่วยประชุมกลุ่ม“ธรรมราชอโศก”

✧ สมณะนาไท อิศสรขโน

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

มูลนิธิธรรมสันติ

* ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ (๕ ก.พ.๒๕๕๕)

-กรรมการขาดประชุม ๖ คน

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก(สส.ฐ.)

-๒๔ ก.พ. นักเรียน ม.๑-๒ ไปทำ
กระบวนการกลุ่มและช่วยเตรียมงานพุทธาภิเษก
ที่พุทธสถานศาลิโศก จังหวัดนครสวรรค์

-เดือนมิถุนายน โรงเรียนจะได้รับการ
ประเมินภายในจากสำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาเอกชน(สช.) และจะได้รับการประเมินภาย
นอกจากสำนักงานประเมินมาตรฐานการศึกษาแห่ง
ชาติ(สมศ.) ตามลำดับ

-คณะกรรมการโรงเรียนมีมติให้นักเรียน
ม.๕ จำนวน ๑ คน ออกจากโรงเรียน เนื่องจาก
กระทำผิดศีลข้อ ๒ อย่างร้ายแรง

-หน่วยงานบุญญาภิบาล มีผู้รับบริการ(ชาว

ชุมชนปฐมอโศก) ๖๐ ครั้ง ให้บริการผู้ป่วยด้วยโรค
ไข้หวัด และทำแผล ระหว่างวันที่ ๒๕ ธ.ค.๒๕๕๔
-๑๕ ม.ค.๒๕๕๕ ในงานโพชฌังคาริยสังคายนา
และงานมหาปวารณา ที่ชุมชนราชธานีโศก ให้
บริการผู้ป่วยด้วยโรคหวัด จำนวน ๘๐๒ ครั้ง

-ศาลากิจถั่ว ดำเนินกิจกรรม ตามปกติ มี
การซ่อมบำรุงเครื่องจักรผลิตน้ำถั่วเหลืองทั้งระบบ

-อาคารตะวันงาย ๑

-เนื่องจากที่ดินและอาคารตะวันงาย ๑
เป็นของมูลนิธิธรรมสันติ คณะกรรมการอาคาร
ตะวันงาย ๑ จึงมีมติให้เปลี่ยนชื่อเจ้าของมิเตอร์
น้ำประปาจาก นางสุกัญญา สุรภักดี เป็นชื่อ
“มูลนิธิธรรมสันติ”

-มีสมาชิกซื้อห้อง ๑ ราย และมี
สมาชิกขอเช่าพักอาศัย ๒ ราย

-ให้ติดป้ายรณรงค์การแยกทิ้งขยะสด
ผลเป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง มีการกำหนดโทษของ
ผู้ที่ขาดประชุมเกินกำหนดมาติดรณรงค์ก่อน
การประชุมสมาชิกทุกครั้ง และจะนำมาเป็นข้อ
พิจารณาการจองซื้อห้องของผู้เช่าพักอาศัยด้วย

-อาคารตะวันงาย ๒

-เนื่องจากที่ดินและอาคารตะวันงาย ๒
เป็นของมูลนิธิธรรมสันติ คณะกรรมการอาคาร
ตะวันงาย ๒ จึงมีมติให้เปลี่ยนชื่อเจ้าของมิเตอร์
ไฟฟ้าจาก นายประภาส บุตรประเสริฐ เป็นชื่อ
“มูลนิธิธรรมสันติ”

-นางกัลยาณี เทอดเกียรติกุล เสนอขายที่ดิน โฉนดเลขที่ ๕๐๕๐๘ ต.บ้านควน อ.เมืองตรัง จ.ตรัง เนื้อที่ ๔ ไร่ ๖๕ ๒/๑๐ ตารางวา ให้แก่มูลนิธิ ธรรมสันติ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท(หนึ่งล้านสองแสน บาทถ้วน) มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ซื้อ เพื่อใช้ประโยชน์ ในด้านการพาณิชย์(ระบบบุญนิยมไม่แสวงหากำไร)

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

มูลนิธิบุญนิยม

* ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ (๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕)

-กรรมการขาดประชุม ๑ คน

-สถาบันบุญนิยมได้จัดการอบรมธรรม หลักสูตรเร่งรัด ระหว่างวันที่ ๗-๑๓ มกราคม ๒๕๕๕ ที่ชุมชนบุญนิยมราชธานีอโศก อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี มีผู้เข้าร่วมประมาณ ๘๐๐ คน

-สถาบันบุญนิยมได้จัดงานฉลองหนาว ที่ ชุมชนบุญนิยมภูผาฟ้าหน้า อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ วันที่ ๒๘-๓๐ ม.ค.๒๕๕๕

-จะมีการจัดงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ที่ชุมชนบุญนิยมศาลอโศก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ วันที่ ๔-๑๐ ม.ค.๒๕๕๕ โดยวันที่ ๖ มีนาคม จะมีการประชุมคณะกรรมการสถาบันบุญนิยม

-โครงการกัฏฐกตัญญู เพื่อการพึ่งตนเอง ในอนาคต ขณะนี้อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล และเอกสารเพื่อทำรายงานปิดโครงการและนำเสนอ สสส. ต่อไป

-การจัดตั้งสถาบันสัมมาสิกขาวิชชาธรรม เจ้า หน้าทีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เอกชน(สกอ.) ขอให้มูลนิธินำเสนอข้อมูลด้วยวาจา เกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันสัมมาสิกขาวิชชาธรรมและส่ง

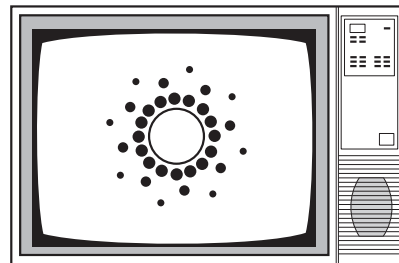
เอกสารเพิ่มเติม แต่เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมาเกิด น้ำท่วมขังในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล จึงได้ขอ เลื่อนกำหนดการนำเสนอข้อมูลด้วยวาจาออกไป

ระหว่างนี้สำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา(สอศ.)มีนโยบายที่จะขยายการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาทั่วประเทศให้สูงขึ้นถึง ระดับปริญญาตรี ซึ่งพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องได้ ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว คณะทำงานจัดตั้งสถาบันฯ มีความเห็นร่วมกันว่า ควรระงับการดำเนินการเรื่องขออนุญาตจัดตั้ง สถาบันสัมมาสิกขาวิชชาธรรมไว้เป็นการชั่วคราวก่อน และพิจารณาเรื่องขยายการศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของโรงเรียน อาชีวศึกษาที่ชุมชนบุญนิยมศิระอโศก และชุมชน บุญนิยมราชธานีอโศกก่อน และเตรียมความพร้อม สำหรับการเปิดสอนระดับปริญญาตรีในอนาคต ด้วยการส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อในสาขาวิชาต่างๆ ที่ต้องการเพิ่มขึ้น ซึ่งคณะทำงานจะได้หารือร่วม กันอีกครั้งหนึ่งและคาดว่าจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

-มูลนิธิสื่อสร้างสรรค์ได้บริจาคเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท(สามหมื่นบาทถ้วน)ให้แก่มูลนิธิบุญ นิยม เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์เพิ่มเติม สำหรับใช้ในการ ถ่ายทำรายการของสถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

ธรรมทัศน์สมาคม

ธรรมทัศน์สมาคม

* ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ (๕ ก.พ. ๒๕๕๕)

-กรรมการไม่มาประชุม ๕ คน

- รายงานการจำหน่ายสินค้า
- อันดับ ๑ คือหนังสือสุขภาพของหมอเขียว (ใจเพชร กล้าจน) และหนังสือนาฬิกาชีวิต
- อันดับ ๒ คือ VCD, DVD, MP3 ธรรมะ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ และธรรมคัมภีร์
- อันดับ ๓ คือ VCD, DVD กลิกรรม ธรรมชาติไร้สารพิษ
- ขณะนี้ได้เปิดรับสมัครสมาชิกใหม่แล้ว
- อาสาสมัครช่วยงานที่ร้านยังขาดแคลน มีนางอารมณ์ วิชัยดิษฐ์ อาสาเข้าไปช่วยงานช่วงเช้าของวันศุกร์, เสาร์ และอาทิตย์

รายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาน่านันตือโคก

* ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (๓ ก.พ. ๒๕๕๕)

- ผู้ร่วมประชุม ๙ คน
- คุณพลึงไทเล็กเป็นพ่อครัว เนื่องจากแขนเจ็บ และวัตถุดิบสำหรับทำอาหารไม่พร้อม
- วันที่ ๔ ก.พ. จะมีลูกค้าเหมาเลี้ยงทั้งร้าน
- ทีวีชำรุด ให้ดูที่สขจ. หากไม่มีจึงค่อยพิจารณาซื้อ โดยทีม ผรช.
- อาสาสมัครใหม่มาช่วย บางคนทำงานไม่เป็นระเบียบและทำช้า จึงไม่ได้ให้ช่วยงาน แต่ก็ควรให้ไปช่วยจุดอื่นที่เหมาะสม
- มีผู้ให้ขุมทรัพย์กับคุณซึ่งบรูชาว่าดีไม่ค่อยเป็นคุณซึ่งบรูชารับไปปรับปรุง
- เด็กนักเรียนที่มาทำอาหารตอนเย็นเก็บทางไม่เรียบร้อย

-ที่ประชุมเห็นควรมอบหมายให้คุณธารัฐเป็นผู้ดูแลอาสาสมัครใหม่

* ประสานให้โอวาท : สมณะสิริเตโช

ช่วงนี้ระบบการค้ามีการเปลี่ยนแปลงเพื่อทำงานร่วมกันเป็นสาธตภิโกศมากขึ้น โดยจะจัดเป็นกรรมการกลาง โดยที่กรรมการของแต่ละบริษัทเป็นกรรมการย่อย ตามมติแยกเป็นบริษัท แต่ตามพัตินัยจะรวมกันเป็นองค์กรรวม

* ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ (๑๐ ก.พ. ๒๕๕๕)

- ผู้ร่วมประชุม ๘ คน
- ได้ซื้อทีวีใหม่แล้ว จอแบน ๔๐ นิ้ว ราคา ๑๕,๑๙๐ บาท และค่าแฉงรองทีวี ๑,๒๐๐ บาท
- มีพ่อครัวใหม่มาช่วยคือคุณหลง ก็ต้องทำตามนโยบายคือร้านชมร.ทำอาหารรสชาติแบบกลางๆ รสไม่จัดจ้าน
- คุณสุวดีขอหยุดวันอาทิตย์เพื่อไปฟังธรรมในเวลา ๘.๓๐-๑๑.๐๐ น. คุณพลึงไททำงานแทน
- ๑๔ก.พ. จะมีชาวต่างประเทศมาเยี่ยมชมชนสันติฯประมาณ ๕๐ คน และเยี่ยมชมร.ในช่วงเช้า
- คุณจุจิตต์ได้รับขุมทรัพย์ว่าพูดเสียงดังและหัวเราะเสียงดัง คุณจุจิตต์รีบไปปรับปรุง
- ปิดร้าน ๓-๑๒ มี.ค.'๕๕ เพื่อไปร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ที่พุทธสถานศาลือโคก

* ประสานให้โอวาท : สมณะสิริเตโช

ตอนนี้มีทั้งงานหลวงและงานราษฎร์เข้า ให้ใจเจตต์ตัดสินใจ ตัดสินใจแล้วก็ไม่ต้องห่วงกังวลอะไร ทำจิตใจให้อยู่กับปัจจุบันมันไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตายแล้วเราจะทำงานที่เป็นปัจจุบันอย่างดีที่สุด

* ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ (๑๗ ก.พ. ๒๕๕๕)

- ผู้ร่วมประชุม ๑๒ คน
- ช่วงตลาดอาริยะปีนี้ ชมร.จะรับผิดชอบทำกับข้าวและล้างทางใหญ่ แต่คนของชมร.ไม่พอ น่าจะขอคนมาช่วยเพิ่ม
- คุณอมรได้มากินฟรีที่ร้าน แต่เราไม่อนุญาต เพราะถูกห้ามเข้าร้านชมร. เขาก็เลยไว้วาย แล้ว

ไปสูบบุหรี่หน้าร้าน ให้บอกรปภ.เพื่อแจ้งตำรวจต่อ
-ทางพลับพลาติงว่าพักจากร้านที่ส่งไปรัดยาง
ไม่เรียบร้อย มีขอมมีตำหนิปนไป ต้องปรับปรุง

* ประสานให้โอวาท : สมณะสิริเตโช

งานทุกวันนี้มีเยอะ ไม่ต้องไปกลัว เราก็ทำเท่า
ที่ทำได้ตามสมรรถนะ เช่น คุณวิฑูรย์เจอภาชนะ
กองใหญ่ ก็ทำเท่าที่ทำได้

ยุคนี้ไม่เหมือนยุคก่อนที่มีการพูดคุยเรื่อง
ตบะเรื่องสภาวะจิตด้วยในการประชุม ดังนั้นต้อง
ดูตัวเราเอง ไม่มีใครมาคอยจี้

การฝึกเจโตสมถะควรฝึกไว้บ้าง การฝึกเจโต
สมถะไม่ใช่แค่นั่งเท่านั้น ขณะทำงานก็ถือเป็นการ
ฝึกเจโตสมถะด้วย ส่วนการพัฒนาปัญญาต้องจัด
เวลาฟังธรรม ฟังธรรมแล้วเอาไปทำ อย่าเอาไปทิ้ง

* ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (๒๔ ก.พ. ๒๕๕๕)

-ผู้ร่วมประชุม ๑๓ คน

-งานตลาดอารียะทางชมร.จะรับผิดชอบงาน
คูบองด้วย ควรแบ่งคนเป็น ๓ ทีม สำหรับงาน
ล้างทาง งานคูบอง และงานทำกับข้าว เพื่อจะดูว่า
คนพอหรือไม่

-ทางหนองปรือ น้ำได้หมดฝายแล้ว
เกษตรกรจะไม่สามารถปลูกผัก ๓ ราย ต้องรอ
ฝนตก จึงจะมีน้ำใช้ ดังนั้น ผักจะลดลง

* ประสานให้โอวาท : สมณะสิริเตโช

คนที่จริตนิสัยต่างกัน เมื่อมาทำงานร่วมกัน
แล้วจะสัมพันธ์กันจนลงตัวซะทุกอย่างนั้นเป็นไปได้
ได้ สิ่งสำคัญอยู่ที่ทำอะไรก็ตาม จงเห็นแก่ส่วนรวม
อย่าทำเพราะความชอบความชัง ความชอบก็เป็นกิเลส
ความชังก็เป็นกิเลส

คนที่ทำงานเก่ง แต่ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้
ไม่มีน้ำใจ รับชมทรัพย์ไม่ได้ คนลักษณะนี้เป็นผู้ที่
มีอัตตามาก ชอบทำงานคนเดียว ยิ่งทำงานมาก
เท่าไร ก็ยิ่งอัตตามากขึ้นเท่านั้น หากต้องการ
ลดอัตตาก็ต้องหัดทำงานร่วมกับผู้อื่นและรับฟัง
ความคิดเห็นจากผู้อื่น อัตตาลดลง ก็เข้าใจ
อันตตาไปเรื่อยๆ

ทำงานแล้วถือสาผู้อื่น สะสมการเพ่งโทษ
ความไม่ชอบใจ ความไม่ยินดี สะสมไปเรื่อยๆ ใช้
สมถะวิธี คิดว่าช่างมัน ไม่มีการล้างใจให้กิเลสลดลง
กิเลสไม่มีเท่าเดิม กิเลสมีแต่เพิ่ม จะเกิดการเน่าใน
อัสวะหมักดองในกมลสันดาน เหมือนดอกเบี้ยที่
งอก ลักวันหากสะสมจนได้ที่ก็จะระเบิดออก ดังนั้น
อย่าเก็บขยะพิษคนอื่นมาใส่ในใจตน

หากมีผู้เพ่งโทษเรา จงเอาเขาเป็นโจทย์ว่าเรา
สอบผ่านโจทย์นี้หรือไม่ เมตตาช่วยเหลือเขา เรา
จะเจริญขึ้น ส่วนเขาจะเจริญขึ้นหรือไม่ ก็ต้องตัว
เขาเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง

* ครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ (๑๖ มี.ค. ๒๕๕๕)

-ผู้ร่วมประชุม ๘ คน

-คุณเทพพลึงจะรื้อวางระบายน้ำเก่าตรงห้อง

เตรียมผักในวันจันทร์ที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕

-ปิดร้านวันที่ ๓๑ มี.ค - ๑๖ เม.ย.๒๕๕๕
เพื่อไปร่วมงานปลูกเสกฯและตลาดอารียะ

-ข้าวที่บริจาคมาหลากหลายลักษณะ ไม่ควร
หุงขายหน้าร้าน แต่หุงเข้าวัดได้

* ประสานให้โอวาท : สมณะสิริเตโช

ปฏิบัติธรรมเป็นทั้งประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน
ประโยชน์ตนคือกิเลสตนเองลด ประโยชน์ท่านคือ
กิเลสคนอื่นลด เช่น การทำอาหารสกลางๆทำให้
ผู้อื่นได้ลดกิเลสความอโรย โครงการกินฟรีข้าวราด
กับหนึ่งอย่าง ประโยชน์ตนคือเราได้ลดความโลภ
ลดการสะสม ให้ไปโดยไม่เอาสิ่งตอบแทน ส่วน
ประโยชน์ท่านคือผู้อื่นได้กินอาหารมังสวิรัตที่ไม่
เบียดเบียนชีวิตสัตว์

* ครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ (๒๓ มี.ค. ๒๕๕๕)

-ผู้ร่วมประชุม ๙ คน

-มีข้าวรถแกัสคว่ำระเบิด ให้คนสุดท้ายที่ทำ
ครัวอย่าลืมปิดแกัส ให้คุณประสิทธิ์ช่วยตรวจสอบ
อุปกรณ์แกัสทั้งหมด

-คุณวิชัยจะผ่าตัดไส้เลื่อน ที่ร.พ.นพรัตน์

-ชมร.บริจาครวมงานตลาดอารียะ เป็นจำนวน
๑๐๐,๐๐๐ บาท

สถิติเผยแพร่สำรธรรมประจำเดือนก.พ.-มี.ค. ๒๕๕๕

ธรรมปฏิกกรรม

	ก.พ.	มี.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๕๕	๕๒๘
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๕๘	๗๑
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๑๕	๓๒

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์]

๑๐,๐๐๐ เล่ม

ดอกบัวน้อย (ด้วยการวางใจ)

๑๐,๐๐๐ เล่ม

ใช้ชีวิตแบบ Zero

Waste โดยเริ่มต้นที่ตนเองก่อน ด้วยการฝึกใช้ปิ่นโต ตะกร้า ถุงผ้า แทนถุงร้อน ถุงพลาสติกเล็กใหญ่ ภาชนะพลาสติกต่างๆ ฝึกประจำวัน เป็นนิสัย ไม่สร้างขยะขณะบริโภค แต่สร้างสำนึกรักโลกแทน

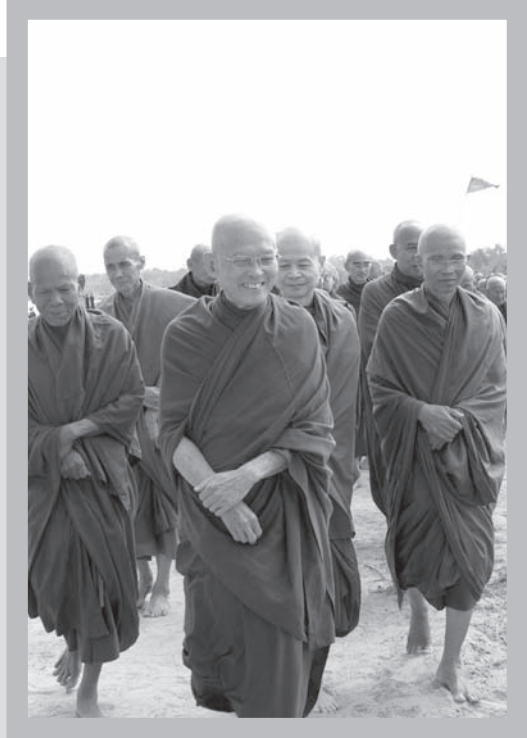

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๓๒(๓๕)
ประจำเดือน ก.พ. – มี.ค. ๒๕๕๕

หากมิตรดี สหายดี

เป็นทั้งหมดของพรหมจรรย์
พ่อครู...พ่อท่านโพธิรักษ์
จึงเริ่มนโยบาย...แจกหนังสือธรรมะ
แจกเป็นหลัก...จนกว่าจะท่วมโลก
สร้างพุทธสถานรองรับผู้มีบารมี
เป็นแหล่งสังสรรค์ของบรรดาเหล่าญาติธรรม
เริ่มขยายขยายสร้างกิจกรรมผ่านองค์กรชาวอโศก
มีผัสสะ มีคบคุ่น มีฝึกฝนมองตน...
ผ่านไป...ผ่านไป...ผ่านฝนผ่านหนาว
ผ่านกิจกรรมมากมาย...ที่ละทศวรรษ
ณ พ.ศ.นี้ (๒๕๕๕)...
อโศกเรา ก้าวเข้าสู่ทศวรรษที่ ๕
จากธรรมะเล่มๆ ขยายขยายออกอากาศเป็นคลื่นแสงคลื่นเสียง
แผ่พลาณภาพแห่งมิตรดี...ให้กว้างขึ้นๆ
เปิดประตูรับนักรบกองทัพธรรม
ด้วยหลักเกณฑ์ที่ผ่อนคลาย
ด้วยเป้าหมายการประจัญบานเหล่าอธรรม...ในไม่ช้า!

ประโยชน์จากหนังสืออโคค

“กระผมขอขอบพระคุณมากที่ช่วยส่งนิตยสารดอกหญ้าสารอโคคดอกบัวน้อยมาให้แล้วขอบมาก เป็นการหยุดวิบากกรรมต่างๆที่บางครั้งอาจจะคิดนอกกลุ่มนอกทางไปบ้าง บางครั้งก็ลู่อำนาจโทสะ ทะเลาะกับพ่อแม่หรือพี่น้อง...”

จดหมายจากญาติธรรมบัณฑิตาม รุ่น ๒๐

ยืนยันได้ประโยชน์จาก “คุณใบ้” ของชาว
อโคคตลอดมา ความจริง “คุณใบ้” เป็นทั้งกัลยาณมิตร
เป็นทั้ง “นายอินทร์” ผู้ปกครองหลังพระตลอดมา
แต่ก็ถือเป็นอาวุธกองทัพธรรมในยุคนุกเบิก
ทีเดียว

อ่านแฉะ ยังไม่บรรลु ก้อย่าแห่งหน่วย วิธ
คิดมากมาย รอคอยอยู่ใน “คุณใบ้” ของเรา จุ๊ๆ

อโคคทำอะไรกับผม?

“กระผมมีความศรัทธาในอุดมการณ์การเผยแผ่และแนวปฏิบัติของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์และคณะสันติอโศกมานาน และติดตามความเคลื่อนไหวของสำนักอยู่เสมอ ขอบคุณนิตยสารสารอโคคที่มอบสิ่งดีๆให้กับกระผม กระผมได้นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันตามความรู้ความสามารถและศรัทธาที่ตนพอจะทำได้

มีความศรัทธาในการนำธรรมะมาใช้ในชีวิตประจำวัน มีความศรัทธาในเรื่องการอยู่อย่างพอเพียง การไม่เบียดเบียนกันในสังคม และส่งเสริมคุณธรรมความเมตตากรุณาด้วยการรับประทานมังสวิรัต แม้กระผมจะทำได้ไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ก็พยายามทำอย่างดีที่สุดเท่าที่ตนเองจะทำได้

เนื่องจากกระผมเป็นครูด้วย จึงได้นำนิตยสารที่ได้รับจากกองบรรณาธิการสารอโคคเข้าห้อง

สมุดของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนของกระผมได้อ่านด้วย(ตลอดถึงได้บอกรับนิตยสารดอกบัวน้อยและดอกหญ้า โดยเฉพาะนิตยสารดอกบัวน้อยที่เด็กๆจะชอบอ่านกันมาก)...”

ญาติธรรมขวัญชัย สุรินทร์ศรี ถือ
เป็นตัวแทนชาวอโคคคนหนึ่งที่มีความรู้สึก
ดีกับชาวอโคค และได้ประโยชน์กับชีวิตใน
ตัว จุ๊ๆ

เปิดใจสมาชิกอโคกอายุ ๕๐ ปี !

ลุงผดุง ปัญจะโรทัย (อ.แก่งคอย จ.สระบุรี) *ยืนหยัดขอเป็นสมาชิกชาวโคกต่อไปและต่อไป*

“เป็นชาวโคกตั้งแต่ มี.ย.๒๕๓๒ (สมาชิกตลอดชีพสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม) เคยร่วมกิจกรรมกับชาวโคก ที่สันติฯ ปฐมาฯ คาลิฯ ศีระฯ บ้านราชฯ หลายครั้ง ตอนนี้อายุเกือบ ๕๐ แล้ว ลูกหลานไม่ยอมและไม่พาไปไหนไกลๆ ได้แต่อ่านสารโคก ดอกหญ้า ดอกบัวน้อย เป็นประจำ ขอความกรุณาได้ส่งให้ตลอดไปด้วย ขอขอบคุณครับ...”

เครื่องมือกับธรรม

“ดูFMTVอยู่เสมอๆ สามารถใช้ชีวิตแบบพอเพียงได้ง่ายขึ้น ได้มากขึ้น เสียสละได้ง่ายขึ้น และมีความสุขตามอัธยาศัย”

ดวงดาว รัตนะ (หาดใหญ่ สงขลา)

ยุคของธรรมาธรรมะสงคราม หมายถึงมารร้ายมีมากมายหลากหลายรูปแบบ กองทัพธรรมก็ต้องพัฒนาอาวุธตามไปด้วย เราวิ FMTV เป็นอาวุธชนิดใหม่ จัดหมวดหมู่แล้ว น่าจะเป็นกองทัพ(ธรรม)อากาศ!

ขณะเดียวกันก็มีกองกำลังแสนแสน ตัวล่าสุดก็คือ “งานแยกขยะ”

แต่ถ้าถามอาวุธประจำตัวของ“นักรบโลกุตระ” ก็คือ “การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ได้ขยายกิจกรรมในโคกออกไปเป็น “กิจกรรมเพื่อสังคม”

ขยับมิติแห่งงานให้ลึกซึ้งขึ้น

อย่างไรก็ตาม “การเขียนบันทึกก่อนนอน” คู่กับตัวเอง ก็ควรทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เพื่อตัวเราจะได้เจริญยิ่งขึ้น จุ๋ยๆ

บอลาออกครับ

รับหนังสือชาวโศกมานาน บัดนี้ของดราม่าดีกว่า
เหตุผลที่สำคัญก็คือ “อ่านไม่จบเล่ม!” กลับมาปกรรม

ญาติธรรมสยาม สายทอง (อ.วิเชียรบุรี จ.เพชรบูรณ์) แจ้งผ่านทางจดหมายมา
บางคนไม้อ่าน แต่ดูทีวีเผลอเผลอ
แต่อย่างไรก็ตาม ในแง่คุณภาพ “การอ่าน” ยังไวกว่าอีกซีกกว่า “การฟัง”
จึงจกกว่าอย่างนี้ ท่านอื่นๆเห็นอย่างไร ?

เรื่องบอกระเทียมโทน! (การมองบวก)

ญาติธรรมจันทรเทพ โสภภาพ (อ.ธวัชบุรี จ.ร้อยเอ็ด) เล่าชีวิตทางธรรมบนโลกมนุษย์สู่กันฟัง

“ตัวคนเดียว หัวเดียวกระเทียมลีบ ไม่มีบาร์มีให้ใครเห็นชอบ
พอ มาเป็นเพื่อนร่วมอุดมการณ์ (หรือเราบ้าคนเดียวไม่รู้ละ) บ้าในที่นี้
หมายถึง กินอาหารมังสวิรัต ไม่ซื้อของไม่จำเป็น ไม่รับถุงพลาสติกหิ้ว
เพราะเอาถุงผ้าไปด้วย สิ่งแวดล้อมส่วนตัว ก็พยายามลดภาวะให้โลก
ได้แต่ทำคนเดียว ใครไม่เห็นดีด้วยช่างเขา อยู่ในสังคมข้างนอก ต้องยึด
หลัก (เคร่งครัดที่ตนผ่านปรนผู้อื่น) แต่ก็ดีใจอยู่ ไม่ไหลลื่นไปตามเขา
คงยึดหลักแนวปฏิบัติสายอโศกเป็นหลัก คิดว่าถ้ามีบุญจะปฏิบัติหลัก
อโศกไปจนสิ้นชีวิต...”

สาธุๆ ฟังแล้วก็ได้แต่เห็นใจ มนุษย์ในโลกที่ไม่มีโอกาสสัมผัสชีวิตโลกุตระ!

บาป-บุญจึงเป็นเรื่องจริง บางคนเกิดก็ล้านชาติ เขาก็ไม่เคยพบเส้นทางโลกุตระ
หัวเดียวกระเทียมลีบก็จริง แต่เป็น “กระเทียมโทน” นะจะบอกให้! จุ๊ๆ

ศีล ๕ เป็นบอปปุณ

พระวีรพงษ์ อรินทวีโร (บางกะปิ กทม.)

ท่านเล่าว่า มีภารกิจไปสอนธรรมะอยู่ ๒ แห่ง สอนที่ใด
ก็มักจะย้ำเรื่องศีล ๕ ว่า “ปุณณต้องถือ อริยะต้องมี” เสมอๆ

สาธุๆ เรื่องของศีล ๕ ปุณณคงต้องทำความเข้าใจกันใหม่
ว่าเป็นของใครกันแน่

ชาวพุทธเราก็ต้องสำเหนียก

ศีล ๕ จริงๆเป็นของมนุษย์ทุกคนต่างหาก จุ๊ๆ

โลกกว้างใหญ่แต่ใบนิดเดียว !

“ของดรัสสารโศกไว้ก่อนครับ ขอรับดอกหญ้าเล่มเดียว สาเหตุ
ติดตามข่าวสารผ่านเน็ตได้เป็นบางเรื่องแล้ว ขอขอบคุณทางสำนักสันติโศก
เป็นอย่างมากที่ให้ความรู้ในเรื่องข่าวสารและธรรมะมาตลอด
ขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง

ลิขิต นันทวงศ์”

นี่คือปรากฏการณ์ การเผยแพร่ธรรมะชาวโศกของปี ๒๕๕๔
ขอบันทึกไว้เป็นข้อมูล “ประวัติศาสตร์แห่งการเข้แกวลัทธิธรรมจักร” จุ๊ๆ

บันตอนพันทุกบ่แห่งชีวิต

จากญาติธรรมเกษร มาน้อย (อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่) “ได้รับ
หนังสือสารโศกแล้ว ขอขอบคุณมาก “ฉบับซั้วขวัญผู้ประสบภัย” เห็น
ทุกซ์... พยายามจะอ่านเพื่อให้พ้นทุกซ์ ดับทุกซ์ ช่วยผู้อื่นด้วย...”

สาธุๆ โดยหลักการแห่งเบื้องต้น ท่ามกลาง และบั้นปลาย

การประจักษ์แจ้งแห่งชีวิต เจ้าตัวจะต้องตระหนัก

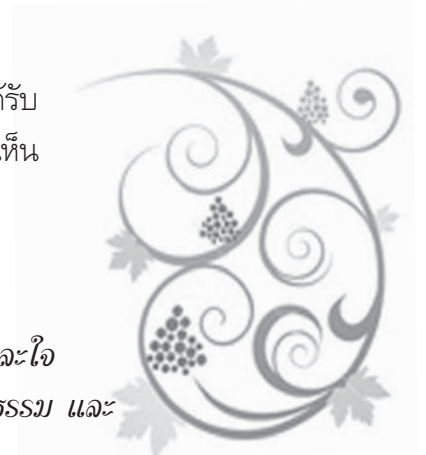
ก.) “ไม่วียดเวียคนผู้อื่น” ด้วยศีล ๕ เป็นหลัก ทั้งกาย วาจา และใจ

ข.) “ไม่วียดเวียคนตน” ด้วยการลดละอบายมุข-กามคุณ-โลกธรรม และ

ค.) “รับบ่าเห็นอุปโยชน”

ขั้นตอนปฏิบัติการณ์มีแก่นใจแผละ ไม่วัยชื้อน ไม่วัยยาก ไม่วัยปาวุหาริย์

แต่ปลออดวัก-มันคง-หลุดพ้นได้เลย จุ๊ๆ

อโศกควรซื้อบอบอโศก

“เศรษฐกิจพอเพียง” ควรเริ่มต้นที่การ “ซื้อสินค้าในชุมชนของตน”

ดวงใจ ทองทา (อ.บ้านฝาง จ.ขอนแก่น)

ไปที่แก่นโศกก็จะทำเช่นนี้เสมอๆ

ญาติธรรมหลายๆคน เริ่มสนุกกับการซื้อข้าวของ

บริการตัวเอง โดยลิ้มการซื้อของที่ผลิตโดยชาวโศกก่อน

จึงจกก็เลยน่มาทบทวน จุ๊ๆ

ทำบุญกับอโศกได้หลายวิธี

“ดิฉันส่งธนาณัติมาเป็นค่าเสตมป์ และทำบุญแล้วแต่ทางมูลนิธิจะเห็นสมควร ว่าเงินจำนวนนี้จะเป็บุญในส่วนไหนได้บ้าง ก็จัดการตามที่เห็นควร ดิฉันส่งมา ๕๐๐ บาทค่ะ ทางมูลนิธิคงไม่ปฏิเสธที่จะรับนะคะ เพราะดิฉันรู้จักและเป็นญาติธรรมมานานกว่า ๒๐ ปีแล้ว”

เป็นจดหมายของญาติธรรม นวียา เพชรปานวงศ์ (อ.เวียงสระ จ.สุราษฎร์ฯ)

นอกจากการปฏิบัติตน ลดละกิเลสเป็นหลัก และจะทำงานเพิ่มเติม ก็ถือว่าสมบุญขึ้นอีก จุ๊ๆ

ปรโตฆัตตบวคโณนิโสฯ

จากญาติธรรมชนมน ภูดี (จตุจักร ลาดยาว)

“ความสามัคคีในหมู่กลุ่มสันติอโศกเป็นเลิศ ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่ได้เจอเพื่อนๆ ในหมู่กลุ่ม...”
ในอโศก เรื่องขัดแย้งเป็นของปกติ แต่การขัดแย้งก็พอเหมาะก็จะทำ

ให้อโศกเจริญงอกงาม

จุดที่อโศกงอกงามก็เพราะเราต่างมีปรโตโมสะ มีอ่อนน้อม
รับฟัง ไม่เถียง

และมีโยนโสมนัสการ คือรับฟังแล้วยังค้นหาจนเจอ !

เพราะเหตุนี้ เราจึงเจริญงอกงามยิ่งๆ จุ๊ๆ

ชีวิตบอบช้ำวิวรณ แฉ่มณิ

ปัจจุบันคุณยายอายุ ๗๓ ปี อยู่เขตตลิ่งชัน กทม.

คุณยายขึ้นเขมรชาวโศกมานาน ในความเสียสละ ความอดทน และความดีงาม

คุณยายอยู่คนเดียวมา ๑๐ กว่าปี ลูกชาย ลูกสาวต่างก็มีฐานะดี มีโชชนไปอยู่ด้วยก็ไม่ไป

ปี ๒๕๕๔ น้ำท่วมใหญ่ บ้าน ๔ หลังของลูกๆคุณยายจมน้ำไปด้วย ต้องหนีน้ำไปเช่าคอนโดอยู่กันอยู่ตุลุด

หลานๆคุณยายเป็นแพทย์เป็นเภสัช

ช่วงน้ำท่วมคุณยายเบิกเงินไปช่วยอาจารย์เขาวัชรที่ทำอุ้ง ลพบุรี

หลังน้ำท่วม เอเอสทีวีจอดับ เอฟเอ็มทีวีจอดับ ยังหาคนปรับ
ไม่ได้เลย

คุณยายจึงได้แต่ฟังวิทยุ ๙๗.๗๕ ของบ้านพระอาทิตย์

จนข่าว! จุ๊ๆ

แนวทางบอโหสิกรรมเจ้ากรรมนายเวร

“...อีกข้างหนึ่งเหลือเพียงเล็กน้อยเท่านั้น หวังว่าคงจะหายภายในเร็ววัน ไม่ใช่เฉพาะกรรมเรื่องนี้เท่านั้น ยังมีอีกหลายการกระทำที่เคยทำผิดและต้องชดใช้ ที่มองเห็นจากผลของการปฏิบัติโดยเข้มงวดที่ตน ผ่อนปรนผู้อื่น...”

ญาติธรรม ชวนพิศ รัตนวงษ์ (อ.บ่อทอง จ.ชลบุรี) เล่าผลกระทบเก่าที่เคยตกปลา สมัยเด็กๆเล่าสู่กันฟัง
ความจริง ความเชื่อมั่นศรัทธาในกฎแห่งกรรม ถือเป็นทฤษฎีพื้นฐานของชีวิตเลยก็ว่าได้
อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด แต่ควรทบทวนกรรมเก่าของตัวเอง ว่า ทำผิดพลาดเรื่องใด
กรรมใหญ่ต้องทบทวน

กรรมเล็กก็ต้องไถ่จะเลย ที่เคยมีจิตไม่ดีกับใคร เรื่องนั้น เรื่องนี้ ตรวจสอบตัวเองสักหน่อย
ที่เห็นเป็นอยู่ทุกวันนี้ พิเคราะห์ให้แล้วน่าตกใจ ก็เคยจบบ้างดูหวั่นดูแคลนเขามาบ้างก็เยอะ
ตัวอย่าง...เห็นเขาใจก็ดูถูก...เห็นเขาอ้วน ก็ดูถูก...เห็นเขาป่วยบ่อยก็ตำหนิ...เห็นอะไรก็ข้างตำหนิ... ฯลฯ
นี่แหละ มันย้อนเข้าตัวเราทั้งสิ้น รับขอขมาโดยด่วน! ชัดเส้นใต้

หนูรักกลิ่นกะrieb...

แก้มใส่องของเด็กชาย‘ดูดี’ อายุ ๓ ขวบบ้านอยู่ข้างสันติ
อโศก เป็นแก้มที่ดังดูดี ให้ญาติๆอดใจหอมแก้ม‘ดูดี’บ่อยๆไม่ได้ มี
บางครั้งที่เด็กน้อยรู้สึกเลืลือทนเหมือนกันที่คุณย่าคนเดิมมาขอหอม
แก้มซ้ำอีก จึงต้องร้องออกมาดังๆว่า

“หอมไม่ได้ๆ ผิดศีล เดี่ยวศีลขาด!!”

คุณย่าอีกคนจึงช่วยพูดแนะว่า

“ไม่เป็นไร ศีลขาด เดี่ยวก็ต่อศีลได้”

น้อง‘ดูดี’ตอบทันทีว่า “ไม่ต่อๆ... มันเหนียวนะ...”

ผ่านไปอีกครู่ใหญ่ ญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้พี่อีกคนก็เอาเสียงเพลงมาฝากให้ฟัง แล้วขอหอมแก้มอีก คราวนี้
‘ดูดี’ ร้องหนี พลังตะโกนปกป้องสิทธิของตนดังลั่น...

“ไม่ให้หอมแล้ว มาหอมหนู ทำให้หนูเป็นเด็กโลกีย์นะ!!”

✿ จัจจกั

คติประจำเดือนนี้

“ทำดีต้องกล้า ไม่กล้าจะไม่ได้ดี

ทำดีต้องรับ ไม่รับจะไม่ทำดี”

ดิฉันมีเพื่อนรุ่นน้องที่รู้จักกันมาเกือบ ๑๐ ปีแล้ว แต่เขาพลาดไปติดเอดส์ เป็นคนจังหวัดอุบลฯ และช่วงต้นเดือนที่ผ่านมาไปมีโอกาสไปจังหวัดอุบลฯ จึงได้นัดเจอและพูดคุยกัน หลังจากพูดคุยกันได้รับประโยชน์มากมาย ดิฉันจึงได้นำประสบการณ์ของเขา มาถ่ายทอดให้สมาชิกคอลัมน์นี้อีกเช่นเคย ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ

ปัสสาวะกับยาต้านไวรัสเอดส์

ถึงคุณจุลดิน คอลัมน์น้ำจืดจริงหรือ ผมขอเล่าประสบการณ์จากการดื่มน้ำปัสสาวะตลอดระยะเวลา ๑๐ ปี เพื่อให้เป็นแนวทางเลือกในการบรรเทาโรคร้ายอย่างเอดส์ ให้เพื่อนสมาชิก และผู้ที่สนใจ เพราะอาจจะเป็นประโยชน์หรือได้รับประโยชน์ อย่างที่ผมได้รับ และปัจจุบันนี้ผมมั่นใจและเชื่อมั่นว่า การดื่มน้ำปัสสาวะไม่ได้ก่อให้เกิดโทษแก่ร่างกายเลย ตรงกันข้ามกลับได้ประโยชน์มากมาย เกินความคาดหวังเสียอีก

ขอย้อนเวลาเพื่อที่จะแสดงที่มาที่ไปสักคร่าวๆ เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้รับรู้จุดเริ่มแรกของการที่ผมตัดสินใจใช้น้ำปัสสาวะในการเยียวยาตนเองนะครับ

เมื่อ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕

เกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ชนกัน ทำให้หน้าไปกระแทกกำแพงที่อยู่ด้านแคปรถกระบะอย่างแรงจนลำโพงแตก(ผมนอนอยู่ด้านหลังรถกระบะระหว่างเดินทาง) โชคดีที่รถมีแครีบอย(หลังการถกระบะ) ไม่นั้ร่างคงปลิวกระเด็นตกถนนไปแล้ว ผลก็คือ ริมฝีปากบนขวาฉีกขาด ฟันร่วงทันที ๗ ซี่ ถอนออกทีหลังอีก ๓ ซี่ เพราะโยกคลอน ตั้งจมูกแตกเป็นแผล ตาทั้งสองข้างเส้นเลือดฝอยเล็กแตก บวม ปิดสนิททั้ง ๒ ข้าง (โชคดีมากมายที่ไม่เป็นอะไรมากกว่านี้) นอนพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลร่วม ๒ เดือนที่เจ็บสุดๆ ยังจำได้ไม่เคยลืมเลย ก็คือการผ่า

ริมฝีปากเพื่อทำศัลยกรรม ขอบอกทรมานมาก เพราะหมอฉีดยาชา ไม่ได้ให้ยาสลบ และผ่าถึง ๓ ครั้ง เจ็บมากแค้นก็น้ำตาร่วงล่ะครับ แล้วเรื่องร้ายก็ผ่านไป ตอนนอนอยู่โรงพยาบาล มีกระดากเขี่ยมใช้เขียนว่า “หลังผันท้องฟ้าก็จะสว่าง” อะไรประมาณนี้ แต่อนิจจา...กลับกลายเป็นพยาธิอีกลูกโถมซัดกระหน่ำอย่างจัง เฮ้อ! พยาบาลที่รักมากระซิบบว่าเลือดมีปัญหาก็ให้ตรวจซ้ำ ผลคือ “ติดเอดส์”

โชคดีประการแรกก่อนรู้ตัวว่า “เลือดบวก” ได้มีโอกาสปฏิบัติธรรม กินอาหารมังสวิรัต เลิกละอบายมุข ตั้งแต่อายุ ๒๖ ปี รู้ตัวว่าติดเชื่อตอนอายุ ๓๓ ปี ปัจจุบันอายุ ๔๓ ปี(พ.ศ.๒๕๕๕) โชคดีมากกว่าประการแรกที่ตาไม่บอด ไม่พิการ

ด้วยประการแรกนี้เองที่ทำให้ทำให้ทำใจยอมรับกับความโชคร้าย ไม่ว่าจะเป็น “อุบัติเหตุ แม้กระทั่งอุบัติเหตุ” และบอกกับตัวเองว่า

“เรา ต้องก้าวต่อไป เราต้องสู้ สู้เพื่อที่จะมีโอกาสชนะ ๓๐-ฟ้าลิขิต ๗๐-ต้องฝ่าฟัน

ผมก็เริ่มศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์จากทุกช่องทางที่

พอจะทำได้ โดยปกติผมจะเป็นคนชอบอ่านหนังสืออยู่แล้ว

“เอดส์” คือโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัสเอชไอวี(HIV) ซึ่งจะเข้าไปโจมตีเม็ดเลือดขาวของร่างกาย ทำให้เม็ดเลือดขาวชนิดซีดี4(CD4) ลดน้อยลง จึงง่ายต่อการที่จะถูกเชื้อโรคต่างๆ รอบข้างโจมตี เพราะภูมิคุ้มกันต้านทานลดน้อยลง เกิดเป็นโรคแทรกซ้อนต่างๆ เช่น ปอดอักเสบ เชื้อราในสมอง เป็นต้น

หลังจากความรู้(เอดส์)ท่วมหัว เหลือเพียงแต่เอาตัวใหรอด ก็ไปตรวจ CD4 เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๕ ที่คลินิกนิรนาม สภากาชาดไทย ผลเท่ากับ ๒๙๖ ค่าปกติคนทั่วไป CD4 = 500 ขึ้นไป

ขอเข้าเรื่องน้ำปัสสาวะเลยนะครับ

ผมเริ่มดื่มน้ำปัสสาวะจากคำแนะนำของนักบวชหญิงท่านหนึ่ง แต่ก่อนจะตัดสินใจดื่มน้ำก็ศึกษาหาความรู้เรื่องปัสสาวะรักษาโรคจากตำราส่วนหนึ่งก็ได้มาจากคุณจุลดิน เจ้าของคอลัมน์น้ำจืดจริงหรือ จากนิตยสารสารไอศกอล้านก้านตือไอศกอล เอาข้อมูลประสบการณ์ของบุคคลทั่วไปมาให้อ่านพอได้รับรู้ข้อมูลพอสมควร ก็ถึงคราวภาคปฏิบัติเอาตัวใหรอด อย่างน้อยก็เป็นอีกหนึ่งความหวังคนเราต้องอยู่ได้เพราะความหวังนะครับ จะได้เป็นกำลังใจให้กับตัวเอง จึงตัดสินใจดื่มน้ำ

ดื่มครั้งแรกช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๔๕ ก็ขอรวบสูตรที่ตัวเองปฏิบัติอยู่นะครับ (คัดลอกจากบันทึกเมื่อ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๕)

๑. ดองกับลูกสมอ โดยทุบลูกสมอก่อน ปัสสาวะใส่ตอนเช้ามีดให้ท่วมลูกสมอ และกีดมก่อนนอน หลังจากดองทิ้งไว้ ๓ วัน ครั้งแรกก็ติดใจเลยครับ ชอบออร่อยมาก ชอบผลดีที่เห็นก็คือทำให้นอนหลับสนิทมากกว่าแต่ก่อน พอตื่นนอนตอนเช้าจะรู้สึกสดชื่นและมีกำลังดี

สรุปสูตรช่วงก่อนนอน = น้ำนมถั่วเหลือง + น้ำปัสสาวะดองสมอ + ผักเดินลมปราณเข้าตื่นนอนน้ำปัสสาวะก็จะใส ไม่มีกลิ่นรบกวนรสชาติก็ดิล้ายๆนมจืด อร่อยมาก ชอบอีก

๒. ดีทีออกซ์ มีส่วนทำให้น้ำปัสสาวะใส รสชาติกลมกล่อมคล้ายน้ำเปล่า อร่อยอีกแล้วครับท่าน

๓. ควบคุมอาหาร กินอาหารธรรมชาติ พวกผักลวก ถั่วต้ม งดอาหารปรุงแต่งรสจัด ก็มีส่วนทำให้น้ำปัสสาวะรสชาติดี บางทีเหมือนกินน้ำดื่มผักหอม หวาน อร่อย ชอบๆ

๔. ข้าวอาร์ซี วันหยุดจะตั้งใจดื่มน้ำอาร์ซีและกินข้าวอาร์ซีเปล่าๆ น้ำปัสสาวะนี้สุดยอดออร่อยสุดสุด เหมือนดื่มน้ำอาร์ซีเลยทั้งหอมและหวาน

พอดื่มน้ำปัสสาวะตามที่เล่ามาได้สักพักใหญ่ๆ ก็ทำให้รู้สึกสบายตัว สบายใจอีกทั้งชีวิตประจำวันก็มีการงานมากมาย ทั้งช่วงเช้า และวันหยุดก็จะไปวิ่งออกกำลังกายที่สวนสาธารณะ โดยการปั่นจักรยานไปจอดแล้วจึงวิ่งก็คิดว่าน่าจะเพียงพอต่อการดูแลสุขภาพ จึงตัดเรื่องการดื่มน้ำปัสสาวะ งดดื่ม

ตลอดเวลาว่างเกือบ ๘ ปี ก็ไม่มีปัญหาเรื่องสุขภาพ ไม่เป็นแม้กระทั่งหวัด จากอดีตก่อนรู้ว่าเลือดบวก เคยเป็นภูมิแพ้ น้ำมูกจะไหลทั้งวัน และทุกวัน เคยร้อนใน ทุกปี ปีละ ๒-๓ ครั้ง ก็ไม่เป็นอีกเลย

เวลาผ่านไป และแล้วเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๓ ก็รู้สึกไม่สบาย ปวดศีรษะ เป็นไข้ เริ่มมีตุ่มขึ้นที่แขนขาและลำตัว คันมาก (ตุ่มPPE เกิดจากภูมิคุ้มกันลดน้อยลง) เปื่ออาหาร น้ำหนักลดจาก ๔๔ กิโลกรัม เหลือ ๔๑ กิโลกรัม เลยตัดสินใจเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ จ.อุบลราชธานี บอกหมอว่า รู้ตัวว่าติดเชื้อมา ๗-๘ ปี ยังไม่เคยรับการรักษา หมอจับตรวจเลือดเลย ผล CD4 ต่ำกว่า ๑๐

บวก เชื้อรา โศคติเชื้ร่างกายไม่มีโรคแทรกซ้อน
ตรวจเสมหะ ไม่พบเชื้อวัณโรค คุณหมอเลยจัด
หนักให้ยาทั้งทาทั้งกินมา ๑๑ ชนิด ดังนี้

๑. ไตรแอมซีโนโลนครีม(ยาทาพื้น+ตุ่มคัน)
๒. วิตามิน Folicacid TAB
๓. GTO.TRIM
๔. HYPROXYZINE TAB
๕. AZITHROMYCIN CAP
๖. FLU CONAZOLE
๗. BOTIPINE
๘. EFAVIRENZ
๙. TENOFOVIR
๑๐. LAMIVUDINE
๑๑. ITRACONAZOLE

ช่วงกินยาครั้งแรกขอบอก เมายาครับ จะ
เอ๋อๆไปสักพักแต่พอร่างกายรับได้ ก็ผ่านช่วงนี้ไป
นะครับ ขอให้มียินัยในการทานยา

ชีวิตเริ่มตั้งสติอีกครั้ง กลับมาดื่ม
ปัสสาวะเปล่าๆ ดื่มตอนเช้าหลังตื่นนอน

เดือนสิงหาคม ๒๕๕๓ ย้ายจาก
โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ มารักษาต่อที่
โรงพยาบาลลาดพร้าว กรุงเทพฯ เริ่มดื่มปัสสาวะ
ดองสมอ พร้อมกินยาต้านไวรัสเอดส์ ทุกวัน
อย่างสม่ำเสมอ (เพราะอ่อยมากจริงๆนะ)

พอครบกำหนดตรวจ CD4 และไวรัส
โหลด ปรากฏว่าตุ่มเล็กๆที่ขึ้นใบหน้าที่เกิดจาก
เชื้อราก็หาย (ลักษณะเป็นตุ่มเนื้อเล็กๆขึ้นประมาณ
๑๐ กว่าเม็ด กระจายทั่วใบหน้า)

รายการยาลดลงจาก ๑๑ ชนิด เหลือ
๕ ชนิด จนปัจจุบันเหลือ ๔ ชนิด ดังนี้

๑. LAMIVUDINE 150 MG
๒. EFAVIRENZ 600 MG
๓. TENOFOVIR 300 MG
๔. COTRIMOX 400+80 MG

ผลการตรวจ CD4 และไวรัสโหลด ดังนี้

รพ.	ครั้งที่	ว.ด.ป.	CD4	%CD4	ไวรัสโหลด %
สรรพสิทธิ	๑	๑๘พ.ค.๕๓	๑๐	๑%	ไม่ทราบข้อมูล
ลาดพร้าว	๒	๒๐ธ.ค.๕๔	๑๐๒	๕.๗๒%	น้อยกว่า๔๐
ลาดพร้าว	๓	๓๑พ.ค.๕๕	๘๕	๕.๓๖%	ไม่พบเชื้อ
ลาดพร้าว	๔	๑๕พ.ย.๕๕	๑๕๙	๕.๙๘%	ไม่พบเชื้อ

สุขภาพร่างกายปกติทุกครั้งที่ไม่พบ
แพทย์ไม่มีโรคแทรกซ้อนใดๆ ตุ่มPPEก็หาย
ตั้งแต่ดื่มน้ำปัสสาวะพร้อมอกต้านประมาณ ๖
เดือน ทุกวันนี้สบายตัวดี น้ำหนักตัวจาก ๔๑
ก.ก. ปัจจุบัน ๕๕.๖ ก.ก. (ซึ่งเมื่อ ๑๓ ธันวาคม
๒๕๕๔ ที่ร.พ.ลาดพร้าว)

ขอเล่าประสบการณ์ดีๆ หวังว่าผู้อ่าน
คงจะได้รับประโยชน์บ้างไม่มากนักนะครับ
ขอให้ผู้ป่วยไม่ว่าจะป่วยเป็นอะไรก็แล้วแต่ อย่า
ยอมแพ้นะครับ เรียนรู้สิ่งที่เป็นตัวเองเป็น ตั้งสติให้ดี
ทุกปัญหามีทางแก้เสมอครับ ผมขอเป็นหนึ่ง
กำลังใจให้ท่านประสบผลสำเร็จในการดูแลสุขภาพ
ท่องไว้เสมอว่า **“สุขภาพดีไม่มีขาย อยากได้ต้อง
ทำเอง”**

สวัสดีครับ
* แนนท์

วิธีกินถั่วขึ้นฟ้า ต้องใช้ภูมิปัญญาชั้นสูง

ต่อไปนี้เป็นกรออธิบายการแก้ปัญหาถั่วขึ้นฟ้าขาดแคลน จะมีวิธีกินถั่วไร้สารพิษ ๑๐๐๐ เปอร์เซนต์ได้อย่างไร โดย**คุณไพโรจน์ อัครสีวร**

ไพโรจน์ : วิธีที่ผมใช้อยู่ตอนนี้ ถั่วที่ผมปลูกไว้ที่มันมียืนต้นอยู่แล้วที่เห็นๆก็มีหางนกยูง เขาจะปลูกตามวัด ถนน โรงเรียน สถานที่ราชการซึ่งไม่มีใครเก็บเลย แค่ว่าไปเก็บฝักมา ฝักนี้จะแข็งหน่อย ต้องเก็บมาทั้งฝัก ถ้าแตกแล้วมันจะกระจายเก็บยาก

เก็บฝักมาแล้วให้เอาไปตากใส่ผ้าถุงสีน้ำเงิน ให้โดนแดด เยอะๆหลายๆแดด เวลามันแตกมันดีดออกมันจะกระเด็น แล้วก็คลุมไว้ ให้มันโดนแดดหลายๆวันก่อน ให้มันกรอบแห้งดีก่อน แล้วเอาน้ำไปรดเพื่อให้มันแตก แล้วค่อยเก็บฝักออกแล้วเอาเมล็ดมันมา เมล็ดมันแห้งแล้วเก็บใส่ขวดไว้ เมล็ดที่จะกินให้นำมาแช่น้ำไว้สองวันสองคืน เพื่อให้เปลือกมันชุ่มน้ำ เปลือกมันมีเวิ้งซ์

เยอะมันจะเหนียว พอสองวันสองคืนแล้วก็ไปต้ม อาจจะต้มสักสองครั้งให้เปลือกข้างนอกมันนิ่มแล้วจึงเปลือกออก

แล้วเอาเนื้อในที่เป็นเจลลี่ขาวๆแล้วจะมองเห็นใบอยู่ข้างในเอาตัวนี้ไปทำเป็นแหนม แค่ออกฤทธิ์เยิ้ม ใส่เกลือคลุกกันชิมให้พอดี ทั้งไว้สองวัน วันที่สามก็เป็นแหนมกินได้แล้ว เก็บไว้ข้างนอกไม่ต้องใส่ตู้เย็นได้เป็นเดือน หรือถ้าจะทำเป็นขนมก็เอาเมล็ดตัวใสๆตัวนี้ไปต้มน้ำเชื่อม ใช้น้ำตาลปึกมันจะหอม

เคี้ยวแล้วก็ราดแล้วก็ใส่กะทิสด แล้วใส่น้ำแข็งเป็นของหวานขายได้ จากแหนมจะไปใส่ผัดใส่แกงก็ได้ แต่กินเป็นแหนมมันจะอร่อยกว่ามันจะกรุบๆ แล้วกินได้ไม่อ้วน มันจะเจริญอาหาร

ถ้าทำเป็นถั่วงอก... ก็คลุกกับแกงเลาบดำ แล้วก็รดน้ำ มันก็จะค่อยๆออก แต่มันจะไม่ออกพร้อมกัน เมล็ดไหนมันงอกก็เอาไปผัด ไปแกง มันจะเหม็นเขียวนิดหนึ่ง ก็เป็นผักสด เอาไปลวกก็ได้

✿ เห็นพวกเรากินมากมายกินเป็นเดือนๆโรคเก๊าท์จะกำเริบได้เหมือนกัน

ไพรัตน์ : ใช่ครับ อย่างเมล็ดมะขามถ้าออกยูริคจะสูงมาก ผมก็เป็น กินลักลิบเมล็ดข้อจะโปน

ออกเลย พวกเปลือกหนาเหนียว ถ้าเป็น ถั่วอกมันจะมียูริค ถ้าผักกินใบก็จะมี อ็อกซาเลทจะเป็นผลึกไปติดตามข้อ พวกนี้ กินเยอะเป็นผลทั้งนั้น ควรจะกินสุก ถ้าไม่ สุกก็ต้องใส่สมุนไพรพร้อมเปรี้ยวมันจะลด ความเป็นพิษลง อย่างเมล็ดมะขาม ประเทศไทยมีเยอะมาก ผมว่าถ้ารวบรวม กันหมดอย่างน้อยต้องได้สองสามพันต้น

เมล็ดมะขามเปรี้ยวจะมีประโยชน์

มากกว่าเมล็ดมะขามหวาน เมล็ดมะขามหวานจะอ่อนแอเพราะไม่มีรากแก้ว เช่นเมล็ดมะขามหนึ่งคืน พอวันรุ่งขึ้นนำไปคลุกเกลบดำ ทำเป็นแป้งเหมือนแป้งผัก ยกแปลงไว้บริเวณที่ถูกแดด รดน้ำวัน ละหนึ่งครั้งตอนเช้า ประมาณวันที่สี่ก็จะแตก เก็บกินได้ทุกวัน แป้งเล็กๆเก็บได้เป็นครุเลย ถ้ามัน ยังอกไม่ยาวก็เอามาต้มทำเป็นเหนมเหมือนเมล็ดทางนกยูง มันมีหลายขั้นตอน ถ้าเพิ่งแตกเอามา ต้มให้เหนม ตักขึ้นให้เย็น แต่ถ้าจะเก็บนานต้องเคี้ยวอีกครั้ง พอตักขึ้นจากต้มต้องนำไปเคี้ยวอีกครั้ง เคี้ยวไฟแรงให้มันแห้ง น้ำระเหยออกจะเก็บได้นาน พอเย็นแล้วค่อยโขลกกระเทียมใส่ ตอนเคี้ยวจะ ตำพริกสดใส่ด้วยก็ได้ แล้วใส่เกลือ ก็จะเก็บได้เป็นเดือนโดยไม่ต้องแช่ตู้เย็น

จากเหนมนี่เรานำไปใส่ต้ม ใส่ยา ใส่แกง เอาตัวเหนมไปยาชายก็ได้ หันหัวหอม หัวหอมใหญ่ ตะไคร้ ปรงรส โรยหน้าด้วยสระแหน่ ต้นหอม ก็อร่อยแล้ว พวกนี้กินแล้วตดจะเปลี่ยนกลิ่น โดย คนปกติจะต้องผายลมวันละสองลิตร และจะต้องเรอออกด้วย ตามหลักแพทย์แผนไทยลมจะต้อง พัดขึ้นพัดลง ถ้าไม่ผายลมหรือไม่เรอแสดงว่าลมติดอยู่ในลำไส้ เลือดไม่หมุนทำให้มีอาการป่วยได้

ถ้าลมที่ผายออกมาเปลี่ยนกลิ่นเริ่มเหม็น อาจจะคล้ายๆน้ำมันเก่าๆ หรือกลิ่นถั่วเน่า กลิ่นไข่เน่า แสดงว่าย่อยไม่หมดต้องลดปริมาณการกินลงแล้วค่อยเพิ่มทีหลัง เพราะบางคนเนื้อเยื่ออ่อนแอ ระบบไพธาตุน้อยต้องกินน้อยๆก่อน ค่อยๆไต่ระดับ อาจจะเริ่มที่สองเมล็ดสามเมล็ด แต่ละคนจะมี ขีดจำกัดในการย่อยไม่เท่ากัน...เพราะว่าน้ำย่อยบางตัวเรายังไม่เคยผลิต มันยังไม่คุ้น ถ้าร่างกายมัน คุ้นมันถึงจะสั่งตับให้สร้างน้ำดี ถ้ามันยังไม่คุ้นมันสร้างเยอะไม่ได้มันก็ย่อยไม่หมด

ที่นี้มะขามมันอก ที่เรารากมันยังไม่ออก ถ้ารากเริ่มงอกแล้วยังเป็นสีขาวๆอยู่ นำไปผัดได้ เหมือนถั่วอก จะอร่อยกรอบกรุบ ใส่กระเทียม ชিং ต้นหอม สูดยอดอร่อย แทนถั่วอกได้เลย แต่ ถ้ามันงอกเยอะจนมีสีเขียวแล้ว เหมาะจะทำแกงส้ม และผัดเปรี้ยวหวาน ...ก็เป็นผักได้

ที่นี้ก็เมล็ดมะค่าโมงเปลือกจะหนาหน่อย จะต้องต้มน้ำร้อนพอเดือดแล้วยกลง แล้วแช่ไว้หนึ่ง คืน แล้วค่อยคลุกเกลบดำเป็นการเริ่มเพาะ ทำเหมือนมะขาม คลุกเกลบแล้วตั้งไว้กลางแดด รดน้ำ เข้าละครึ่ง พอมันเริ่มดันดินแตกก็เริ่มเก็บ เกลบดำมันมีคุณสมบัติคือมีสีดำ มันจะดูดน้ำและช่วยอม

ความร้อน ซึ่งมันจะเป็นตัวบ่มตัวฟักให้เมล็ดพวกนี้ขยายตัวและแตกตัวได้เร็ว

แต่จริงๆเอาวางไว้เฉยๆแล้วรดน้ำทุกวันก็ได้ หรือใส่ดินแล้วเอาไปไม้ปิดไว้ก็ได้ เอาฟางกลบก็

ได้แต่ฟางกลบมันจะขึ้นรา ใช้เกลบดำมันจะดีกว่า หรือจะเป็นกระสอบเก่าๆ เลือเก่าๆ ก็ได้ ปิดไว้แล้วรดน้ำ หรือจะตากดินออกบ้างๆ แล้วเอาตัวนี้แผ่ลงแล้วเอาดินกลบรดน้ำไป พอมันดันขึ้นมาก็เอามากิน ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งเมล็ดมะค่าโมงจะใช้เวลานานหน่อย อาจจะสิบวันหรือสิบกว่าวัน ถ้าเป็นเมล็ดกะบกก็ประมาณเจ็ดวันถึงสิบวัน

❖ เท่าที่ฟังดูของพวกนี้ต้องนำมาฝังดินหรือฝังเกลบทั้งนั้นหรือเปล่า ?

ไพรลัน : ครับ ก็เป็นธรรมชาติ มันก็เหมือนไข่มันต้องฟัก ที่นี้ไข่ไก่ไข่เป็ดมันก็จะฟักจากแม่มัน เมล็ดพวกนี้ก็ใช้แม่คือพระแม่ธรณี ครับต้องใช้แผ่นดิน แต่ถ้าเป็นเมล็ดเปลือกอ่อนไม่ต้องใช้ดินแค่แช่น้ำหนึ่งคืนให้พอง แล้วนำขึ้นจากน้ำใส่ภาชนะไว้ให้ความร้อนในตัวอบกันเองแล้วก็จะค่อยๆออก ไม่ว่าจะเป็นพวกงาพวกถั่ว อย่างงาออกแล้วให้สะอาดแล้วนำมาแช่น้ำหนึ่งคืน สะเด็ดน้ำใส่ทัพเพอร์แวร์ไว้มันก็จะค่อยๆบ่มกัน แล้วเกิดพลังความร้อนแล้วถึงออกเอง อีก ๒๔ ชั่วโมงก็กินเป็นผักได้แล้ว

ผมมีความเห็นว่าเมล็ดอื่นๆที่เรายังไม่ได้นำมากินนี้ โอ้โฮ ไม่รู้เป็นพันธุ์ดินนะครับ เราไม่ต้องไปปลูกผักกินหรือครับเอาเมล็ดมาเพาะให้งอก เช่นหน้านี้ก็มีสะเดา นำมาเพาะงอกแล้วมาทำกับข้าวก็ได้ ถ้าเพาะให้งอกแล้วความขมมันจะลดลง มันมีวิธีกินผักป่า บางชนิดมันเป็นพิษ เราก็มาลวกก่อน เมล็ดพวกนี้งอกมันก็อาจจะเป็นพิษ เราก็ลวกให้พิษมันหมดก่อน แล้วค่อยมาทำกับข้าว ซึ่งองค์ความรู้เหล่านี้เราต้องช่วยกันพัฒนา มันจะเป็นประโยชน์ต่อพวกเราเองและต่อโลก มันจะช่วยโลกและกินพวกนี้ ปลูกที่เดียวมันก็กินทั้งชาติ เราก็เอาเวลาไปทำอย่างอื่น ไปช่วยคน ไปทำประโยชน์อะไรได้อีกเยอะแยะ

ไม่ใช่ว่าปีหนึ่งก็มาเสียเวลาปลูกผักๆ ผมไม่กินเลยนะครับประมาณห้าปีแล้ว ...ผักที่ปลูกแล้วต้องดูแล ต้องรดน้ำใส่ปุ๋ยอะไรพวกนี้ไม่กินเลย ถ้ากินก็เป็นพืชดูแลง่ายๆเช่นผัดผักบุ้ง ผัดใบตำลึง ใบตำลึงก็ถือว่าเป็นพืชแข็งแรงครับมันเลื้อย เถาว่ามันจะอายุยืน พวกถั่วผมก็จะเน้นปลูกให้มันขึ้นต้นไม่มันจะเลื้อย แล้วมันจะได้ผลผลิตเยอะ แล้วมันจะอายุยืนเพราะมันจะกินไม้จากรากต้นไม้ใหญ่ ...

จากเมล็ดมะค่าโมงที่ทดลองทำตอนนี้ทำปลาร้าก็ได้ เอาเมล็ดเพาะงอกแล้ว นำมาดองดิบใส่น้ำธรรมชาติแล้วใช้เกลือดิบ ดองปิดฝาไว้ ประมาณสิบห้าวันหรือหนึ่งเดือน จะเกิดราเหลืองที่เขาใช้ทำเต้าเจี้ยวเกาะอยู่ข้างบน ก็นำตัวนี้ทั้งหมดไปต้มให้สุก เติมน้ำและเกลือนิดหน่อย ให้คั่วเกลือก่อน สะตุเกลือก่อน แล้วค่อยมาต้มใส่ แล้วนำไปใส่ไห แล้วนำไปตั้งกลางแดด คนวันละครั้ง ต่อไปก็จะกลายเป็นปลาร้าเอง ก็คล้ายๆทำเต้าเจี้ยว

ที่จริงมันยังพัฒนาได้อีก ทำเป็นชีอิ้วเป็นอะไร อย่างเมล็ดมะขาม เมล็ดถั่วอายุยืนยังมีอีกหลายตัว ซึ่งพวกนี้เราต้องผลิตเองหมดเพราะเราจะพึ่งตนเองครับ แล้วมันจะต้องช่วยสิ่งแวดล้อม ถ้าถั่วเหลืองเราต้องขนมาจากต่างประเทศมันก็ยิ่งทำลายสิ่งแวดล้อมแล้วยังมีเมล็ดอื่นๆผมเห็นเยอะแยะเลย

❖ แล้วกะบก(มะรืน)ล่ะ?

ไพรลัน : ก็นำมาเพาะให้มันงอก ก็ไม่ยากนำไปจุ่มน้ำแล้วใส่เกลบดำแล้วรดน้ำประมาณหนึ่งสัปดาห์ถึงสิบวันมันก็จะเริ่มแตก แล้วก็แกะเปลือกในนำมาย่างกิน คุณนางบอกว่าถ้ามันแก่ก็ไปแช่ตู้เย็นก่อน แล้วค่อยนำมาแช่น้ำ มันก็มีรสชาติเหมือนใหม่ ก็แปลกดี แต่ของผมถ้าแกะแล้วนำไปแช่ตู้เย็นมันจะกลายเป็นสีม่วงแล้วเหนียวกินไม่ได้ เทคนิควิธีการมันจะมีรายละเอียด ถ้าจะเหมาะ

หน้าหนาว แต่ต้องกินวันต่อวัน เพราะคั่วน้ำจะระเหยมันจะเหนียวแล้วมันเยอะกินแล้วเลือดจะหนืด เลือดจะขึ้นมาไม่ได้แล้วจะทำให้ปวดหัว อย่างนี้กินแล้วอันตราย

สำหรับคั่วเหมาะที่จะกินหน้าหนาวงาก็เหมือนกัน หน้าร้อนให้กินงอก ยกเว้นหน้าหนาวจะต้องคั่ว คั่วเสร็จให้น้ำแห้งแล้วบดเป็นน้ำมันเลยนะ ไม่ใช่บดแล้วเป็นผงๆอย่างพวกเรากินนี่ผิด เพราะมันอาจจะขึ้นราได้ บดเสร็จแล้วเป็นน้ำมันออกมาเลย กินได้ตลอดเป็นปี แต่จริงๆแล้วเราก็ต้องทำไว้ทั้งสองตัวเพราะเดี๋ยวนี้อากาศมันเปลี่ยน อย่างเมื่อวานร้อนกินงอก แต่วันนี้หนาวก็เปลี่ยนมากินงาคั่วบด

เพราะฉะนั้นอาหารต้องปรับเปลี่ยนตลอด จะมีรายละเอียดของอาหารและลักษณะของธาตุดิน น้ำลมไฟ ฤดูเปลี่ยนชนิดหนึ่งอาหารต้องเปลี่ยนแล้ว อย่างกำหนดอาหารไว้วันนี้ พอเข้ามาฝนตกอาหารก็ต้องเปลี่ยนตารางแล้ว มันจะมีรายละเอียด ไม่ใช่ทำเหมือนเดิมนะครับมันจะผิด อย่างงาน ว.บบบ. บ้านราชหนาว อาหารเย็นเหมือนกันหมดเลย มีแต่ผักทั้งนั้นกินแล้วก็เย็นกัน มันมีรายละเอียด

อย่างเมล็ดชี้เหล็ก ผมว่าน่าจะมาทำยาได้ น่าจะมาเพาะงอกเป็นผักได้ ซึ่งมันจะมีพวกตระกูลปอตระกูลอะไรหลายๆอย่าง ต้องช่วยกันศึกษาและพัฒนามันจะได้เร็วขึ้น ที่นี้ผมอยากเปลี่ยนคอนเซ็ปต์เปลี่ยนจากความเข้าใจที่ว่ากินผัก เราไม่ใช่สัตว์กินผัก กินใบเป็นหลัก แต่ว่าพวกถั่ว พวกเมล็ด กินเล็กน้อย อย่างนั้นมันก็ไม่แข็งแรง ต้องกลับมาหาวัฒนธรรมดั้งเดิมของคนอินเดียที่เขาเจ็บป่วยได้ใช้น้อย เพราะเขากินถั่วกินเมล็ดพันธุ์เป็นหลัก แต่ของเรากลับไปกินผักเป็นหลัก แต่ว่ากินของที่เป็นแก่นสารนิดเดียวมันก็ไม่สมดุล ถ้าเรามาช่วยกันปลูกถั่ว ทำการทดลองกินพวกถั่วต่างๆที่พูดมาแล้วก็กินผักเป็นส่วนประกอบ มันก็อาจจะทำให้เกิดความสมดุลขึ้น ยิ่งเราปลูกกินเองหมด เราไม่ต้องไปซื้ออะไรเลย เราประหยัด เราไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ของกินเราก็มีอยู่ในนี้หมด เราไม่กินของต่างประเทศ แล้วผมว่าจิตวิญญาณเราก็จะพัฒนาขึ้น

เวลาเดินผ่านบริเวณชั้นหนึ่งของบริษัท เพื่อขึ้นไปชั้นสามซึ่งเป็นทำงานของตัวเอง ฉันทิ้งจะ แวะทักทายเจ้าหน้าที่ที่ป้าน้ำที่ทำงานอยู่ชั้นหนึ่งด้วยความคุ้นเคย

และครั้งนี้ก็เช่นกัน เมื่อได้ทักทายกัน และเดินจากกันมาแล้ว ก็ได้ยินเสียงคุณป้าท่านหนึ่งพูดขึ้นไล่หลังว่า “เดี๋ยวนี้พูดไม่เพราะเลย พูด‘จ๊ะ,จ๊ะ’ ไม่น่ารักเลย” “พูด‘คะ,คะ’น่ารักกว่า” คุณป้าเอ่ยชื่อฉันด้วยไม่ผิดตัวหรอก แต่ฉันก็เดินขึ้นมาถึงชั้นสองแล้ว

รู้สึกงุนงงถึงเหตุที่ทำไมพูดกลับหลังกัน ทำไมพูดจ๊ะ, จ๊ะก็เป็นปัญหาด้วยหรอ มันอะไรกัน

ฉันเล่าให้รุ่นพี่ที่ทำงานห้องเดียวกันฟัง เขาจึงแสดงความเห็นว่า ป้าอาจจะคิดไปถึงหนังสมัยเก่า ที่พวกคนชั้นเจ้าพูดกับบ่าวไพร่ว่า จ๊ะ,จ๊ะ

อารมณ์ฉันเปลี่ยนเลยว่าเป็นคนอื่นก็ได้จริงด้วยแหละ แม้ว่าตัวเราจะคิดแบบ ลูกหลานที่มีสร้อยจ๊ะ, จ๊ะเวลาพูดคุยกับผู้มีวัยสูงกว่า

...
รู้สึกโล่งอกขึ้นมา และนึกให้กำลังใจตัวเองว่า ต่อไปต้องไม่รับเสียงกำลังใจเร็ว (ความจริง เรายังไม่ได้ถามป้าเลยว่าคิดอย่างไร)

**หาก
คิดจากมุม
ที่ตัวเองคิด
แล้วยึดจน
ตาย ก็อาจ
ได้ โกรธ
ตายจริงๆ
ด้วยนะคะ**

เพราะเราอาจคิดไว้แค่มุมเดียว แต่เรื่องนั้นกลับมีมุมคิดที่มากกว่าหนึ่งมุม...ก็เป็นได้

อย่างเช่นสมมุติว่าคิดไว้ว่า จ๊ะ,จ๊ะ คือคนฐานะสูงพูดกับผู้น้อย ถ้าเราเป็นอย่างนั้นก็น่าตำหนิ เพราะเรายังเป็นเด็กกว่า

...
การรับฟังผู้อื่น เป็นเรื่องต้องฝึกฝนมากกว่านี้ เพราะบ่อยครั้งที่มักอยากจะฟังในสิ่งที่เหมือนที่ตัวเองคิด ฟังคนที่คิดเหมือนเรา มากกว่าที่จะฟังเพื่อการเรียนรู้ เพื่อความเข้าใจที่เพิ่มมากขึ้น

การฟังกันและกันเป็นเรื่องที่ฉันยังทำน้อย การเดินออกไปพูดคุยกับผู้คนในชุมชนเดียวกันก็แทบจะไม่ได้ทำ

...
ฉันเขียนมาสู่คอลัมน์นี้เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ และการค้นพบอีกหนึ่งมุมมืดที่เกิดจากการขาดทักษะในการฟัง ซึ่งหากแก้ไข ก็จะนำไปสู่พัฒนาการด้านการสื่อสารที่สูงขึ้น

...
และขณะที่ฉันกำลังเขียนเรื่องนี้ รุ่นพี่ของฉันคนหนึ่งก็มาชักชวนให้ทำงานด้านสื่อ มาขอให้เป็นผู้ดำเนินรายการของรายการหนึ่ง

...
ฟังคำชวนแล้วก็รู้สึกเหนียมอาย ว่าเราขาดทักษะการฟัง ชนิดที่ต้องพัฒนาปรับปรุง แต่การทำงานก็เป็นส่วนก่อให้เกิดการใช้ทักษะด้านนี้ให้ดีขึ้น

...
ยังไม่ได้ตกปากรับคำไป เพราะยังต้องกล้าผ่านด่าน “ขึ้นไปหน้าแทกบนเวที”

อ้อ... ความกังวลนี้เองที่ยังตามเล่นงานอยู่ ไม่เลิกรา

พี่ที่ชวนบอกมาอีกว่าต้องหนามยอกเอาหนามบ่ง! อืม..เรื่องนี้ยังไม่อ้อ..แะะ

✳ มะขามป้อม

ระวัง! โจรขโมยกระเป๋าสตางค์...

ขณะที่นอนเฝ้าไข้ในโรงพยาบาลเอกชน

เรื่องนี้ญาติธรรมหญิงของเราท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพได้ประสบเหตุการณ์ด้วยตนเอง เมื่อเธอได้ลาพักร้อนมาเพื่อดูแลอาจารย์ที่เธอเคารพและศรัทธา และได้พักรักษาตัวในห้องพิเศษเดี่ยวที่โรงพยาบาลเอกชนชื่อดังแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร

เรื่องเกิดขึ้นตอนประมาณ ๒๓.๔๕ น. ในขณะที่เธอและผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อน ปรากฏว่ามีชายหนุ่มคนหนึ่งแอบเข้ามาในห้อง ขโมยกระเป๋าสตางค์และบัตรเครดิตของเธอไป โดยคนร้ายได้นำบัตรเครดิตไปรูดซื้อสินค้าตามซูเปอร์มาร์เก็ตที่เปิด ๒๔ ชั่วโมงหลายแห่ง เป็นจำนวนเงินกว่าสองหมื่นบาท นอกจากนี้ คนร้ายได้พยายามนำบัตรเครดิตของเธอไปกดเงินสด แต่เนื่องจากคนร้ายไม่รู้รหัส ดังนั้นเมื่อคนร้ายพยายามใส่รหัสหลายๆครั้ง ระบบของธนาคารผู้ออกบัตรเครดิตจึงส่ง SMS แจ้งเตือนเข้าโทรศัพท์มือถือของเธอว่า “มีการกดเงินสดจากบัตรเครดิตของท่าน และใส่รหัสไม่ถูกต้อง” เสียงสัญญาณ SMS ปลุกให้เธอสะดุ้งตื่นขึ้น และเมื่อเธอเช็คข้อความจึงเอะใจว่า บัตรเครดิตของเธออยู่กับตัว จะถูกนำไปใช้ได้อย่างไร เมื่อตรวจสอบจึงทราบว่า กระเป๋าเธอถูกขโมยไปทั้งกระเป๋า เธอจึงรีบโทรอายัดบัตรเครดิตของเธอทุกใบกับทางธนาคาร

เมื่อเธอไปแจ้งความและขอทางโรงพยาบาลดูล้องวงจรปิด จึงเห็นภาพชายหนุ่มนิรนามเข้าไปในห้องและใช้เวลาเพียงห้านาทีเท่านั้นในการโจรกรรมครั้งนี้ เธอได้ขอพบผู้อำนวยการโรงพยาบาล และได้ทราบว่าทางโรงพยาบาลมีการลือคประตุแต่ละชั้น หลังเวลา ๒๓.๐๐ น. และถ้าใครต้องการเยี่ยมผู้ป่วยหลังเวลาดังกล่าว

พยาบาลประจำตึกจะเป็นผู้เปิดประตูให้และต้องเดินตามไปส่งถึงห้องผู้ป่วย พร้อมทั้งซักถามผู้ป่วยหรือญาติผู้ป่วยว่า รู้จักกับผู้มาเยี่ยมในยามวิกาลหรือไม่? แต่เนื่องจากความประมาทของเจ้าหน้าที่ ที่ไม่ได้ทำตามกฎของโรงพยาบาล จึงทำให้เกิดเรื่องดังกล่าวขึ้น

อย่างไรก็ตาม ก็เกิดเหตุการณ์อย่างเดียวกันนี้ เมื่อคุณแม่ม่ายสาวรายหนึ่งนอนเฝ้าไข้ลูกน้อยที่ห้องพิเศษ ณ โรงพยาบาลเอกชนอีกแห่งหนึ่งในกรุงเทพ โดยที่เธอเล่าผ่านทางอินเทอร์เน็ต ถึงเหตุการณ์ที่คนร้ายเข้าไปขโมยกระเป๋าสตางค์ขณะที่เธอและลูกน้อยกำลังหลับอยู่ และนำบัตรเครดิตไปรูดซื้อของเช่นกัน จึงทำให้อดคิดไม่ได้ว่า **น่าจะมีเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลคอยชี้เบาะแสให้คนร้าย** เนื่องจากทั้งสองกรณีผู้เฝ้าไข้เป็นสตรีทั้งคู่ และจากกล้องวงจรปิด คนร้ายก็ตรงลี้ไปที่ห้อง โดยไม่แวะเข้าห้องอื่นเลย จึงอยากเตือนผู้อ่านว่า **การเฝ้าไข้ห้องพิเศษโรงพยาบาลเอกชน อาจต้องถามถึงระบบรักษาความปลอดภัยยามวิกาล** หรือสั่งเจ้าหน้าที่พยาบาลให้ถามเราก่อนว่าจะให้ใครเข้าไปเยี่ยมในยามวิกาลได้หรือไม่ มิเช่นนั้นอาจเสียทรัพย์สินได้ง่ายๆ เนื่องจากทั้งสองโรงพยาบาลไม่ได้รับผิดชอบต่อทรัพย์สินที่เสียไป หรือถ้าโชคร้ายอาจถูกทำร้ายร่างกายได้ ถ้าบังเอิญเราตื่นมาขัดขึ้นระหว่างที่คนร้ายกำลังลงมือขโมยกระเป๋า

คุณพ่อธงและคุณแม่ทอง เป็นนามสมมุติ แต่งงานกันมาหลายปี แต่ก็ไม่มีลูกเลย มีอาชีพทำนา เมื่อว่างเว้นจากการทำนา ก็จะหารับจ้างทำงานทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นงานหนักหรืองานเบา จนกระทั่งทั้งสองก็แก่ตัวลง

มาจนถึงปีพ.ศ.๒๕๕๐ วันหนึ่งในขณะที่พ่อธงและแม่ทองเก็บเกี่ยวข้าวอยู่นั้น สายตาของแม่ทองก็เหลือบไปเห็นลูกตาลที่อยู่บนต้นตาลกำลังจะแก่พอดีกิน ก็เลยพูดกับสามีว่า พ่อ พวกเราเกี่ยวข้าวเหนื่อยๆอย่างนี้ ถ้าได้ลูกตาลลงมากิน พวกเราคงจะหายเหนื่อยดีนะ พ่อช่วยขึ้นไปเก็บมาให้กินหน่อยสิ

พ่อธงขณะนั้นอายุ ๖๐ กว่าปีแล้ว รูปร่างผอมสูง เป็นคนมีนิสัยตามใจเมีย พอผู้เป็นเมียพูดเช่นนั้น ก็รับปากจะขึ้นต้นตาลทันที โดยลืมนึกถึงวัยและสังขารของตน

พ่อธงปีนป่ายขึ้นไปบนต้นตาล ในขณะที่ขึ้นไปจะถึงยอดตาลอยู่แล้ว จะเป็นเพราะเหนื่อยอ่อนล้าหมดแรงเป็นลม หรือเพราะสังขารแก่แล้ว จู่ๆพ่อธงก็ปล่อยมือจากการโอบกอดต้นตาลนั้น แล้วร่างของพ่อธงก็ร่วงหล่นลงสู่พื้นดินทันที พ่อธงเจ็บหนักถึงกับสลบไป

พ่อธงถูกส่งโรงพยาบาล สลบไปสองวันเต็มๆ พอฟื้น พ่อธงต้องกลายเป็นคนขาพิการทั้งสองข้าง ลูกขึ้นเดินเหินไปไหนมาไหนไม่ได้เหมือนแต่ก่อน ต้องพักรักษาตัวอยู่ถึงสองเดือน จนหมอเห็นว่าสุขภาพร่างกายของพ่อธงแข็งแรงดีแล้ว จึงอนุญาตให้กลับมาพักฟื้นที่บ้าน

ในระหว่างนี้เอง การหุงหาอาหาร ทุกสิ่งอย่างการทำงานในบ้านนอกบ้าน ต้องตกเป็นภาระของแม่ทองแต่เพียงผู้เดียว แรกๆแม่ทองก็ทำหน้าที่ปฏิบัติต่อพ่อธงผู้เป็นสามีดีหรอก แต่พอนานปีเข้า แม่ทองก็ชักจะเบื่อระอา อยากจะให้สามีตายๆไปซะจะได้หมดภาระไปซะที

พอมาถึงปีพ.ศ.๒๕๕๔ ในปีนั้นเป็นต้นมา ผู้คนที่ปลูกบ้านอยู่รอบข้างบ้านของพ่อธงและแม่ทอง ก็มักจะได้ยินเสียงของพ่อธงร้องคล้ายๆได้รับความเจ็บปวดจากการถูกทุบตี บางคนอดสงสัยไม่ได้ก็มาดูให้เห็นกับตา พอมาดูก็เห็นแม่ทองใช้ไม้เคาะตีตามร่างกายของพ่อธง ปากก็พร่ำบ่นสวดมนต์ จากนั้นก็ตักเอาน้ำขึ้นมาจากถัง แล้วก็เสกมนต์ใส่ลงไปในขันน้ำ แล้วก็เอาน้ำที่อยู่ในขันนั้นมาอมแล้วก็พ่นใส่ร่างของพ่อธงไปด้วย

ผู้สังเกตการณ์อดสงสัยไม่ได้จึงถามไปว่า แม่ทองทำอะไรให้พ่อรงหรือ แม่ทองก็จะตอบว่า ฉันกำลังทำพิธีขับไล่ผีไร้ผีนาให้ออกจากร่างของพ่อรง หากผีที่สิงอยู่ในร่างของพ่อรงไม่ออกไป พ่อรงก็คงจะกลายเป็นคนหาพิการ เดินเหินไม่ได้จนตลอดชีวิต ฉันจึงทำพิธีขับไล่ผีให้ออกจากร่างของพ่อรง

ก็ตั้งแต่ปีนั้นเป็นต้นมา บางวันแม่ทองไม่ยอมทำกับข้าวให้พ่อรงกิน ก็ไม่ทำเสียเลยอย่างนั้นเอง ก็มี จนพ่อรงผู้พิการต้องคลานมาทำกับข้าวกินเองก็ยังคงเคยมี

เสียงสวดมนต์พ่นน้ำใช้ไม้เคาะตีตามร่างกายของพ่อรงอยู่เสมอๆ จนชาวบ้านละแวกนั้น เขาชินชากับเสียงร้องของพ่อรงและเสียงสวดมนต์ภาวนาของแม่ทองนั้นเสียแล้ว

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่พ่อรงไม่อยากจะให้แม่ทองทำพิธีไล่ผีให้ เพราะทำพิธีที่ไร่างกายพ่อรงนี้เจ็บปวดระบมไปหมด จึงเกิดขัดใจทะเลาะกันกับแม่ทอง แม่ทองเป็นคนมีนิสัยมุทะลุตุน ชอบเอาแต่ใจตนเป็นใหญ่ ช่มเหงผัวมาตลอดชีวิตที่อยู่ร่วมกันมา พอพ่อรงพูดขัดใจแค่นั้นก็ออกปากเลือกไล่ไล่ส่งให้ออกจากบ้านไปเสียให้พ้นๆ

พอพ่อรงโดนแม่ทองผู้เป็นเมียคู่ทุกข์คู่ยากมาขับไล่ให้ออกจากบ้านไป ก็เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ จึงเก็บเอาเสื้อผ้า แล้วก็คลานลงจากแคร่ไม้ไผ่ที่เคยนอนพักรักษาตัวมาหลายปี แล้วก็ลากเอาท่อเลื้อยผ้าคลานไปตามถนน มุ่งหน้าไปหาบ้านญาติพี่น้อง พอแม่ทองเห็นเช่นนั้นก็เดินไปท้วงเอาแขนสองข้างด้านหลัง แล้วก็ลากถูถูกั้ว พอมาถึงแคร่ก็ลากขึ้นแคร่ไม้ไผ่ให้อยู่บนแคร่นั้นเหมือนเดิม

ตอนที่แม่ทองลากเอาพ่อรงขึ้นไปอยู่บนแคร่นั้นเอง แคร่ซึ่งเป็นแคร่ไม้ไผ่เก่าๆก็ได้ครูดแผ่นหลังของพ่อรงจนเป็นแผลยาว พ่อรงต้องนอนเจ็บปวดแผลอยู่บนแคร่นั้น นานวันเข้าก็เกิดเป็นแผลเน่าเปื่อยจนส่งกลิ่นเหม็น แม่ทองก็ไม่เคยใส่ใจรักษาให้

จนมาถึงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ วันนั้นอากาศร้อนอบอ้าว พ่อรงคงจะทนร้อน ทน

เจ็บ ทนปวดบาดแผลนั้นไม่ไหวก็สิ้นใจตายลงอย่างน่าสงสารที่สุด แม่ทองก็ไม่มาเหลียวแลศพของพ่อรงเลย จะมีก็แต่บรรดาญาติพี่น้องของพ่อรงเท่านั้นที่พากันมาอาบน้ำให้กับศพของพ่อรง ก่อนที่จะนำเอาศพใส่โลง

ในระหว่างอาบน้ำให้ศพนี้เอง บรรดาญาติพี่น้องและหลานๆของพ่อรงก็ได้เห็นบาดแผลเน่าเปื่อยและรอยเขียวช้ำที่โดนแม่ทองทำทารุณกรรมเอา

หลังจากงานศพผ่านไป แม่ทองก็มักจะแต่งตัวสวยและฮัมเพลงอยู่เสมอ เหมือนคนไม่มีทุกข์มีโศกอะไรเลย บางคนอดสงสัยไม่ได้ก็เลยถามแม่ทองไปว่า นี่แม่ทอง ช่างมีความสุขจริงนะ ไปถูกหวยรวยเบอร์มาจากไหนกัน ถึงได้มีความสุขถึงขนาดนี้ แม่ทองก็จะตอบอย่างพอใจว่า ใช่นี่ ฉันมีความสุขมากๆเมื่อพ่อรงตาย ฉันหมดภาระยุ่งยาก ฉันก็มีแต่ความสุขความสบาย

เหมือนอยู่บนสวรรค์เท่านั้นเอง

ในวันรับเงินคนแก่ของเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ที่เทศบาลตำบล คนแก่ของทุกหมู่บ้านในตำบลจะต้องมารับเงินที่นี่ เวลา ๙ โมงเช้า ผู้คนกำลังทยอยมาคอยรับเงินกัน ขณะนั้นบนเวทีนายกเทศบาลก็ประกาศว่า มีผู้เฒ่าผู้แก่คนใดจะขึ้นมาร้องเพลง ผมจะจ่ายให้อีกคนละร้อยดีไหม แม่ทองพองได้ยืนกริ๊บเดินขึ้นไปบนเวทีแล้วก็จับไมค์ร้องเพลงซึ้งที่ก่อนหน้านี้แม่ทองไม่เคยมีพฤติกรรมแบบนี้มาก่อนเลย

วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕ หลังจากหนึ่งเดือนที่พ่อธงได้ตายจากไป กองล้อแห่งกรรมที่แม่ทองเคยทำเอาไว้กับสามีมันก็ได้หมุนผ่านเข้ามาสู่ชีวิตของแม่ทองเข้าจนได้ ในเช้าวันนั้นแม่ทองอยู่บริเวณบันไดหน้าบ้าน แม่ทองมีโรคประจำตัวอยู่โรคหนึ่งคือโรคความดันโลหิตสูง เข้าใจว่าอากาศมันร้อน ความดันโลหิตของแม่ทองคงจะขึ้นสูงจึงทำให้เกิดวิงเวียนศีรษะ หน้ามืดตาลาย เกิดเป็นลมล้มพุบอยู่ที่บริเวณบันไดบ้านนั่นเอง

กว่าคนจะมาเห็นก็นานโข ญาติพี่น้องก็เลยเอารถพาแม่ทองไปโรงพยาบาล หมอทำการรักษาพยาบาลให้อยู่หลายวันจึงให้ออกมาพักฟื้นอยู่ที่บ้าน โรคความดันโลหิตสูงทำให้หลอดเลือดตีบตัน จึงทำให้เลือดไปเลี้ยงสมองไม่ได้ จึงเกิดเป็นอัมพฤกษ์ ล้มแข็งพูดไม่ได้ เดินเหินไม่ได้เหมือนกันกับพ่อธง

ทุกวันนี้แม่ทองต้องมานอนทำตาปริบๆอยู่บนแคร่ ตรงที่พ่อธงเคยนอนป่วยจนตาย น้องสาวของแม่ทองได้จ้างหลานขึ้นมาคนหนึ่งเอาไว้คอยดูแล วันร้ายคืนร้ายหากหลานกินเหล้าจนเมาเมาก็จะพูดจาข่มขู่ย้ายไปต่างถิ่นานา เหมือนแม่ทองเคยพูดจาข่มขู่พ่อธงในยามที่พ่อธงเคยทำผิดพลาดมา

พวกชาวบ้านต่างเล่าลือไปต่างถิ่นานา แต่ทุกคนก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า ที่แม่ทองล้มป่วยลงคราวนี้นั้น มันคงจะเกิดจากผลของกรรมที่แม่ทองเคยทำกรรมเอาไว้กับพ่อธง สามีผู้นำสงสารนั้นแน่นอน นี่แหละหนาที่พระท่านว่า *กงกรรมกงเวียวน*

คติธรรมก่อนจาก

บอดตาหนั	ยังมีบุญ	สร้างคุณได้
น่าเสียดาย	บอดใน	ใจดำนี้
ทำชั่วซ้ำ	เลวทราม	หมดความดี
บอดในนี้	อยู่ที่ไหน	ภัยมากมี

✍ *ก้อแก่น (นรวิชัยหงษ์พอนแก่น)*

๒๘ เมษายน ๒๕๕๕

ใมือลมและฝนกระหน่ำลงมาอย่างหนัก ผู้คนก็เกิดความกลัวขึ้นมาว่า น้ำฝนมากไป พืชสวนไร่นาจะเสียหาย และแล้วพอลถึงหน้าแล้งแดดเปรี้ยง พื้นดินร้าว ดินใหม่เกรียม ผู้คนก็เดือดร้อนอีกแล้ว...

หากคิดว่าเป็นคือ

ข้อบกพร่องผิดพลาด

ในสังคมมักจะมีเรื่อง

ส่วนเกินหรือส่วนขาดเป็นประจำ

สมำเสมอ

และหากแต่ละคนหัน

ไปโทษส่วนเกินหรือส่วนขาด คง

เกิดประโยชน์น้อย...

ต้องเริ่มหันมามองตน

และเริ่ม**ปรับปรุง**แก้ไขส่วนเกิน

ส่วนขาด**ของแต่ละคน**ให้ได้

สังคมที่เราว่ากันว่าแย่

คงดีขึ้นตามลำดับเป็นแน่

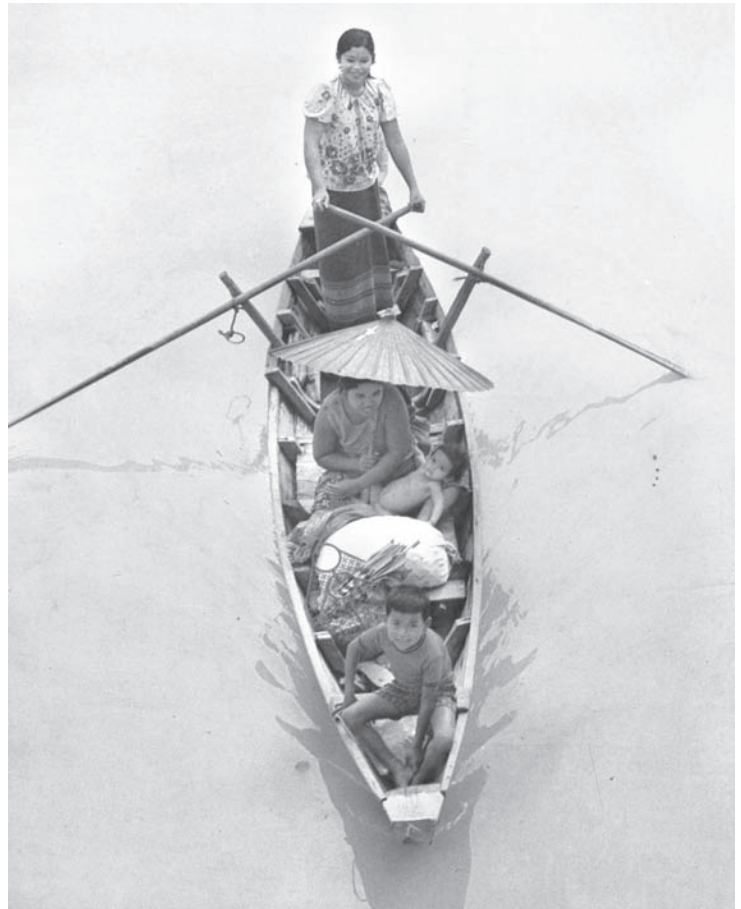
ใจเราที่รุ่มร้อนกอบโกย

หาสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตน

มากๆ ควร**ลดบทบาทลง**ได้แล้ว

ฝึกลำบากขึ้นบ้าง เอาแต่ตัวให้

น้อยลงบ้าง

ตัวตะกวดที่อยู่ตามที่รกร้างแม้ตามน้ำครำ **ยังยืนหยัดคงทน**ได้ตลอด แม้จะประทุงชีวิตด้วยอาหารที่หมาเน่าก็ยังไม่หมีเหลือ...

คนเราต้อง**อยู่ให้ได้**ท่ามกลางหมาเน่า แม้ในน้ำครำ สังคมจะอย่างไรต้องอยู่ให้ได้

ต้องยืนหยัดตามแบบฉบับความดี

ดีตามกำลังของตนให้มั่นคง...

□ -ปุยมะข-